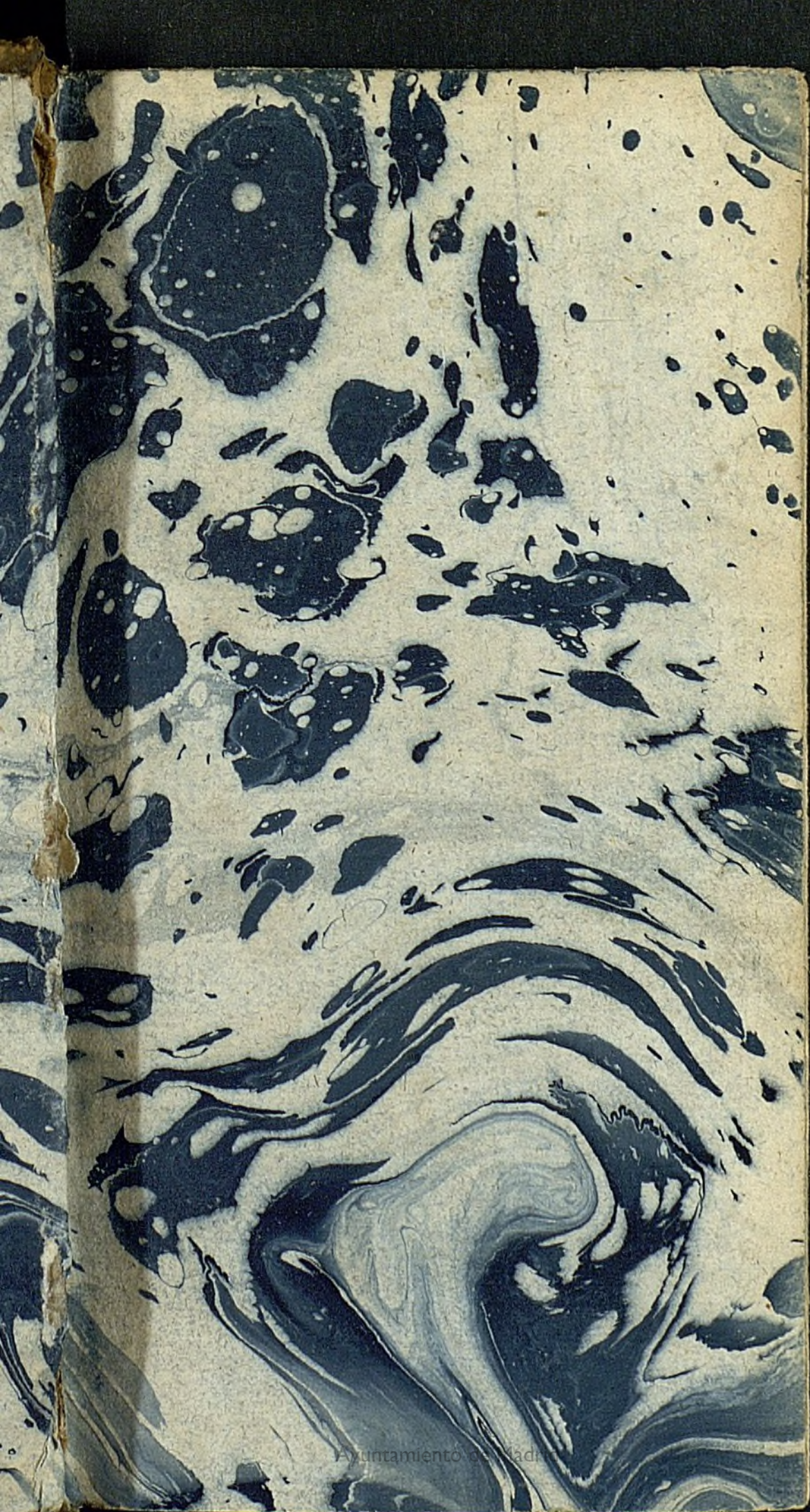

1868

A
878

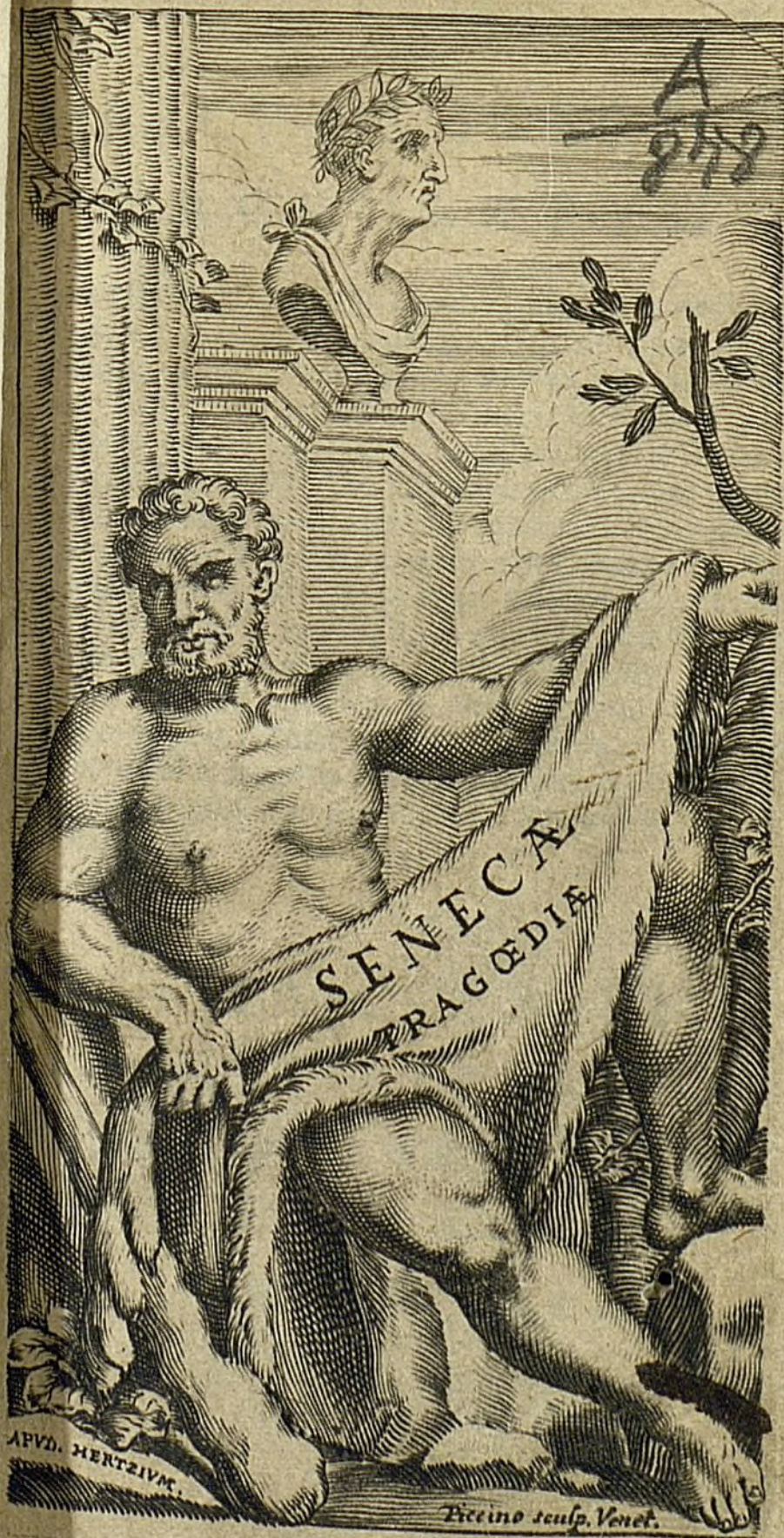
N.º 257

28-10

P. n.º 5072

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

Ayuntamiento de Madrid

H I

C
simu
tinet
tiam
rege
rit,ei
feris
ince
rum
nim
retu
vita
que
intu
fisse

I V

C

M

HERCVLIS FVRENTIS

ARGVMENTVM.

CONTINET hac Tragoedia querelas Iunonis, & indignationem contra pellices Iouis mariti sui, simulque contra Herculem ex pellice natum. Continet & Megaræ fletum ob coniugis Herculis absentiam, & ob tædia minasque Lyci, quippe qui Creonte rege, & filijs occisis, Thebanum imperium occupauerit, eique vim pariter inferre tentauerit. Mox ab inferis rediens Hercules, cognitis quæ fecerat Lycus, incedentem illum ob partum regnum sacrificaturum interficit. Sed sui in Herculem odij Iuno minimè etiam adhuc oblita, iussit, ut is furore corripere-
retur. Quo actus misere Hercules coniugi & liberis vitam eripuit. Postremò mente resumpta, illarumque cædium cognito auctore sibi pariter & manum intulisset ultro, ni genitoris sui piæ preces intercessissent.

INTERLOCVTORES.

I V N O.   L Y C V S.

C H O R V S.   H E R C V L E S.

M E G A R A.   T H E S E V S.

A M P H I T R Y O N.

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

A 2 L. AN.

4
L. ANNÆI
SENECÆ
CORDVBENSIS
HERCVLES FVRENS.

PRIMVS ACTVS.

IVNO sola.

Trimetri Iambici, vt in omnibus scenis,
exceptis CHORIS.

S Oror Tonantis (hoc enim solum mihi
Nomen relictum est) semper alienum Iouē,
Ac templa summi vidua deserui ætheris,
Locumq; cælo pulsa pellicibus dedi.
Tellus colenda est, pellices cælum tenent.

Hinc, Arctos alta parte glacialis poli
Sublime classes sidus Argolicas agit.
Hinc, quâ tepenti vere laxatur dies,
Tyriæ per vndas vector Europæ nitet.
Illinc, timendum ratibus ac ponto gregem
Passim vagantes exerunt Atlantides.
Fera coma hinc exterret Orion deos.
Suasq; Perseus aureas stellas habet.
Hinc clara gemini signa Tyndaridæ micant.
Quibusq; natis mobilis tellus stetit.
Nec ipse tantum Bacchus, aut Bacchi parens,
Adiere superos, ne qua pars probro vadet,
Mundus puellæ ferta Cnossiacæ gerit.
Sed vetera serò querimur. vna me fera
Thebana nuribus sparsa tellus impijs,
Quoties nouercam fecit & ascendat licet,
Meumq; victrix teneat Alcmene locum,
Pariterq; natus astra promissa occupet,
In cuius ortu mundus impendit diem,

Tar.

Tardusq; Eoo Phoebus effulsit mari,
 Retinere mersum iussus Oceano iubar,
 Non sic abibunt odia: vinaces ager
 Violentus iras animus, & saeuus dolor
 Aeterna bella pace sublata geret.
 Quæ bella, quidquid horridum tellus creas
 Inimica, quidquid pontus, aut ær tulit
 Terribile, dirum, pestilens, atrox, ferum,
 Fractum atq; domitum est. superat & crescit malis.
 Iraq; nostra fruatur, in laudes suas
 Mea vertit odia, dum nimis faua impro,
 Patrem probauit, inde, quæ lucem premit,
 Aperitque Tethis, quæ ferens Titan diem
 Binos propinqua tingit Aethiopes face,
 Indomita virtus colitur, & toto Deus
 Narratur orbe. monstra iam desunt mihi,
 Minorque labor est Herculi iussa exequi,
 Quam mihi iubere, latus imperia excipit,
 Quæ fera tyranni iussa violento queant
 Nocere iuueni, nempe pro telis gerit,
 Quæ timuit, & quæ fudit, armatus venis
 Leone & Hydra. nec satis terræ patent.
 Effregit ecce limen inferni Iouis,
 Et opima victi regis ad superos refert.
 Parum est reuerti, fœdus umbrarum perit
 Vidi ipsa, vidi nocte discussa inferum,
 Et Dite domito, spolia iactantem patri
 Fraternal. cur non vinctum & oppressum trahis
 Ipsum catenis paria sortitum Ioui,
 Ereboque capto potitur, & reteggit Styga?
 Patefacta ab imis manibus retrò via est,
 Et sacra diræ mortis in aperto iacent.
 At ille rupto carcere umbrarum, ferox
 De me triumphat, & superbifica manu
 Atrum per vrbes ducit Argolicas canem.
 Viso labantem Cerbero vidi diem,
 Pavidumq; solem, me quoque inuasit tremor,
 Et terna monstri colla deuicti intuens,
 Timui imperasse. leuia sed nimium queror.
 Calo timendum est, regna ne summa occupet,
 Qui vicit ima, sceptrâ præripiet patri.
 Nec in astra lenta veniet, vt Bacchus, via.

Iter ruina quæret, & vacuo volet
 Regnare mundo, robore expenso tumet,
 Et posse cælum viribus vinci suis
 Didicit ferendo, subdidit mundo caput,
 Nec flexit humeros molis immensæ labor,
 Mediùsq; collo sedit Herculeo polus.
 Immota ceruix sidera & cælum tulit;
 Et me prementem quærit ad superos viam.
 Perge ira, perge, & magna meditantem opprime.
 Congredere, manibus ipsa iam lacera tuis.
 Quid tanta mandas odia, discedant feræ.
 Ipse imperando fessus Eurystheus vacet.
 Titanas ausos rumpere imperium Iouis
 Emitte. Siculi verticis laxa specum.
 Tellus gigante Doris excusso tremens,
 Supposita monstri colla terrifici leuet.
 Sublimis alias luna conspiciat feras.
 Sed vicit ista. quæris Alcideæ parem?
 Nemo est, nisi ipse bella iam secum gerat.
 Adsint ab imo Tartari fundo excitæ
 Eumenides, ignem flammeæ spargant comæ;
 Viperea fæua verbera incutiant manus,
 I nunc superbe, cælitum sedes pete.
 Mouenda iam sunt bella, clarescit dies.
 Humana temne. iam Styga, & manes, ferox.
 Fugisse credis, hîc tibi ostendam inferos.
 Reuocabo in alta conditam caligine
 Vtra nocentum exilia discordem deam,
 Quà mugit ingens montis oppositi specus.
 Educam & imo Ditis è regno exttaham
 Quidquid relictum est. veniat inuisum scelus,
 Suumque lambens sanguinem impietas ferox,
 Errorq; & in se semper armatus furor.
 Hoc, hoc, ministro noster vtatur dolor.
 I cipe famulæ Ditis, ardentem incitæ
 Concutite pinum, & agmen horrendum anguibus
 Megæra ducat, atque luctifica manu
 Vastam rogo flagrante corripit trabem.
 Hoc agite, pœnas petite violatæ Stygis.
 Concutite pectus, acrior mentem excoquat
 Quàm qui caninis ignis Aetneis furit.
 Vt possit animo captus Alcides agi.

Ma.

Magno furore percitus, nobis prius
 Infaniendum est. Iuno cur nondum furit.
 Me, me sorores mente dictam mea
 Versate primam, facere si quidquam apparo
 Dignum nouerca. iam odia mutantur mea.
 Natos reuersus videat incolumes, precor,
 Manūque fortis redeat, inueni diem,
 Inuisa quo nos Herculis virtus inuet;
 Me pariter & se vineat, & cupiat mori
 Ab inferis reuersus. hoc pro fit mihi,
 Ioue esse genitum. stabo, & vt certo exeant
 Emissa neruo tela, librabo manum.
 Regam furentis arma, pugnanti Herculi
 Tandem fauebo, scelere perfecto licet
 Admittat illas genitor in cælum manus.

C H O R V S.

Anapæstici.

I Am rara micant sidera pronò
 Languida mundo, nox victa vagos
 Contrahit ignes, luce renata
 Cogit nitidum Phosphoros agmen.
 Signum celsi glaciale poli,
 Septem stellis Arcades vrsæ
 Lucem verso temone vocant.
 Iam cœruleis euectus equis
 Titan summum prospicit Oetan.
 Iam Cadmaïs inclyta baccis
 Aspersa die dumeta rubent.
 Phœbique fugit reditura soror.
 Labor exoritur durus. & omneis
 Agitat curas, aperitque domos
 Pastor, gelida cana pruina
 Grege dimisso pabula carpit.
 Ludit prato liber aperto
 Nondum rupta fronte iuuenus.
 Vacuæ reparant vbera matres.
 Errat cursu levis incerto
 Molli petulans hœdus in herba.
 Pendet summo stridula ramo,

A 4 Pen.

Pennasque nouo tradere soli
 Gessit querulos inter nidos
 Thracia pellex, turbaque circum
 Confusa sonat, murmure misto
 Testata diem, carbasa ventis
 Credit dubius nauita vitæ,
 Laxos aura complente sinus.
 Hic exesis pendens scopulis,
 Aut deceptos instruit hamos,
 Aut suspensus spectat pressa
 Præmia dextra, sentit tremulum
 Linea piscem.
 Hæc, innocua quibus est vitæ
 Tranquilla quies, & lata suo
 Paruorque domus, spes & in agris
 Turbine magno spes sollicitæ
 Urbibus errant, trepidique metus
 Ille superbos aditus regum,
 Durasque fores expers somni
 Colit, hic nullo fine beatus
 Componit opes, gazis inhians,
 Et congesto pauper in auro est.
 Illum populi fauor attonitum,
 Fluctuque magis mobile vulgus
 Aura tumidum tollit inani.
 Hic clamosi rabiosa fori
 Iurgia vendens improbus, iras
 Et verba locat, nouit paucos
 Secura quies, qui velocis
 Memores æui, tempora numquam
 Reditura tenent, dum fata fiunt.
 Viuite lati, properat cursu
 Vita citato, volucrique die
 Rota præcipitis vertitur anni.
 Duræ peragunt pensa sorores,
 Nec sua retrò fila reuoluunt.
 At gens hominum fertur rapidis
 Obuia fati incerta sui.
 Stygias ultro quærimus vndas.
 Nimium Alcide pectore forti
 Properas mœstos visere manes.
 Certo veniunt ordine Parce,

Nulli

Nulli iusso cessare licet,
 Nulli scriptum proferre diem.
 Recipit populos vna citatos.
 Alium multis gloria terris.
 Tradat, & omnes fama per vrbes.
 Garrula laudet, calòque parem
 Tollat & astris, alius curru
 Sublimis eat, me mea tellus
 Lare secreto, tutòque regat.
 Venit ad pigros cana senectus.
 Humilique loco, sed certa sedet
 Sordida parua fortuna domus.
 Altè virtus animosa cadit.
 Sed mœsta venit crine soluto
 Megara, paruum comitata gregem,
 Tardusque senio graditur Alcida parens.

ACTVS SECVNDVS.

MEGARA.

O Magne Olympi rector, & mundi arbiter,
 Iam statue tandem grauib. ærumnis modum.
 Finemque cladi. nulla lux vnquam mihi
 Secura fulsit. finis alterius mali
 Gradus est futuri, protinus reduci nouus
 Paratur hostis antè quàm lætam domum
 Contingat, aliud iussus ad bellum meat.
 Nec vlla requies, tempus aut vllum datur,
 Nisi dum iubetur, sequitur apprime statim
 Infecta Iuno. nunquid immunis fuit
 Infantis ætas? monstra superauit prius.
 Quam nosse posset gemina cristati caput
 Angues ferebant ora, quos contra obuus
 Reptauit infans, igneos serpentium
 Deulos remisso pectore ac placido intuens,
 Arctos serenis vultibus nodos tulit.
 Et tumida tenera guttura elidens manu,
 Prælusit Hydræ. Mænali pernix fera,
 Multo decorum præferens auro caput,
 Deprensa cursu est. maximus Nemcæ timor
 Gemuit lacertis pressus. Herculeis leo.

A S Quid

Nulli

Quid stabula memorem dira Bistonij gregis,
 Suisque regem pabulum armentis datum?
 Solitumque densis hispidum Erymanthi iugis
 Arcadica quater nemora Mænalium suem?
 Taurumque centum non leuem populis metum?
 Inter remotos gentis Hesperiae greges
 Pastor triformis litoris Tartesij
 Peremptus, acta est præda ab occasu ultimo;
 Notum Cithæron pavit Oceano pecus.
 Penetrare iussus solis æstivi plagas,
 Et adusta medius regna quæ torret dies,
 Vtrinque monteis soluit abrupto obice,
 Et iam ruenti fecit Oceano viam.
 Post hæc adortus nemoris opulenti domos
 Aurifera vigilis spolia serpentis tulit,
 Quid sæua Lerne monstra, numerosum malum,
 Non igne demum vicit, & docuit mori,
 Sol, rāsque pinnis condere obductis diem
 Petijt ab ipsis nubibus Stymphalidas?
 Non vicit illum coelibis semper tori
 Regina gentis vidua Thermodontiae.
 Nec ad omne clarum facinus audaces manus
 Stabuli fugavit turpis Augiae labor.
 Quid ista profunt, orbe defenso caret.
 Sensere terræ pacis autorem suæ
 Abesse terris, prosperum ac felix scelus,
 Virtus vocatur, fontibus parent boni.
 Ius est in armis, opprimit leges timor.
 Ante ora vidi nostra truculenta manu
 Gnatos paterni cadere regni vindices,
 Ipsamque Cadmi nobilis stirpem ultimam
 Occidere, vidi regium capitis decus
 Cum capite raptum, quis satis Thebas fleat?
 Ferax deorum terra quem dominum tremit?
 B cuius aruis, èque secundo sinu
 Stricto iuventus orta cum ferro stetit;
 Cuiusque muros natus Amphion Ioue
 Struxit, canoro saxa moduiatu trahens?
 In cuius urbem non semel diuum parens
 Cælo relicto venit, hæc quæ coelites
 Recepit, & quæ fecit, & (fas sit loqui)
 Fortasse faciet, sordido premitur iugo.

Cad.

Cadmæa proles, ciuis atque Ophionius
 Quò decidistis, remittis ignantum exulem,
 Suis carentem finibus, nostris grauem?
 Qui scelera terra, quique persequitur mari,
 Ac sæua iusta sceptrâ confregit manu,
 Nunc feruit absens, fertque quæ ferri vetat.
 Tenetque Thebas exul Herculeas Lycus,
 Sed non tenebit. aderit & pœnas petet,
 Subitûsque ad astra emerget, inueniet viam.
 Aut faciet. Adsis sospes & remees tuis.
 Tandemque venias victor ad victam domum.
 Emerge coniux, atque depulsas manu
 Abrumpe tenebras, nulla si vetito via;
 Iterque clausum est, orbe diducto redi;
 Et quidquid atra nocte possessum latet,
 Emitte tecum. dirutis qualis iugis
 Præceps citato flumini quærens iter,
 Quondam dedisti, scissa cum vasto imperio
 Patuere Tempe, pectore impulsus tuo
 Huc mons & illuc cecidit, & rupto aggere
 Nona cucurrit Thessalus torrens via.
 Talis parentes, liberos, patriam petens,
 Erumpe, rerum terminos tecum afferens.
 Et quidquid auida tot per annorum gradus
 Abcondit aras redde, & oblitos sui,
 Lucisq; pauidos ante te populos age.
 Indigna te sunt spolia, si tantum refers,
 Quantum imperatum est. magna sed nimium loquor.
 Ignara nostra sortis. vnde illum mihi,
 Quo te tuamque dexteram amplectar, diem,
 Reditûsque lentos, nec mei memores querar?
 Tibi, o deorum ductor, indomiti ferent
 Centena tauri colla. tibi frugum pascens
 Secreta reddam sacra, tibi multa fide
 Longas Eleusi tacita iactabo faces.
 Tum restitutas fratribus rebor meis
 Animas, & ipsum regna moderantem sua
 Florere patrem. si qua te maior tenet.
 Clausum potestas, sequimur, aut omnes tuos
 Defende reditu sospes, aut omnes trahere.
 Trahes, nec vllus eriget fractos deus.

O Socia nostri sanguinis, casta fide
 Seruans torum natosq; magnanimi Herculi
 Meliora mente concipe, atque animum excita.
 Aderit profectò, qualis ex omni solet
 Labore, maior. ME. Quod nimis miseri volunt,
 Hoc facile credunt. AM. Immo quod metuunt
 Nunquam amoueri posse, nec tolli putant.
 ME. Prona est timori semper in peius fides.
 Demersus, ac defossus, & toto insuper
 Oppressus orbe, quam viam ad superos habet?
 AM. Quam tunc habebat, cum per arentem plagam
 Et fluctuantes more turbati maris
 Abijt arenas, bisque discedens fretum,
 Et bis recurrens, cumque deserta rate
 Deprehensus hæsit Syrtium breuib; vadis,
 Et puppe fixa maria superauit pedes?
 ME. Iniqua rarò maximis virtutibus
 Fortuna parcat, nemo se tutò diu
 Periculis offerre tam crebris potest.
 Quem saepe transit casus, aliquando inuenit.
 Sed ecce sæuus, ac minas vultu gerens,
 Et qualis animo est, talis incessu venit
 Aliena dextra sceptrâ concutiens Lycus,
 Vibis regens opulenta Thebanæ loca,
 Et omne quidquid vberi cingit solo
 Obliqua Phocis, quidquid Ismenus rigat,
 Quidquid Cythæron vertice excelso videt,
 Et bina findens Isthmos exilis freta.

LYCVS. MEGARA. AMPHITRYON.

Non vetera patriæ iura possideo domus
 Ignauius hæres, nobiles non sunt mihi
 Aui, nec altis inclytum titulis genus,
 Sed clara virtus. qui genus iactat suum,
 Aliena laudat. Rapta sed trepida manu
 Sceptrâ obtinentur, omnis in ferro est salus.
 Quod ciuib; tenere te inuitis scias,
 Strictus tuetur ensis, alieno in loco
 Hand stabile regnum est, vna sed nostras potest

Fun.

A. Fundare vires, iuncta regali face
 Thalamiq; Megara, ducet è genere inclyto
 Nouitas colorem nostrâ. non equidem reor
 Fore vt recuset, ac meos spernat toros.
 Quod si impotenti pertinax animo abnuet,
 Stat tollere omnem penitus Herculeam domum.
 Inuidia fastum, ac sermo popularis premet,
 Ars prima regni est, posse te inuidiam pati.
 Tentemus igitur, fors dedit nobis locum.
 Namque ipsa tristis vestis obtectu caput
 Velata, iuxta præfides astat deos,
 Lateriq; adhæret verus Alcidae sator.
 ME. Quidnam iste, nostri generis exitium ac lues,
 Noui parat, quid tentat, LY. ô clarum trahens
 A stirpe nomen regia, facilis mea
 Parumper aure verba patienti excipe.
 Si æterna semper odia mortales agunt,
 Nec cœptus vnquam cedat ex animis furor,
 Sed arma felix teneat, infelix paret,
 Nihil relinquent bella, tum vastis ager
 Squallebit aruis, subdita tectis face
 Altus sepulcras obruet gentes cinis.
 Pacem reduci velle, victori expedit,
 Victo necesse est. particeps regno veni.
 Sociemus animos. pignus hoc fidei cape.
 Continge dextram. quid truci vultu files.
 ME. Egone vt parentis sanguine aspersam manum
 Fratrumque gemina cæde contingam? prius
 Extinguet ortus, referet occasus diem.
 Pax antè fida niuib; & flammis erit.
 Et Scylla Siculum iunget Ausonio latus.
 Priusque multo vicibus alternis fugax
 Euripus vnda stabit Euboica piger.
 Patrem abstulisti, regna, germanos, larem,
 Parriam, quid vltra est, vna res superest mihi.
 Fratre ac parente carior, regno ac lare,
 Odium tui, quod esse cum populo mihi
 Commune dolco, pars quota ex isto mea est,
 Dominare tumidus, spiritus altos gere.
 Sequitur superbos vltor à tergo Deus.
 Thebana noui regna quid matres loquar
 Passas & ausas scelera, quid geminum nefas,

Mi-

Mistrumque nomen coniugis, nati, patris?
 Quid bina fratrum castra, quid totidem rogos,
 Riget superba Tantalus luctu parens,
 Mœstusque Phrygio manat in Sipylo lapis.
 Quin ipse toruum subrigens erista caput
 Illyrica Cadmus regna permensus fuga,
 Longas reliquit corporis tracti notas.
 Hac te manent exempla, dominare ut lubet,
 Dum solita regni fata te nostri vocent.
 LY. Agedum efferatas rabida voces amoue.
 Et disce regum imperia ab Alcide pati.
 Ego rapta quamvis sceptris vistrici geram
 Dextra, regamque cuncta sine legum metu,
 Quas arma vincunt, pauca pro causa loquar
 Nostra. cruento cecidit in bello pater,
 Cecidere fratres, arma non ferunt modum.
 Nec temperari faci est, nec reprimi potest
 Stricti exsis ira, bella delectat cruor.
 Sed ille regno pro suo, vos improba
 Cupidine acti. quaritur belli exitus,
 Non causa. sed nunc pereat omnis memoria.
 Cum vstor arma posuit, & victum decet
 Deponere odia. non ut inflexo genu
 Regnantem adores, petimus. hoc ipsum placet.
 Animo ruinas quod capis magno tuas.
 Es rege coniux digna, sociemus toros.
 ME. Gelidus per artus vadit exangues tremor,
 Quod facinus aures pepulit, haud equidem horru
 Cum pace rupta bellicus muros fragor
 Circumsonaret. pertuli intrepidè omnia,
 Thalamos tremisco, capta nunc videor mihi.
 Grauent catenæ corpus, & longa fame
 Mors protrehatur lenta, non vincet fidem
 Vis vlla postquam, moriar Alcide tua.
 LY. Animòsne mersus inferis coniux facit?
 ME. Inferna tetigit, posset ut supera assequi.
 LY. Telluris illum pondus immensa premit.
 ME. Nullo premetur onere qui cœlum tulit.
 LY. Cogere ME. Cogi qui potest, nescit mori.
 LY. Effare, thalamis quod novis potius parem
 Regale munus. ME. Aut tuam mortem, aut me
 LY. Mori ex demens. ME. Coniugi occurram me

LY. Sceptroq; nostro potior est famulus tibi,
 ME. Quot iste famulus tradidit reges neci?
 LY. Cur ergo regi seruit, & patitur iugum?
 ME. Imperia dura tolle, quid virtus erit?
 LY. Obijci feris monstrisq; virtutem putas?
 ME. Virtutis est domare quæ cuncti pauent.
 LY. Tenebræ loquentem magna tartaræ premunt.
 ME. Non est ad astra mollis è terris via.
 LY. Quo patre genitus coelitem penetret domos,
 AM. Miseranda coniux Herculis magni file.
 partes meæ hæ sunt, reddere Alcidae patrem,
 Genusque verum. post tot ingentis viri
 Memoranda facta, postq; pacatum manu
 Quodcunque Titan ortus, & labens videt,
 post monstra tot perdomita, post Phlegram impio
 parlam cruore, postq; defensos Deos,
 Nondum liquet de patre, mentimur Iouem?
 Iunonis odio crede. LY. Quid violas Iouem?
 Mortale coelo non potest iungi genus.
 AM. Communis ista pluribus causa est Deis.
 LY. Famulæ fuerant antè quàm fierent Dei?
 AM. Pastor Phæros Delius paut greges.
 LY. Sed non per omnes exul errauit plagas.
 AM. Quem profuga terra mater erranti edidit.
 LY. Non monstra, sæuas Phœbus aut timuit feras.
 AM. Primus sagittas imbuit Phœbi Draco.
 Quàm graua paruus tulerit, igno ras, mala
 E matris vtero fulmine eiectus puer?
 Mox fulminanti proximus patri stetit.
 Quid, qui gubernat astra, qui nubes quatit,
 Non latuit infans rupis exesæ specu,
 Sollicita tanti pretia natales habent,
 Sempèrque magno constitit, nasci Deum.
 LY. Quemcunque miserum videris, hominem scias.
 AM. Quemcunque fortem videris, miserum neges.
 LY. Fortem vocemus, cuius ex humeris Leo
 Donum puellæ factus, & claua excidit,
 Fulsitq; pectus veste Sidonia latus?
 Fortem vocemus, cuius horrentes comæ
 Maduere nardo, laude quæ notas manus
 Ad non virilem tympani mouit sonum,
 Mitra ferocem barbara frontem premens?

A M.

A.M. Non erubescit Bacchus effusus tener
 Sparfisse crines, nec manu molli leuem
 Vibrasse thyrsum, cum parum forti gradu
 Auro decorum syrma barbaricum trahit.
 Post multa virtus opera laxari solet.
 L.Y. Hoc Euriti fatetur euersi domus,
 Pecorumque ritu virginum oppressi greges.
 Hoc nulla Iuno, nullus Eurystheus iubet.
 Ipsius hæc sunt opera. A.M. Non nosti omnia.
 Ipsius opus est, castibus fractus suis
 Eryx, & Eryci iunctus Antæus Libys.
 Et qui hospitali cæde manantes foci
 Bibere iustum sanguinem Busiridis.
 Ipsius opus est, vulneri & ferro obuius
 Mortem coactus ante Geryonem pati.
 Nec vnus vna Geryon victus manu.
 Eris inter istos, qui tamen nullo stupro
 Laesere thalamos. L.Y. Quod Ioui, hoc regi licet
 Ioui dedisti coniugem, regi dabis.
 Et te magistro non nouum hoc discet nurus,
 Etiam viro probante meliorem sequi.
 Sin copulari pertinax tedis negat.
 Vel ex coacta nobilem partum feram.
 M.E. Vmbra Creontis, & penates Labdaci,
 Et nuptiales impij Oedipodæ faces,
 Nunc solita nostro fata coniugio date.
 Nunc, nunc cruentæ regis Aegypti nurus,
 Adeste, multo sanguine infectæ manus,
 Deest vna numero Danais, explebo nefas.
 L.Y. Coniugia quoniam peruicax nostra abnuis,
 Regemq; terras, sceptrâ quid possint, scies.
 Complectere aras, nullus eripiet Deus
 Te mihi, nec, orbe si remolito, queat
 Ad supera victor numina Alcides vehi.
 Congerite siluas, templa supplicibus suis
 Iniecta flagerent, coniugem & totum gregem
 Consumat vnus igne subiecto rogas.
 A.M. Hoc munus à te genitor Alcida peto,
 Rogare quod me deceat, vt primus cadam,
 L.Y. Qui morte cunctos luere supplicium iubet,
 Nescit tyrannus esse. diuersa irroga.
 Miserum veta perire, felicem iube.

Ego

o, dum cremandis trabibus accrescit rogos.
 cro regentem maria votiuo rogem.
 M. Pro numinum vis summa, pro coelestium
 ector parènsque, cuius excussis tremunt
 umana telis, impiam regis feri
 ompesce dextram. quid Deos frustra precor?
 bicunque es audi nate. Cur subito labant
 gitata motu templa, cur mugit solum?
 infernus imo sonuit è fundo fragor.
 uidimur, en est sonitus Herculei gradus.

CHORVS.

Choriambici tetrametri.

Fortuna viris ingida fortibus,
 Quàm non aqua bonis præmia diuidis.
 urystheus facili regnet in otio,
 lomena genitus bella per omnia
 onstris exagitet coeliferam manum,
 rpentis resecet colla ferocia,
 eceptis referat mala sororibus,
 um somno dederit peruigiles genas
 omis diuitibus præpositus Draco.
 traui Scythiæ multiuagas domos,
 gentes patrijs sedibus hospitas.
 alcauitq; freti terga rigentia,
 t mutis tacitum littoribus mare.
 lic dura carent æquora fluctibus,
 qua plena rates carbasa tenderant,
 ntonsis teritur semita Sarmatis,
 rat pontus vicibus mobilis annuis,
 lauem nunc facilis, nunc equitem pati.
 Illic quæ viduis gentibus imperat,
 aurato religans ilia baltheo,
 Detrahit spoliū nobile corpori,
 et peltam, & niuei vincula pectoris,
 Victorem posito suspiciens genu.
 Qua spe præcipites actus ad inferos,
 Audax ire vias irremeabiles,
 Vidisti Siculæ regna Proserpinæ?
 Illic nulla Noto, nulla Fauonio

Con.

Confurgunt tumidis fluctibus æquora,
Non illic geminum Tyndaridæ genus
Saccurrunt timidis sidera navibus.
Stat nigro pelagus gurgite languidum;
Et cum mors avidis pallida dentibus
Genes innumeras manibus intulit,
Vno tot populi remige transeunt.
Euineas utinam iura feræ Stygis,
Parcarumq; colos irrevocabiles.
Hic qui rex populis pluribus imperat,
Beilo cum peteres Nestoriam Pylon,
Tecum conferuit pestiferas manus,
Telum ter gemina cuspide præferens.
Effugit tenui vulnere saucius,
Et mortis dominus pertimuit mori.
Fatum rumpe manu tristibus inferis
Prospectus pateat lucis, & inuius
Limes dei faciles ad superos vias.
Immites potuit flectere cantibus
Umbrarum dominos, & prece supplici
Orpheus, Eurydicem dum repetit suam.
Quæ si uas, & aures, saxaq; traxerat,
Ars quæ præbuerat fluminibus moras,
Ad cuius sonitum constiterant feræ,
Mulcet non solitis vocibus inferos,
Et surdis resonat clarius in locis.
Descent & lacrymis difficiles Dei;
Et qui fronte nimis crimina tetrica
Quarunt, ac veteres excutiant reos.
Descent Eurydicen Threiciæ nurus.
Plentes Eurydicen Iuridici sedent.
Tandem mortis ait vincimur arbiter.
Euade ad superos, lege tamen data.
Tu post terga tui perge viri comes;
Tu non ante tuam respice coniugem,
Quàm cum clara Deos obtulerit dies,
Spartanq; aderit ianua Tanari.
Odit verus amor, nec patitur moras.
Munus, dum properat cernere, perdidit.
Quæ vinei potuit regia cantibus,
Hæc vinci poterit regia viribus.

ACT

HERCVLES FVRENS. 19
ACTVS TERTIVS.

HERCVLES.

Lucis alme rector, & cœli decus,
Qui alterna curru spatia flammifero ambiens,
Iustre latis exeris terris caput;
Phœbe veniam, siquid illicitum tui
dere vultus, iussus in lucem extuli
creta mundi. tuncque cœlestum arbiter
rēnsque, visus fulmine opposito rege.
tu secundo maria qui sceptro regis,
as pete vndas, quisquis ex alto aspicit
irrena, facie pollui metuens noua,
iem reflectat, orāq; in cælum erigat,
tentata fugiens. hoc nefas cernant duo,
qui aduexit, & qui iussit. In poenas meas,
q; in labores, non satis terræ patent
nonis odio, vidi inaccessa omnibus,
nota Phœbo, quæq; deterior polus
oscura diro spatia concessit Ioui.
si placerent tertiæ sortis loca,
agnare potui, noctis æternæ chaos,
noctē quiddam grauius, & tristes Deos,
fata vici, morte contempta redij.
quid restat aliud, vidi & ostendi inferos.
si quid vltra est, tam diu pateris manus
ffare nostras, Iuno, quid vinci iubes?
d temples quare miles infestus tenet,
menque sacrum terror armorum obsidet?

AMPHITRYON. HERCVLES.

THESEVS.

Trūmne visus vota decipiunt meos?
An ille domitor orbis, & Graium decus,
isti silentum nubilo liquit domum?
ne ille natus, membra lætitia stupent.
nate, certa & sera Thebarum salus,
trūmne cerno corpus, an fallor tua
sceptus vmbra, tunc es, agnosco toros,

Hic

Humeròsque, & alto nobilem trunco manum
 HER. Vnde iste, genitor, squalor, & lugubribus
 Amicta coniux, vnde tam fœdo obfiti
 Padore nati, quæ domum clades grauat;
 AM. Socer est peremptus, regna possidet. Lycus
 Natos, parentem, coniugem leto petit.
 HER, Ingrata tellus, nemo ad Herculeæ domum
 Auxilia venit, vidit hoc tantum nefas
 Defensus orbis, cur diem questu tero?
 Maestetur hostis. TH. Hanc ferat virtus notam
 Fiâtque summus hostis Alcideæ Lycus.
 Ad hauriendum sanguinem inimicum feror.
 HER. Theseu resiste, ne qua vis subita ingratum
 Me bella poscunt. differ amplexus parens,
 Coniuxque differ, nuntiet Diti Lycus
 Me iam redisse. TH. Flebilem ex oculis fuga
 Regina vultum, tunc nato sospite
 Lacrymas cadentes reprime, si noui Herculem
 Lycus Creonti debitas poenas dabit,
 Lentum est dabit, dat, hoc quoque est lentum.
 AM. Votum secundet, qui potest, nostrum
 Rebusque lassis adsit. O magni comes
 Magnanime nati, pande virtutum ordinem.
 Quàm longa mœstos ducat ad manes via,
 Vt vincula tulerit dura tartareus canis.
 TH. Memorare cogis acta, securæ quoque
 Horrenda menti, vix adhuc certa est fides
 Vitalis auræ, torpet acies luminum,
 Hebetèsque visus vix diem insuetum ferunt.
 AM. Peruince Theseu, quidquid alto pectore
 Remanet pavoris, nève te fructu optimo
 Frauda laborum. Quod fingendum patior
 Meminisse dulce est. Fare casus horridos.
 TH. Fas omne mundi, tèque dominantem
 Regno capaci, tèque quam tota irrita
 Quæsiuit Enna mater, vt iura abdita
 Et operta terris, liceat impune eloqui.
 Sparrana tellus nobile attoluit iugum,
 Densis vbi æquor Tanarus siluis premit,
 Hic ora soluit Ditis inuisi domus,
 Hiâtque rupes alta, & immenso specu
 Ingens vorago faucibus vastis patet,

umque pandit omnibus populis iter.
 n cæca tenebris incipit primò via.
 uis relicta lucis à tergo nitor,
 gorque dubius solis afflicti cadit,
 udit aciem, tale non dubiè solet
 bere lumen primus, aut serus dies.
 e ampla vacuis spatia laxantur locis.
 quæ omne mersum pereat humanum genus.
 ire labor est, ipsa deducit via.
 ape puppes æstus inuitas rapit,
 pronus agger virget, atque avidum chaos.
 dùmque retrò flectere haud vnquam sinunt
 bræ tenaces, intus immenso sinu
 tido quieta labitur Lethe vado,
 nitq; curas, nève remeandi amplius
 eat facultas, flexibus multis grauem
 ga soluit amnem. qualis incerta vagus
 eander vnda ludit, & cedit sibi,
 lantatq; e, dubius, littus an fontem petat.
 us inertis foeda Cocyti iacet.
 vultur, illic luctifer bubo gemit,
 n Dænque triste resonat infausta strigis,
 erent opaca fronde nigrantes comæ,
 mo imminente, quam tenet segnis Sopor
 nèsque moesta tabido rictu iacens,
 lorque serus conscios vultus tegit,
 tus, Pauorq; Funus, & frendens Dolor,
 rq; Luctus sequitur, & Morbus tremens;
 cincta ferro Bella, in extremo abdita
 rs Senectus adiuuat baculo gradum.
 Estne aliqua tellus Cereris, aut Bacchi ferax?
 Non prata viridi læta facie germinant.
 c adulta leni fluctuat Zephyro seges,
 n vlla ramos silua pomiferos habet.
 rilis profundi vastitas squallet soli,
 foeda tellus torpet æterno situ,
 rumq; moestus finis & mundi vltima,
 motus aër hæret, & pigro sedet
 x atra mundo, cuncta mœrore horrida,
 saque morte peior est mortis locus.
 M. Quid, ille opaca qui regit sceptro loca
 a sede positus temperat populos lenes?

TH.

TH. Est in recessu Tartari obscuro locus,
 Quem grauibus umbris spissa caligo alligat.
 A fonte discors manat hinc imo latex
 Ater, quieto similis, hunc iurant Dei,
 Tacente sacram deuehens fluuio Styga,
 At hic tumultu rapitur ingenti ferox,
 Et saxa fluctu voluit Acheron inuius
 Renaugari. cingitur duplici vado
 Aduersa Ditis regia, atque ingens domus
 Umbrante luco tegitur, hic vasto specu
 Pendent tyranni limina, hoc umbris iter;
 Hæc porta regni, campus hanc circa iacet.
 In quo superbo digerit vultu sedens
 Animas recentes. dira maiestas Deo,
 Frons torua, fratrum quæ tamen speciem gentis
 Gentisque tantæ, vultus est illi Iouis,
 Sed Fulminantis, magna pars regni trucidis
 Est ipse dominus, cuius aspectum timet,
 Quidquid timetur. **AM.** Verane est fama, infensæ
 Tam sera reddi iura, & oblitos sui
 Sceleris nocentes debitas poenas dare?
 Quis iste veri rector, atque æqui arbiter?
THE. Non vnus alta sede quæsitur sedens
 Iudicia trepidis sera sortitur reis.
 Auditur illo Cnosius Minos foro;
 Rhadamantus illo, Thetidis hoc audit sœcer;
 Quod quisque fecit patitur, autorem scelus
 Repetit, suoque premitur exemplo nocens,
 Vidi cruentos carcere includi duces,
 Et impotentis terga plebeia manu
 Scindi tyranni. quisquis est placide potens
 Dominusque vitæ, seruat innocuas manus,
 Et inruentum mitis imperium regit,
 Animòque parcit, longa permensus diu
 Euenis æui spatia, vel coelum petit,
 Vel lata felix nemoris Elysij loca,
 Iudex futurus, sanguine humano abstine,
 Quicunque regnas. scelera taxantur modo
 Maiore nostra **AM.** Certus inclusos tenet
 Locus nocentes, utque fert fama, impios
 Supplicia vinculis sæua perpetuis domant?
THE. Rapitur volucris tortus Ixion rota.

ruice saxum grande Sisyphæa sedet.
 amne medio faucibus ficcis senex
 statur vndas, abluit mentum latex,
 dêmque cùm iam sæpe decepto dedit
 rit vnda, in ore poma destituunt famem.
 bet volucris Tityus æternas dapes.
 nasq; frustra Danaïdes plenas ferunt.
 ant furentes impiæ Cadmeïdes.
 trèrque mensas auida Phineas auis.
 A. Nunc ede nati nobilem pugnam mes.
 rui volentis munus, an spoliū refert,
 I. Ferale tardis imminet saxum vadis,
 pente vbi vnda segne torpescit fretum.
 ne seruat amnem cultu & aspectu horridus,
 didòsque manes squallidus gestat senex;
 pexa pendet barba, deformem sinum
 dus coërcet, concauæ squallent genæ,
 git ipse conto portitor longo ratem.
 onere vacuam littori puppim applicans
 petebat vndas, poscit Alcides viam
 dente turba, dirus exclamat Charon.
 ò pergis audax, siste properantem gradum.
 n passus villas natus Alcmena mōras,
 o coactum nauitam conto domat,
 nditque puppem, cymba populorum capax
 cubuit vni, sedit, & grauior ratis
 inque Lethen latere titubato bibit.
 nc vasta trepidant monstra, Centauri truces,
 pithæq; multo ad bella succensi mero,
 gia paludis vltimos quærens sinus,
 unda mergit capita Lernæus labor.
 st hæc auari Ditis apparet domus.
 c saeuus umbras territat Stygius canis,
 i terna vasto capita concutiens sono
 gaum tuetur, sordidum tabo caput
 mbunt colubri, viperis horrent iubæ.
 ngusq; torra sibilat cauda draco.
 x ira formæ. sensit vt motus pedum,
 tollit hirtas angue vibrato comas,
 ssumque captat aure subiecta sonum,
 ntire & umbras solitus. vt propior stetit
 e natus, antro cedit incertus canis,

Et

Et vterque timuit. ecce latratu graui
 Loca muta terret, sibilat totos minax
 Serpens per armos, vocis horrendæ fragor
 Per ora missus cerna felices quoque
 Exterret umbras. soluit à læua feros
 Tunc ipse rictus, & Cleonæum caput
 Opponit, ac se tegmine ingenti clepit.
 Victrice magnum dextera robur getens,
 Huc nunc & illuc verberare assiduo rotat,
 Ingeminat ictus, domitus infregit minas,
 Et cuncta lassus capita submisit canis,
 Antròque toto cessit. extimuit sedens
 Vterque solio dominus, & duci iuber.
 Me quoque petenti munus Alcidae dedit.
 Tunc grauiam monstri colla permulcens manu
 Adamante texto vincit. oblitus sui
 Custos opaci peruigil regni canis
 Componit aures timidus, & patiens trahi,
 Merùmque fassus, ore submisso obsequens
 Vtrumque cauda pulsat anguifera latus.
 Postquam est ad oras Tanari ventum, & nitore
 Percussit oculos lucis ignotæ, bonos
 Resumit animos vinctus, & vastas furens
 Quassat catenas, penè vectorem abstulit.
 Pronùmque retrouexit, & mouit gradu.
 Tunc & meas respexit Alcides manus.
 Geminis vterque viribus tractum canem
 Ira furentem, & bella teneantem irrita,
 Intulimus orbi. vidit vt clarum æthera,
 Et pura nitidi spatia conspexit poli,
 Oborta nox est, lumina in terram dedit,
 Compressit oculos, & diem inuisum expulit,
 Aciemque retro flexit, atque omni petit
 Cervice terram, tum sub Herculeam caput
 Abscondit umbra. Densa sed læto venit
 Clamore turba, frontibus laurum gerens,
 Magnique meritis Herculis laudes canit.

C H O R V S.

Sapphici hendecasyllabi.

Natus Euryficus properante partu,
 Iussit mundi penetrare fundum.

ceerat hoc solum numero laborum ,
 eritæ regem spoliare fortis .
 usus est cæcos aditus inire ,
 uicit ad manes via quâ remotos
 rristis, & silua metuenda nigra .
 ed frequens magna comitante turba ,
 quantus incedit populus per vrbes
 ad noui ludos auidus theatri !
 quantus Eleum coit ad tonantem .
 uinta cùm sacrum reuocauit æstas :
 uanta, cùm longæ redit hora noctis
 rescere & somnos cupiens quietos
 ibra Phoebeos tenet æqua currus ,
 turba secretam Cererem frequentat ,
 t citi tectis properant relictis
 tici noctem celebrare Mystæ ,
 anta per campos agitur silentes
 turba , Pars tarda gradiens senectæ ,
 rristis, & longa satiata vita ,
 rs adhuc currit melioris æui ,
 rginæ nondum thalamis iugatæ ,
 comis nondum positæ ephebi ,
 atris & nomen modò doctus infans ;
 is datum solis, minus vt timerent ,
 ne prælato releuare noctem .
 eteri vadunt per opaca tristes .
 ualis est nobis animus remota
 luce, cùm mœstus sibi quisque sensit
 brutum tota caput esse terra .
 at chaos densum, tenebræq; tutes ,
 t color noctis malus, ac silentis
 otium mundi, vacuæq; nubes .
 era nos illò referat senectus ,
 lemo ad id serò venit, vnde nunquam .
 cùm semel venit, potuit reuerti .
 uid iuuat durum properare fatum ?
 omnis hæc magnis vaga turba terris
 bit ad manes, faciètq; inertæ
 vela Cocyto. tibi crescit omne ,
 t quod occasus videt, & quod ortus ,
 arce venturis, tibi mors paramur ,
 is licet segnis, properamus ipsi .

B

Pri.

Prima, quæ vitam dedit, hora carpsit.

Choriambici Glyconij

Thebis læta dies adest ;
 Aras tangite supplices,
 Pingues cædite victimas ;
 Permissæ maribus nurus
 Solennes agitent choros ;
 Cessent deposito iugo
 Arui fertilis incolæ ,
 Pax est Herculeæ manû
 Auroram inter & Hesperum ;
 Et quâ sol medium tenens
 Umbras corporibus negat ,
 Quodcunque abluitur solum
 Longo Tethyos ambitu ,
 Alcida domuit labor .
 Transuectus vada Tartari
 Pacatis redit inferis .
 Iam nullus superest timor ;
 Nil ultra iacet inferos .
 Stantes sacrificus comas
 Dilecta tege populo ,

ACTVS QVARTVS.

HERCVLES. THESEVS. AMPHITRYON.
 MEGARA.

Vltrice dextra fusus aduerso Lycus
 Terram petiuit ore : tum quisquis comes
 Fuerat tyranni, iacuit & poenæ comes .
 Nunc sacra patri victor, & superis feram .
 Cæsisq; meritis victimis aras colam .
 Te te laborum socia & adiutrix precor
 Belligera Pallas, cuius in læua ciet
 Aëgis feroces ore saxifico minas .
 Adsit Lycurgi domitor & rubri maris ;
 Tectam virenti cuspidem thyrsos gerens .
 Geminumque numen, Phœbus, & Phœbi soror
 Soror sagittis aptior, Phœbus lyraë ;
 Fraterque quisquis incolit cœlum meus ,
 Non ex nouerca frater . Huc appellite

reges opimos. quidquid Indorum seges,
 abesq; odoris quidquid arboribus legunt,
 conferte in aras, pinguis exudet vapor,
 populea nostras arbor exornet comas;
 e ramus oleæ fronde gentili tegat
 heseu; Tonantem nostra adorabit manus.

HE. Dij conditores virbis, & siluestria
 rucis antra Ceti, nobiles Dirces aquas,
 arēmq; regis qui aduenæ Tyrium colis,
 ate thura flammis. A M. Nate manantes prius
 anus cruenta cæde & hostili expia.

E R. Vtinam cruorem capitis inuisi Deis
 bare possem, gratior nullus liquor
 nxisset aras; victima haud vlla amplior
 test, magisq; opima mactari Ioui,
 uam rex iniquus, A M. Finiat genitor tuos
 pta labores. detur aliquando otium,
 quiesque fessis, H E R. Ipse concipiam preces
 ue meq; dignas: stet suo cælum loco,
 ellusq; & æther; astra inoffensos agant
 terna cursus: alta pax gentes alat.
 rrum omne teneat ruris innocui labor,
 sesq; lateant, nulla tempestas fretum
 olenta turbet, nullus irato Ioue
 iliat ignis: nullus hiberna niue
 utritus agros amnis euersos trahat.
 enena cessent; nulla nocituro grauis
 ecco tumescat herba. non sæui ac truces
 egnent tyranni; si quod etiamnum est scelus
 atura tellus, properet, & si quod parat
 onstrum, meum sit. Sed quid hoc? medium diem
 inxere tenebræ, Phœbus obscuro meat
 ne nube vultu. quis diem retro fugat,
 gitq; in ortus? vnde nox atrum caput
 gnota profert? vnde tot stellæ polum
 mplant diurnæ? primus en noster labor
 tali refulget parte non minima Leo,
 rāq; totus feruet, & morsus parat,
 am rapiet aliquod sidus, ingenti minax
 tat ore, & ignes efflat, & rutilat, iubam
 ceruice iactans: quidquid autumnus grauis,
 tiemsq; gelido frigida spatio refert,

B 2 Vno

Vno impetu transfiliet, & verni petet,
 Frāgetq; Tauri colla. A M. Quod subitū hoc malū
 Quò nate vultus huc & huc acres refers?
 Acieque falsum turbida cœlum vides?
 H E R. Perdormita tellus, tumida cesserunt freta
 Interna nostros regna sensere impetus.
 Immune cœlum est, dignus Alcidae labor.
 In alta mundi spatia sublimis ferar,
 Petatur æther, astra promittit pater.
 Quid si negaret? non capit terra Herculem,
 Tandemq; superis reddit. en vltro vocat
 Omnis deorum cœtus, & laxat fores,
 Vna vetante. recipis, & reseras polum?
 An contumacis ianuam mundi traho?
 Dubitatur etiam? vincla Saturno exuam,
 Contraq; patris impij regnum impotens
 Auum resoluam. bella Titanes parent
 Me duce furentes, saxa cum filuis feram,
 Rapiamq; dextra plena Centauris iuga.
 Iam monte gemino limitem ad superos agam.
 Videat sub Ossa Pelion Chiron suum.
 In cœlum Olympus tertio positus gradu
 Perueniat, aut mittatur. A M. Infandos proci
 Auerte sensus, pectoris sani parum,
 Magni tamen, compesce dementem impetum.
 H E R. Quid hoc? gigantes arma pestifera mouet
 Profugit & vmbras Tityus, ac lacerum gerens
 Et inane pectus, quàm prope, à cœlo stetit?
 Labat Cythæron, alta Pallene tremit,
 Marcēntq; Tempe. rapuit hic Pindi iuga.
 Hic rapuit Oeten: sæuit horrendum Mimas.
 Flammifera Erinny's verbere excusso sonat,
 Rogisq; adustas propius, ac propius fudes
 In ora tendit, sæua Tisiphone. caput
 Serpentibus vallata, post raptum Canem,
 Portam vacantem clausit opposita face.
 Sed ecce proles regis inimici latet,
 Lyci nefandum semen. inuiso patri
 Hæc dextra iam vos reddet, excutiat leues
 Nerus sagittas. tela sic mitti decet
 Herculeæ. A M. Quò se cæcus inuergit furor?
 Vastum coactis flexit arcum cornibus,

aretramq; soluit. stridet emissâ impetu
 rundo. medio. spiculum collo fugit
 ulnere relicto. HER. Ceteram prolem eruat,
 mnēsq; latebras. quid moror? maius mihi
 ellum Mycenis restat, vt Cyclopea
 uersa manibus saxa nostris concidant.
 uc eat & illuc aula disiecto obice,
 umpatq; postes, columnen impulsu labet.
 rocumbat omnis regia. hîc video abditum
 gnatum scelesti patris. A M. En blandas manus
 d genua tendens voce miseranda rogat.
 elus nefandum, triste, & aspectu horridum,
 extra precantem rapuit, & circa furens
 ister rotatum misit, ast illicaput
 onat, cerebro testâ disperso madent.
 t misera paruum protegens natum sinu
 Megara, furenti similis è latebris fugit.
 HER. Licet Tonantis profuga condaris sinu,
 etet vndecunque temet hæc dextra, & feret.
 A M. Quo misera pergis? quâ fugâ, aut latebras petis
 Nullus salutis Hercule infenso est locus.
 Amplectere ipsum potius, & blanda prece
 lenire tenta. M E. Parce iam coniux precor,
 agnosce Megaram, natus hic vultus tuos,
 Habitūque reddit, cernis, vt tendat manus?
 HER. Renuo nouercam: sequere da poenas mihi,
 lugòque pressum libera turpi Iouem.
 Sed ante matrem paruulum hoc monstrum auferâ.
 M E. Quò tendis amens? sanguinem fundes tuum?
 A M. Pauifactus infans igneo vultu patris
 Perit ante vulnus. spiritum rapuit timor.
 In coniugem nunc claua libratur grauis,
 Perfregit ossa: corpori trunco caput
 Abest, nec vsquam est. cernere hoc audes nonis
 Viuax senectus. si piger luctus, habes
 Mortem paratam. pectus in tela induc,
 Vel stipitem istum, cæde monstrorum illitum
 Conuerte falsum ac nomini turpem tuo
 Remoue parentem, ne tuæ laudi obstrepat,
 THE. Quò te ipse genitor obuium morti ingeris?
 Quò pergis amens? profuge, & obiectus late,
 Vnumque manibus aufer Herculeis scelus.

HER. Bene habet, pudendi regis excisa est do-
Tibi hunc dicatum maximi coniux Iouis
Gregem cecidi: vota persolui libens
Te digna, & Argos victimas alias dabit.
AM. Nondum litasti nato, consumma sacrum
Stat ecce ad aras hostia, expectat manum
Ceruice prona. præbeo, occurro, insequor.
Macta. Quid hoc est? errat acies luminum,
Visusque mœror heberat. an video Herculis
Manus tremantes? vultus in somnum cadit,
Et fessa ceruix capite summisso labat,
Flexo genu iam totus ad terram ruit;
Vt cæsa filius ornus, aut portus mari,
Datura moles. viuis? an leto dedit
Idem tuos qui misit ad mortem furor?
Sopor est, reciprocos spiritus motus agit.
Detur quieti tempus, ut somno grauis
Vis victa morbi pectus oppressum lenet.
Remouete famuli tela, ne repetat furens.

C H O R V S

Anapæstici, adonij duo.

L Vgeat æther, magnusque parens
Aetheris alti, tellusque ferax,
Et vaga ponti mobilis unda.
Tunc ante omnes, qui per terras,
Tractusque maris fundis radios,
Noctemque fugas ore decoro,
Feruide Titan: obitus pariter
Tecum Alcides vidit, & ortus,
Nouitque tuas utrasque domos.
Soluite tantis animum monstribus,
Soluite superi; rectam in melius
Electe mentem tuncque o domitor
Somne laborum, requies animi,
Pars humanæ melior vitæ,
Volucer matris genus Astrea,
Frater duræ languide mortis,
Veris miscens falsa, futuri
Certus, & idem pessimus autor;

ater ô rerum, portus vitæ,
 lucis requies, noctisq; comes,
 tu par regi famuloque venis,
 facidus fessum lenisque foues
 laudum leti genus humanum.
 Cogis longam discere mortem.
 reme deuictum torpore graui,
 opor indomitos alliget artus;
 Nec torua prius pectora linquat,
 Quàm mens repetat pristina cursum.
 In fusus humi sæua feroci
 corde volutat somnia, nondum est
 tanti pestis superata mali.
 Plauæque graui lassum solitus
 mandare caput, quærit vacua
 pondera dextra, motu iactans
 brachia vano, nec adhuc omnes
 expulit æstus, sed, vt ingenti
 vexata Noto seruat longos
 vnda tumultus, & iam vento
 cessante tumet. pelle insanos
 fluctus animi, redeat pietas,
 virtusque viro. vel sit potius
 mens vesano concita motu.
 Error cæcus, quâ coepit, eat.
 Solus te iam præstare potest
 furor insontem, proxima puris
 mors est manibus nescire nefas.
 Tunc Herculeis percussa sonent
 pectora palmis: mundum solitos
 ferre lacertos verbera pulsent
 ietricæ manu: gemitus vastos
 audiat æther, audiat atri
 Regina poli, vastisque ferox
 qui colla gerit vineta catenis,
 imo latitans Cerberus antro.
 Resonet mæsto clamore chaos,
 Latèque patens vnda profundì.
 Et, qui melius tua tela tamen
 senserat, æther.
 Pectora tantis obseffa malis
 Non sunt ictu ferienda leui.

Vno planctu tria regna sonent.
 Et tu collo decus, ac telum
 Suspensa diu fortis arundo,
 Pharetræq; leues, date sæua fero
 Verbera tergo: cædant humeros
 Robora fortes, stipèsque potens
 Duris oneret pectora nodis.
 Plangant tantos arma dolores.
 Non vos patriæ laudis comites,
 Vlti sæuo vulnere reges.
 Non Argiæ membra palæstra,
 Electere docti, fortes cæstu,
 Fortèsque manu; iam tamen ausi
 Telum Scythici leue coryti
 Missum certa librare manu,
 Tutòsque fuga figere ceruos,
 Nondumque feræ terga iubatæ.
 Ite ad Stygios vmbrae portus,
 Ite innocuæ, quas in primo
 Limine vitæ scelus oppressit
 Patriusque furor, ite infaustum
 Genus ô pueri, noti per iter
 Triste laboris, ite iratos
 Visite reges.

ACTVS QVINTVS.

HERCVLES. AMPHITRYON

THESEVS.

Q Vis hic locus? quæ regio? quæ mundi
 Vbi sum? sub ortu solis, an sub cardine
 Glacialis Vrsæ? nunquid Hesperij maris
 Extrema tellus hunc dat Oceano modum?
 Quas trahimus auras? quod solum fesso subest
 Certè redimus. vnde prostrata domo
 Video cruenta corpora? an nondum exiit
 Simulacra mens inferna? post reditus quoque
 Oberrat oculos turba feralis meos.
 Pudet fateri, paueo, nescio quod mihi,
 Nescio quod animus grande prælagit malum.

bi est parens? ubi illa natorum grege
 nimosa coniux, cur latus læuū vacat
 polio leonis, quònam abiit tegmen meum,
 èmque somno mollis Herculeo thorus,
 bi tela, ubi arcus, arma quis viuo mihi
 trahere potuit, spolia quis tanta abstulit,
 psumque quis non Herculis somnum horruit,
 libet meum videre victorem, libet.
 surge victor, quem nouum cælo pater
 tenuit relicto, cuius incestu stetit
 longior, quàm nostra. quod cerno nefas,
 lati cruenta cede confecti iacent,
 rempta coniux. quis Lycus regnum obtinet,
 quis tanta Thebis scelera moliri ausus est,
 ercule reuerso, quisquis Ismeni loca,
 etæa quisquis arua, qui gemino mari
 ulsata Pelopis regna Dardanij colis,
 accurre, saua cladis autorem indica.
 uat ira in omnes, hostis est, quisquis mihi
 non monstrat hostem. victor Alcida lates,
 cecede, seu tu vindicas currus truces
 brachis cruenti, siue Geryonis pecus,
 byæne dominos, nulla pugnandi mora est,
 nudus asto, vel meis armis licet
 tras inermem. Cur meos Theseus fugit
 terque vultus, ora cur condunt sua,
 fterite fletus. quis meos dederit neci
 mnes simul, profare. quid genitor files,
 tu ede Theseu, sed tua Theseu fide.
 erque tacitus ora pudibunda obtegit,
 rtimq; lacrymas fundit. in tantis malis
 uid est pudendum, nunquid Argiua potens
 ominator vrbis, nunquid infestum Lyci
 rentis agmen clade nos tanta obruit,
 r te meorum facinorum laudem precor
 enitor, tuiq; nominis semper mihi
 umen secundum, fare, quis fudit domum,
 ui præda iacui, A M. Tacita sic abeant mala.
 ER. Ut inultus ego sim. A M. Sepe vindicta obfuit
 ER. Quisquamne segnis tanta tolerauit mala.
 M. Maiora quisquis timuit. NER. His etiã pater
 quidquam timeri maius aut grauius potest,

B 5 A M. Cla-

A M. Cladis tua pars ista, quam nosti, quota est
HE R. Miserere genitor, supplices tendo manus
 Quid hoc? manus refugit, hic errat scelus.
 Vnde hic cruor? quid illa puerili madens
 Arundo leto, tincta Lernæa nece?
 Iam tela video nostra, non quaero manum.
 Quæ potuit arcum flectere? aut quæ dextera
 Sinuare neruum vix recedentem mihi?
 Ad vos reuertor: genitor, hoc nostrum est scelus
 Tacere: nostrum est. **A M.** Luctus est istius
 Crimen nouerca, casus hic culpa caret.
HE R. Nunc parte ab omni genitor iratus totum
 Oblite nostri, vindica fera manu
 Saltem nepotes: stelliger mundus sonet,
 Flammas & hic & ille iaculetur polus.
 Rupes ligatum Caspiæ corpus trahant,
 Atque ales audax, cur Promethei vacant
 Scopuli? paretur vertice immenso fœras
 Volucresque pascens Caucaſi abruptum latus
 Nudumque filius. illa, quæ Pontum Scythæ
 Symplegas arctat, hinc & hinc vinctas manus
 Distendat alto, cum quæ reuocata vice
 In se coibunt, saxa quæ in cœlum expriment,
 Actis utrinque rupibus, medium mare
 Ego inquieta montium iaceam mora.
 Quin structum aceruans nemore congesto agger
 Cruore corpus impio sparsum cremo?
 Sic sic agendum est, inferis reddam Herculem.
A M. Nondum tumultu pectus attonitum carere
 Mutauit iras, quodque habet proprium furor
 In se ipse sauit. **HE R.** Dira furiarum loca,
 Et inferorum carcer, & fonti plaga
 Decreta turbæ, & si quod exilium latet
 Vltcrius Erebo, Cerbero ignotum & mihi,
 Huc me abde tellus. Tartari ad finem vltimum
 Mansurus ibo. pectus ô nimium ferum!
 Quis vos per omnem, liberi, sparsos domum
 Deslere dignè poterit? hic durus malis
 Lacrymare vultus nescit. huc ense date,
 Date huc sagittas, stipitem huc vastum date.
 Tibi tela frangam nostra, tibi nostros puer
 Rumpemus arcus, ac tuis stipces grauis

redebit vmbriſ, ipſa Lernæis frequens
hæretæ telis in tuos ibit rogos.

ſent arma pœnas, vos quoque inſauſtas meis
remabo telis, ô nouercales manus.

TH E. Quis nomen vnquam ſcleris errori indidit?

HER. Sæpe error ingens ſcleris obtinuit locum.

THE. Nûc Hercule opus eſt, perſer hanc molē mali.

HER. Non ſic furore ceſſit extinctus pudor,

opulos vt omnes impio aſpectu fugem.

Arma, arma Theſeu, flagito properè mihi

ubtracta reddi, ſana ſi mens eſt mihi,

ceſerte manibus tela, ſi remanet furor,

pater recede, mortis inueniam viam.

A M. Per ſancta generis ſacra, per ius nominis

utrunque noſtri, ſiue me altorem vocas,

ſeu tu parentem, pèrque venerandos pijs

Canos, ſenectæ parce deſertæ precor,

Anniſque feſſis, vnicum lapſæ domus

Firmamen, vnum lumen afflicto malis

temet reſerua. nullus ex te contingit

Fructus laborum. ſemper aut dubium mare,

Aut monſtra timui, quiſquis in toto fuit

ex ſauus orbe, manibus, aut aris nocens,

A me timetur, ſemper abſentis pater

Fructum tui contractum & aſpectum peto.

HER. Cur animam in iſta luce deſineam amplius

Morèrque, nihil eſt, cuncta iam amiſſi bona,

Mentem, arma, famam, coniugem, natos, manus,

etiam furorem, nemo polluto queat

Animo mederi, morte ſanandum eſt ſcelus.

THE. Perimes parentē. HER. Facere ne poſſim, occidā

THE. Genitore corā? HE. Cernere hūc docui nefas.

A M. Memoranda potius omnibus facta inſuens,

Vnius à te criminis veniam peto.

HER. Veniam dabit ſibi ipſe, qui nulli dedit?

Laudanda feci iuſſus, hoc vnum meum eſt.

Succurre genitor, ſiue te pietas mouet,

ſeu triſte fatum, ſiue violatæ decus

Virtutis, effer arma, vincatur mea

Fortuna dextra. TH E. Sunt quidem patriæ preces

Satis efficaces. ſed tamen noſtro quoque

Mouere ſleui, ſurge, & aduerſa impetu

B 6 Per

Perfringe solico, nunc tuum nulli imparem
 Animum malo resume, nunc magna tibi
 Virtute agendum est. Herculem irasci veta.
 HER. Si viuo, feci scelera, si morior, tuli.
 Purgare terras propero, iamdudum mihi
 Monstrum impium, sæuumq; & immite, ac feru-
 Oberrat, agendum dextra conare aggredi
 Ingens opus, labore bisseño amplius.
 Ignaue cessas, fortis in pueros modo,
 Pavidamque matrem, arma nisi dentur mihi,
 Aut omne Pindi Thracis excindam nemus,
 Bacchique lucos, & Cythæronis iuga
 Mecum cremabo tota cum domibus suis,
 Dominisque testæ, cum Deis templa omnibus
 Thebana supra corpus excipiam meum,
 Atque vrbe versa condar, & si fortibus
 Leue pondus humeris mœnia immissa incider-
 Septemq; opertus non satis portis premar,
 Onus omne media parte qua mundus sedet,
 Dirimitq; superos, in meum vertam caput.
 Redde arma. AM. Vox est digna genitore. HER.
 Hoc en peremptus spiculo cecidit puer,
 Hoc Iuno telum manibus emisit tuis,
 Hoc nunc ego vtar. Ecce quàm miserum me-
 Cor palpitat, corpusq; sollicitum ferit.
 Aptata arundo est, ecce iam facies scelus
 Volens, sciensque. pande, quid fieri iubes,
 HER. Nihil rogamus, noster in tuto est dolor.
 AM. Natum potes seruare tu solus mihi
 Theseu, ipse necdum maximum euasi metum.
 Miserum haud potes me facere, felicem potes.
 Sic statue quidquid statuis, vt causam tuam
 Famamque in arcto stare & ancipiti scias.
 Aut viuïs, aut occidis, hanc animam leuem,
 Fessamq; senio, nec minus quassam malis
 In ore primo teneo. tam tarde patri
 Vitam dat aliquis, non feram vltius moram.
 Letale ferrum pectori impressum induam.
 Hic hic iacebit Herculis sani scelus.
 HER. Iam parce genitor, parce, iam reuoca man-
 Succumbe virtus, perfer imperium patris.
 Eat ad labores hic quoque Herculeos labor.

tuamus. artus alleua afflictos solo
 hesu parentis. dextra contactus pios
 celerata refugit. AM. Hanc manū amplector libēs.
 lac nixus ibo, pectori hanc ego admouens
 ellam dolores. HER. Quem locum profugus petā,
 bi me recondam, quāve tellure obruam,
 quis Tanais, aut quis Nilus, aut quis Persica
 violentus vnda Tigris, aut Rhēnus ferox,
 agūve Ibera turbidus gaza fluens,
 bluerē dextram poterit, Arctoum licet.
 Azotis in me gelida transfundat mare,
 t tota Tethys per meas currat manus,
 arebit altum facinus. in quas impius
 erras recedes, ortum, an occasum petes,
 biq; notus perdidisti exilio locum.
 te refugit orbis, astra transuersos agunt
 obliqua cursus, ipse Titan Cerberum
 meliore vultu vidit. ô fidum caput
 hesu, latebram quære longinquam, abditam.
 quicunque semper sceleris alieni arbiter
 mas nocentes, gratiam meritis refer,
 icemq; nostris, redde me infernis precor
 mbris reductum, meq; subiectum tuis
 estitue vinclis: ille me abscondet locus.
 ed & ille nouit. THE. Nostra te tellus manet.
 hic solutam cæde Gradivus manum
 estituit armis, illa te Alcide vocat,
 acere innocentes terra quæ superos solet.

L. ANNÆI
SENECÆ
HERCVLES OETAEVS

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

TRAGŌEDIA II.

ARGVMENTVM.

Hercules sacrificaturus ob deletæ Oechaliæ
victoriam, & raptum Iolæ, ad Deianiram con-
misit puerum, qui vestem afferret, qua vti in sa-
cando consueuerat. Deianira verò vestem mer-
misit sanguine Nessi centauri respersam, dubita-
Iolæ amore ipsa posthaberetur; quod sua feras
sus feminæ, vt faceret, si quando illa de muliere
terius amore vereretur. Eam vestem vbi prius
attigit Hercules, veneno aspersus lenta tabe
batur qua quidem de re consultus Apollo De-
cus, respondet vti pyram Hercules in Oeta mo-
onstrueret, ac de reliquis Ioui curam relinque-
Constructa igitur pyra, & in ibi per Philoctete-
nus admoto igne, cum nihil reliquiarum reper-
qui aderant, in cælum omnino sublatum Hercu-
eensuerunt. Atque hæc in secunda ista tragœ-
referuntur,

INTERLOCVTORES.

HERCVLES. HYLLVS. CHORVS.
MVLIERV. ALCMENA.
IOLE. PHILOCTETES.
NVTRIX. DEIANIRA.

ACTVS

ACTVS PRIMVS.

HERCVLES.

SATOR deorum, cuius excussum manu
 Vtræque Phœbi sentiunt fulmen domus,
 Secure regna, protuli pacem tibi,
 Quacunque Nereus porrigi terras vetat.
 Non est tonandum, perfidi reges facent.
 Qui tyranni, fregimus, quidquid fuit
 tibi fulminandum, sed mihi cœlum parens
 adhuc negatur? parui cerrè, Ioue
 bique dignus, tèque testata est meum
 patrem nouerca. quid tamen nectis moras?
 Numquid timemur? numquid impositum sibi
 non poterit Atlas ferre cum cœo Herculem?
 Quid astra genitor, quid negas? mors me tibi
 mortè remisit, omne cùm cesset malum.
 Quod terra genuit, pontus, aër, inferi.
 Nil per vrbes errat Arcadias leo:
 Erumalis ista est. Mænali nulla est fera.
 Parsit peremptus aureum serpens nemus.
 Hydra vires posuit, & notos Hebro
 ruore pingues hospitum fudi greges.
 Istisque traxi spolia Termodontiae,
 di regentem fata, nec tantum redij,
 id trepidus atrum Cerberum vidit dies,
 ille solem, nullus Antæus Libys
 nimam resumit, cecidit ante aras suas
 asiris, vnâ est Geryon sparsus manu.
 auris que populis horridus centum pavor.
 quodcumque tellus genuit infestum, occidit,
 eaque fufum dextera, iratis deis
 non licuit esse. sic negat mundus feras,
 nimium nouerca. redde nunc gnato patrem,
 el astra forti. nec peto vt monstres iter,
 ermitte tantum genitor, inueniam viam.
 el si times ne terra concipiat feras,
 operet malum quodcumque, dum terra Herculem
 abet, videtque. nam quis inuadet mala?
 ut quis per vrbes iustus Argolicas erit
 nonis odio dignus? in tutum meas

Lau-

Laudes redegi, nulla me tellus filet.
 Me sensit Vixæ frigidum Scythicæ genus,
 Indusque Phœbo subditus, Cancro Libys.
 Te clare Titan testor, occurri tibi
 Quacumque fulges, nec meos lux prosequi
 Potuit triumphos, solis excessit vices,
 Infræque nostras substitit metas dies.
 Natura cessit, terra deseruit gradum,
 Laxata per me nox, & extremum chaos
 In mecurrit, inde ad hunc orbem redij,
 Vnde retrò nemo, tulimus Oceani minas,
 Nec vlla valuit quaterè tempestas ratem,
 Quacumque pressi. pars quota est, quam prosequi
 Iam vacuus æther non potest odio tuæ
 Sufficere nuptæ, quæque deuincam feras
 Tellus timet concipere, nec monstra inuenit.
 Fera negantur, Hercules monstri loco
 Iam coepit esse. quanta nunc fregi mala,
 Quot scelera nudus, quidquid immane obstitit,
 Solæ manus strauere, nec iuuenis feras
 Timui, nec infans, quidquid est iussum, leue est
 Nec vlla nobis segnis illuxit dies.
 O quanta fudi monstra, quæ nullus mihi
 Rex imperauit! instat Virtus mihi,
 Iunone peior. sed quid impavidum genus
 Fecisse prodest? non habent pacem dei.
 Purgata tellus omnis, in cœlo videt
 Quodcumque timuit. transiit Iuno feras.
 Ambit peremptus Cancer ardentem plagam,
 Libyaque sidus fertur, & messes alit.
 Annum fugata tradit Astræ Leo,
 At ille iactans feruidam cœlo iubam
 Austrum madentem ficit, & nimbos trahit.
 Inuasit omnis ecce iam cœlum fera,
 Mèque antecessit, victor è terris meos
 Specto labores. astra porrentis prius
 Ferisque Iuno tribuit, ut cœlum mihi
 Faciat timendum sparserit mundum licet,
 Cœlumque terris peius, ac peius Styge
 Irata faciat, dabitur Alcida locus.
 Si post feras, post bella, post Stygium canem
 Nondum astra merui, Sículus Hesperium latus

ngat Pelorus, & vna sic tellus erit,
 ne fugabo maria si iungi iubes,
 mittat vndas Isthmus, & iuncto salo
 ua ferantur Atticæ puppes via.
 utetur orbis, vallibus currat nouis
 er, nouâsque Tanais accipiat vias,
 da tuendos Iuppiter saltem deos.
 a licebit fulmen à parte auferas,
 o quam tuebor, siue glaciale polum,
 a me tueri feruidam partem iubes,
 e esse superos parte securos puta.
 rhæa Pæan templa, & ætheriam domum
 pente cæso meruit, at quoties iacet
 hon in Hydra? Bacchus & Perseus deis
 n se intulêre, sed quota est mundi plaga
 iens subactus, aut quota est Gorgon fera,
 is astra gnatus laudibus meruit suis
 te & nouerca, quem tuli, mundum peto.
 l tu comes laboris Herculei Lyca
 fer triumphos, Euryti victos lares,
 atumque regnum, vos pecus rapite ocys,
 à templa tollens ara Cenæi Iouis
 ro timendum spectat Euboicum mare.

CHORVS. IOLE.

Choriambici & Anapæstici.!

Ar ille est superis, cui pariter dies
 Et fortuna fuit, mortis habet vices,
 ntè cùm trahitur vita gementibus.
 isquis sub pedibus fata rapacia,
 puppempofuit liminis vltimi,
 on captiua dabit brachia vinculis,
 e pompæ veniet nobile ferculum,
 amquam est ille miser, cui facile est mori.
 um si medio decipiat ratis
 nto, cùm borean expulit africanus,
 it curus zephyrum, cùm mare diuidunt,

Non

Non puppis laceræ fragmina colligit ,
Vt littus medio speret in æquore .
Vitam qui poterit reddere protinus .
Solut naufragium non poterit pati .
Non turpis macies , & lacrymæ tenent ,
Et crinis patrio puluere sordidus .
Nos non flamma rapax , non fragor obruit ,
Felicis sequeris mors , miseris fugis .
Stamus nec patriæ mœnibus . heu locus
Et filius dabitur , lapsæque sordidæ
Fient templa casæ , iam gelidus Dolops
Hæc ducet pecudes , quâ tepet obrutus
Stratæ qui super est O Echaliæ cinis ,
Illo Theffalicus pastor in oppido
Indocta referens carmina fistula ,
Cantu nostra canet tempora flebili .
Et dum pauca Deus secula contrahit ,
Quæretur patriæ quis fuerit locus .
Felix incolui non steriles locos ,
Nec ieiuna soli iugera Theffali ,
Ad Trachyna vocor , saxa rigentia ,
Et dumeta iugis horrida torridis ,
Vix gratum pecori montiuago nemus .
At si quas melior sors famulas vocat ,
Illas aut volucer transferet Inachus ;
Aut Dircea colent mœnia , quâ fugit
Ismenus tenui flumine languidus ,
Hic mater tumidi nupserat Herculis .
Quæ cautes Scythiæ , quis genuit lapis ?
Num Titana ferunt ? te Rhodope tulit ,
Te præruptus Athos , te fera Caspia ,
Quæ virgata tibi præbuit vbera .
Falsa est de geminis fabula noctibus ,
Aethæ : cum tenuit sidera longius ,
Commisitq; vices Lucifer Hespero ,
Et soles vetuit Delia tardior .
Nullis vulneribus peruia monstra sunt .
Ferrum sensit hebes , lentior est chalybs ,
In nudo gladius corpore frangitur ,
Et saxum resilit , fataq; negligit ,
Et mortem indomito corpore prouocat .
Non illum poterunt figere cuspides ,

on arcus Scythica tensus arundine ,
 on quæ tela gerit Sarmata frigidus ;
 it qui soliferæ suppositus plagæ
 cino Nabathæ vulnera dirigit
 rthus Cnossiacis certior ictibus .
 uros O Echaliæ corpore propulit .
 it, il obstare valet : vincere quod parat ,
 m victum est, quora pars vulnere concidit ?
 o fato patuit vultus iniquior ,
 vicisse sat est Herculeis minis .
 i vastus Briareus, qui tumidus Gyges
 ora Thessalicos constitit aggeres ,
 coelo infereret vipereas manus ,
 c vultu riguit ? commoda cladibus
 ignis magna patent . nil superest mali .
 tum miseræ vidimus Herculem .
 L. At ego infelix non templa suis
 lapsa deis, sparsosue focos .
 is mistos arsisse patres :
 minique deos, templa sepulchris ;
 llum querimur commune malum .
 o nostras fortuna vocat
 rymas : alias flere ruinas
 a fata iubent. quæ prima querar ?
 e summa gemam ? pariter cuncta
 flere iuuat. nec plura dedit
 tora tellus , vt digna sonent
 bera planctu . me vel Sipyli
 bile saxum figat , superi
 in Bridani ponite ripis .
 imœsta sonat Phaëtoniadum
 rba sororum , me vel Siculis
 dite saxis, vbi fata gemit
 ssala Siren, vel in Edonas
 lite siluas , qualis natum
 alias ales solet Ismaria
 re sub vmbra, formam lacrymis
 ate meis, resonètque malis
 era Trachyn , Cyprias lacrymas
 rha tuetur , raptum coniux
 ca gemit , sibi Tantalus est
 a superstes, fugit vultus

Philo.

Philomela suos, natumque sonat
Flebilis Itym, cur mea nondum
Capiunt volucres brachia plumas?
Felix felix, cum silua domus
Nostra feretur, patrioque sedens
Ales in agro referam querulo
Murmure questus, volucrumque Iolem
Turba loquetur. vidi vidi
Miseranda mei fata parentis,
Cum lethifero stipite pulsus,
Tota iacuit sparsus in aula.
Pro, si tumulum fata dedissent,
Quoties genitor quaerendus eras!
Potuine tuam spectare necem,
Non dum teneras vestite genas,
Nec dum fortis sanguine Thoxeu?
Quid vestra querar fata parentes,
Quos in tutum mors æqua tulit?
Mea me lacrymas fortuna rogat,
Iam iam dominae captiua colos
Fusosque legam; pro, saepe dolor
Formaque mortem par tura mihi.
Tibi cuncta domus concidit vni,
Dum me genitor negat Alcida,
Atque Hercules socer esse timet.
Sed iam dominae testa petantur.
C. H. Quid regna tui clara parentis,
Proauosque tuos respicis amens?
Fugiat vultus fortuna prior.
Patiens quisquis nouit famulum,
Regemque pati, vultusque suos
Variare potest, vires pepulit
Pondusque mali, casus animo
Qui tulit æquo,

NVTRIX. DEIANIRA.

Quàm cruentus feminas stimulat dolor ,
Cum patuit vna pellici & nuptæ domus !
ylla & Charybdis Sicula contorquens freta
nus est timenda, nulla non melior fera est .
amque vt reluxit pellicis captæ decus ,
fulsit Iole, qualis innubis dies ,
rumve claris noctibus fidus micat ;
etit furenti similis, ac toruum intuens
erculea coniux ; foeta vt armento, iacens
b rupe tigris, hoste conspecto exilit ;
ut iussa thyrsus quatere, conceptum ferens
œnas Lyæum . dubia quò gressus agat ,
esit parumper , tum per Herculeos lares
mphata rapitur , tota vix satis est domus .
currit, errat, sistit, in vultus dolor
cessit omnis, pectori pænè intimo
hil est relictum, fletus insequitur genas ,
ec vnus habitus durat, aut vno furit
ntenta vultu , nunc inardescunt genæ ,
llor ruborem pellit , & formas dolor
rat per omnes, quæritur, implorat, gemit .
nuère posses, ecce præcipiti gradu
creta mentis ore confuso exerit .
E. Quamcumque partem sedis ætheriæ premis
niux Tonantis, mitte in Alcidem feram
æ mihi satis sit, si qua secundum caput
ude tota vastior serpens mouet ,
ara vinci , si quid excessit feras
mane, dirum, horribile, quo viso Hercules
ertat oculos , hoc specu immenso exeat .
si feræ negantur. hanc animam precor
nuerte in aliquod quodlibet possit malum
mente fieri, commoda effigiem mihi
em dolori, non capit pectus minas .
d excutis telluris extremæ sinus ,
emque versas ? quid rogas Ditem mala ?
ines in isto pectore inuenias feras ,
is timeat. odijs accipe hoc telum tuis ,

Ego

Ego sum nouerca, perdere Alcidem potes.
 Profer manus quocumque. quid cessas Dea?
 Vtere furente, quod iubes, fiat nefas,
 Reperi, quid hares? ipsa iam cesses licet,
 Hæc ira satis est. N V T. pectoris sani parum
 Alumna questus comprime, & flammæ domas
 Frena dolorem, coniugem ostende Herculis.
 D E. Iole meis captiua germanos dabit
 Natis, Iouisque fiet è famula nurus?
 Non. flamma cursus pariter, & torrens feret,
 Et vrsa pontum sicca cæruleum bibet,
 Non ibo inulta, gesseris cælum licet,
 Tòtusque pacem debeat mundus tibi.
 Est aliquid Hydra potius, iratæ dolor
 Nuptæ. quis ignis tantus in cælum furit
 Ardentis Aetnæ? quidquid est victum tibi,
 Hic vincet animus. capta præripiet toros?
 Adhuc timebam monstra, iam nullum est
 Cessare pestes, in locum venit feræ
 Inuisa pellex. summe protector deum,
 Et clare Titan, Herculis tantum fui
 Coniux tumentis. vota quæ superis tulit
 Cessere, captæ pellici felix fui;
 Illi meas audistis ô superi preces,
 Incolumis illi remeat. ô nulla dolor
 Contentæ pœna, quare supplicia horrida,
 Incogitata, infanda. Iunonem doce,
 Quid odia valeant, nescit irasci satis.
 Pro me gerebas bella, propter me vagas
 Achelous vndas sanguine infecit suo,
 Cùm lenta serpens fieret, in taurum truce
 Nunc flecteret serpente deposita minas,
 Et mille in hoste vinceret vno feras.
 Iam displicemus, capta prælata est mihi.
 Non præferetur, qui dies thalami vltimus
 Nostri est futurus, hic erit vitæ tuæ.
 Quid hoc? recedit animus, & ponit minas.
 Iam cessit ira, quid miser langues dolor?
 Perdis furorem? coniugis sanctæ fidem
 Mihi reddis iterum. quid veras flammæ
 Quid frangis ignes? hunc mihi serua impetum
 Pares eramus, non erit votis opus.

erit nouerca, quæ manus nostras regat,
 inuocata. N V. quod paras demens scelus?
 times maritum; cuius extremus dies
 nūsq̃ laudes nouit, & cælotenus
 cæta terras fama suppositas habet?
 magos in istos terra consurget parens,
 nūsq̃ loceri prima, & Aetolū genus
 teneatur omne: sæua, iam dudum faces
 e ferentur, vindicem tellus suum
 endet omnis. vna quot pēnas dabis?
 gere terras crede, & humanum genus
 posse, fulmen genitor Alcidae gerit.
 iam minaces ire per cælum faces
 sta, & tonantem fulmine excusso diem.
 item quoque ipsam, quam putas tutam, time.
 ninatur illic patruus Alcidae tui.
 cunque pergis misera, cognatos deos
 videbis. D E. maximum fieri scelus
 oia fateor, sed dolor fieri iubet.
 Mori. D E. moriar Herculis nempe inclyti
 iux, nec ullus nocte discussa dies
 uam notabit, nec meos pellex toros
 tua capiet. antè ab occasu dies
 cetur Indis, antè glaciale polum,
 thasue tepida Phœbus afficiet rota;
 im me relictam Thessalæ aspiciant nurus.
 o iugales sanguine extinguiam faces.
 pereat, aut me perimat, elisis feris
 coniugem addat, inter Herculeos licet
 quoque labores numeret. Alcidae toros
 titura certè corpore amplectar meo.
 re ad umbras Herculis nuptam licet,
 non inultam, si quid è nostro Hercule
 cepit Iole, manibus euellam meis
 & per ipsas pellicem inuadam faces.
 nuptiali victimam feriat die
 flus, Iolem dum supra exanimem ruam.
 & iacet, quicumque quos odit, premit.
 Quid ipsa flammis pascis? & vassum foues
 o dolorem misera? quid casum times?
 xit Iolem nempe dum starent lares,
 que natam peteret; in famulæ locum
 Regi-

Regina cecidit, perdidit vires amor,
 Multumque ab illo traxit infelix status.
 Illicita amantur, excidit quidquid licet.
 DE. Fortuna amorem peior inflamat magis
 Amat vel ipsam, quod caret patrio lare,
 Quod nudus auro crinis & gemma iacet:
 Ipsas misericors forsan ærumnas amat.
 NVT. Hoc vsitatum est Herculi, captas amas
 Dilecta Priami nempe Dardanij soror
 Concessa famulo est; adijce, quot nuptas pri
 Quot virgines dilexit, errauit vagus.
 Arcadia nempe virgo, Palladios choros
 Dum nescit, Auge vim stupri passa excidit,
 Nullamque amoris retinet Herculei notam.
 Referam quid alias? mène Thespiades vocant
 Breuique in illas arsit Alcides face.
 Hospes Tymoli Lydiam fouit nurum,
 Et amore captus ad leues sedit colos:
 Vnum feroci stamen intorquens manu.
 Nempe illa ceruix spolia deposuit feræ,
 Crinemque mitra preffit, & famulus stetit
 Hirtam Sabæa marcidus myrrha comam.
 Vbique caluit, sed leui caluit face.
 DE. Hære amantes post vagos ignes soles
 NVT. Famulamne, & hostis præferet gnatum
 DE. Vt alta filuas forma vernantes alit.
 Quas nemore nudo primus inuestit tepor
 Aut cum solutes expulit boreas notos,
 Et sæua totas bruma decussit comas.
 Deforme folijs aspicias truncis nemus.
 Sic nostra longum forma percurrens iter,
 Deperdit aliquid semper, & fulget minus
 Malisque minus est quidquid in nobis fuit
 Olusn petitem, cecidit, & partu labat.
 Materque multum rapnit ex illo mihi,
 Aetas citato senior eripuit gradu.
 Vides ut altum famula non perdat decus
 Cessere vultus penitus, & pædor sedet,
 Tamen per ipsas fulget ærumnas decor,
 Nihilque ab illa casus & fatum graue
 Nisi regna traxit. hinc meum pectus timor
 Altrix laceffit, hinc rapit somnos pavor.

clara totis gentibus coniux eram,
 alamosque nostros inuido fato nurus
 abat omnis, quo nimis quisquis deos
 abat vllos: nuribus Argolicis fui
 enfura voti. quem Ioui socerum parem
 trix habebō? quis sub hoc mundo mihi
 bitur maritus? ipse qui Alcida imperat
 ibus suis me iungat Eurystheus licet,
 us est, toros meruisse regnantis leue est.
 e illa cecidit quæ viro caret Hercule.

T. Conciliat animos coniugum partus ferē.

Sic ipse forsan diuidet partus toros.

T. Famula illa trahitur interim donum tibi.

Hic quem per vrbes ire præclarum vides,
 ina tergo spolia gestantem feræ,
 regna miseris donat, & celsis rapit,
 a grauatus horridam claua manum,
 us triumphos vltimi Seres canunt,
 quisquis alius orbe conscripto iacet:
 is est, nec illum gloriæ stimulat decor.
 at per orbem, non vt æquetur Ioui,
 vt per vrbes magnus Argolicas eat.
 od amet requirit, virginum thalamos petit.
 ua est negata, rapitur: in populos furit;
 ptas ruinis quærit; & vitium impotens.
 tus vocatur; cecidit O Echalia inclita,
 asque Titan vidit, atque vnus dies,
 ntem, & cadentem, causa bellandi est amor.
 ies timebit, Herculi gnatam parens
 ties negabit, hostis est quoties socer
 i recusat. si gener non est, furit.

hæc quid istas innocens seruo manns?
 nec furentem simulet, ac sæua manu
 ndat arcus, meque natumque opprimat?

iuges expellit Alcides suas,
 i sunt repudia? nec potest fieri nocens:

is videris sceleribus causam suis
 t nouercam quid stupes segnis furor?

as occupandum est. perge, dum feruet manus.
 T. Perimes Maritum? DE. pellicis certè meæ,
 At Ioue creatum, DE. nempe & Alcmena satū.
 Ferrone? DE. Ferro. N. si nequis? D. perimā dolo.

C

NV.

NV. Quis iste furor est, DE. quē meus cōiur
 NV. Quem nec nouerca peremit, hunc primo
 DE. Cœlestis ira quos premit, miseros facit,
 Humana nullos. N V. parce miserranda, & tū
 Contempsit omnes ille, qui mortem prius.
 DE. Libet ire in enses. NVT. maior admissio
 Alumna dolor est, culpa par odium exigit.
 Cur saua modicē stetit, vt passa es, dole.
 DE. Leue esse credis pellicis nuptæ malum,
 Quidquid dolorem pascit, id nimium puta.
 NVT. Amōrne clari fugit Alcida tibi,
 DE. Non fugit, altrix remanet, & penitus se
 Fixus medullus, crede, sed magnus dolor,
 Iratus amor est. NVT. artibus magicis fere
 Coniugia nuptæ precibus admittis ligant.
 Vernare iussi frigore medio nemus,
 Misūmque fulmen stare concussi fretum
 Cessante vento, turbidum explicui mare,
 Et sicca tellus fontibus patuit nouis,
 Habuere motum saxa, discussi fores,
 Vmbra stetit, & mea iussi prece
 Manes loquuntur, sonuit infernus canis,
 Mare, terra, cœlum, & tartarus seruit mihi.
 Nox media solem vidit, & noctem dies,
 Nihilque leges ad meos cantus tenent.
 Flectemus illum, carmina inuenient iter.
 DE. Quas Pontus herbas generat, aut quas
 Sub rupe Pindus, aut vbi inueniam malum
 Cui cedat ille, carmine in terras mago
 Descendat astris luna desertis licet,
 Et bruma messes videat, & cantu fugax
 Sit deprehensum fulmen, & versa vice
 Medius coactis fugeret stellis dies,
 Non flectet ynum. NVT. vicit & superos
 DE Vincetur vni forsan, & spoliū dabit
 Amōrque summus fiet Alcida labor.
 Sed te per omne cœlitum numen precor,
 Per hunc timorem, quidquid arcani appar
 Penitus recondas, & fide tacita premas.
 NVT. Quid istud est, quod esse secretum iur
 DE. Non tela sunt, non arma, non ignis mihi
 NVT. Præstare fateor posse me tacitam fiam fortē

scelere careat, interim scelus est fides .
 A. Circumspice, aedum, nequis arcana occupet ,
 itemque in omnem vultus inquirens eat .
 VT. En locus ab omni tutus arbitro vacat .
 B. Est in remoto sedis egregiae loco
 cana tacitus nostra defendens specus ,
 non ille primos accipit soles locus .
 non ille seros, cum ferens Titan diem ,
 nam rubenti mergit Oceano rotam ,
 amoris pignus Hercule: manet .
 rix fatebor, Nessus est auctor mali ,
 em grauida nubes Theffalo genuit duci ,
 a celsus astris inserit Pindus caput ,
 raque nubes Othrys eductus riger .
 inque vt subactus Herculis claua horridi
 helous, omnes facilis in species dari ,
 odem peractis omnibus patuit feris ,
 oque turpis subdidit cornu caput ,
 e coniugem dum victor Alcides habet ,
 petebat Argos, fortè per campos vagus
 enus altum gurgitem in pontum ferens ,
 n penè summis turbidus ripis erat ,
 ansire Nessus vorticem solitus vagum ,
 etium poposcit, mèque iam dorso ferens ,
 a iungit hominem spina deficiens equo ,
 angebat ipsas fluminis tumidi minas .
 n totus vndis Nessus exierat ferox ,
 edioque adhuc errabat Alcides vado ,
 sto rapacem vorticem scindens gradu .
 t ille vt esse vidit Alcidem procul ,
 praeda nobis, inquit, & coniunx eris .
 hibetur vndis. mèque complexam ferens
 essum citabat. non tenent vnda Herculem .
 fide vestor, inquit, immisti licet
 nges & Ister vallibus iunctis eant .
 ncemus ambos , consequar telo fugam .
 cessit arcus verba, tum longum ferens
 rundo vulnus, tenuit hærentem fugam ,
 rtemque fixit. ille iam quærens diem ,
 bem fluentis vulneris dextra excipit ,
 ditque nobis vngula insertam sua ,
 am fortè sua sciderat auulsam manu .

Tum verba moriens addit, hoc, inquit, magis
 Dixere amorem posse defigi malo.
 Hoc docta Mycale Thessalas monuit nurus.
 Vnam inter omnes luna quam sequitur magnas
 Astris relictis, illitas vestes dabis
 Hac, inquit, ipsa tabe, si pellex tuos.
 Inuisa thalamos tulerit, & coniux levis
 Aliam parenti dederit alti sono nulum.
 Hoc nulla lux conspiciat, hoc tenebrae tegant
 Tantum remotae. sic potens vires suas
 Sanguis tenebit. verba deprehendit quies,
 Mortemque lassis intulit membris sopor.
 Tu, quam meis admittit arcanis fides,
 Perge, ut nitentes virus in vestes satum,
 Mentem per artus adeat, & tactus sinus
 Intret medullas. NVT. ocyus iussa exequere
 Alumna, precibus tu Deum inuictum aduocas,
 Qui certa tenera tela dimittit manu.
 DE. Te te precor, quem mundus, & superi
 Et æquor, & qui fulmen Aetnaeum quatis,
 Timende matri teliger sauae puer,
 Intende certa spiculum velox manu,
 Non è sagittis leuibus, è neruo precor
 Grauiore profer, quod tuae nondum manus
 Misere in aliquem. non leui telo est opus,
 Ut amare possit Hercules; rigidas manus
 Intende, & arcum cornibus iunctis para.
 Nunc nunc sagittam prome, qua quondam
 Iouem petisti? fulmine abiecto deus,
 Cum fronte subita tumuit, & rapidum mare
 Taurus puellae vector Assyriae scidit.
 Immitte amorem, vincat exempla omnia.
 Amare discat coniuges. si quas decor
 Immisit Ioles pectori Herculeo faces.
 Extingue totas, perbibat flammam mei.
 Tu Fulminantem saepe domuisti Iouem,
 Turbae ducem maioris, & dominum Stygis.
 Tu, qui nouerca es grauior irata deus,
 Cape hunc triumphum, solus euince Hercule.
 NVT. Prolata vis est, quæq; Palladia colu
 Lassauit omnem texta famularem manum.

nunc congregetur virus, ut vestis bibat
 ercule pestem, precibus augebo malum.
 tempore ipso gnauus occurrit Lycas,
 elanda vis est, illa ne pateant mala.
 E. O, quod superbæ non habent vaquam domus,
 dele semper regibus nomen, Lyca,
 ipe hos amictus, nostra quos neuit manus,
 am vagus in orbem fertur, & victus mero
 met feroci Lydiam gremio nurum.
 anc poscit Iolem, sed iecur fors horridum
 ctam emerendo merita vincunt & malos.
 nantè vestes induat coniux iube,
 iam thure flammæ spargat, & poscat deos.
 na rigentem populo vinctus comam.
 sa ad penates regios gressus feram,
 ecibusque Amoris horridi matrem colam:
 os, quas paternis extuli comites focis,
 alydoniæ, deserte lugendas vices.

CHORVS

Anapæstici.

Lemus casus O Enei tuos,
 Comitum primos turba per annos,
 Lemus dubios miseranda toros.
 os Acheloi tecum solitæ
 ulsare vadum, cum iam tumidas
 ere peracto poneret vndas,
 aciliisque vado serperet æquo,
 ec præcipitem volueret amnem
 auus rapido fonte Lycormas,
 os Palladias ire per aras,
 virgineos celebrare choros.
 os Cadmeis orgia ferre
 cum solitæ condita cistis,
 am iam pulso fidere brumæ
 ertia soles euocat æstas,
 spiciferæ concessa deæ
 tica mystas claudit Eleusis.
 nunc quoque fatum quodcumque times,
 das comites accipe fati.
 am rara fides, ubi iam melior

C 3 For-

Fortuna ruit .

Tu quicumque es, qui sceptrā tenes ,
Licet omne tua vulgus in aula
Centum pariter limina pulset ,
Cum tot populis stipatus eas ,
In tot populis vix vna fides .
Tenet auratum limen Erinny ,
Et cum magnæ patuere fores ,
Intrant fraudes,cautique doli ,
Ferrumque latens,cumque in populos
Prodire parant,comes inuidia est .
Noctem quoties summonet Eos ,
Regem tories credite nasci .
Pauci reges, non regna colunt ,
Plures fulgor conuocat aula .
Capit hic regi proximus ipsi
Clarus claras ire per vrbes .
Vrit miserum gloria pectus .
Cupit hic gazis implere famem ,
Nec tamen omnis plaga gemmiferi
Sufficit Istri,nec tota sitim
Lydia vineit , nec quæ zephyro
Subdita tellus,stupet aurato
Flumine clarum radiare Tagum ,
Nec si totus seruiat Hebrus ,
Ruræque diues cingat Hydaspes ,
Intræque suos currere fines
Spectet toto flumine Gangem .
Auidis auidis natura parum est .
Colit hic reges,regumque lares ,
Non vt presso vomere semper
Numquam cesset curuus arator ,
Vel mille secent arua coloni ,
Solas optat,quas donet,opes .
Colit hic reges , calcet vt omnes ,
Perdâtque aliquos,nullumque leuet ,
Tantum vt noceat,cupit esse potens .
Quora pars moritur tempore sati ,
Quos felices Cynthia vidit ,
Vidit miseros abitura dies .
Rarum est,felix,idemque senex .
Cespes Tyrio mollior ostro

et impavidos ducere somnos .
crea rumpunt lecta quierem ,
gilèsque trahit purpura noctes .
si pateant pectora ditum ,
tantos intus sublimis agit
ortuna metus ! Brutia coro
lsante fretum mitior vnda est .
stora pauper secura gerit .
net è patula pocula fago ,
d' non trepida tenet ipsa manu .
rpit faciles vilàsque cibos ,
l non strictos respicit en ses .
rea miscet pocula sanguis .
niux modico nupta marito
in disposito clara monili ,
stat pelagi dona rubentis ,
c gemmiferas detrahit aures
pis Eoa lectus in vnda
c Sidonio mollis ahenò
petita bibit lana rubores ,
c Mæonia distinguit acu ,
æ Phoebeis subditus euris
git Eois Ser arboribus .
æ libet herbæ tinxere colos ,
as indoctræ neuere manus .
d non dubios fouet illa toros .
quitur dira lampade Erinny
orum populi coluere diem .
c sibi felix pauper habetur ,
si felices cecidisse vider .
isquis medium defugit iter ,
bili nunquam tramite curret .
m petit vnum præbere diem ,
triosque puer concitat axes ,
c per solitum percurrit iter .
d Phoebeis ignota secar
lera flammis errante rota ,
cum pariter perdidit orbem .
edium coeli dum sulcat iter ,
nuit Latias Dædalus oras ,
allique dedit nomina ponto
d dum volucres vincere veras

C

4

Ica

Icarus audet, patriasque puer
 Despicit alas, Phœbòque volat
 Proximus ipsi, dedit ignoto
 Nomina ponto.
 Malè pensantur magna ruinis.
 Felix alius, magnusque volat,
 Me nulla vocet turba potentem.
 Stringat tenuis littora puppis,
 Nec magna meos aura phaselos
 Iubeat medium scindere pontum.
 Transsit tutos fortuna finus,
 Mediòque rates quærit in alto,
 Quarum feriunt suppara nubes.
 Sed quid pauido territa vultu,
 Qualis Baccho saucia Thyas,
 Fertur rapido regina gradu?
 Quæ te rursus fortuna rotat
 Miseranda refer. licet ipsa neges,
 Vultus loquitur quodcunque negas.

ACTVS TERTIVS.

DEIANIRA. CHORVS.

V Agus per artus errat excussos tremor,
 Erectus horret crinis, impulsis adhuc
 Stat terror animis, & cor attonitum salit,
 Pavidumque trepidis palpitat venis iecur,
 Vt fractus austro pontus etiam nunc tumet.
 Quamuis quiescat languidis ventis dies,
 Ita mens adhuc vexatur exeusso metu.
 Semel profectò premere felices Deus
 Cùm coepit, vrget, hos habent magna exitus.
CH. Quis tam impotens, ô misera, te casus
DE. Vt missa palla est, tabe Nessæa illira,
 Thalamisque demens intuli gressum meis,
 Nescio quid animus timuit, & fraudem Arcturi
 Libet experiri, solibus virus ferum
 Flammisque Nessus sanguinem offendi
 Hic ipse fraudes esse præmonuit Deus.
 Et fortè nulla nube respersus iubar
 Laxabat ardens feruidum Titan diem,

vix ora solui, patitur etiam nunc timor,
 Medios in ignes solis, & claram facem
 Quo tincta fuerat palla, vestisque illita,
 Obiectus horret sanguis, & Phœbi coma
 Tepefactus ardet, vix queo monstrum eloqui,
 Lues vt eurus soluit, aut tepidus notus
 Quas vere primo lubricus perdit Mimas;
 Atq; euolutos frangit Ionio salo
 Opposita fluctus Leucas; & laxis tumor
 In litore ipso spumat, aut cœlestibus
 Persa tepidis thura laxantur focis.
 Cœlanguet omne virus, & perdit comam.
 Tumque ipsa miror, causa mirandi perit.
 Quin ipsa tellus spumeos motus agit,
 Quidquid illa tæbe contactum est, labat.
 Tumensque tacita sequitur, & quassat caput.
 Fatum pauentem cerno & ardenti pede
 Pressus ferentem. prome quid portes noui.

H V L L V S. D E I A N I R A.

N V T R I X.

profuge, quare siquid vltèrius pater
 Terris, freto, sideribus, Oceano, inferis.
 Ultra labores mater Alcidae fuge.
 E. Nescio quod animus grande præfagit malum.
 Ffare, qui me casus infontem premat.
 YL. Decus illud orbis, atque præsidium vnicum
 Quem fata terris in locum dederant Iouis,
 Mater, obijt. membra, & Herculeos toros
 Rit lues Nestea. qui domuit feras,
 Cœ ille victor, vincitur, moeret, dolet.
 Quid quæris vltra. DE. miseras properant suas
 Adire miseri. fare, quo posita in statu
 M nostra domus est. ô lares, miseri lares,
 Nunc vidua nunc expulsa, nunc feror obruta.
 YL. Non sola moeres, Hercules toto iacet
 Vno gemendus. fata ne mater tua
 Tuata credas, iam genus totum obstrepit.
 Nunc eiulatu, quem gemis, cuncti gemunt.
 Omne terris omnibus pateris malum.

C 5 L.

Luctum occupasti prima. non sola Herculem
Miseranda moeres. DE. quàm propè à letho
Ede ede, quæso, iaceat Alcides meus.
HYL. Mors refugit illum, victa quæ in regno
Semel est, nec audent fata tam vastum nefas
Admittere. ipsa forsitan trepida colos
Clotho manu proiecit, & fatum Herculis
Timet peragere, prò diem, infandum diem,
Hocne ille summo magnus Alcides ijt
Ad fata, & vmbas, atque peiorem polum,
DE. Præcedere illum dicis, an possum prior
Mortem occupare, fare, si nondum occidit.
HYL. Euboica tellus vertice immenso tumens
Pulsatur omni parte. Phryxæum mare
Scindit Caphareus, seruit hoc austro latus,
At quàm niuosi patitur aquilonis minas,
Euripus vndas flectit instabiles vagus,
Septemque cursus flectit, & totidè refert,
Dum lassæ Titan mergat Oceano iuga,
Hic rupe cella, nullâ quam nubes ferit.
Annosa fulgent templa Cænei Iouis.
Vt stetit ad aras omne votiuum pecus,
Torumque tantis gemit at mentis nemus,
Spolium Leonis sordidum tabo exiit,
Posuitque clauæ pondus, & pharetra graues
Laxauit humeros, veste tunc fulgens tua,
Cana reuinctus populo horrentem comam,
Succendit aras. Accipe has, inquit, focis
Non false messes genitor, & largo sacer
Splendescat ignis thure, quod Phœbum colens
Diues Sabæis colligit truticis Arabs.
Pacata tellus, inquit & cœlum, & freta,
Feris subactis omnibus victor redij
Deponæ fulmen. gemitus in medias preces,
Stupente & ipso, cecidit, hic cœlum horrido
Clamore complet, qualis impressa fugax
Taurus bipenni vulnus & telum ferens,
Delubra vasto trepida mugitu replet.
Aut qualem mundo fulmen emissum tonat,
Sic ille gemitus sidera & pontum ferit,
Et vasta Calpe sonuit, & voces Cyclas
Excepit omnis, hinc petra Capharides,

inc omne voces reddit Herculeas nemus.
 entem videmus, vulgus antiquam putat
 abiem redisse, tunc fugam famuli petunt.
 ille vultus ignea torquens face,
 num inter omnes quærit & sequitur Lycam.
 omplexus aras ille tremebunda manu,
 ortem metu consumpsit, & parum sui
 ena reliquit. dumque tremebundum manu
 enuit cadaver, Hac manu, inquit, te feram.
 fata, victus Herculem perimit Lycas.
 ce alia clades, Hercules perimit Lycam.
 ta inquinantur: fiet hic summus labor.
 astra missus fertur, & nubes vago
 argit cruore, talis in coelum exilit
 rundo, Getica visa dimitti manu,
 t quam Cydon excussit, inferius tamen
 giente trunco corpus in pontum cadit,
 saxa ceruix, funus ambobus iacet.
 sistite, inquit, non furor mentem abstulit.
 rore grauius istud atque ira malum est.
 me iuuat scire. vix pestem indicat,
 sauit, artus ipse dilacerat suos,
 membra vasta carpit auellens manu.
 uere amictus quærit, hoc solum Herculem
 on posse vidi, trahere conatus tamen,
 membra traxit, corporis palla horridi
 rs est, & ipsa vestis immiscet cutem.
 e causa dira cladis in medio patet.
 l causa tamen est, vixque sufficiens malo.
 inc ore terram languidus pronò ferit,
 nc poscit vndas, vnda non vincit malum.
 nota quærit littora, & pontum occupat.
 nularis illum retinet errantem manus,
 ortem acerbam, fuimus Alcidae pares,
 ne puppis illum littore Euboico refert,
 stèrque lenis pondus Herculeum rapit.
 stituit animus membra, nox oculos premit.
 Quid anime cessas, quid stupes factum scelus,
 atum reposcit Iuppiter, Iuno æmulum.
 idendus orbi est. quod potest reddi, exhibe.
 per artus ensis exactus meos.
 sic agendum est. tam levis poenas manus

Tantas reposcit, tolle fulminibus socer
 Nunc scelestam, nec leui telo manus
 Armetur, istud fulmen exiliat polo,
 Quo, ni fuisset genitus Alcides tibi,
 Hydram cremasses, pestem ut insolitam feri,
 Et ut nouerea peius irata malam.
 Emitte telum, quale in errantem prius
 Phacihonta missum est, perdidisti erepto Hercule
 Et ipsa populos. quid rogas telum deos,
 Iam parce socero, coniugem Alcidae necem
 Optare pudeat, hoc erit votum, manus
 A me petatur, occupa ferrum ocyus.
 Cur, deme ferrum. quidquid in mortem trahit
 Telum est abunde. rupe ab aetheria ferar.
 Hæc, hæc renatum prima quæ poscit diem,
 O Eta eligatur, corpus hinc mitti placet.
 Abrupta cautes scindat, & partem mei
 Ferat omne saxum, pendeant lacerae manus,
 Totumque rubeat asperi montis latus,
 Levis una mors est, levis, at extendi potest.
 Eligere nescis anime cui telo incubes.
 Utinam esset, utinam fixus in thalamis meis
 Hercules ensis, huic decet ferro immori.
 Una penne dextera nobis sat est.
 Coite gentes, saxa & incensas faces
 Iaculetur orbis, nulla nunc cesset manus.
 Corripite tela, vindicem vestrum abstuli.
 Impunè saui sceptrum iam reges gerent,
 Impunè iam nascetur indomitum malum.
 Reddentur aræ cernere assuetæ hostiam
 Similem colenti. sceleribus feci viam.
 Ego vos tyrannis, regibus, monstribus, feris,
 Sæuisque rapto vindice opposui deis.
 Cessas Tonantis socia, non spargis facem,
 Imitata fratrem, & mittis ereptam Ioui,
 Mèque ipsa perdis, laus tibi erepta inclyta est
 Ingens triumphus, æmuli Iuno tui
 Mortem occupavi. NV quid domum impulsit
 Erroris istuc omne quodcumque est nefas.
 Haud est nocens, quicumque non sponte est
 DE. Quicumque facto ignoscit, & parcat sibi
 Errare meruit, morte damnari placet.

NVT.

NVT. Nocens videri qui petit, mortem cupit.
 DE. Mors innocentes sola deceptos facit.
 NVT. Titana fugies? DE. ipse me Titan fugit.
 NV. Vitam relinques misera? DE. at Alcide sequar.
 NVT. Superest, & auras ille cœlestes trahit.
 DE. Vinci Hercules non potuit, hinc cœpit mori.
 NVT. Natum relinques, fatâque abrumpes tua?
 DE. Quæcumque natum sepelit, hæc vixit diu.
 NVT. Virum sequeris? DE. prægredi castæ solent.
 NVT. Si te ipsa damnas, scelere te misera arguis.
 DE. Nemo nocens sibi ipse pœnas irrogat.
 NVT. Multis remissa est vita, quorû error nocens,
 Non dextra fuerat. facta quis damnat sua?
 DE. Quicumque fata iniqua sortitus fugit.
 NVT. Hic ipse Megaram nempe confixam suis
 Strauit sagittis, atque natorum indolem
 Lernæa flectens tela furibunda manu,
 Ter parricida factus, ignouit tamen
 Sibi, nam furoris fonte Cyniphio scelus
 Sub axe Libyco terfit, & dextram abluit.
 Quò misera pergis? quid tuas damnas manus?
 DE. Damnât meas deuictus Alcides manus,
 Fraudem placet punire. NVT. si noui Herculem.
 Aderit cruenti forsitan victor mali,
 Dolòque fractus cedit Alcide tuo.
 DE. Exedit artus virus, vt fama est, Hydræ.
 Immensa pestis coniugis membra abstulit.
 NVT. Serpentis illud virus enectæ autumas
 Haud posse vinci, qui malum & vinum tulit?
 Elisit Hydram, dente cum infixio stetit
 Media palude victor, effuso obrutus
 Artus veneno. sanguis hunc Nessi opprimet,
 Qui vicit ipsas horridi Nessi manus?
 DE. Frustra tenetur ille, qui statuit mori,
 roinde lucem fugere decretum est mihi.
 NVT. Vixit satis, quicumque cum Alcide occidit.
 er has aniles ecce te supplex comas,
 atque vbera ista penè materna obsecro
 Depone tumidas pectoris læsi minas.
 Mortisque diræ expelle decretum horridum.
 DE. Quicumque misero forte dissuadet mori,
 Cruclis ille est, interim pœna est mori.

NVT. Sed

NVT. Sed saepe donum in pluribus venia fuit
 Defende saltem dexteram infelix tuam,
 Fraudisque facinus esse, non nuptæ scias.
 DE. Defendar illic, inferi soluent ream,
 Ame ipsa damnor, purget has Pluto manus.
 Stabo ante ripas immemor Lethe tuas,
 Et umbra tristis coniugem excipiam meum.
 Sed tu, nigrantis regna qui torques poli,
 Para laborem, scelera quæ quisque ausus est:
 Hic vicit error. Iuno non ausa Herculem esse
 Eripere terris, horridam pœnam para.
 Sisyphia ceruix cesset, & nostros lapis
 Impellat humeros, me vagus fugiat latex,
 Meamque fallax vnda decipiat sitim.
 Merui manus præbere turbinibus tuis,
 Quæcunque regem Thessalum torques rota,
 Effodiat audus hinc & hinc vultur fibras.
 Vacet vna Danaïs, has ego explebo vices.
 Laxate manes, recipe me comitem tui
 Phasiacæ coniux, peior hæc, peior tua
 Vtraque dextra est, scelere seu mater nocens,
 Seu dira soror es. adde me comitem tuis
 Threicia coniux sceleribus, gnatam tuam
 Althæa mater recipe, nunc veram tuam
 Agnosce prolem, quid tamen tantum manus
 Vestra abstulerunt? claudite Elysium mihi,
 Quæcunque fidæ coniuges nemonis sacri
 Lucos tenetis. si quæ res per sit manus
 Viri cruore, nec nemon castæ facis
 Stricto cruenta. Bellas ferro stetit,
 In me suas cognoscat & laudet manus.
 In hanc abire coniugum turbam libet.
 Sed & illa fugiet turba tam diras manus.
 Inuiste coniux, innocens animus mihi,
 Sceleresta manus est. pro nimis mens credula
 Pro Nefte fallax: namque semiferi dolis
 Auferre cupiens pellici, eripui mihi.
 Recede Titan, tunc quæ blanda tenes
 In luce miseros, vita caritura Hercule.
 Lux vilis ista est, exigam pœnas tibi.
 Reddâque vitam, farâne extendam mea.
 Mortemque coniux in tuas leuam manus.

tūne superest aliqua? Sarmatica & manus
 tendere arcum tela missurum valet?
 on arma cessant, tēque languenti manu
 on audit arcus? si potest telum dare
 nimosa coniux dexteram expecto tuam.
 lors differatur. frange vt infontem Lycam,
 lias in vrbes sparge, & ignotum tibi
 mitte in orbem, perde vt Arcadiae nefas,
 quidquid aliud restitit. ab illis tamen
 on iux redisti. HYL. parce iam mater precor,
 nosce fatis. error à te ipa vacat.
 E. Si vera pietas, Hylle, quārenda est tibi,
 m perime matrem. pauca quid tremuit manus?
 id vra flectis? hoc erit pietas scelus.
 naue dubitas? Herculem eripui tibi;
 e hāc peremit dextra, cui debes patri
 um Tonantem; maius eripui decus.
 iam in luce tribui. si tibi ignotum est nefas,
 matre diice, seti tibi iugulo placet
 erisse ferrum, siue maternum libet
 uadere vterum, mater intrepidum tibi
 ebeat animum; non erit totum scelus
 e peractum; dextera sternat tua,
 d mente nostra. gnatus Alcide times?
 nulla peragas iussa, nec peragens mala
 res per orbem; si qua nascentur fera,
 feras parentem. dexteram intrepidam para.
 et ecce plenum pectus erumnis; feri.
 lus remitto, dexterae parcent tuae
 menides ipsa, verberum crepuit sonus.
 anam ista torquens angue vipereo comam
 mporibus at ras squallidis pinnas quatit?
 id me flagrante dira persequeris face
 gara? poenas poscit Alcides, dabo.
 ne inferorum, diua, sedere arbitri?
 ecce diras carceris video fores
 s iste saxum immane detritis gerit
 a senior humeris? ecce iam vectus lapis
 arit relabi. membra quis prabet rota?
 ecce pallens dira Tisiphone stetit,
 asam poposcit. parce verberibus precor,
 gara, parce, sustine Stygias faces.

Scelus

Scelus est amoris. sed quid hoc? tellus labat,
 Et aula tectis crepuit, excessit minax
 Unde iste cœtus? totus in vultus meos
 Decurrit orbis, hinc & hinc populi fremunt
 Totusque poscit vindicem mundus suum.
 Iam parcite vrbes. quò fugam præceps agam?
 Mors sola portus, dabitur ærumnis locus.
 Testor nitentis flammeam Phœbi rotam.
 Superòsque testor, Herculem terris adhuc
 Moritura linquo. HYL fugit attonita, heu
 Peracta iam pars matris est, statuit mori
 Nunc nostra superest mortis auferre impetum
 O misera pietas! si mori matrem vetas,
 Patri es scelestus, si mori pateris tamen,
 In matre peccas. surgit hinc illinc nefas.
 Inhibenda tamen est, pergam, & eripiam scelus

C H O R V S.

Choriambici.

Verum est, quod cecinit sacer
 Thressæ sub Rhodopes iugis.
 Tangens Threiciam chelym,
 Orpheus, Calliopæ genus:
 Aeternum fieri nihil.
 Illius stetit ad modos
 Torrentis rapidi fragor,
 Oblitusque sequi fugas
 Amisit liquor impetum.
 Et dum fluminibus mora est,
 Defecisse putant Gæten.
 Hebrum Bistones ultimi.
 Aduexit volucres nemus.
 Et silua residens venit,
 Aut si qua aëra peruolat,
 Auditis vaga cantibus
 Ales deficiens cadit.
 Abrupit scapulos Athos,
 Centauris obitum ferens,
 Et iuxta Rhodopen stetit
 Laxata nunc cantibus.

quercum fugiens suam,
 vatem properat Dryas.
 cantus veniunt suis
 sa cum latebris feræ.
 xtâque impavidum pecus
 dit Marmaricus leo,
 e damæ trepidant lupos.
 serpens latebras fugit
 ne oblita veneni.
 in per Tænarias fores,
 nes commonitos adit.
 erentem feriens chelym
 tu tartara flebili
 tristes Erebi deos
 uit, nec timuit Stygia
 atos superis lacus.
 sit non stabilis rota
 to languida turbine.
 reuit Tityi iecur,
 n cantus volucres tenet.
 lito quoque nauita
 erni ratis æquoris
 llo remigio venit.
 ne primum Phrygius senex
 dis stantibus immemor
 cussit rapidam sitim.
 e pomis adhibet manus.
 cum linqueret inferos
 heus carmina fundens,
 vinci lapis improbus,
 atem potuit sequi.
 sumptas iterum deæ
 plent Eurydices colos.
 dum respicit immemor,
 credens sibi redditam
 heus Eurydicem sequi,
 tus præmia perdidit:
 nata est iterum perit.
 e solamina cantibus
 rens flebilibus modis,
 Orpheus cecinit Getis.
 es in superos datas.

Et

Et qui tempora digerens
 Quatuor præcipitis Deus
 Anni disposuit vices,
 Nalli non auidas polo
 Parcas staminanectere.
 Quod natum est poterit mori.
 Vati credere Thracio
 Deuictus iubet Hercules.
 Iam iam legibus obrutis
 Mundo cum veniet dies,
 Australis polus obruet
 Quidquid per Libyam iacet,
 Et sparsus Garamas tenet.
 Arcticus polus obruet
 Quidquid subiacet axibus,
 Et siccus boreas ferit.
 Amissum trepidus polo
 Titan excutiet diem.
 Coeli regia concidet,
 Certos atque obitus trahet.
 Atque omnes pariter deos
 Perdet mors aliqua, & chaos.
 Et mors fata nouissima
 In se constituet sibi.
 Quis mundum capiet locus?
 Discedet via tartari,
 Stratis ut pateat polis?
 An quod diuidit æthera
 A terris spacium, sat est?
 Et mundi nimium malis?
 Quis tantum capiet nefas
 Fati? quis superis locus?
 Pontum, sidera, tartara,
 Regna vnus capiet tria.
 Sed quis non modicus fragor
 Aures attonitas mouet?
 Est est Hercules sonus.

ACT

T

H E R

Onuer

Emitte

no moriar,

stat noue

ddi deceb

ptis vterq

id parcis a

unc partem

e quis giga

fiat Othry

xabit atri

aton super

lūmque re

is que faci

d Styga reu

iti et que, q

cgnum om

ors nost

celum om

undi ruina

H. Non va

m Thessali

emet, & Pi

emus ather

ncet scopu

Tyrrhenan

ret Atnæo

indētque la

ndum Enō

n te coeli f

ER. Ego, q

r media Le

im penē tre

o, quem de

ACT

67

ACTVS QVARTVS.

Trimetri & Anapæstici.

HERCVLES. CHORVS.

Onuertere Titan clare anhelantes equos,
Emitte noctem pereat hic mundo dies,
ne moriar, atra nube inhorrescat polus.
Nunc pater cæcum chaos
addi decebat, hinc & hinc compagibus
aptis uterque debuit frangi polus.
Nunc parcis astris? Herculem amittis pater.
Nunc partem in omnem Iuppiter specta poli,
ne quis gigas Thessalica iaculetur iuga,
ne fiat Othrys pondus Encelado leue.
Exabit atri carceris iam iam fores
Nunc superbus, vincula excutiet patri,
Nunc lumque reddet, ille, qui pro fulmine
Nuncisque facibus natus in terris eram,
ad Stygæ reuertor. surget Enceladus ferox,
Nunc itietque, quo nunc premitur, in superos onus.
Nunc cognum omne genitor ætheris dubium tibi
Nunc mors nostra faciet, antequam spoliū tui
Nunc cælum omne fiat, conde me tota pater
Nunc mundi ruina, frange, quem perdis, polum.
H. Non vana times nate Tonantis,
Nunc in Thessalica Pelion Ossa
Nunc emet, & Pindo congestus Athos
Nunc emus ætherijs inferet astris.
Nunc incet scopulos inde Typhœus,
Nunc Tyrhenam feret Inarimen.
Nunc ret Ætnæos inde caminos,
Nunc indetque latus montis aperti,
Nunc pondum Enceladus fulmine victus,
Nunc in te cœli signa sequentur.
H. Ego, qui relicta morte, contempta Styge,
Nunc in media Lethes stagna cum spolio redij,
Nunc im penè trepidis excidit Titan equis.
Nunc o, quem deorum regna senserunt tria,

Mo-

Morior, nec ullus per meum stridit latus
 Transmissus ensis, haud meæ telum necis
 Saxum est, nec instar montis abrupti latus,
 Aut totus Othrys, non truci vultu Gigas,
 Pindo cadauer obruit toto meum.
 Sine hoste vincor: quodque me torquet magis
 (O misera virtus) summus Alcidae dies
 Nullum malum prosternit, impendo malè
 In nulla vitam facta: prò mundi arbiter,
 Superique quondam dexteræ testes meæ.
 Prò cuncta tellus, Herculis vestri placet
 Mortem perire? dirus ò nobis pudor,
 O turpe fatum, femina Hercules necis
 Auctor feretur, auctor Alcides quibus.
 Inuicta si me cadere feminea manu
 Voluere fata, perque tam turpes colos
 Mea mors cucurrit, cadere potuissem mihi
 Iunonis odio, feminae caderem minis.
 Sed coelum habentis. Sed nimis superis fuit
 Scythico sub axe genita domuisset meas
 Vires Amazon: feminae cuius manu
 Iunonis hostis vincor? hinc grauior tui
 Nouerca pudor est. quid diem hunc late
 Quid tale tellus genuit iratae tibi?
 Mortalis odia femina excessit tua.
 Adhuc ferebas esse te Alcidae imparem,
 Victa es duobus, pudeat irarum deos.
 Utinam meo cruore satiaffet suos
 Nemeæa rictus pestis, aut centum anguibus
 Vallatus Hydram tabe pauissem mea,
 Utinam fuisset præda Centauris datus,
 Aut inter umbras victus, æterno miser
 Saxo federem, spolia cum traxi vltima
 Fato, stupente. tunc ab inferna Styge
 Lucem recepi, Ditis euici moras.
 Vbique me mors fugit, ut letho inclyto
 Fortis carerem. prò feræ victa, ò feræ.
 Non me triformis sole conspecto canis
 Ad Styga reduxit, non sub Hesperio polo
 Ibera vicit turba pastoris feri.
 Non gemina serpens. perdidit mortem, heu
 Toties honestam. titulus extremus quis est?

H. Viden, vt laudis conscia virtus
non Lethæos horreat amnes?

det auctoris, non morte dolet.

capit extremum finire diem

fla pressus mole gigantum,

monstriferum Titana pati,

vidæq; necem debere feræ.

qua causa est miseranda necis,

quod nulla fera est, nullusque gigas,

quis dignus necis Herculeæ

perest auctor, nisi dextra tui?

R. Eheu quis intus scorpius, quis feruida

ga reuersus cancer infixus meas

et medullas? sanguinis quondam capax

inmedi iecur pulmonis arentes fibras

lendit, ardet felle siccato iecur,

tumque lentus sanguinem auexit vapot.

nam cutem consumpsit, hinc aditus nefas

membra fecit, abstulit costis iecur.

edit artus penitus, & totas malum

elut medullas, ossibus vacuis sedet.

et ossa durant ipsa, sed compagibus

scissa ruptis mole collapsa fluunt.

fecit ingens corpus & pesti satis

herculeæ non sunt membra. prò quantum est malum,

quod esse vastum fateor, o dirum nefas,

cernite vrbes, cernite ex illo Hercule

id iam supersit. Herculem agnosceas pater.

ego lacertis spolia Nemeæi mali

et pressi? tensus hac arcus manu

et ab ipsis detulit Stymphalidas?

ego citatam gressibus vici feram,

liante clarum fronte gestantem caput?

fracta Calpe manibus elisit fretum?

tot feræ, tot scelera, tot reges iacent?

mundus humeris sedit? hæc moles mei est?

illa ceruix? has ego opposui manus

et ruenti? cuius o custos manu

etetur vltra Stygius? o vires prius

et sepulta, quid patrem appello Iouem?

et per Tonantem vendico cœlum mihi?

iam meus credetur Amphitruo pater.

Quæ.

Quaecunque pestis viscere in nostro lates,
 Procede, quid me vulnere occulto petis?
 Quis te sub axe frigidus pontus Scythes,
 Quæ pigra Tethys genuit? aut Maurum prem
 Ibera Calpe littus? ô dirum malum;
 Vtrumne serpens, squalidum crista caput
 Vibrans, an aliquod est mihi ignotum malum
 Numquid cruore es genita Lernæ feræ?
 An te reliquit Stygius in terris canis?
 Omne es malum, nullumque, quis vultus tibi
 Concede saltem scire, quo peream malo.
 Quaecunque pestis sæua, quaecunque effera
 Palam timeres quis tibi in medias locum
 Fecit medullas? ecce, disrupta cute
 Viscera manus detexit, vltior tamen
 Inuenta latebra est. ô malum simile Herculi
 Vnde iste fletus? unde in has lacrymæ genas
 Inuictus olim vultus, est nunquam malis
 Lacrymas suis præbere consuetus, pudet,
 Iam flere didicit, quis dies fletum Herculis,
 Quæ terra vidit, sicus arumnas tuli.
 Tibi illa virtus, quæ tot elisit mala,
 Tibi cessit vni, primæ, & ante omnes mihi
 Fletum abstulisti, durior saxo horrido,
 Et chalybe vultus, & vaga Symplegade,
 Rictus meos infregit, & lacrymam extulit.
 Flentem, gementem, summe protector poli
 Me terra vidit, quodque me torquet magis
 Nouerca vidit, vrit ecce iterum fibras;
 Incaluit ardor. unde nunc fulmen mihi?
 CHO. Quid non possit superare dolor?
 Quondam Getico durior Hamo,
 Nec Parrhasio lentior axe,
 Sæue cessit membra dolori.
 Fessumque mouens per colla caput
 Latus alterno pondere flectit.
 Fletum virtus sæpe resoluit.
 Sic Arctoas laxare niues,
 Quamuis tepido sidere Titan,
 Non tamen audet, vicitque faces
 Solis adusti glaciale iubar.

HERCVLES OCTAVS. 71
HERCVLES. ALOMENA.

Onuerte vultus ad meas clades pater.
Numquam ad tuas confugit Alcides manus.
on cum per artus Hydra fecundum meos
aput implicaret inter infernos lacus
fessus atra nocte cum fato steti.
e: inuocaui. tot feras vici horridas,
ges, tyrannos, non tamen vultus meos
astra torfi. semper hæc nobis manus
tum spondit. nulla propter me sacro
quere coelo fulmina. hic aliquid dies
tare iussit. primus audierit preces
emque summus, vnicum fulmen peto.
gata, crede, non minus verum mihi
erere potui, dum patrem verum puto,
elo peperci, siue crudelis pater,
e es misericors, comoda gnato manum.
pera ante mortem, & occupa hanc laudem tibi.
si piget, manûsque detrectat nefas,
itte Siculo vertice ardentem pater
anas in me, qui manu Pindum terant.
t te Ossa, qui me monte proiecto opprimant.
umpe & Erebi claustra, me stricto petat
lona ferro, mitte Graduum truem;
metur in me dictus & frater quidem,
lex nouerca tu quoque Alcide soror
ntum ex parente, cuspidem in fratrem tuum
alare Pallas. supplices tendo manus
te nouerca, sparge tu saltem, precor,
um, perire feminæ possim manu;
fracta, iam satiata, quid pascis minas?
d quæris vltra? supplicem Alciden vides.
ulla tellus, nulla me vidit fera
deprecantem, nunc mihi irata quidem
s est nouerca, nunc tuus cessat dolor,
c odia ponis, parcis, vbi votum est mori.
rra & vrbes, non facem quisquam Herculi,
arma tradet, tela subtrahitis mihi?
ulla sæuas terra concipiat feras
me sepultum, nec meas vniquam manus
oret orbis, si qua nasceretur fera,

Na-

Nascatur alius. vndique infelix caput
 Mactate saxi, vincite ærumnas meas.
 Ingrate cessas orbis? excidimus tibi?
 Adhuc malis ferisque suppositus fores.
 Ni me tulisses, vindicem vestrum malis
 Excipite populi, tempus hoc vobis datur
 Pensate merita, mors erit pretium omnium.
AL. Quas misera terras mater Alcidae petam,
 Vbi natus, vbinam est, certa si visus notat,
 Recliuis ecce corde anhelanti æstuat.
 Gemit, peractum est, membra complecti vltima
 O nate liceat, spiritus fugiens meo
 Legatur ore, brachia in amplexus cape.
 Vbi membra sunt? vbi illa, quæ mundum tulit
 Stelligera ceruix? quis tibi exiguum tui
 Partem reliquit. **HER.** Herculem spectas quæ
 Mater, sed vmbra simile nescio quid mei
 Agnosce mater, ora quid flectis retro,
 Vultumque mœrens. Herculem dici tuum
 Partum erubescis. **AL.** quis feram mundus
 Quæ rerra genuit, quòdve tam dirum nefas
 De te triumphat, victor Herculis quis est.
HER. Nuptæ iacentem cernis Alciden dolens
AL. Quis tantus est, qui vincat Alciden dolens
HER. Quicumque mater feminæ iratæ sat est
AL. At vnde in artus pestis, aut ossa incidit
HER. Aditum venenis palla femineis dedit
AL. Vbinam ipsa palla est, membra nudata
HE. Consupta mecum est. **AL.** tantæ inueta
HER. O mater Hydram, & mille cum Lernæ
 Errare medijs credo visceribus meis.
 Quæ tanta nubes flamma Sicaniæ bibit.
 Quæ Lemnos ardens, quæ plaga inferni poli
 Vetans flagranti currere in zona diem,
 In ipsa me iactate, prò comites, freta,
 Mediòsque in amnes. quis sat est Ister mihi
 Non ipse terris maior Oceanus meos
 Franget vapores, omnis in nostris malis
 Deficiet humor, omnis arescet latex.
 Quid rector Erebi me remittebas Ioui.
 Decuit tenere, redde me tenebris tuis.
 Talem subactis Herculem ostende inferis.

inde ducam. quid, times iterum Herculem?
 ade mors non trepida, iam possum mori.
 Compesce lacrymas saltem, & ærumnas doma;
 isque tantis Herculem indomitum refer,
 tæmque vince, quod soles, vince inferos.
 Si me catenis horridus vinctum suis
 beret audax Caucasus volucris dapem
 iagamentem, flebilis gemitus mihi
 extitisset, si vagæ Symplegades
 que premerent rupe, redeuntis minas
 em ruinæ. Pindus incumbat mihi
 e Hamus, & qui Thracios fluctus Athos
 git, Tonantis fulmen excipiens Iouis,
 ipse si in me, mater, hic mundus ruat,
 que nostros flagret incensus rogos
 beus axis, degener mentem Herculis
 nor domaret. mille decurrant feræ,
 erque lacerent; hinc feris clangoribus
 eriam me Symphalis, hinc taurus minax
 ice tota pulset, & quicquid furit:
 n quoque ingens surgat, hinc illinc fremens;
 que nostros durus imminuat dolor,
 is filebo, non feræ excutient mihi.
 rma gemitus, nil, quod impelli potest.
 Non virus artus nate femineum coquit,
 ura series operis, & longus tibi
 cruentis forsitan morbis dolor.
 Vbi mors? vbi illa? testis est aliquis mali?
 dat arcus, nuda sufficiet manus.
 be mecum veniat. huc aliquis mihi
 edat, agedum huc. AL. hei mihi sensus quoque
 ffit ille nimius impulsus dolor
 ouete quæso tela, & infestas precor
 te hinc sagittas, igne suffusæ genæ
 us minantur. qua fuga latebras petam?
 or iste furor est: Herculem solus domat.
 deinde latebras aut fugam vecors petam?
 e forti meruit Alemene manu.
 celere pereat, antè quàm lethum mihi
 us aliquis mandet, ac turpis manus
 ne triumphet. ecce lassatus malis
 re fessas alligat venas dolor,

D

Græ

Grauique anhelum pectus impulsu quatit,
Fauete superi, si mihi gnatum inclytum
Miserae negatis, vindicem saltem precor
Seruate terris, abeat excussus dolor,
Corpusque vires reparet Herculeum suas.

H Y L L V S. A L C M E N

H E R C Y L E S.

P Rò lux acerba, prò capax scelerum dolor
Nurus Tonantis occidit, natus iacet,
Nepos supersum, scelere materno hic perit,
Fraude illa capta est. quis per annorum victis
Totòque in æuo poterit ærumnas senex
Referre tantas? vnus eripiet dies
Parentem vtrumque, cetera vt fileam mala
Parcàmque fatis, Herculem amitto patrem.
AL. Compesce voces inclytum Alcidae gen
Miseraq; nato similis Alcmenæ nepos:
Longus dolorem forsitan vincet sopor.
Sed ecce lassam deserit mentem quies,
Reddítque morbo corpus, & luctus mihi.
HER. Quid hoc? rigenti cernitur Trachyna
At inter astra positus euasi genus
Mortale tandem. quis mihi cœlum parat?
Te te pater iam video, placatam quoque
Specto nouercam. qui sonus nostras ferit
Cœlestis aures, Iuno me generum vocat,
Video nitentem regiam clari ætheris,
Phœbique tritam flammea zonam rota:
Cubile video noctis hinc tenebras vocat,
Quid hoc, quis axem cludit, & ab ipsis patet
Deducor astris, ora Phœbeus modò
Afflabat axis, tam propè à letho fui.
Trachyna video, quis mihi terras dedit,
Modò nempe me infra steterat, ac totus mihi
Suppositus orbis. tam bene excideras dolor
Cogis fateri, parce, & hanc vocem occupa.
Hæc Hylle dona matris, hoc munus parat.
Vtinam liceret stipite ingesto impiam
Efringere animam, quale Amazonium malum

niualis Caucaſi domui latus .
ra Megara, tunc, cum furerem, mihi
ux fuiſti, ſtipitem atque arcus date,
ra inquinetur, laudibus maculam imprimam .
mus legatur femina Hercules labor .
Compeſce diras genitor irarum minas .
peractum eſt, quas petis poenas, dedit .
perempta dextera mater iacet,
Cæci dolores, manibus irati Herculis
ere meruit perdidit comitem Lycas .
e in ipſum corpus exanime impetus
ira cogit, cur minis noſtris caret ?
cadauer pabulum accipiant feræ .
Plus miſera læſo doluit, huic aliquid quoque
ere velles. occidit dextera ſua,
dolore, plura, quàm poſcis, tulit .
n cruentæ ſceleribus nuptæ iaces,
ude matris . Neſſus hos ſtruxit dolos,
agittis qui tuis vitam expulit,
e tinſta eſt palla ſemiferi, pater,
que nunc hæc exigit penas ſibi,
bet, peractum eſt, fata ſe noſtra explicant .
a ſumma eſt, quercus hanc ſortem mihi
quondam dederat, & Parnaffio
quatiens templa mugitu nemus .
perempti victor Alcide viri
cebis, hîc tibi emenſo freta,
que & umbras, finis extremus datur .
rimur vltra, decuit hunc finem dari .
s ſuperſtes Hercules victor foret,
nors legatur, clara, memoranda, inclyta,
na prorsus, nobilem hunc faciam diem .
ur omnis ſilua, & O Eteum nemus
at ignis, Herculem accipiat roguſ .
te mortem tu genus Pæantium,
iſte nobis iuuenis officium appara,
ea totum flamma ſuccendat diem .
preces nunc Hylle ſupremas fero,
a, captas inter incultas, genus
que referens, Euryto virgo edita,
is hanc facibus & flammis para,
cruentus abſtuli patrio à lære,

D 2 Ni.

Nihilque miseræ præter Alciden dedi,
 Et iste rapitur, penset grumnas suas,
 Iouis nepotem foueat, & natum Herculis.
 Tibi illa pariat quidquid ex nobis habet.
 Tūque ipsa planctus pone funebres, precor,
 O clara genitrix. viuet Alcides tuus.
 Virtute nostra pellicem feci tuam
 Credi nouercam, siue nascente Hercule
 Nox illa certa est, siue mortalis meus
 Pater est, licet sit falsa progenies mihi,
 Materna culpa cesset, & crimen Iouis,
 Merui parentem, contuli cœlo decus,
 Natura me concepit in laudes Iouis.
 Quin ipse quamquam Iuppiter credi meus
 Pater esse gaudet, parce iam lacrymis meis.
 Superba matres inter Argolicas eris.
 Quid tale Iuno peperit, ætherium gerens
 Sceptrum, & Tonanti nupta? mortali tamen
 Cœlum tenens inuidit: Alcidem suum
 Dici esse voluit. perage nunc Titan vices.
 Solus relictus, ille qui vester comes
 Vbique fueram, tartara & manes peto.
 Hanc tamen ad imos perferam laudem inclytæ
 Quod nulla pestis vicit Alcidem palam,
 Omnemque pestem vicit Alcides palam.

C H O R V S.   Sapphici.

O Decus mundi, radiate Titan,
 Cuius ad primos Hecate vapores
 Lassa nocturnæ leuat ora bigæ,
 Dic sub aurora positis Sabæis,
 Dic sub occasu positis Iberis,
 Quisque feruentem patiuntur axem,
 Quisque sub plastro patiuntur vrsæ.
 Dic ad æternos properare manes
 Herculem, & regnum canis inquieti.
 Vade non vnquam remeavit vilis.
 Sume, quos nubes radios sequantur,
 Pallidus mæstas speculari terras,
 Et caput turpes nebulæ pererrent.
 Quando, prò Titan, vbi, quò ve summe

Herculem in terris alium scqueris ?
 has manus orbis miser inuocabis ,
 qua sub terra numerosa pestis
 parget intentam rabiem draconis ?
 credum si quis populi vetusti
 ceerit filuas aper inquietas ?
 thracix si quis Rhodopes alumnus
 iunior terris Helices niuosæ
 parget humano stabulum cruore ?
 quis dabit pacem populo timenti .
 quid irati superi per vrbes
 offerint nasci ? iacet omnibus par ,
 quem parem tellus genuit Tonanti .
 sanctus immensas resonet per vrbes ,
 comas nullo cohibente nodo ,
 emina exertos feriat lacertos ,
 olæque obductis foribus deorum ,
 templa securæ pateant nouercæ .
 adis ad Lethen, Stygiûmque littus .
 inde te nullæ referent carinæ .
 adis ad manes miserandus, vnde
 morte deuicta tuleras triumphum .
 umbra nudatis venies lacertis ,
 anguido vultu, trepidòque collo .
 neque non solum feret illa puppis .
 non tamen viles eris inter vmbras .
 acûmque inter, geminòsque Cretas ,
 ata discernens, fieri tyranni
 arcite ò dites, inhibete dextras .
 laudis est, purum tenuisse ferrum .
 dumque regnabas, minimum cruentis
 in tuas vrbes licuisse factis .
 sed locum virtus habet inter astra .
 cois Arctoæ spatium tenebis ?
 ingrauis Titan vbi promit æstus ?
 an sub occasu tepido nitebis ,
 inde commisso resonare Ponto
 iudices Calpen ? loca quæ sereni
 exprimes coeli ? quis erit recepto
 utus Alcidx locus inter astra ?
 prido tantum procul à Leone
 et Pater sedes, calidòque Cancro ,

Ne tuo vultu tremefacta leges
 Astra conturbent, trepidetque Titan.
 Vere dum flores venient repenti,
 Et comam filuis hiemes recident,
 Vel comam filuis reuocabit æstas,
 Pomæque autumnno fugiente cedent,
 Nulla te terris rapiet vetustas.
 Tu comes Phœbo, comes ibis astris.
 Antè nascetur seges in profundo,
 Vel fretum dulci resonabit vnda,
 Antè discedet glacialis vrsæ
 Sidus, & ponto vetito fruetur,
 Quàm tuas laudes populi quiescant.
 Te pater rerum mihi precamur,
 Nulla nascatur fera, nulla pestis,
 Non duces sæuos miseranda tellus
 Habeat, nec vlla dominetur aula
 Qui putet solum decus esse regni,
 Semper intensum tenuisse ferrum.
 Si quid in terris iterum timeatur,
 Vindicem terræ petimus relictæ.
 Ecquid hoc, mundus sonat, ecce moeret.
 Moeret Alcideæ pater, an deorum
 Clamor, an vox est timidæ nouercæ?
 Hercule an viso fugit astra Iuno?
 Lassus an pondus titubauit Atlas.
 An magis diri tremuere manes
 Herculem, an visum canis inferorum
 Fugit abruptis trepidus catenis,
 Fallimur, læto venit ecce vultu
 Quem tulit Pæas, humerisque tela
 Gestat, & notas populis pharetras,
 Herculis hæres.

ACTVS QVINTVS.

NVTRIX. PHILOCTETES.

Effare casus iuuenis Herculeos precor,
 Vultuque quonam tulerit Alcides necem.
 PH. Quo nemo vitam. NVT lætus adeone vltim
 Inuasit ignes. PH. esse iam flammæ nihil

Mendit ille, qui sub occasu Hercules
 Virtute vinci docuit indomita omnia.
 V. Inter vapores quis fuit forti locus.
 H. Quod vnum in orbe venerat nondum malum,
 Et flamma victa est, hæc quoque accessit feris.
 Inter labores ignis Herculeos abit,
 V. Ediffere agedum, flamma quo victa est modo,
 H. Vt omnis O Eten moesta corripuit manus,
 Hinc fagus umbras perdit, & toto iacet
 Succisa trunco, flexit hinc pinum ferox
 Aris minantem, & nube de media vocat,
 Ruitura cautes mouit, & filuam trahit
 Secum minorem Chaonis quondam loquax
 Stat lata vasti quercus, & Phœbum vetat,
 Vtraque totos porrigit ramos nemus,
 Semit illa multo vulnere impresso minax,
 Frangitque cuneos, resilit excussus chalybs,
 Vulnusque ferrum patitur, & truncum fugit.
 Commota tandem est, tunc cadens lenta mora
 Duxit ruinam, protinus radios locus
 Admisit omnes, sedibus pulsæ suis
 Volucres pererrant nemore succiso diem,
 Quæruntque lassis garrulæ pinnis nemus.
 Namque omnis arbor sonuit, & sacræ quoque
 Senesce quercus horridam ferro manum,
 Nolique priscum profuit ligno nemus.
 Aggeritur omnis filua, & alternæ trabes
 In astra tollunt Herculi augustum rogam.
 Rapit atra flammæ pinus, & robur tenax,
 Et breuior ilex, filua contexit pyram
 Populea, filua frondis Herculeæ nemus.
 At ille, vt ingens nemore sub Nasamonio
 Ager recliui pectore admugit Leo,
 Pertur quis illum credat ad flammæ rapî.
 Vultus petentis astra, non ignes erant.
 Preffit O Eten, ac suis oculis rogam
 S. Austravit, omnes fregit impositus trabes.
 Scumque poscit: Accipe hæc, inquit, sate
 Ante dona, munus Alcidae cape.
 Hydra sensit, his iacent Strymthalides,
 Quidquid aliud eminus vici malum.
 Isture felix, has enim numquam irri tas

Ne tuo vultu tremefacta leges
 Astra conturbent, trepidetque Titan.
 Vere dum flores venient repenti,
 Et comam filuis hiemes recident,
 Vel comam filuis reuocabit ætas,
 Pomæque autumnno fugiente cedent,
 Nulla te terris rapiet vetustas.
 Tu comes Phœbo, comes ibis astris.
 Antè nascetur seges in profundo,
 Vel fretum dulci resonabit vnda,
 Antè discedet glacialis vrsæ
 Sidus, & ponto vetito fruetur,
 Quàm tuas laudes populi quiescant.
 Te pater rerum mihi precamur,
 Nulla nascatur fera, nulla pestis,
 Non duces sæuos miseranda tellus
 Habeat, nec vlla dominetur aula
 Qui putet solum decus esse regni,
 Semper intensum tenuisse ferrum.
 Si quid in terris iterum timeatur,
 Vindicem terræ petimus relictæ.
 Ecquid hoc, mundus sonat, ecce moeret.
 Moeret Alcideæ pater, an deorum
 Clamor, an vox est timidæ nouerca?
 Hercule an viso fugit astra luno?
 Lassus an pondus titubauit Atlas.
 An magis diri tremuere manes
 Herculem, an visum canis inferorum
 Fugit abruptis trepidus catenis,
 Fallimur, læto venit ecce vultu
 Quem tulit Pæas, humerisque tela
 Gestat, & notas populis pharetras,
 Herculis hæres.

ACTVS QVINTVS.

NVTRIX. PHILOCTETES.

Effare calus iuuenis Herculeos precor,
 Vultuque quonam tulerit Alcides necem.
 PH. Quo nemo vitam. NVT lætus adeone vltim
 Itinasti ignes. PH. esse iam flammæ nihil

Ostendit ille, qui sub occasu Hercules
 Virtute vinci docuit indomita omnia.
 NVT. Inter vapores quis fuit forti locus.
 PH. Quod vnum in orbe venerat nondum malum,
 Et flamma victa est, hæc quoque accessit feris.
 Inter labores ignis Herculeos abit,
 NV. Edissere agedum, flamma quo victa est modo,
 PH. Vt omnis O Eten mœsta corripuit manus,
 Hinc fagus umbras perdit, & toto iacet
 Succisa trunco, flexit hinc pinum ferox
 Astris minantem, & nube de media vocat,
 Ruitura cautes mouit, & siluam trahit
 Secum minorem Chaonis quondam loquax
 Stat lata vasti quercus, & Phœbum verat,
 Vtrâque totos porrigit ramos nemus,
 Gemit illa multo vulnere impresso minax,
 Frangitque cuneos, resilit excussus chalybs,
 Vlnusque ferrum patitur, & truncum fugit.
 Commota tandem est, tunc cadens lenta mora
 Duxit ruinam, protinus radios locus
 Admisit omnes, sedibus pulsæ suis
 Volucres pererrant nemore succiso diem,
 Quæruntque lassis garrulæ pinnis nemus.
 Tamque omnis arbor sonuit, & sacra quoque
 Sesele quercus horridam ferro manum,
 Nullique priscum profuit ligno nemus.
 Aggeritur omnis silua, & alternæ trabes
 In astra tollunt Herculi augustum rogam.
 Rapt alta flammæ pinus, & robur tenax,
 Et breuior ilex, silua contexat pyram
 Populea, silua frondis Herculeæ nemus.
 At ille, vt ingens nemore sub Nasamonio
 Ager recliui pectore admugit Leo,
 Terror quis illum credat ad flammæ rapt.
 Vultus petentis astra, non ignes erant.
 Vt pressit O Eten, ac suis oculis rogam
 Lustrauit, omnes fregit impositus trabes.
 Arcumque poscit: Accipe hæc, inquit, sate
 Ante dona, munus Alcideæ cape.
 Has Hydra sensit, his iacent Stympthalides,
 Quidquid aliud eminus vici malum.
 Isture felix, has enim numquam irritas

Mittes in hostes; siue de media voles
 Auferre volucres nube, descendant aues,
 Et certa prædam tela de cœlo ferent.
 Nec fallet vñquam dexteram hic arcus tuam;
 Librare telum didicit, & certam dare
 Fugam sagittis, ipsa non fallunt iter.
 Emissa neruo tela tu tantum, precor,
 Accommoda ignes, & facem extremam mihi.
 Hic nodus, inquit, nulla quem capiet manus,
 Mecum per ignem flagret; hoc telum Herculeum
 Tantum sequetur. hoc quoque acciperes, ait,
 Si ferre posses: adiunget domini rogam.
 Tum rigida secum spolia Nemeæi mali
 Arsura poscit; latuit in spolio rogam.
 Ingemuit omnis turba, nec lacrymas dolor
 Cuiquam remisit; mater in luctum furens
 Diduxit audum pectus, atque vterotenus
 Exerta, vastos vbera in planctus ferit,
 Superosque & ipsum vocibus pulsans Iouem.
 Impleuit omnem voce feminea locum.
 Deforme lethum mater Herculeum facis;
 Compesce lacrymas, inquit; introrsus dolor
 Femineus abeat, Iuno cur latum diem
 Te flente ducat? pellicis gaudet suæ
 Spectare lacrymas. comprime infirmum iecur
 Mater, nefas est vbera atque vterum tibi
 Laniare, qui me genuit. & dirum fremens,
 Qualis per vrbes duxit Argolicas canem,
 Cum victor Erebi Dite contempto redijt
 Tremente fato, talis incubuit rogam.
 Quis sic triumphans latus in curru stetit
 Victor? quis illo gentibus vultu dedit
 Leges tyrannus? quanta pax obitus tulit?
 Hæc fere lacrymæ, cecidit expulsus dolor
 Nobis quoque ipsis, nemo morituro ingemit.
 Iam flere pudor est, ipsa, quam sexus iubet
 Moerere, siccis hæsit Alcмене genis,
 Stetitque nato penè iam similis parens.
 NVT. Nullas ne in astra misit ad superos precor
 Arsurus? aut in vota respexit Iouem?
 PHI. Iacuit sui securus, & cœlum intuens
 Quasiuit oculis, arce an ex aliqua pater

Despiceret illum. tum manus tendens ait,
 Quacumque parte prospicis natum pater,
 Ille est pater, quem nocte commissa dies
 Quæ fuit vnus. si meas laudes canit
 Vtrumque Phœbi littus, & Scythiæ genus,
 Et omnis ardens ora quam torret dies,
 Si pace tellus plena, si nullæ gemunt
 Vibes, nec aras impias quisquam inquinat:
 Si scelera desunt, spiritum admitti hunc precor
 In astra. nec me mortis infernæ locus,
 Nec mœsta nigri regna conterrent Iouis.
 Sed ire ad illos vmbra quos vici deos
 Pater erubesco. nube discussa diem
 Pande, vt deorum vultus ardentem Herculem
 Spectet; licet tu sidera & mundum neges,
 Vltrò pater cogere, si voces dolor
 Abstulerit vllas. pande tum Stygios lacus,
 Et redde fatis, approba gnatum prius,
 Vt dignus astris videar hic faciet dies.
 Leue est quod actum est. Herculem genitor prius
 Inuenit, an damnauit? hoc postque addidit;
 Nouerca cernat, quo feram flammæ modo.
 Flammæ poposcit. hoc age Alcidiæ comes.
 Non segnis, inquit, corripe Oetæam facem.
 Quid dextra tremuit? num manus pauida impium
 Scelus refugit? redde iam pharetras mihi
 Ignaue, iners, inermis est nostros manus
 Quæ tendat arcus. quis sedet pallor genis?
 Animo faces inuade, quo Alciden vides
 Vultu iacere, respice arsurum miser.
 Rogat ecce iam me genitor, & pandit polos.
 Venio pater. vultusque non idem fuit.
 Tremente pinum dextera ardentem impulsi.
 Refugit ignis, & reluctantur faces,
 Et membra vitant, sed recedentem Hercules
 Insequitur ignem. Caucasum, aut Pindum, aut Athō
 Ardere credas. nullus erupit sonus,
 Tantum ingemiscit ignis ad durum iecur.
 Typhon in illo positus immanis rogo
 Gemuisset ipse, quique conuulsam solo
 Imposuit humeris Ossan Enceladus ferox.
 At ille medias inter exurgens faces

Semustus aclaniatus, intrepidus, rubens,
 Nunc, o parens Herculeæ, sic stare ad rogum,
 Te mater, inquit, sic decet flere Herculem?
 Inter vapores positus, & flammæ minas
 Immotus, inconcussus, in neutrum latus
 Correpta flectens membra, adhortatur, monet.
 Gerit aliquid ardens, omnibus fortem addidit
 Animum ministris. vire ardentem putes.
 Stupet omne vulgus, vix habent flammæ fidem.
 Tam placida frons est, tanta maiestas viro
 Nec properat vri: cumque iam forti datum
 Letho satis pensauit, igniferas trabes
 Hinc inde traxit, nimia quas flamma occupat,
 Totasque in ignem vertit, & quæ plurimus
 Exundat ignis, recipit intrepidus, seroꝝ.
 Nunc ora flammis implet. ast illi graues
 Luxere barbæ, cumque iam vultum minax
 Appeteret ignis, lamberent flammæ caput,
 Non pressit oculos. sed quid hoc, moestam intuor
 Sinu gerentem reliquias magni Herculis,
 Crinemque iactans squalidum Alcimene gemit.

ALC MENA. PHILOCTETES.

T Imete superi fata, tam parvus cinis
 Hercules est, huc ille decreuit gigas.
 O quanta Titan in nihil moles abit!
 Anilis, heu me, cepit Alciden sinus.
 Hic tumulus illi est, ecce vix totam Hercules
 Compleuit urnam, quam leue est pondus mihi.
 Cui totus æther pondus incubuit leue.
 Ad Tartara olim regnæque ò gnate vltima
 Rediturus ibas, quando ab inferna Styge
 Remembris iterum, non vri spoliū trahas,
 Rursùmque Theseus debeat lucem tibi:
 Sed quando solus ignis impositus tuas
 Compescet umbras, tæque tartareus canis
 Inhibere poterit, quando Tænareas fores
 Pulsabis, ah quas mater ad fauces agar,
 Qua mors aditur, vadis ad manes iter
 Habiturus vnum. quid diem questu tæro,
 Quid misera duras vita, quid lucem hanc tenes,

Quæ

Quem parere rursus Herculem possum Ioui ;
 Quis me parentem gnatus Alcmenam suam
 Tantus vocabit, o nimis felix, nimis
 Thebane coniux, Tartari intrasti loca
 Florente gnato, tæque venientem inferi
 Timuere forsan, quod pater tantum Herculis
 Vel falsus aderas. quas petam terras anus,
 Inuisa sævis regibus? si quis tamen
 Rex est relictus sæuus. hei miseræ mihi.
 Quicumque cæsos ingemunt gnati patres,
 A me petent supplicia, me cuncti obruent.
 Si quis minor Busris, aut si quis minor
 Antæus vires perfidæ terrent plagæ,
 Ego præda ducar, si quis Ismarios greges
 Thracis cruenti vindicat, carpent greges
 Mea membra diri forsitan penas petet
 Irata Iuno, totus vretur dolor:
 Secura victo tandem ab Alcide vacat.
 Pellex supersum, supplicia tæqua exigit.
 Ne parere possem, fecit hic gnatus mihi
 Vterum timendum, quæ petam Alcmenæ loca,
 Quis me locus, quæ regio, quæ mundi plaga
 Defendet, aut quas mater in latebras agar.
 Ubique certè nota. si patriam petam,
 Larèsque miseros, Argos Eurystheus tenet.
 Orbata Thebas, regnum & Ismenum petam.
 Thalamòsque nostros, in quibus quondam Iouem
 Dilecta vidi, prò nimis felix nimis,
 Si Fulminantem & ipsa sensissem Iouem!
 Vtinam meis visceribus Alcides foret
 Exectus infans, nunc datum est miseræ, datum,
 Videre gnatum laude certantem Ioui.
 Et hoc daretur scire, quod fatum mihi
 Eripere posset, quis memor viuet tui
 O gnate populus, omne iam ingratum est genus?
 Petam Cleonas, Arcadum an populos petam.
 Meritisque terram nobilem quæram tuis,
 Hic dira serpens cecidit, hic ales fera,
 Hic rex eruentus, hic tua fractus manu,
 Qui te sepulto possidet cælum, Leo.
 Si grata terra est, populus Alcmenam tuam
 Defendat omnis. Thracias gentes petam,
 D 6 Hebri-

Hebrïque populos? hæc quoque est meritis tuis
 Defensa tellus, stabula cum regno iacent.
 Hic pax cruento rege prostrato data est.
 Vbi enim negata, quod tibi infelix anus
 Quæram sepulchrum, de tuis totus rogis
 Contendat orbis, reliquias magni Herculis
 Quis populus, aut quæ templa, quæ gentes colent,
 Quis iam petet, quis poscet Alomenes onus,
 Quæ tibi sepulchra gnate, quis tumulus sat est,
 Hic totus orbis fama erit tumulus tibi.
 Quid anime trepidas, Herculis cineres tene,
 Complectere ossa, reliquæ auxilium dabunt,
 Erunt satis præsidia, terre bunt tuæ
 Reges vel umbræ. PH. debitos gnato quidem
 Compesce fletus mater Alcide inclyti.
 Non est gemendus, nec graui virgendus nece,
 Virtute quisquis abstulit fatis iter.
 A Eterna virtus Herculem fieri vetat.
 Fortes vetat mœrere, degeneres iubet.
 AL. Sedabo questus, vindicem amisi parens
 Terræ atque pelagi, quæque purpureus dies
 Vtrumque clara spectat Oceanum rotâ.
 Quot misera in vno condidi gnatos parens.
 Regno carebam, regna sed poteram dare.
 Vna inter omnes terra quas matres gerit,
 Votis peperci, nil ego à superis petij
 Incolumè nato. quid dare Hercules mihi
 Non poterat ardor, quis deus quidquam mihi
 Negare poterat, vota in hac fuerant manu.
 Quidquid negaret Iupiter, daret Hercules.
 Quid tale genitrix vlla mortalis tulit,
 Defleuit aliqua mater, & toto fletit
 Succisa foetu, bisque septenos greges
 Deplaxit vna, gregibus æquari meus
 Quot ille poterat? matribus miseris adhuc
 Exemplar ingens deerat, Alcmenè dabit.
 Cessate matres, pertinax si quas dolor
 Adhuc iubet lugere, quas luctus grauis
 In saxa vertit, cedite his cunctæ malis.
 Agedum, senile pectus ô miseræ manus
 Pulsate, & vna funeri tanto sat est
 Grandæva anus defecta, quod totus breui

quærer orbis ? expedi in planctus tamen
 Defessa quamquam brachia, vt inuidiam deis
 agendo facias . aduoca in planctum genus.

ALCMENA.

Anapæstici.

Flete Alcmenen, magnique Iouis
 Plangite gnatum, cui concepto
 Lux vna perijt, noctesque duas
 Contulit Eos, ipsa quiddam
 Plus luce perit, totæ pariter
 Plangite gentes, quarum sæuos
 Ille tyrannos iussit Stygias
 Penetrare domos, populisque mandans
 Ponere ferrum, fletum meritis
 Reddite tantis. totus, totus
 Personet orbis. flet Alciden
 Cœrula Crete, magno tellus
 Clara Tonante, centum populi
 Brachia pulsant. nunc Curetes,
 Nunc Corybantes arma Idæa
 Quassate manu, armis illum
 Lugere decet. nunc nunc funus
 Plangite verum, iacet Alcides
 Non minor ipso Creta Tonante.
 Flete Herculeos Arcades obitus;
 Nondum Phœbo nascente genus.
 Et iuga Spartes Nemeæq; sonent,
 Feriatque graues Mænala planctus.
 Poscite magno Alcidem gemitu.
 Stratus vestris setiger oris,
 Alèsque sequi iussa sagittas,
 Torum pinnis velata diem.
 Flete Argolici, flete Cleonæ,
 Hic terrentem mœnia quondam
 Vestra leonem fregit nostri
 Dexteræ nati. date Sitoniæ
 Verbera matres, gelidusque sonet
 Planctibus Hebrus. flete Alciden,
 Quod non stabulis vescitur infans.

Nec

Nec vestra greges viscera carpunt .
 Fleat Antæo libera tellus ,
 Et rapta fero plaga Geryone .
 Mecum miseræ plangite gentes :
 Audiat ictus utraque Tethys .
 Vos quoque mundi turba citati ,
 Flete Herculeos numina casus .
 Vestrum Alcides cervice meus
 Mundum, superi, cælumque tulit .
 Cum stelligeri vector olympi ,
 Pondere liber spiravit Atlas .
 Vbi nunc nostræ Iuppiter arces ?
 Vbi promissi regia mundi ,
 Nempe Alcides mortalis obit ,
 Nempe sepultus, quoties telis
 Facibusque turis ille pepercit .
 Quoties ignis spargendus erat .
 In me saltem iaculare facem ,
 Semelèmq; putat .
 Iamne Elysiæ ò gnate domus ,
 Iam litus habes, ad quod populos
 Natura vocat, an post raptum
 Styx atra canem præclusit iter .
 Tèque in primo limine Ditis
 Monstra morantur, quis nunc umbras
 Gnate tumultus, manèsque tenet ,
 Fugit abducta nauita cymba ,
 Et Centauris Thessala motis
 Ferit attonitos ungula manes ,
 Anguèsque suos Hydra sub undis
 Territa merfit, tèque labores
 O gnate timent .
 Fallor, fallor, vesana parens :
 Nec te manes, umbræq; timent .
 Non Argolico rapta leoni
 Fulua pellis contexta iuba
 Laeos operit dura lacertos .
 Vallantque feri tempora dentes .
 Donum pharetræ cessere tuæ .
 Telàque mittet iam dextra minor .
 Vadis inermis gnate per umbras ,
 Ad quas semper mansurus eris .

HER.

Iambici & dactylici.

Quid me tenentem regna fiderei poli,
Coelòque tandem redditum planctu iubes

Sentire fatum; parce. nam virtus mihi
In astra; & ipsos fecit ad superos iter.

AL. Vnde sonus trepidas aures ferit,

Vnde meas inhibet lacrymas fragor,

Agnosco agnosco; victum est chaos.

A Styge, gnate, redi iterum mihi.

Fractaque non semel est mors horrida:

Vicisti rursus noctis loca;

Puppis & infernae vada tristia.

Peruius est Acheron iam languidus,

Et remeare licet soli tibi.

Nec te fata tenent post funera.

An tibi praelusit Pluton iter,

Et pavidus regni metuit sibi.

Certe ego te vidi flagrantibus

Impositum filuis, cum pluribus

In coelum furerent flammæ minis.

Arstisti certè, verum vltima

Non tenuere tuas umbras loca.

Quid timuere tui manes precor.

Umbra quoque est Diti nimis horrida.

HER. Non me rigentis stagna Cocyti tenent,

Non puppis umbras furua transiit meas.

Iam parce mater questibus, manes semel

Umbrasque vidi, quidquid in nobis tui

Mortale fuerat, ignis iniectus tulit.

Paterna coelo pars data est, flammis tua.

Proinde planctus pone, quos gnato pater

Genitrix inertis, luctus in turpes eas.

Virtus in astra tendit, in mortem timor.

Præsens ab astris mater Alcidescano,

Pœnas cruentus iam tibi Eurystheus dabit,

Curru superbum vecta transcendes caput.

Me iam decet subire coelestem plagam,

Inferna vinco rursus Alcides loca

AL. Mane parumper. cessit, ex oculis abit,

In astra fertur. fallor, an vultus putat
 Vidisse gnatum? misera mens incredula est.
 Es numen, & te mundus æternus tenet.
 Credo triumphis, regna Thebarum petam,
 Nouumque templis additum numen canam.

C H O R V S.   Anapaestici.

N Vmquam Stygias fertur ad umbras
 Inclyta virtus. viuite fortes;
 Nec lethæos sæua per annes
 Vos fata trahent. sed cum summas
 Exiget horas consumpta dies,
 Iter ad superos gloria pandet.
 Sed tu domitor magne ferarum,
 Orbisque simul pacator ades.
 Nunc quoque nostras respice terras;
 Et si qua nouo bellua vultu
 Quatiet populos terrore graui,
 Tu fulminibus frange trifulcis,
 Fortius ipso genitore tuo
 Fulmina mittens.

L. ANNÆI
SENECÆ
MEDÆA.

TRAGŒDIA III.

ARGVMENTVM.

IASON suadente patruo suo Pelia, navi parata,
& collecta nobili societate, adiit Colchos, pro au-
reo vellere acquirendo, quem Medea filia regis Col-
chorum adamavit; cuius auxilio consilioque, de-
functis multis periculis, vellus obtinuit. Iasonem
ergo Medea, patria & parentibus relictis, secuta est,
& eidem nupta fuit. Creon rex Corinthiorum filiam
suam traditurus Iasoni, Medeam ob maleficia iussit
ocidi, sed interueniente Iasone, mortis supplicium
est commutatum in exilium. Medea obtentis exi-
lij inducijs ad spatium vnius diei, Creusæ filiæ Cre-
ontis, iam Iasoni desponsatæ, pallam quandam vene-
no tinctam, carminibusque consecratam dedit, quam
dum tractaret Creusa accensus de ea ignis filiam
cum patre & palla consumpsit. nec Medea hoc con-
tenta, proprios filios, quos genuerat Iasoni, in eius
conspetu interfecit, & deinde aufugit per aërem.

INTERLOCVTORES.

MEDÆA. CREON. CHORVS.

IASON. NVTRIX, NVNCIVS.

ACTVS

ACTVS PRIMVS.

M E D E A

D Ii coniugales, tūque genialis tori
 Lucina custos, quæq; domitorem freti
 Tiphyn nouam frenare docuisti ratem,
 Et tu profundi sæue dominator maris.
 Clarūque Titan diuidens orbi diem,
 Taritisque præbens consciū sacris iubar
 Hecate triformis, quosque iurauit mihi
 Deos Iason, quosque Medæe magis
 Fas est precari, noctis æternæ chaos,
 Aduersa superis regna, manēsque impios,
 Dominūque regni tristis, & dominam fide
 Meliore raptam, voce non fausta precor.
 Adeste, adeste sceleris vitrices deæ.
 Crinem solutis squallidæ serpentibus,
 Atram cruentis manibus amplexæ facem.
 Adeste, & halamis horridæ quondam meis
 Quales stetitistis, coniugi lethum nouæ,
 Lethūmque socero & regiæ stirpi date,
 Mihi peius aliquod, quod præcer sponso malum
 Viuat, per vrbes errer ignotas egens,
 Exul, pauens, inuisus, incerti laris.
 Me coniugem optet, limen alienum expetat,
 Iam notus ho spes, quoque non aliud queam
 Peius precari liberos similes patri,
 Similēsque matri. parta iam parta ultio est.
 Peperi. querelas, verbæque incassum sero.
 Non ibo in hostes, manibus excutiam faces,
 Cœlōque lucem, spectat hoc nostri sator
 Sol generis, & spectator, & curru insidens
 Per sc'ita puri spacia decurrit poli,
 Non redit in ortus, & remetitur diem,
 Da, da per auras curribus patris vehi,
 Committe habenas genitor, & flagrantibus
 Ignifera loris tribuē moderari iuga.
 Geminio Corinthus littori opponens moras,
 Cremata flammis maria committat duo.
 Hoc restat vnum, pronubam thalamo ferans
 Vt ipsa pinum, postque sacrificas preces

Cædem

Eadem dicatis victimas altaribus .
 Per viscera ipsa quære supplicio viam ,
 Si viuis anime, si quid antiqui tibi
 Remanet vigoris, pelle femineos metus ,
 Et inhospitalem Cancaſum mente indue .
 Quodcumque vidit Phæſis aut Pontus nefas ,
 Videbit Iſthmos, effera, ignota, horrida ,
 Tremenda cœlo pariter, ac terris mala .
 Mens intus agitât vulnera, & eadem, & vagum
 Funus per artus . lætia inemorâui nimis .
 Hæc virgô feci . grauior exurgat dolor .
 Maiora iam me ſcelera poſt partus decent .
 Accingere ira, tẽque in exitium para
 Furorẽ toto , paria narrentur tua
 Repudia thalamis . quo virum linques modo ?
 Hoc quo ſecuta es . rumpe iam ſegnes moras .
 Quæ ſcelere parta eſt, ſcelere linquetur domus .

C H O R V S .

Aſclepiadei , Glyconici ,

& Hexametri ;

A D regum thalamos numine proſpero ,
 Qui cœlum ſuperi, quique regunt fretum ,
 Adſint, cum populis ritẽ fauentibus .
 Primus ſceptribus colla Tonantibus
 Taurus celſa ferat tergore candido .
 Lucinam niuei femina corporis
 Intentatâ iugo placet . & aſperi
 Martis ſanguineas quæ cohibet manus ,
 Quæ dat belligeris foedera gentibus ,
 Et cornu retinet diuite copiam ,
 Donetur tenera mitior hoſtia .
 Et tu qui facibus legitimis ades ,
 Noctem diſcutiens auſpice dextera ,
 Huc incede gradu marcidus ebrio ,
 Præcingens roſeo tempora vinculo .
 Et tu quæ gemini præuia temporis
 Gardẽ ſtella redis ſemper amantibus ,
 Et matres auidæ, te cupiunt nurus .

Quàm

Quàm primùm radios spargere lucidos.
Vincit virgineus decor

Longè Cecropias nurus.
Et quæ Taygeti iugis
Exercent iuuenam modo,
Muris quod caret oppidum;
Et quas Aonius latex,
Alpheusque sacer lauat.
Cedent Aesonio duci,
Si forma velit aspici,
Proles fulminis improbi,
Aptat qui iuga tigribus.
Nec non qui tripodas mouet,
Frater virginis asperæ.
Cedet Castore cum suo
Pollux cæstibus aptior.
Sic sic coelicolæ, precor,
Vincat femina coniuges,
Vir longè superet viros.

Hæc cum virgineo constitit in choro,
Vnius facies præminet omnibus.
Sic cum sole perit sideribus decor,
Et densi latitant Pleiadum greges,
Cum Phoebe solitum lumine non suo
Orbem circuitis cornibus alligat.
Ostro sic niueus Phœniceo color
Perfusus rubuit, sic nitidum iubar
Pastor luce noua roscidus aspexit.
Ereptus thalamis Phasidos horridis,
Effrenæ solitus pectora coniugis
Inuita trepidus prendere dextera,
Felix Aoniam prendito virginem.
Nunc primùm soceris sponte volentibus,
Concesso iuuenes ludite iurgio.
Hinc illinc iuuenes mittite carmina.
Rara est in dominos iusta licentia,

Candida thyrsiferi proles generosa Lyæi,
Multifidam iam tempus erat succendere pinum.
Excute solemnem digitis marcentibus ignem.
Festa dicax fundat conuicia Fescenninus.
Soluat turba iocos. tacitis eat illa tenebris,
Siqua peregrino nubit fugitiua marito.

ACT

A C T V S S E C V N D V S.

M E D E A. N V T R I X.

O Ccidimus. aures pepulit Hymenæus meas.

Vix ipsa tantum, vix adhuc, credo malum.

Hæc facere Iason potuit? erepto patre,

Patria, atque regno, sedibus solam exteris

Deferere? durus merita contempsit mea,

Qui scelere flammæ viderat vinci, & mare?

Adeone credit omne consumptum nefas?

Incerta, vecors, mente non sana feror

Partes in omnes. unde me vlcisci queam?

Vinam esset illi frater! est coniux, in hanc

Ferrum exigatur, hæc meis satis est malis.

Si quod Pelasgæ, si quod vrbes barbaræ

Nouere facinus, quod tuæ ignorant manus,

Nunc est parandum. scelera te hortentur tua,

Et cuncta redeant, inclytum regni decus

Raptum, & nefandæ virginis paruos comes

Diuisus ense, funus incestum patri.

Sparsumque ponto corpus; & Pelix senis

Decosta aheni membra, funestum impiè

Quam sæpe fudi sanguinem? at nullum scelus

Irata feci, sæuit infelix amor.

Quid tamen Iason potuit alieni arbitrij,

Iarisque factus? debuit ferro obuium

Offerre pectus. melius, ah melius dolor

Furiose loquere, si potest, viuat meus,

Ut fuit, Iason, sin minus, viuat tamen,

Memorque nostri, muneri parcat meo.

Culpa est Creontis tota, qui sceptro impotens

Coniugia soluit, quique genitricem abstrahit

Natis, & arcto pignore adstrictam fidem

Dirimit, petatur solus hic, pœnas luat

Quas debet, alto cinere cumulabo domum.

Videbit atrum verticem flammis agi

Malea longas nauibus flectens moras.

NV. Sile obsecro, questusque secreto abditos

Manda dolori. grauiam quisquis vulnera

Patientem & æquo motus animo pertulit,

Referre

Referre potuit. ira, quæ tegitur, nocet.

Professa perdunt odia vindictæ locum.

ME. Levis est dolor, qui capere consilium potest,
Et clepere sese, magna non latitant mala.

Libet ire contrâ. NV. siste furialem impetum
Alumna, vix te tacita defendit quies.

ME. Fortuna fortes metuit, ignavos premit.

NV. Tunc est probanda, si locum virtus habet.

ME. Numquam potest non esse virtuti locus.

NV. Spes nulla monstrat rebus afflictis viam.

ME. Qui nil potest sperare, desperet nihil.

NV. Abiere Colchi, coniugis nulla est fides,
Nihilque superest opibus et tantis tibi.

ME. Medea superest, hinc mare & terras vides,
Ferrumque, & ignes, & deos, & fulmina.

NV. Rex est timendus. ME. rex meus fuerat pater.

NV. Non metuis arma? ME. sint licet terra edita.

NV. Moriere. ME. cupio. NV. profuge. ME. penituit super.

Medea fugiam? NV. mater es ME. cui sim, vides.

NV. Profugere dubitas? ME. fugiam, at veloci scar prius.

NV. Vindex sequetur. ME. forsitan inueniam moram.

NV. Compesce verba, parce iam demens minis,
Animosque minue, tempori aptari decet.

ME. Fortuna opes auferre, non animum potest.
Sed cuius ictu regius cardo strepit,

Ipse est Pelasgo tumidus imperio Creo,

C R E O. M E D E A.

Medea, Colchi noxium Ætæ genus,
Nondum meis exportat è regnis pedem?
Molitur aliquid, nota fraus, nota est manus.

Cui parcat illa? quæmve securum sinet?

Abolere properè pessimam ferro luem

Equidem parabam, precibus euicit gener.

Concessa vita est, liberet fines metu,

Abeâtque tuta, fert gradum contrâ ferox,

Minæque nostros propius affatus petit.

Arcete famul. tactu & accessu procul,

Iubete fileat, regium imperium pati

Aliquando disceat. vade veloci via,

Monstrum superbum, horribile. iam dudum auctum

ME. Quod

ME. Quod crimen, aut quæ culpa multatur fuga?
CR. Quæ causa pellat, innocens mulier rogat.
ME. Si iudicas, cognosce, si regnas, iube.
CR. Aequum atque iniquum regis imperiū feras.
ME. Iniqua numquam regna perpetuò manent.
CR. I, quare Colchos ME. redeo qui aduexit, ferat.
CR. Vox constituto sera decreto venit.
ME. Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Aequum licet statuerit, haud æquus fuit.
CR. Auditus à te Pelia supplicium tulit.
Sed fare, causæ detur egregiæ locus.
ME. Difficile quàm sit animum ab ira flectere
tam concitarum, quàmque regale hoc putet,
Scepbris superbas quisquis admouit manus,
Qua cepit ire, regia didici mea.
Quamvis enim sim ciade miseranda obruta,
Expulsa, supplex, sola, deserta, vndique
Afflicta, quondam nobili fuisse patre,
Auroque clarum Sole deduxi genus.
Quodcumque placidis flexibus Phasis rigat,
Constitusque quidquid Scythicus à tergo videt,
Plucribus quàm maria dulcescunt aquis,
Armata peltis quidquid exterreret cohors
Inclusa ripis vidua Thermodontijs.
Hoc omne noster genitor imperio regit.
Generosa, felix, decore regali potens
Vulsi, petebant tunc meos thalamos viri,
Qui nunc petuntur, rapida fortuna ac levis,
Princepsque regno eripuit, exilio dedit.
Confide régnis cum levis magna opes
Huc ferat & illuc casus. hoc reges habent
Magnificum & ingens, nulla quod rapiat dies
Prodesse miseris, supplices fido lare
Protegere. solum hoc Colchico regno extuli,
Hecus illud ingens, Græciæ florem inclytum,
Fasidia Achiuæ gentis, & prolem deum
Huc misse memet, munus est Orpheus meum,
Qui saxa cantu mulcet, & siluas trahit,
Hic minimeque munus Castor, & Pollux, meum est,
Quique Borea, quique trans Pontum quoque
Innotata Lynceus lumine immisso videt.
Hæcque Minyæ nam ducum taceo ducem.

Pro

Pro quo nihil debetur, hunc nulli imputo.
 Vobis reuexi ceteros, vnum mihi.
 Incesse nunc, & cuncta flagitiaingere,
 Fatebor, obijci crimen hoc solum potest,
 Argo reuersa. virgini placeat pudor,
 Patèrque placeat, tota cum ducibus ruet
 Pelasga tellus, hic tuus primus gener
 Tauri ferocis ore flagranti occidet.
 Fortuna caussam, qua volent, nostram premat.
 Non poenitet seruasse tot regum decus.
 Quodcumque culpa præmium ex omni tuli,
 Hoc est penes te, si placet, damna ream.
 Sed redde crimen sum nocens, fateor, Creó,
 Talem sciebas esse, cum genua attigi,
 Petijq; supplex præfidis dextræ fidem;
 Terra hac miseris angulum & sedem rogo,
 Latebræque viles. vrbem si pelli placet,
 Detur remotus aliquis in regnis locus.
 CR. Non esse me, qui sceptrâ violenter geram,
 Nec qui superbo miserias calcem pede.
 Testatus equidem videor haud clarè parum,
 Generum exulem legendo, & afflictum, & graui
 Terrore panidum. quippe te poenæ expetit
 Lethòque Acastus, regna Thessalica obtinens,
 Senio trementem debili atque aucto grauem,
 Patrem peremptum queritur, & cæsi senis
 Discissa membra, cum dolo captæ tuo
 Piæ sorores impium auderent nefas.
 Potest Iason, si tuam causam amoues,
 Suam tueri, nullus innocuum cruor
 Contaminauit, abfuit ferro manus.
 Prorsusque vestro purus à coetu stetit.
 Sed tu malorum machinatrix facinorum,
 Cui feminea nequitia, ad audendum omnia,
 Virile robur, nulla famæ memoria est,
 Egredere, purga regna, lethales simul
 Tecum aufer herbas, libera ciues metu.
 Alia sedens tellure sollicita deos.
 ME. Profugere cogis? redde fugienti ratem,
 Vel redde comitem. fugere cur solam iubet?
 Non sola veni. bella si metuis pati,
 Vtrumque regno pelle, cur fontes duos

Distinguo
 Fugam,
 Lacerum
 Docet m
 Toties n
 CR. Iam
 ME. Sup
 Ne culpa
 CR. Vad
 ME. Per
 Per spes
 Fortuna
 Precor,
 Dum ext
 ortasse
 ME. Qua
 CR. Nul
 ME. Par
 CR. Et
 Vnus par
 ME. Nin
 CR. Et i
 Clarus p
 Nisi ced
 Vocat pr

A Vd
 Ra
 Tetrâsq
 Animam
 Dubiòq
 Potuit t
 Inter vi
 Nimiun
 Nondur
 Stellisq
 Non era
 Hyadas
 Non Ol
 Non qu

Dif

Distinguis ? illi Pelia, non nobis iacet .
 Fugam, rapinas, adijce desertum patrem ,
 Lacerumque fratrem , quidquid etiamnum nouam
 Docet maritus coniugem, non est meum .
 Toties nocens sum facta, sed nunquam mihi .
 CR. Iam exisse decuit, quid feris fando moras ?
 ME. Supplex recedens illud extremum precor ,
 Ne culpa natos matris insontes trahat .
 CR. Vade, hos paterno, vt genitor, excipiam sinu .
 ME. Per ego auspicatos regij thalami thoros ,
 Per spes futuras, perque regnorum status ,
 Fortuna varia dubia quos agitat vice ,
 Precor, breuem largire fugienti moram .
 Dum extrema gnatis mater infigo oscula ,
 Ortasse moriens. CR. fraudibus tempus petis .
 ME. Quæ fraus timeri tempore exiguo potest ?
 CR. Nullum ad nocendū tempus angustū est malis .
 ME. Parumne miseræ temporis lacrymis negas .
 CR. Et si repugnat precibus infelix timor ,
 Vnus parando dabitur exilio dies .
 ME. Nimis est, & ex hoc aliquid abscindas licet .
 CR. Et ipsa propera. capite supplicium lues ;
 Clarus priusquam Phœbus attollat diem ,
 Nisi cedis Isthmo. sacra me thalami vocant ,
 Vocat precari festus Hymenæo dies .

C H O R V S. Anapæstici .

A Vdax nimium, qui freta primus
 Rate tam fragili perfida rupit ;
 Tetrâsque suas post terga videns ,
 Animam leuibus credidit auris ;
 Dubioque secans æquora cursu
 Potuit tenui fidere ligno ,
 Inter vitæ mortisque vias
 Nimium gracili limite ducto .
 Nondum quisquam fidera norat ,
 Stellisque quibus pingitur æther .
 Non erat vsus, nondum Pleiadas .
 Hyadas poterant vitare rates ;
 Non Oleniæ fidera capræ ;
 Non quæ sequitur, flectitque senex

E

A

Arctica tardus plaustra Bootes .
Nondum boreas, nondum zephyrus
Nomen habebant .

Ausus Tiphys pandere vasto
Carbasa ponto, legesque novas
Scribere ventis. nunc lina si nu
Tendere toto. nunc prolato
Pede transuersos captare notos ,
Nunc antennas medio tutas
Ponere malo nunc in summo
Religare loco, cum iam totos
Auidus nimium nauita flatus
Optat, & alto rubicunda tremunt
Suppara velo .

Candida nostri secula patres
Videre, procul fraude remota .
Sua quisque piger littora tangens ,
Patrioque senex factus in aruo ,
Paruo diues, nisi quas tulerat
Natale solum, non norat opes .
Bene dissecti foedera mundi
Traxit in vnum Thessala pinus ,
Iussitque pati verbera pontum ,
Partemque metus fieri nostri
Mare sepositum. dedit illa graues
Improba poenas, per tam longos
Ducta timores, cum duo montes ,
Claustro profundi, hinc atque illinc
Subito impulsu, velut aetherio
Gemerent sonitu, spargeret astra
Nubesque ipsas mare depressum .
Palluit audax Tiphys, & omnes
Labente manu misit habenas .
Orpheus tacuit torpente lyra ;
Ipsaque vocem perdidit Argo .
Quid? cum Siculi virgo Pelori
Rabidos vtero succincta canes ,
Omnes pariter soluit hiatus ?
Quis non totos horruit artus ,
Toties imo latrante malo ?
Quid ? cum Ausonium diræ pestes
Voce canora mare mulcerent ?

Cum Pie
Thracius
Retinere
Sirena se
Pretium
Maiusqu
Merces
Nunc ian
Patitur le
Compact
Incluta re
Qualiber
Terminu
Muros te
Nil, qua
Peruius c
Totat Ara
Rhenumo
Secula se
Vincula r
Pateat tel
Detegat c
Ultima T

A Lun
Resi
Incerta q
Cum ian
Pindi ni
Talis rec
Etoris c
Flammat
Proclama
Renidet
Hæret, m
Quo pon
Vbi se i
Non faci

Cum Pieria resonans cithara
 Thracius Orpheus, solitam cantu
 Retinere rates, penè coëgit
 Sirena sequi ? quod fuit huius
 Pretium cursus ? aurea pellis ,
 Maiusque mari Medea malum ,
 Merces prima digna carina .
 Nunc iam cessit, Pontus & omnes
 Patitur leges, non Palladia
 Compacta manu regum referens
 Inclita remos queritur Argo
 Quolibet altum cymba pererrat .
 Terminus omnis notus, & vires
 Muros terra posuere novos,
 Nil, qua fuerat, sede reliquit
 Peruius orbis . Indus gelidum
 Potat Araxem . Albim Persæ ,
 Rhenumque bibunt. venient annis
 Secula seris, quibus Oceanus
 Vincula rerum laxet, & ingens
 Pateat tellus, Tiphysq; novos
 Detegat orbis, nec sit terris
 Ultima Thule .

A C T V S T E R T I V S .

N V T R I X . M E D E A .

Alumna celerem quò rapis testis pedem ?
 Resiste, & iras comprime, ac retine impetum .
 Incerta qualis entheos cursus tulit ,
 Cum iam recepto Mænas insanit deo .
 Pindi niualis vertice, aut Nisæ iugis .
 Talis recurſat huc & huc motu effero .
 Furoris ore signa lymphati gerens :
 Flammata facies spiritum ex alto citat :
 Proclamat. ò superi, oculos fletu rigat ,
 Renidet omnis specimen affectus capit ;
 Hæret, minatur, æstuat, queritur, gemit ,
 Quò pondus istud verget ? vbi ponet minas ?
 Vbi se iste fluctus franget ? exundat furor .
 Non facile secum versat, aut medium scelus .

E 2

Sc

Se vincet, iræ nouimus veteres notas .
 Magnum aliquid instat, effera, immane, impium
 Vultum furoris cerno. dii fallant metum .
 ME. Si quæris odio misera quem statuas modum
 Imitare amorem. regias egon' vt faces
 Inulta patiar, legnis hic ibit dies ,
 Tanto petitus ambitu, tanto datus .
 Dum terra cœlum media libratum feret ,
 Nitidusque certas mundus euoluet vices,
 Numerusque arenis deerit , & solem dies ,
 Noctem sequentur astra, dum siccas polus
 Versabit Arctos , flumina in pontum cadent ;
 Numquam meus cessabit in pœnas furor ,
 Crescetque semper. quæ ferarum immanitas ,
 Quæ Scylla, quæ Charybdis, Ionium mare
 Siculumque sorbens, quæq; anhelantem prement
 Titana, tantis Aetna feruebit minis ?
 Non rapidus amnis, non procellosum mare ,
 Pontusque coro sæuus, aut vis ignium
 Adiuta flatu possit inhibere impetum ,
 Irasque nostras, sternam & euertam omnia .
 Timuit Creontem, ac bella Thessalici ducis .
 Amor timere neminem verus potest .
 Sed cesserit conuictus, & dederit manus ;
 Adire certè, & coniugem extremo alloqui
 Sermone potuit, hoc quoque extimuit ferox .
 Laxare certè tempus immitis fugæ
 Genero licebat. liberis vnus dies
 Datus duobus. non queror tempus breue .
 Multum patebit. faciet, hic faciet dies ,
 Quod nullus vnquam taceat. inuadam deos,
 Et cuncta quatiam. NV. recipe turbatum malis
 Hera pectus, animum mitiga . ME. sola est quies
 Metum ruina cuncta si video obruta .
 Mecum omnia abeant. trahere, cum pereas, libet
 NV. Quàm multa sint timenda, si perstas, vide .
 Nemo potentes aggredi tutus potest .

I A S O N, M E D E A.

O Dura fata semper, & sortem asperam ,
 Cum scuit, & cum parcit, ex æquo mala laniat

Remedia toties inuenit nobis Deus
 Periculis peiora, si vellem fidem
 Præstare meritis coniugis, letho fuit
 Caput offerendum, si mori nolim, fide
 Misero carendum est. non timor vincit virum,
 Sed trepida pietas, quippe sequeretur necem
 Proles parentum, ô sancta, si coelum incolis,
 Iustitia, numen inuoco ac testor tuum.
 Nati patrem vicere. quin ipsam quoque,
 Essi ferox est corde, nec patiens iugi,
 Consulere natis malle, quam thalamis, reor.
 Constituit animus precibus iratam aggredi.
 Atque ecce, viso memet, exiluit, furit,
 Fest odia præ se, totus in vultu est dolor.
 ME. Fugimus Iason, fugimus. hoc non est nouum
 Mutare sedes, causa fugiendi noua est.
 Pro te solebam fugere. discedo, exeo.
 Penatibus profugere quam cogis tuis,
 Ad quos remittis? Phasin & Colchos petam?
 Patriumque regnum, quæq; fraternus cruor
 Perfudit arua, quas peti terras iubes.
 Quæ maria monstras. Pontici fauces freti,
 Per quas reuexi nobiles regum manus,
 Adulterum secuta per Symplegadas.
 Peruamne Iolcon, Thessala an Tempe petam.
 Quascumque aperui tibi vias, clusi mihi.
 Quò me remittis, exuli exilium imperas,
 Nec das. catur, regius iussit gener.
 Nihil recusato, dira suppliciaingere,
 Merui, cruentis pellicem pennis premar
 Regalis ira, vinculis oneret manus,
 Glusamque saxo noctis æternæ obruat,
 Minora meritis patiar. ingratum caput.
 Reuoluat animus igneos tauri halitus,
 Intèrque sæuos gentis indomitæ metus,
 Armifero in aruo flammeum A Eëtæ pecus,
 Hostisque subiti tela, cum iussu meo
 Terrigena miles mutua cæde occidit.
 Adijce expetita spolia Phryxei arietis,
 Somnòque iussum lumina ignoto dare
 In somne monstrum, traditum fratrem neci,
 Et scelere in vno non semel factum scelus;

Iussasque natas fraude deceptas mea,
 Secare membra non reuicturi senis.
 Alienaque sequens regna, deserui mea.
 Per spes tuorum liberum, & certum larem,
 Per victa monstra, per manus, pro te quibus
 Numquam peperci, perq; prateritos metus,
 Per coelum, & vndas, coniugij testes mei,
 Miserere, redde supplici felix vicem.
 Ex opibus illis quas procul raptas Scythæ
 Usque à perustis Indiæ populis petunt,
 Referta quâsque vix domus gazas capit,
 Ornatus auro nemora. nil exultuli
 Nisi fratris artus, hos quoque impendi tibi.
 Tibi patria cessit, tibi pater, frater, pudor,
 Hac dote nupsi, redde fugienti sua.
 IA. Perimere cum te vellet infestus Creon,
 Lacrymis meis euietus, exilium dedit.
 ME. Poenam putabam, munus, ut video, est fuga.
 IA. Dum licet abire, profuge, teque hinc eripe.
 Grauis ira regum est semper. ME. hoc suades mihi.
 Præstas Creusæ, pellicem inuisam amoues.
 IA. Medea amores obijcis? ME. & cædem, & dolorem.
 IA. Obijcere crimen quod potes tandem mihi?
 ME. Quodcumque feci. IA. restat hoc vnū insup-
 Tuis ut etiam sceleribus fiam nocens.
 ME. Tua illa, tuâ sunt illa. cui prodest scelus,
 Is facit, omnes coniugem infamem arguant;
 Solus tuere, solus insentem voca.
 Tibi innocens sit, quisquis est pro te nocens.
 IA. Ingrata vita est, cuius acceptæ pudet.
 ME. Retinenda non est, cuius acceptæ pudet.
 IA. Quin potius ira concitum pectus doma,
 Placare natis. ME. ab dico, abiuro, abnuo.
 Meis Creusæ liberis fratres dabit?
 Regina gnatis exulum afflictis potens?
 Non veniat vñquam tam malus miseris dies,
 Qui prole sceda misceat prolem inclytam;
 Phœbi nepotes Sisyphi nepotibus.
 IA. Quid misera mæque teque in exitium trahis?
 Abscede quæso. ME. supplicem audiuit Creon.
 IA. Quid facere possim, loquere. ME. pro me, vel scelus.
 IA. Hinc rex, & illinc. ME. est & his maior metus.

Medea

Medea nos configere certemus, sine,
 Sit pretium Iason. IA. cedo defessus malis.
 Et ipsa casus saepe iam expertos time.
 ME. Fortuna semper omnis intra me stetit.
 IA. Acastus instat, propior est hostis Creto.
 ME. Vtrumque profuge, nolo ut in socerum manus
 Armes, nec ut te cæde cognata inquines.
 Medea cogit, innocens mecum fuge.
 IA. Et quis resistet, gemina si bella ingruant?
 Creto atque Acastus arma si iungant sua,
 ME. His adijce Colchos, adijce Aëtem ducem,
 Scythas Pelasgis iunge, demersos dabo.
 IA. Alta extimesco sceptræ. ME. ne cupias, vide.
 IA. Suspecta ne sint, longa colloquia amputa.
 ME. Nunc summe toto Iuppiter cœlo tona,
 Intende dextram, vindices flammæ paræ,
 Omnemque ruptis nubibus mundum quate.
 Nec deligenti tela librentur manû
 In me vel istum. quisquis è nobis cadet,
 Nocens peribit, non potest in nos tuum
 Errare fulmen. IA. sana meditari incipe,
 Et placida fare. si quid ex soceri domo
 Potest fugam leuare, solamen pete.
 ME. Contemnere animus regias, ut scis, opes
 Potest, solèrque, liberos tantum fugæ
 Habere comites liceat, in quorum sinu
 Lacrymas profundam. te noui gnati manent.
 IA. Patere precibus cupere me fateor tuis,
 Pietas vetat. namque istud haud possum pati.
 Non si ipse memet cogat & rex, & socer.
 Hæc causa vitæ est, hoc perusti pectoris
 Curis leuamen, spiritu citius queam
 Carere, membris, luce ME. si hic gnatos amat,
 Bene est, tenetur, vulneri patuit locus.
 Suprema certè liceat abeuntem loqui
 Mandata, liceat vltimum amplexum dare.
 Gratum est & illud: voce iam extrema peto,
 Ne si qua noster dubius effudit dolor,
 Maneant in animo verba, sed melior tibi
 Memoria nostri subeat, hæc iræ data
 Oblitterentur. IA. omnia ex animo expuli.
 Precorque, & ipse, seruidam ut mentem regas,

Placidèque tractes. miseras lenit quies.
 ME. Discessit, itàn est, vadis oblitus mei
 Et tot meorum facinorum. excidimus tibi.
 Numquam excidemus. hoc age, omnes aduoca
 Vires & artes. fructus est scelerum tibi.
 Nullum scelus putare. vix fraudi est locus.
 Time mur. hac aggredere, qua nemo potest
 Quidquam timere. perge, nunc aude, incipe,
 Quidquid potes Medea, quidquid non potes.
 Tu fida nutrix, socia mœroris mei,
 Varièque casus, misera consilia adiua.
 Est palla nobis, munus ætheriæ domus,
 Decusque regni, pignus A Eetæ datum
 A Sole, geminis est & auro textili
 Monile fulgens; quòdque gemmarum nitor
 Distinguit aurum, quo solent cingi comæ:
 Hæc nostra nati dona nubenti ferant.
 Sed antè diris illita ac tincta artibus.
 Vocetur Hecate, sacra lustrifica appara.
 Struantur aræ, flamma iam tectis sonet.

C H O R V S. Sapphici.

N Vlla vis flammæ, tumidique venti
 Tanta, nec teli metuenda torti:
 Quanta, cùm coniux viduata redis
 Ardet & odit.
 Non vbi hibernos nebulosus imbres
 Auster aduexit, properatque torrens
 Ister, & iunctos verat esse pontes,
 Ac vagus errat.
 Non vbi impellit Rhodanus profundum.
 Aut vbi in riuos niuib. solutis
 Sole iam forti, mediòque vere
 Tabuit Hæmus.
 Cæcus est ignis stimulatus ira,
 Nec regi curat, patiturve frenos,
 Haud timet mortem, cupit ire in ipsos
 Obuius enses.
 Parcitè ô diui, veniam precamur,
 Viuat vltutus mare qui subegit.
 Sed furit vinci dominus profundi

Regna secunda .

Aufus aternos agitare currus ,

Immemor metæ iuuenis paternæ ,

Quos polo sparsit , furiosus ignes

Ipse recepit .

Constitit nulli via nota magno .

Vade, quâ tatum populo priori ,

Rumpe nec sancti violente mundi

Fœdera sacra .

Quisquis audacis tetigit carinæ

Nobiles remos nemoris sacrati ,

Pelion densa spoliauit umbra .

Quisquis intrauit scopulos vagantes ,

Et tot emensus pelagi labores .

Barbara funem religauit ora ,

Raptor externi rēditurus auri ,

Exitu diro temerata ponti

Iura piauit .

Exigit penas mare prouocatum .

Tiphys in primis domitor profundi ,

Liquit indocto regimen magistro ,

Littore externo procursat à paternis

Occidens regnis, tumulòque vili

Testus, ignotas iacet inter umbras .

Aulis amissi memor inde regis

Portubus lentis retinet carinas

Stare querentes .

Ille vocali genitus Camœna ,

Cuius ad chordas modulante plectro

Restitit torrens, siluère venti ,

Cui suo cantu volucris relicto ,

Adfuit tota comitante silua ,

Thracios sparsus iacuit per agros .

At caput tractu fluminalis Hebri ,

Contigit notam Styga, Tartarumque ,

Non rēditurus .

Stravit Alcides Aquilone natos ;

Patre Neptuno genitum necauit ,

Sumere innumeras solitum figuras .

Ipse post terræ pelagique pacem ,

Post feri Ditis patefacta regna ,

Vivus ardenti recubans in O Eta ,

E 5

Tri-

Præbuit sæ uis sua membra flammis;
Tabe consumptus gemini cruoris

Munere nuptæ.

Strauit Ancæum violentus ictu
Setiger. fratres Meleagre matris
Impius mactas, morerisque dextra
Matris iratæ. meruere cuncti.
Morte quod crimen tener expiauit
Herculi magno puer irrepertus.
Raptus est tutas puer inter vndas.
Ite nunc fortes, perarate pontum

Sorte timenda.

Idmonem, quamuis bene fata nosset;
Condidit serpens Libycis arenis
Omnibus verax, sibi falsus vni
Concidit Moplius, caruitque Thebis.
Ille si verè cecinit futura;
Fœul errauit Thetidîs maritus.
Igne fallaci nociturus Argis
Nauplius præceptis cadit in profundum.
Crimini pœnas patrio pependit;
Fulmine & ponto moriens Oïleus.
Coniugis fatum redimens Pheræi
Vxor impendit animam marito;
Ipse qui prædam spoliūque iussit
Autem prima reuechi carina;
Vstus accenso Pelias ahenō
Arsit angustas vagus inter vndas.
Iam satis diui mare vindicastis.
Parcite iussō.

ACTVS QVARTVS.

NVTRIX.

P Auet animus, horret, magna pernicies adest.
Immane quantum augefcit, & semet dolor
Accendit ipse, vimque præteritam integrat.
Vidi furem fœpe, & aggressam deos
Cœlum trahentem. maius his, maius parat
Medea mo. strum, namque vt attonito gradu
Euasit, & penetræle funestum attingit.

To

Totas opes effudit, & quidquid diu
 Etiam ipsa timuit, promit, atque omnem explicat
 Turbam malorum, arcana, secreta, abdita.
 Et triste læua complicans sacrum manu;
 Pestes vocat, quas cumque feruenti creat
 Arena Libyæ, quasque perpetua niue
 Taurus coercet frigore Arctoo rigens.
 Et omne monstrum. tracta magicis cantibus
 Squammea latebris turba desertis adest.
 Hic fera serpens corpus immensum trahit;
 Trifidamque linguam exertat, & quærens quibus
 Mortifera veniat, carmine audito stupet;
 Tumidumque nodis corpus aggestis plicat;
 Cogitque in orbem. parua sunt. inquit, mala;
 Et vile telum est, ima quod tellus creat.
 Cælo petam venena. iam nunc tempus est
 Aliquid mouere fraude vulgari altius.
 Huc ille vasti more torrentis iacens
 Descendat anguis, cuius imensos duæ
 Maior minorque sentiunt nodos feræ;
 Maior Pælasgis, apta Sidonijs minor.
 Pressasque tandem soluat Ophiuchus manus;
 Virusque fundat. adsit ad cantus meos
 Lacessere ausus gemina Python numina
 Et Hydra, & omnis redeat Herculeæ manu
 Succisa serpens, cæde se reparans lva.
 Tu quoque relictis peruigil Colchis ades
 Sospite primùm cantibus serpens meis
 Postquam eubocauit omne serpentum genus;
 Congerit in vnum frugis infausæ mala.
 Quæcumque generat inuius saxis Eryx;
 Quæ fert opertis hieme perpetua iugis
 Sparsus cruore Caucasus Promethei;
 Et quis sagittas diuites Arabes linunt;
 Pharetræque pugnae Medus, aut Parthus leuis;
 Aut quos sub axe frigido succos legunt
 Lucis Sueui nobiles Hercynijs.
 Quodcumque tellus vere nidifico creat;
 Aut rigida cum iam bruma discussit decus
 Nemorum, & niuali cuncta constrinxit gelu;
 Quodcumque gramen flore mortifero viret;
 Dirusve tortis succus in radicibus

Causas nocendi gignit, at trestat manu.
 A Emonius illas contulit pestes Athos;
 Has Pindus ingens, illa Pangæi iugis
 Teneram cruenta falce deposuit comam.
 Has aluit altum gurgitem Tigris premens;
 Danubius illas, has per arentes plagas
 Tepidis Hydæspes gemmifer currens aquis;
 Nomènque terris qui dedit Bætis suis,
 Hesperia pulsans maria languenti vado.
 Hæc passa ferrum est, dum parat Phœbus diem:
 Illius alta nocte succilus frutex.
 At huius vngue secta cantato segēs
 Mortifera carpit gramina, ac serpentium
 Sanicem exprimit, miscetque & obscenas aues,
 Mæstique cor bubonis, & rauca strigis
 Execta viarum viscera, hæc scelerum artifex
 Discreta ponit, his rapax vis ignium,
 His gelida pigri frigoris glacies inest.
 Addit venenis verba, non istis minus
 Metuenda, sonuit ecce vesano gradu,
 Canitque, mundus vocibus primis tremit.

M E D E A .

Trochaici tetrametri Iambici trimetri ac distichetri, & Anapæstici.

Vos precor vulgus silentium, vosque ferales deos
 At chaos cæcum, atque opacæ Ditis umbræ domus
 Tartari tipis ligatos squallidæ mortis specus,
 Supplicij animæ remissis currite ad thalamos non
 Rota resistat membra torquens, tangat Ixion humi
 Tantalus lætus undas haunat Pyrenidas:
 Longè grauior pœna sedeat coniugis locero mei
 Lubricus per saxa retro Sisyphum voluat lapis.
 Vos quoque vris quas foratis irritus ludit labor
 Danaides, coite, vestras hic dies quatit manus.
 Nunc meis vocata sacris noctium sidus veni,
 Pessimos inducta vultus fronte non vna minax.
 Tibi more gentis vinculo soluens comam,
 Secreta nudo memora lustravi pede.

Et effœui nubibus siccis aquas ,
 Egique ad ima maria; & Oceanus graues
 Interius vndas æstibus victis dedit .
 Paritèrque mundus lege confusa ætheris
 Et solem & astra vidit, & vetitum mare
 Tetigistis Vrsæ. temporum flexi vices .
 Aeterna tellus floruit cantu meo ;
 Messet coacta vidit hibernam Ceres ,
 Violenta Phasis vertit in fontem vada ;
 Et Ister in tot ora diuisus, truces
 Compressit vndas omnibus ripis piger ;
 Sonuere fluctus, tumuit insanum mare
 Tacente vento. nemoris antiqui domus
 Amisit vmbra vocis imperio meæ .
 Dierelicto Phœbus in medio stetit .
 Hyadèsque nostris cantibus motæ labant .
 Adesse sacris tempus est Phœbe tuis .
 Tibi hæc cruenta secta texuntur manu ,
 Nouena quæ serpens ligat .
 Tibi hæc Typhœus, membra qui discors tulit ,
 Qui regna concussit Iouis .
 Vectors istic perfidi sanguis inest ,
 Quem Nessus expirans dedit .
 O Etæus isto cinere defecit rogos ,
 Qui virus Herculeum bibit .
 Pæ sororis, impiæ matris facem ,
 Vtriciis Althææ vides .
 Reliquit istas inuio plumas speru
 Harpyia; dum Zetum fugit .
 His adijce pinnas sauciæ Stympthalidos ,
 Lernæa passæ spicula .
 Sonuistis aræ : tripèdas agnosco meos ,
 Fauente commotos dea .
 Video Triuiae currus agiles ,
 Non quos pleno lucida vultu
 Perno x agit, sed quos facie
 Lutida mœsta, cùm Thessalicis
 Vexata minis, coelum freno
 Propiore legit. sic face, tristem
 Pallidam lucem funde per auras ;
 Horrore nouo terre populos ;
 Inq; auxilium Dictynna tuum

Preciosa sonent æra Corinthi.
 Tibi sanguineo celsipite sacrum
 Solenne damus, tibi de medio
 Rapta sepulchro fax nocturnos
 Sustulit ignes, tibi mota caput
 Flexa voces cerulæ dedit;
 Tibi funereo de more iacens
 Passos vincit vitæ capillos,
 Tibi iactatur tristis Stygia
 Ramus ab vnda: tibi nudato
 Pectore Mænas sacro feriam
 Brachia cultro.
 Manet noster sanguis ad aras:
 Assuesce manus stringere ferrum,
 Carosque pati posse cruores.
 Sacrum laticem percussa dedit.
 Quod si nimium sæpe vocari
 Quereris, votis ignosce, precor.
 Causa vocandi Persei tuos
 Sæpius æreus, vna atque eadem
 Semper, Iason. tu nunc vestes
 Tinguæ Creusæ, quas cum primum
 Sumplerit, imas vrat serpens
 Flamma medullas. ignis fuluō
 Clusus in auro latet obscurus,
 Quem mihi cœli qui furta luit,
 Viscere foeto dedit, & docuit
 Condere vires arte Prometheus,
 Dedit ac tenui sulphure testos
 Mulciber ignes: & vituacis
 Fulgura flammæ de cognato
 Phaethonte tuli. habeo mediæ
 Dona Chimææ habeo flammæ
 Vstro Tauri gutture raptas,
 Quas permisto felle Medusæ,
 Tacitum iussi seruare malum,
 Adde venenis stimulos Hecate,
 Donisque meis semina flammæ
 Condita serua. fallant visus,
 Tactusque ferant; meet in pectus
 Venasque calor, stillent artus,
 Ossaque fument; vincatque sitas

Flagrante
 Vota tene
 Audax He
 Edidit ign
 Peracta
 Pretiosa p
 Ite, ite na
 Placate vo
 Dominam
 Referte g

Q Vón
 Pra
 Raptur
 Facinus p
 Vultus cit
 Riget, &
 Quatiens
 Regi m. n
 Quis cred
 Flagrant g
 Pallor fug
 Nullum v
 Seruat di
 Huc fert
 Ut tigris
 Cursu fu
 Gangetic
 Frenare
 Medea,
 Nunc ira
 Iunxere.
 Quando
 Nefanda
 Gressum
 Regnum
 Nunc Ph
 Nullo m
 Nox cor

Flagrante coma noua nupta faces .

Vota tenentur , ter latratus

Audax Hecate dedit, & sacros

Edidit ignes facē luctifera .

Peraſta vis eſt omnis . huc gnatos voca ,

Pretioſa per quos dona nubenti feras .

Ite, ite nati, matris infaſtæ genus ,

Placate vobis munere & multa prece

Dominam & notuercam. vadite, & celeres domum

Reſerte grefſus , vltimo amplexu vt fruatur .

C H O R V S.

Iambici dimetri catalecti .

Q Vònam cruenta Mænas

Præceps amore ſæuo

Rapitur ? quod impotenti

Facinus parat furore ?

Vultus citatus ira

Riget , & caput feroci

Quatiens ſuperba motu

Regi minatur vltro .

Quis credat exultantem ?

Flagrant genæ rubentes,

Pallor fugat ruborem.

Nullum vagantē forma

Seruat diu colorem .

Huc fert pedes, & illuc .

Vt tigris orba gnatis,

Curſu furente luſtrat

Gangeticum nemus , ſic

Frenare nescit iras

Medea , non amore

Nunc ira, amorque cauſam

Iunxere. quid ſequetur ?

Quando efferet Pelasgis

Nefanda Colchis aruis

Grefſum ? metūque ſoluet

Regnum, ſimulque reges ?

Nunc Phœbe mitte curruſ

Nullò morante loro ;

Nox condat alma lucem .

Mer.

Mergat diem timendum
Dux noctis hesperugo.

ACTVS QVINTVS.

NVMCIVS. CHORVS. NVTRI

MEDEA. IASON.

Periere cuncta, concidit regni status,
Gnata atque genitor cinere permisso iacent.
CH. Qua fraude capti? **NV.** qua solent reges
Donis, CHO. in illis esse quis potuit dolus?
NVN. Et ipse miror, vixque iam facto malo
Potuisse fieri credo. **CHO.** quis cladis modus?
NVN. Auidus per omnem regiae partem furit,
Emissus ignis, iam domus tota occidit,
Urbi timetur. **CHO.** vnda flammis opprimat.
NVN. Et hoc in ista clade mirandum accidit.
Alit vnda flammis, quòque prohibetur magis.
Magis ardet ignis, ipsa praesidia occupat.
NVT. Effert citatum sede Pelopeia gradum,
Medea, praeceps quaslibet terras pete.
ME. Egò' ut recedam? si profugissem prius
Ad hoc redirem, nuptias specto novas,
Quid anime cessas? sequere felicem impetum
Pars ultionis ista, qua gaudes, quota est?
Amas adhuc furiosus? sic satis est tibi
Caerebs Iason? quare poenarum genus
Haud visitatum, iamque sic temet para.
Fas omne cedat, abeat expulsus pudor,
Vindicta levis est, quam ferunt parvae manus.
Incumbe in iras, teque languentem excita,
Henisque veteres pectore ex imo impetus
Violentus hauri. quidquid admissum est adhuc
Pietas vocetur hoc age, & saxo, seiant
Quam leuia fuerint, quamque vulgaris notae
Quae commodam scelera. praelusit dolor
Per ista noster quid manus poterant rudes
Audere magnum, quid puellaris furor.
Medea nunc sum, creuit ingenium malis.
Iuuat iuuat rapuisse fratrum caput,

Artus iuuat secuisse, & arcano patrem
Spoliasse sacro. iuuat in exitium senis
Armaisse natas. quære materiam dolor
Ad omne facinus, non rudem dextram afferens.
Quò igitur ira mittis? aut quæ perfido
Intendis hosti tela, nescio quid ferox
Decreuit animus intus, & nondum sibi
Audet fateri, stulta properaui nimis.
Ex pellice vtinam liberos hostis meus
Aliquos haberet, quidquid ex illo tuum est,
Creusa peperit, placuit hoc poenæ genus,
Meritoque placuit, vltimum magno scelus
Animo parandum est liberi quondam mei,
Vos pro paternis sceleribus poenas date.
Cor pepulit horror, membra torpescunt gelu,
Pectusque tremuit, ira discessit loco,
Materque tota coniuge expulsa redit.
Egò vt meorum liberum, ac prolis meæ
Fundam cruorem, melius ah demens furor.
Incognitum istud facinus, ac dirum nefas
A me quoque absit. quod scelus miseri luent,
Scelus est Iason genitor, & maius scelus
Medea mater. occidant, non sunt mei.
Percant, mei sunt. crimine & culpa carent,
Sunt innocentes fateor, & frater fuit.
Quid anime titubas? foras quid lacrymæ rigant?
Variamque nunc huc ira, nunc illuc amor
Diducit, anceps æstus incertam rapit.
Vt sæua rapidi bella cum venti gerunt,
Vtrinque fluctus maria discordes agunt,
Dubiumque pelagus feruet, haud aliter meum
Cor fluctuatur, ira pietatem fugat.
Iramque pietas. cede pietati dolor.
Huc cara proles, vnicum afflictæ domus
Solamen, huc vos ferte, & infusos mihi
Coniungite artus, habeat incolumes pater,
Dum & mater habeat. vrget exilium, ac fuga
Iam iam meo rapiuntur euulsi sinu,
Flentes, gementes. sed oculis pereant patris,
Periere matris, rursus increseit dolor,
Et feruet odium, repetit inuisam manum
Antiqua mentis ira. quâ ducis sequor,

Utinam superba turba Tantalidos meo
 Exisset vtero, bisque septenos parens
 Natos tulissem! sterilis in poenas fui.
 Fratri patrique quod sat est peperit duos.
 Quoniam ista tendit turba furiarum impotens?
 Quem querit? aut quod flammeos ictus parat?
 Aut cui cruentas agmen infernum faces
 Intentat, ingens anguis excusso sonat
 Tortus flagello. quem trabe infesta petit
 Megara, cuius umbra dispersis venit
 Incerta membris, frater est, poenas petit.
 Dabimus, sed omnes fige luminibus faces:
 Lania, perure, pectus en furijs patet.
 Discedere à me frater ultrices deas,
 Manesque ad imos ire securas iube.
 Mihi me relinque, & vtere hac frater manu:
 Quæ strinxit enses, victima manes tuos
 Placamus ista. quid repens affert sonus,
 Parantur arma, meque in exitium petunt.
 Excelsa nostræ tecta conscendam domus
 Cæde inchoata. perge tu inecum comes,
 Tuum quoque ipse corpus hinc mecum auhe.
 Nunc hoc agè anime, non in occulto tibi est
 Perdenda virtus, approba populo manum,
 IA. Quicumque regum es cladibus fidus, dolens
 Concurre, ut ipsam sceleris auctorem horridi
 Capiamus, huc huc fortis armigeri cohors
 Conferte tela, vertite ex imo domum.
 ME. Iam iam recepi sceptrâ, germanum, patrem
 Spoliūque Colchi pecudis aurata tenent,
 Rediere regna, raptâ virginitas redit.
 O p'acida tandem numina, ô festum diem,
 O nuptia em; vade, perfectum est scelus,
 Vindicta nondum, perage, dum faciunt manus.
 Quid nunc moraris anime, quid dubitas, potens
 Iam cecidit ira, poenitet, facti pudet.
 Quid misera feci misera poeniteat licet.
 Feci, voluptas magna me inuisam subit,
 Et ecce crescit, deerat hoc vnum mihi,
 Spectator ipse, nil adhuc factum reor.
 Quidquid sine isto fecimus sceleris, perit.
 IA. En ipsa tecti parte præcipiti imminet.

Huc rapiat ignes aliquis, vt flammis cadat

Suis perusta. ME. congere extremum tuis

Natis Iason funus, ac tumulum strue.

Coniux, socerque, iusta iam functis habent

A me sepulti, natus hic fatum tulit,

Hicte vidente dabitur exitio pari.

IA. Per numen omne, perque communes fugas.

Torosque, quos non nostra violauit fides,

Iam parce nato, si quod est crimen, meum est,

Me dede morti. noxium macula caput.

ME. Hac qua recusas, qua doles, ferrum exigam.

I, nunc superbe virginum thalamos pete,

Relinque matres. IA. vnus est poenae satis.

ME. Si posset vna cade satiari manus.

Nullam perisset, vt duos perimam tamen,

Nimum est dolori numerus angustus meo.

In matre si quod pignus etiamnum later,

Scrutabor ense viscera, & ferro extraham.

IA. Iam perage coeptum facinus, haud vltra precor.

Moramque saltem supplicijs dono meis.

ME. Perfruere lento scelere, ne propera dolor.

Meus dies est, tempore accepto vtimur.

IA. Infesta memet perime ME. misereri iubes.

Bene est, peractum est plura non habui dolor,

Qua tibi litarem. lumina huc tumida alleua

Ingrate Iason, coniugem agnoscis tuam,

Sic fugere soleo. patuit in coelum via.

Squammosa gemini colla serpentes iugo

Summissa praebent, recipe iam natos parens,

Ego inter auras aliti curru vehar.

IA. Per alta vade spacia sublimi aethere,

Tessare nullos esse, qua veheris, deos.

L. ANNÆI
SENECÆ
HIPPOLYTUS,
TRAGŒDIA III.
ARGVMENTVM.

HIPPOLYTUS filius Thesei ex regina Am-
num Antiope, quem Phædra nouerca
Thesei adamauit, qui dum recusaret eam cogn-
re, ab ea falsi criminis delatus, in exilium mittitur.
In fuga territus à marinò monstro, præcipitatus
ter saxa, expirauit. Phædra seipsam dolore læs-
fecit.

INTERLOCVTORES.

HIPPOLYTUS. CHORVS.

PHÆDRA. THESEVS.

NVNCIVS. NVTRI.

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

ACT

HIPPOLYTUS. 117
ACTVS PRIMVS.

HIPPOLYTUS.

Anapæstici.

TE, vmbrosas cingite siluas,
Summâque montis iuga Cecropij.
Celeri planta lustrate vagi
Quæ saxa solo Carpeneito
Subiecta iacent; quæq; Thryasij
Vallibus amnis rapida currens
Verberat vnda. scandite colles
Semper canos niue Riphæa.
Hac hac alij, quâ nemus alta
Texitur alno, quâ prata iacent.
Quâ rorifera mulcens aura
Zephyrus vernas euocat herbas.
Vbi per glacies lenis Ilissus,
Vbi Mæander super æquales
Labitur agros piger, & steriles
Anne maligno radit arenas.
Vos, quâ Marathon tramite læuo
Saltus aperit, qua comitata
Gregibus paruis nocturna petunt
Pabula foetæ. vos, quâ tepidis
Subditus austris, frigora mollit
Durus Acarnan, alius rupem
Dulcis Hymetti, paruas alius
Calcet Aphidnas, pars illa diu
Vacat immunis, quâ curuati
Littora ponti Sunion vrget.
Si quem tangit gloria siluæ,
Vocat hunc Philipidis: hîc versatur
Metus agricolis, vulnere multo
Iam notus aper. at vos laxas
Canibus tacitis mittite habenas.
Teneant acres lora Molossos.
Et pugnaces tendant Cressæ
Fortia trito vincula collo.
At Spartanos, genus est audax
Auidumque feræ, nodo cautus

Pro-

Propiore liga. veniet tempus,
 Cum latratu caua saxa sonent.
 Nunc demissi nare sagaci
 Captent auras, lustraque presso
 Quærant rostro, dum lux dubia est,
 Dum signa pedum roscida tellus
 Impressa tenet, alius raras
 Ceruice graui portare plagas,
 Alius teretes properet laqueos,
 Picta rubenti linea pinna
 Vano cludat terrore feras.
 Tibi libretur missile telum,
 Tu graue, dextra læuaque simul,
 Robur lato dirige ferro,
 Tu præcipites clamore feras
 Subessor ages, tu iam victor
 Curuo solues viscera cultro.
 Ades en comiti diua virago,
 Cuius regno pars terrarum
 Secreta vacat, cuius certis
 Petitur telis fera, quæ gelidum
 Potat Araxen, & quæ stanti
 Ludit in Istro, tua Getulos
 Dextra leones, tua Cretæas
 Sequitur ceruas, nunc veloces
 Figs damas leuiore manu,
 Tibi dant variæ pectora tigres,
 Tibi villosi terga bisontes,
 Latisque feri cornibus vri.
 Quidquid solis pascitur aruis,
 Siue illud inops nouit Garamas,
 Siue illud Arabs diuite silua,
 Siue ferocis iuga Pyrenes.
 Siue Hyrcani celant saltus,
 Vacuisque vagus Sarmata campis
 Arcus metuit Diana tuos.
 Tua si gratus numina cultor
 Tulit in saltus, retia vinctas
 Tenuere feras, nulli laqueum
 Rupere pedes, fertur plaustro
 Præda gementi, cum rostra canes
 Sanguine multo rubicunda gerunt.

Repetitq
 Turba tri
 Signum a
 Vocor in
 Qua via l

O Mag
 Cui
 Tenuere
 Tellure N
 Cur me in
 Hostique
 Lacrymis
 Præstatqu
 Fortis per
 Vadit ten
 Solio vt r
 Pergit fun
 Pudor qu
 Acheront
 Sed maio
 Non me
 Soluere c
 Et ardet i
 Exundat
 Et inter i
 Non cole
 Non inte
 lactare t
 Nec adir
 Adiudica
 Inuat ex
 Et rigida
 Quo tene
 Fatale m
 Peccare
 Genitrix
 Correpta
 Audax a
 Adulter

Repetitque casas rustica longo
 Turba triumpho, en Diva fauce,
 Signum arguti misere canes,
 Vocor in silvas, hac hac pergam,
 Qua via longum compensat iter.

PHÆDRA. NVTRIX.

O Magna vasti Creta dominatrix freti,
 Cuius per omne littus innumera rates
 Tenuere pontum, quidquid Assyria tenus
 Tellure Nereus peruium rostris secat.
 Cur me in penates obsidem inuisos datam,
 Hostique nuptam degere ætatem in malis,
 Lacrymisque cogis, profugus en coniux abest,
 Præstatque nuptæ, quam solet, Theseus fidem.
 Fortis per altas inuij retrò lacus
 Vadit tenebras miles audacis proci.
 Solio vt reuulsam regis inferni abstrahat,
 Pergit furoris socius, haud illum timor,
 Pudorque tenuit, stupra & illicitos toros
 Acheronte in imo quærît Hippolyti pater.
 Sed maior alius incubat mœstæ dolor,
 Non me quies nocturna, non altus sopor
 Soluere curis, alitur, & crescit malum,
 Et ardet intus, qualis Aethnæo vapor
 Exundat antro. Palladis relæ vacant,
 Et inter ipsas pensa labuntur manus.
 Non colere donis templa votiuis libet,
 Non inter aras Atthidum mistam choris.
 Iactare tacitis conscias sacris faces,
 Nec adire castis precibus, aut ritu pio
 Adiudicatam præsidem terræ deam.
 Inuat excitatas consequi cursu feras,
 Et rigida molli gesa iaculari manu.
 Quò tendis anime, quid furens saltus amas,
 Fatale miseræ matris agnosco malum,
 Peccare noster nouit in filijs amor.
 Genitrix tui me miseret, infando malo
 Correpta, pecoris efferi læuum ducem
 Audax amasti. toruus, impatiens iugi,
 Adulter ille, ductor indomiti gregis,

Sed

Sed amabat aliquid, quis meas misera Deus,
 Aut quis iuuare Dædalus flammæ queat?
 Non, si ille remeet arte Mopsopia potens
 Qui nostra cæca monstra conclusit domo;
 Promittat vllam casibus nostris opem,
 Stirpem perosa Solis inuisi Venus,
 Per nos catenas vindicat Martis sui,
 Suasque, probris omne Phœbeum genus
 Onerat nefandis. nulla Minois leui
 Defuncta amore est, iungitur semper nefas.
 NVT. Theseia coniux clara progenies Iouis,
 Nefanda casto pectore exturba ocyus.
 Extingue flammæ, nève te diræ spei
 Præbe obsequentem. quisquis in primo obstitit
 Repulitque amorem, tutus ac victor fuit.
 Qui blandiendo dulce nutriuit malum,
 Serò recusat ferre quod subiit iugum.
 Nec me fugit, quàm durus & veri insolens
 Ad recta flecti regius nolit tumor.
 PH. Quemcumque dederit exitum casus, ferat
 Fortem facit vicina libertas senem.
 NVT. Obstare primum est velle, nec labi via.
 Pudor est secundus, nosse peccandi modum.
 Quò misera pergis? quid domum infamem
 Superasque matrem? maius est monstro nefas.
 Nam monstra fato, moribus scelera imputes.
 Si, quòd maritus supera non cernit loca,
 Tutum esse facinus credis, & vacuum metu.
 Erras. teneri crede Lethæo abditum
 Thesea profundo, ferre perpetuam Stygem.
 Quid ille, lato maria qui regno premit,
 Populisque reddit iura centenis pater,
 Latere tantum facinus occultum sinet?
 Sagax parentum est cura. credamus tamen
 Astu dolòque tegere nos tantum nefas.
 Quid ille rebus lumen infundens suum
 Matris parens? quid ille, qui mundum quatit
 Vibrans corusca fulmen Aethnæum manu
 Sator deorum? credis hoc posse effici
 Inter videntes omnia vt lateas auos?
 Sed, vt secundus numinum abscondat fauor
 Coitus nefandos, vtq; contingat stupro

Negata magnis sceleribus semper fides.
 Quid pœna præsens, conscius noctis pavor;
 Animusque culpa plenus, & semet timens,
 Scelus aliqua tutum, nulla securum tulit.
 Compesce amoris impij flammæ precor,
 Nefasque, quod non vlla tellus barbara
 Commisit vnquam, non vagus campis Geta,
 Nec inhospitalis Taurus, aut sparsus Scythes.
 Expelle facinus mente castifica horridum.
 Memôrque matris, metue concubitus nouos.
 Miscere thalamos patris & gnati apparas,
 Vterôque prolem capere confusam impio,
 Perge, & nefandis verte naturam ignibus.
 Cur monstra cessant, aula cur fratris vacat?
 Prodigia toties orbis insucta audiet,
 Natura toties legibus ceder suis,
 Quoties amabit Cressa? PHAE quæ memoras scio
 Vera esse nutrix, sed furor cogit sequi
 Piora, vadit animus in præceps sciens,
 Remeâtque frustra sana consilia appetens.
 Sic cum grauata nauita aduersa ratem
 Propellit vnda cedit in vanum labor,
 Et victa prono puppis aufertur vado.
 Quod ratio poscit, vincit ac regnat furor,
 Potensque tota mente dominatur deus.
 Hic voluer omni regnat in terra potens,
 Ipsumque flammis torret indomitis Iouem.
 Gradius istas belliger sensit faces,
 Opifex trisulci fulminis sensit deus;
 Et qui furentes semper Aethnæis iugis
 Versat caminos, igne tam paruo calet.
 Ipsumque Phœbum, tela qui neruo regit,
 Figit sagitta certior missa puer
 Volitatque cœlo pariter & terris grauis.
 NVT Deum esse Amorem, turpiter vitio fauens
 Finxit libido, quoque liberior foret,
 Titulum furori numinis falsi addidit.
 Natum per omnes scilicet terras vagum
 Prycina mittit, ille per cælum volans,
 Proterua tenera tela molitur manu,
 Regnumque tantum minimus in superos habet.
 Vana ista demens animus asciuit sibi,

F

Vene.

Venerisque numen finxit, atque arcus dei.
 Quisquis secundis rebus exultat nimis,
 Fluitque luxu, semper insolita appetens
 Hunc illa magnæ dira fortunæ comes
 Subit libido, non placent suetæ dapes,
 Non tecta sani moris, aut vilis eibus.
 Cur in penates rariùs tenues subit
 Hæc delicatas eligens pestis domos?
 Cur sancta parvis habitat in tectis Venus?
 Mediùmque sanos vulgus affectus tenet;
 Et se coërcent modica? contrà diuites,
 Regnòque fulti, plura quàm fas est, petunt.
 Quod non potest, vult posse, qui nimium potest.
 Quid deceat alto præditam solio vides.
 Metue ac verere sceptræ remeantis viri.
 PH. Amoris in me maximum regnum fero,
 Redituque nullos metuo, non vñquam amplius
 Conuexa tetigit supera, qui meritis semel
 Adiit silentem nocte perpetua domum.
 NVT. Ne crede. Ditis cluserit regnum licet,
 Canisque diras Stygius obseruet fores,
 Solus negatas inuenit Theseus vias.
 PH. Veniam ille amoris forsitan nostro dabit.
 NVT. Immitis etiam coniugi castæ fuit,
 Experta suam est barbara Antiope manum,
 Sed posse flecti coniugem iratum puta.
 Quis huius animum flectet intractabilem?
 Exosus omne feminae nomen fugit,
 Immitis annos celibi vitæ dicat.
 Connubia vitat, genus Amazonium scias.
 PH. Hunc in niuosi collis hærentem iugis,
 Et aspera agili saga calcantem pede,
 Sequi per alta nemora, per montes placet.
 NVT. Resistet ille si que mulcendum dabit?
 Castosque ritus Venere non casta exuet?
 Tibi ponet odium, cuius odio forsitan
 Persequitur omnes? PH. precibus haud vinci potest.
 NVT. Ferus est. PH. amore didicimus vinci ferum.
 NVT. Fugiet PH. per ipsa maria si fugiat, sequatur.
 NV. Patris memento. P. meminimus matris similes.
 NV. Genus omne profugit. PH. pellicis careo comitem.
 NVT. Aderit maritus. PH. nempe Pirithoi comes.

VT. Aderitque genitor. PH. mitis Ariadnæ pater.
 VT. Per has senectæ splendidas supplex comas,
 elsumque curis pectus, & cara vbera
 recor, furorem siste, tēque ipsam adiua.
 ars sanitatis velle sanari, fuit.
 H. Non omnis animo cessit ingenuo pudor.
 aremus alrix, qui regi non vult amor
 incatur haud te fama maculari sinam.
 ac sola ratio est, vnicum effugium mali.
 ium sequamur, morte præuertam nefas.
 VT. Moderare alumna mentis effrenæ impetus;
 animos coërce, dignam ob hoc vita reor,
 Quod esse temet autumas dignam nece.
 PH. Decreta mors est, quæritur fati genus.
 Laqueone vitam finiam, an ferro incubem.
 An missa præceps arce Palladia cadam.
 ro castitatis vindicem armemus manum.
 VT. Sic te senectus nostra præcipiti sinet
 erire letho? siste furibundum impetum.
 H. Haud facile quisquam ad vitam reuocari potest.
 rohibere ratio nulla periturum potest.
 bi quis mori constituit, & debet mori.
 VT. Solamen annis vnicum fessis, hera.
 itam proteruus incubat menti furor,
 contemne famam. fama vix vero fauet,
 cius merenti melior, & peior bono.
 contemus animum tristem & intractabilem.
 Meus iste labor est, aggredi iuuenem ferum,
 Mentemque sæuam flectere immitis viri.

CHORVS.

Sapphici & Anapestici.

D lua non miti generata ponto,
 Quam vocat matrem geminus Cupido;
 impotens flammis simul & sagittis,
 Re lascius puer, acrè nitens,
 ela quàm certo iaculatur arcu!
 abitur totas furor in medullas,
 ne furtiuo populante venas.
 non habet latam data plaga frontem,

F 2

Scd

Sed vorat testas penitus medullas.
 Nulla pax isti puero. per orbem
 Spargit effusas agilis sagittas.
 Quæq; nascentem videt ora solem,
 Quæq; ad occasus iacet ora seros,
 Si qua feruenti subiecta Cancro est,
 Siqua maioris glacialis Vrsæ
 Semper errantes patitur colonos,
 Nouit hos æstus. iuuenum feroces
 Concitat flammæ, senibusque fessis
 Rursus extinctos reuocat calores.
 Virginum ignoto ferit igne pectus.
 Et iubet cœlo superos relictos
 Vultibus falsis habitare terras.
 Thessali Phœbus pecoris magister
 Egit armentum, positoque plectro
 Impari tauros calamo vocauit.
 Induit formas quoties minores.
 Ipse qui cœlum nebulasque ducit?
 Candidas ales modò mouit alas,
 Dulcior vocem moriente cygno.
 Fronte nunc torua petulans iuuenus
 Virginum strauit sua terga ludo,
 Perque fraternos mala regna fluctus,
 Ungula lentos imitante remos,
 Pectore aduerso domuit profundum,
 Pro sua vector timidus rapina.
 Arsit obscuri dea clara mundi
 Nocte deserta, nitidòsque fratri
 Tradidit currus aliter regendos.
 Ille nocturnas agitare bigas
 Discit, & gyro breuiore flecti.
 Nec suum tempus tenuere noctes,
 Et dies tardo remeavit ortu,
 Dum tremunt axes grauiore curru;
 Natus Alcmena posuit pharetram,
 Et minax vasti spoliū leonis,
 Passus aptari digitis smaragdos,
 Et dari legem rudibus capillis.
 Crura distincto religauit auro,
 Luteo plantas cohibente focco.
 Et manu, clauam modò qua gerebat,

Nil deduxit properante fuso.
 Vidit Perses, ditisque ferax
 Lydia regni, deiecta feri
 Terga leonis, humerisque quibus
 Federat alti regia cœli,
 Tenuem Tyrio flamine pallam.
 Sacer est ignis, credite læsis.
 Nimiùmque potens. quâ terra salo
 Cingitur alto, quâque ætherio
 Candida mundo sidera currunt;
 Hæc regna tenet puer immitis,
 Picula cuius sentit in imis
 Carolus undis grex Nereidum,
 Flammamque nequit releuare mari.
 Ignes sentit genus aligerum.
 Venere instincti quàm magna gerunt
 Grege pro toto bella iuuenti?
 Si coniugio timuere suo,
 Poscunt timidi prælia cerui,
 Et mugitu dant concepti
 Signa furoris. tunc virgatas
 India tigres decolor horret.
 Tunc vulnificos acuit dentes
 Aper, & toto est spumeus ore.
 Tœni quatiant colla leones,
 Cum mouit amor, tum silua gemit
 Murmure sauo, amat insani
 Bellua ponti, Lucæq; boues.
 Vendicat omnes natura sibi.
 Nihil immune est, odiùmque perit,
 Cum iussit amor, veteres cedunt
 Ignibus iræ. quid plura canam?
 Vincit sauas cura nouercas.

ACTVS SECVNDVS.

PHÆDRA. NVTRIX.

A Ltrix profare, quid feras? quonam in loco est;
 NVT. Spes nulla tantum posse leniri malum?
 Finisque flammis nullus insani erit.
 Torretur æstu tacito, & inclusus quoque,

F 2

Quam.

Quamuis tegatur, proditur vultu furor.
 Erumpit oculis ignis, & lapsæ genæ
 Lucem recusant, nil idem dubiæ placet,
 Artusque variè iactat incertus dolor.
 Nunc ut soluto labitur moriens gradu.
 Et vix labante sustinet collo caput.
 Nunc se quieti reddit, & somni immemor
 Noctem querelis ducit, attolli iubet;
 Iterumque poni corpus, & solui comas;
 Rursusque fingi, semper impatiens sui
 Mutatur habitus, nulla iam Cereris subit
 Cura, aut salutis, vadit incerto pede,
 Iam viribus defecta, non idem vigor
 Non ora tingens nitida purpureus rubor.
 Populatur artus cura, iam gressus tremunt,
 Tenèrque nitidi corporis cecidit decor.
 Et, qui tenebant signa Phœbeæ facis
 Oculi, nihil gentile, nec patrium micant:
 Lacrymæ cadunt per ora, & assiduo genæ
 Rore irrigantur, qualiter Tauri iugis
 Tepido madescunt imbre perfusæ niues.
 Sed en patescunt regiæ fastigia,
 Reclius ipsa sedis auratæ toro
 Solitos amictus mente non sana abnuat.
 PH. Remouete famulæ purpuram, atque auræ
 Vestes; procul sit muricis Tyrii rubor,
 Quæ fila ramis ultimis Seres legunt;
 Breuis expeditos zona constringat sinus;
 Ceruix monili vacua, nec niueus lapis
 Diducat aures, Indici donum maris;
 Odore crinis sparsus Assyrio vacet;
 Sic temere iactæ colla perfundant comæ
 Humerosque summos, cursibus motæ citis
 Ventos sequantur, læua se pharetræ dabit;
 Hastile vibret dextra Thessalicum manus.
 Talis seueri mater Hippolyti fuit.
 Qualis relictis frigidi ponti plagis,
 Egit cateruas, Atticum pulsans solum
 Aut Tanais, aut Mæotis, & modo comas
 Coëgit, emisitque lunata latus
 Protecta pelta, talis in filuas ferar.
 NVT. Depone questus, non leuat miseros

Regina laus equis est flammis modus?
 Agreste placida virginis numen deæ.
 Regina nemorum, sola quæ montes colis,
 Et vna solis montibus coleris dea,
 Conuerte tristes omnium in melius minas.
 O magna silus inter & lucos dea,
 Clarumque coeli fidus, & noctis decus,
 Cuius relucet mundus alterna face,
 Hecate triformis, en ades coeptis fauens,
 Animum rigentem tristis Hippolyti doma:
 Amare discat, mutuos ignes ferat,
 Det facilis aures, mitiga pectus ferum,
 Inuerte mentem. toruus, auersus, ferox,
 In iura Veneris redeat, huc vires tuas
 Intende, sic te lucidi vultus ferant,
 Et nube rupta cornibus puris eas.
 Sic te regentem frena nocturni atheris
 Detrahère nunquam Thessali cantus queant,
 Nullusque de te gloriam pastor ferat.
 Ades inuocata, iam faues votis dea.
 Ipsum intuo solenne venerantem sacrum,
 Nullo latus comitante. quid dubitas? dedit
 Tempus locumque casus, utrendum artibus.
 Trepidamus: haud est facile mandatum scelus
 Audere, verum iusta, qui reges timet,
 Deponat, omne pellat ex animo decus.
 Malus est minister, regij imperij pudor.

HIPPOLYTUS. NVTRIX.

HIP. Quid huc seniles fessa moliris gradus
 O fida nutrix, turbidam frontem gerens,
 Et maesta vultus. sospes est certè parens,
 Sospesque Phædra, stirpis & gemina iugum.
 NVT. Metus remitte. prospero regnum in statu est,
 Domusque florens sorte felici viget.
 Sed tu beatis mitior rebus veni.
 Namque anxiam me cura sollicitat tui,
 Quod te ipse poenis grauib' infestus grahas.
 Quem fata cogunt, hic quidem viuat miser.
 Et si quis vltro se malis offert volens,
 Quæ ipse torquet, perdere est dignus bona.

F 4 Quis

Quis nescit vti. potius annorum memor,
 Mentem relaxa, motibus festis facem
 Attolle, curas Bacchus exoneret graues.
 Aetate frueri, mobili cursu fugit.
 Nunc facile pectus, grata nunc iuueni Venus,
 Exultet animus, cur toro viduo iaces?
 Tristem iuventam solue, nunc luxus rape,
 Effunde habenas, optimos vita dies
 Effuere prohibe. propria describit Deus
 Officia, & æuum per suos ducit gradus.
 Lætitia iuuenem, frons decet tristis senem.
 Quid te coerces, & necas rectam indolem?
 Seges illa magnum foenus agricolæ dabit,
 Quæcumque latis tenera luxuriat satis.
 Arborque celso vertice euacuit nemus,
 Quam non maligna cadit aut refecat manus.
 Ingenia melius recta se in laudes ferunt,
 Si nobilem animum vegeta libertas alit.
 Truculentus, & siluester, & vitæ inscius,
 Tristem iuventam Venere deserta colis.
 Hoc esse munus credis indictum viris,
 Ut dura tolerant, cursibus domitent equos,
 Et sæua bella Marte sanguineo gerant,
 Prouidit ille maximus mundi parens,
 Cum tam rapaces cerneret fati minas,
 Ut damna semper sobole repararet noua.
 Excedat, agedum, rebus humanis Venus,
 Quæ supplet ac restituit exhaustum genus.
 Orbis iacebit squallido turpis situ,
 Vacuum sine villis classibus stabit mare,
 Alæque coelo deerit, & filius fera,
 Solis & aer peruius ventis erit.
 Quam varia lethi genera mortalem trahunt,
 Carpuntque turbam pontus, & ferrum, & dolus.
 Sed fata credas deesse? sic atram Styga
 Iam petimus vltro. celi bem vitam probet
 Sterilis iuuentus: hoc erit, quidquid vides,
 Vnius æui turba, & in semet ruet.
 Proinde vitæ sequere naturam ducem,
 Urbem frequenta, ciuium coetus cole.
 HIP. Non alia magis est libera, & vitio carere
 Ritûsque melius vita quæ priscos colat.

Quam quæ relictis mœnibus silvas amar.
 Non illum auaræ mentis inflamat furor,
 Qui se dicauit montium infontem iugis.
 Non aura populi, & vulgus infidum bonis,
 Non pestilens inuidia, non fragilis fauor.
 Non ille regno seruit, aut regno imminens
 Vanos honores sequitur, aut fluxas opes,
 Spei metusque liber. haud illum niger,
 Edaxque liuor dente degeneri petit.
 Nec scelera populos inter atque vrbes sita
 Nouit, nec omnes conscius strepitus pauet.
 Haud verba fingit, mille non quærit regi
 Diues columbis, nec trabes multo insolens
 Suffigit auro, non cruor largus pias
 Inundat aras; fruge nec sparsi sacra
 Centena niuci colla submitunt boues.
 Sed rure vacuo potitur, & aperto æthere
 Innocuus errat, callidas tantum feris
 Struxisse fraudes nouit. & fessus graui
 Labore, niueo corpus illisso fouet.
 Nunc ille ripam celeris Alphei legit.
 Nunc nemoris alti densa metitur loca,
 Vbi Lerna puro gelida perlucet vado.
 Sedemque mutat, hinc aues querulæ fremunt,
 Ramique ventis lenè percussi tremunt,
 Vetereſque fagi. iuuat aut amnis vagi
 Preſſiſſe ripas, cespitem aut nudo leues
 Duxiſſe ſomnos, ſiue ſons largus citas
 Diffundit vndas, ſiue per flores nouos
 Fugiente dulcis murmurat riuus ſonus.
 Excussa filuis poma compeſcunt famem,
 Et fraga paruis vultu dumetis cibos
 Faciles miniſtrant. regiones luxus protul
 Eſt imperus fugiſſe, ſollicito bibant
 Auro ſuperbi. quam iuuat nuda manu
 Captaſſe fontem, certior ſomnus premit
 Secura duro membra verſantem toro.
 Non in reſſu furta, & obſcuro improbus
 Quærit cubili, ſequæ multiplici timens
 Domo recondit, æthera ac lucem petit,
 Et teſte cœlo viuit. hoc equidem reor
 Vixiſſe ritu prima quos miſtos deis

Profudit ætas, nullus his auri fuit
 Cæcus cupido, nullus in campo sacer
 Diuisit agros arbiter populis lapis.
 Nondum secabant credulæ pontum rates:
 Sua quisque norat maria non vasto aggere
 Crebræque turre cingerant vrbes lacus.
 Non arma sæua miles aptabat manu.
 Nec torta clusas fregerat laxo graui
 Balista portas. iussa nec dominum pati
 Iuncto ferebat terra seruitium boue.
 Sed arua per se foeta, poscentes nihil
 Pauere gentes. silua natiuas opes;
 Et opaca dederant antra natiuitas domos;
 Ruperò foedus, impius lucri furor;
 Et ira præceps, quæq; succensas agit
 Libido mentes. venit imperij sitis
 Cruenta. factus præda maiori minor.
 Pro iure vires esse. tum primum manu
 Bellare nuda. laxæque & ramos rudes
 Vertère in arma. non erat gracili leuis
 Armata ferro cornus, aut longo latus
 Mucrone cingens ensis, aut cristæ caput
 Galeæ comantes, tela faciebat dolor,
 Inuenit artes bellicus Mauors nouas,
 Et mille formas mortis, hinc terras cruor
 Infecit omnes fusus, & rubuit mare.
 Tum scelera dempto fine per cunctas domos
 Irre. nullum caruit exemplo nefas.
 A fratre frater, dextera nati parens
 Cecidit, maritus coniugis ferro iacet,
 Perimuntque foetus impia matres suos.
 Taceo nouercas, mitius nil est feris.
 Sed dux malorum femina, & scelerum artifex
 Obsedit animos, cuius incestæ stupris
 Fumant tot vrbes, bellâ tot gentes gerunt,
 Et versa ab imo regna tot populos premunt.
 Sileantur aliæ, sola coniux Aegei
 Medea reddit feminas dirum genus.
 NVT. Cur omnium sit culpa, paucarum scelus?
 HIP. Detestor omnes, horreo, fugio, execror.
 Sit ratio, sit natura, sit dirus furor.
 Odisse placuit. ignibus iunges aquas.

Et amica ratibus antè promitter vada
 Incerta Syrtis, antè ab extremo sinu
 Hesperia Tethys lucidum attollet diem;
 Et ora damis blanda præbebunt lupi.
 Quàm victus animum femina mitem geram.
 NVT. Sæpe obstinatus induit frenos amor,
 Et odia mutat. regna materna aspice,
 Illæ feroces sentiunt Veneris iugum.
 Testaris istud vnicus genitus puer.
 HIP. Solamen vnum matris amissæ fero,
 Odisse quòd iam feminas omnes licet.
 NVT. Vt dura cautes vndique intractabilis,
 Resistit vndis, & lacescentes aquas
 Longè remittit, verba sic spernit mea.
 Sed Phœdra præceps graditur impatiens moræ.
 Quò se dabit fortuna? quò verget furor?
 Terra repente corpus exanimum cadit;
 Et ora mortis similis obduxit color.
 Attolle vultus, diuine vocis moras.
 Tuus en alumna temet Hippolytus tener.

PHÆDRA. HIPPOLYTUS.

NVTRIX.

Q Vis me dolori reddit, atque æstus graues
 Reponit animo? quàm bene excideram mihi,
 Cur dulce munus redditæ lucis fugis?
 Audè anime, tenta, perge mandatum tuum,
 Intrepida consent verba. qui timidè rogat,
 Docet negare. magna pars sceleris mei
 Olim peracta est. serus est nobis pudor.
 Amaimus nefanda. si cœpta exequor,
 Forsan iugali crimen abscondam face.
 Honeſta quædam scelera successus facit.
 Age, incipe anime. commodas paulum, precor,
 Secretus aures, si quis est, abeat comes.
 HIP. En locus ab omni liber arbitrio vacat.
 PH. Sed ora cœptis transitum verbis negant.
 Vis magna vocem emittit, at maior tenet.
 Vos testor omnes cælites, hoc, quod velo.
 HIP. Animusne cupiens aliquid effari nequit?

PH. Curæ leues loquuntur, ingentes stupent.
 HIP. Committe curas auribus mater meis.
 PH. Matris superbum est nomen, & nimium potens.
 Nostros humiliter nomen affectus decet.
 Me vel sororem Hippolyte vel famulam voca;
 Famulamque potius, omne seruitium feram.
 Non me, per altas ire si iubeas niues,
 Pigeat, gelatis ingredi Pindi iugis.
 Non si per ignes ire, & infesta agmina,
 Cunctis paratis ensibus pectus dare.
 Mandata recipe sceptrâ, me famulam accipe.
 Te imperia regere, me decet iussa exequi.
 Muliebri non est regna tutari patris.
 Tu, qui iuuentutis flore primæuo viges,
 Ciues paterno fortis imperio rege.
 Sinu receptam, supplicem, ac seruam rege.
 Miserere viduæ HIP. summus hoc omen Deus
 Auertat. aderit sospes actutum parens.
 PH. Regni tenacis dominus, & tacitæ Stygis,
 Nullam relictos fecit ad superos viam,
 Thalami remittet ille raptorem sui,
 Nisi fortè amor placidus & Pluto sedet.
 HIP. Illum quidem æqui cœlites reducem dabunt.
 Sed, dum tenebit vora in incerto Deus,
 Pietate caros debita fratres colam,
 Et te tuebor, esse ne viduam putes.
 Ac tibi parentis ipse supplebo locum.
 PH. O spes amantum credula, o fallax amor,
 Satisne dixit? precibus admotis agam.
 Miserere, tacitæ mentis exaudi preces.
 Libet loqui, pigetque, HIP. quodnam istud malum est?
 PH. Quod in nouercam cadere vix credas malum.
 HIP. Ambigua voce verba perplexa iacis,
 Effare apertè. PH. pectus insanum vapor
 Amorque torret, intimas sæuus vorat
 Penitus medullas, atque per venas meat
 Visceribus ignis mersus, & venis latens.
 Vt agilis altas flamma percurrit trabes.
 HIP. Amore nempe Thesei casto furis.
 PH. Hippolyte sic est. Thesei vultus amo
 Illos priores, quos tulit quondam puer.
 Cum prima puras barba signaret genas,

Mon.

Monstrique cecam Cnossij vidit domum,
Et longa curua fila collegit via.
Quistum ille fulsit, presserant vitæ comam,
Et ora flauus tenera tingeat rubor.
Inerant lacertis mollibus fortes tori,
Tuæue Phœbes vultus, aut Phœbi mei,
Tuûsque potius, talis, en talis fuit
Cum placuit hosti, sic tulit celsum caput.
In te magis refulget incomptus decor,
Et genitor in te totus, & toruæ tamen
Pars aliqua matris, miscet ex æquo decus;
In ore Graio Scythicus apparet rigor.
Sic cum parente Creticum intrasses fretum,
Tibi fila potius nostra neuisset soror.
Te te soror, quacumque fiderei poli
In parte fulges, inuoco ad eausam parem.
Domus sorores vna corripuit duas.
Te genitor, ac me natus, en supplex iacet
Allapsa genibus regix proles domus,
Respersa nulla labe, & intacta, innocens,
Tibi mittor vni, certa descendi ad preces
Finem hic dolori faciet, aut vitæ, dies.
Miserere amantis HIP magne regnator deum
Tam lentus audis scelera, tam lentus vides,
Ecquando sæua fulmen emittes manu?
Sic nunc serenum est? omnis impulsus ruat
Aether, & atris nubibus condat diem,
Ac versa retro sidera obliquos agant
Retorta cursus. tuncque sidereum caput,
Radiare Titan, tu nefas stirpis tuæ
Speculare, lucem merge, & in tenebras fuge.
Cur dextra diuûm rector atque hominum vacat
Tua, nec triscula mundus ardescit face,
In me tona, me fige, me velox cremet
Transactus ignis. sum nocens, merui mori.
Placui nouerca. dignus an stupris ego,
Scelerique tanto visus ego solus tibi
Materia facilis? hoc meus meruit rigor?
O scelere vincens omne femineum genus,
O maius ausa matre monstrifera malum,
Genitrice peior. illa se tantum stupro
Contaminauit, & tamen tacitum diu

Cri-

Crimen biformis partus exhibuit nota,
 Scelusque matris arguit vultu truci
 Ambiguus infans, ille te venter tulit.
 O ter quaterque prospero fato dati,
 Quos hausit, & peremit, & letho dedit
 Odium, dolusque! genitor inuideo tibi,
 Colchide nouerca maius hoc, maius malum est.
 PH. Et ipsa nostræ fata cognosco domus.
 Fugienda petimus, sed mei non sum potens.
 Te vel per ignes, per mare insanum sequar,
 Rupēsque, & amnes vnda quos torrens rapit,
 Quacumque gressus tuleris, hac amens ferar.
 Iterum superbe genibus aduoluor tuis.
 HIP. Procul impudicos corpore à casto amoue
 Tactus. quid hoc est? etiam in amplexus ruit.
 Stringatur ensis, merita supplicia exigit.
 En impudicum crine contorto caput
 Laua reflexi. iustior numquam focis
 Datus tuis est sanguis, arcitenens dea.
 PH. Hippolyte nunc me compotem voti facis.
 Sanas furem. maius hoc voto meo est,
 Saluo vt pudore manibus immoriar tuis.
 HIP. Abscede, viue; nequid exores, & hic
 Contactus ensis delerat castum latus.
 Quis eluet me Tanais? aut quæ barbaris
 Mæotis vndis Pontico incumbens mari;
 Non ipse toto magnus Oceano pater
 Tantum expiarit sceleris ò siluæ, ò feræ,
 NV. Deprensa culpa est. anime quid segnis stupor?
 Regeramus ipsæ crimen, atque vltro impiam
 Venerem arguamus. scelere velandum est scelus.
 Tutissimum est inferre, cum timeas, gradum.
 Ausa priores simus an passæ nefas,
 Secreta cum sit culpa, quis testis scier
 Adeffe Athenæ, fida famulorum manus
 Fer opem, nefandi raptor Hippolytus stupri
 Instat premitque, mortis intentans metum,
 Ferro pudicam terret. en præceps abiit,
 Ensēque trepida liquit attonitus fuga.
 Pignus tenemus sceleris, hanc mœstiam prius
 Recreate, crinis tractus, & laceræ comæ,
 Vt sunt remaneant, facinoris tanti notas

Referte in urbem. recipe iam sensus hera.
Quid te ipsa lacerans omnium aspectum fugis?
Mens impudicam facere, non casus, solet.

CHORVS.

Sapphici & Choriambici, insertis duobus adonijs,
& tribus dactylicis,

Vgit insanae similis procellae,
Ocyor nubes glomerante Cero,
Ocyor cursum rapiente flamma,
Stella cum ventis agitata longos
Corripit ignes.

Conferat tecum decus omne priscum
Fama miratrix senioris aui.

Tulciior tanto tua forma lucet,
Clarior quanto micat orbe pleno,

Cum suos ignes coeunte cornu
Iunxit, & curru properante pernox

Exeret vultus rubicunda Phoebe.

Nectenant stellae faciem minores.

Qualis est primas referens tenebras

Nuncius noctis, modò lotus undis

Hesperus, pulsus iterum tenebris

Lucifer idem.

Et tu thyrsigera Liber ab India,

Intonsa iuuenis perpetuum coma,

Tigres pampinea cuspidè territans,

A mitra cohibens cornigerum caput,

Non vinctes rigidas Hippolyti comas.

Nevultus nimium suspicias tuos.

Omnes per populos fabula distulit,

Thadra quem Bromio prætulerit soror.

Anceps forma bonum mortalibus,

Exigui donum breue temporis,

Vi velox celeri pede laberis;

Non sic prata nouo vere decentia

Astutis calidae dispoliat vapor,

Quit solstitio cum medius dies,

Noctem breuibus præcipitat rotis.

Languescunt folio lilia pallido,

Et

Et gratæ capiti deficiunt rosæ .
 Ut fulgor teneris qui radiat genis
 Momento rapitur, nullaque non dies
 Formosi spoliū corporis abstulit .
 Res est forma fugax . quis sapiens bono
 Confidat fragili, dum licet, utere .
 Tempus sed tacitum subruit, horaque
 Semper præterita deterior subit .
 Quid deserta petis, tutior auijs
 Non est forma locis, te nemore abditum
 Cū Titan medium constituit diem,
 Cinget turba licens, Naiades improba,
 Formosos solitæ claudere fontibas .
 Et somnis facient insidias tuis
 Lasciuæ nemorum multiuagæ decæ,
 Panes quas Dryadas montiuagi petunt.
 Aut te stellifero despiciens polo
 Sidus, post veteres Arcadas editum,
 Currus non poterit flectere candidos .
 Et nuper rubuit, nullaque lucidis
 Nubes sordidior vultibus obstitit .
 At nos solliciti lumine turbido,
 Tractam Thestalicis carminibus rati,
 Tinnitus dedimus, tu fueras labor,
 Et tu causa moræ, te dea noctium
 Dum spectat, celeres sustinuit vias .
 Vexent hanc faciem frigora parcius,
 Hæc solem facies rariùs appetat,
 Lucebit Pario marmore clariùs .
 Quam grata est facies torua viriliter,
 Et pondus veteris triste supercili,
 Phœbo colla licet splendida compares .
 Illum cæsaries, nescia colligi,
 Perfundens humeros ornat & integit .
 Te frons hirta decet, te breuior coma
 Nulla lege iacens . tu licet asperos
 Pugnacesque deos viribus arceas .
 Et vasti spacio vincere corporis .
 Aequas Herculeos iam iuuenis toros;
 Martis belligeri pectore latior .
 Si dorso libeat cornipedis vehi .
 Frenis Castorca mobilior manu

Spartanum poteris flectere Cyllarum,
 Amentum digitis tende prioribus,
 Et totis iaculum dirige viribus;
 Tam longè dociles spicula figere
 Non mittent gracilem Cretes arundinem.
 At si tela modo spargere Parthico
 In cœlum placeat, nulla sine alite
 Descendent tepido viscere condita,
 Prædam de medijs nubibus afferes.
 Raris forma viris (secula prospice)
 Impunita fuit, te melior deus
 Tutum prætereat, formæque nobilis
 Deformis senij limina transeat.
 Quid sinat inausum feminæ præceps furor,
 Nefanda iuveni crimina insonti apparat,
 In scelere quærit crine lacerato fidem,
 Decus omne turbat capitis, humectat genas.
 Instruitur omnis arte feminea dolus.
 Sed iste quisnam est regium in vultu decus
 Hierens, & alto vertice attollens caput,
 Vt ora iuveni paria Pirithoo gerit,
 Nil languido candore pallerent genæ,
 Staretque recta squalor incultus coma.
 En ipse Theseus redditus terris adest.

ACTVS TERTIVS.

THESEVS. NVTRIX.

Tandem profugi noctis æternæ plagam,
 Vastòque manes carcere, umbrantem posui.
 Vt vix cupitum sufferunt oculi diem,
 Iam quarta Eleusis dona Triptolemi secat.
 Parèmq; toties Libra composuit diem.
 Ambiguus vt me sortis ignotæ labor
 Detinuit inter mortis & vitæ mala.
 Pars vna vitæ mansit extincto mihi.
 Mersus malorum finis Alcides fuit;
 Qui cùm reuulsum Tartaro extraheret canem,
 Me quoque supernas pariter ad sedes tulit.
 Sed fessa virtus robore antiquo caret,
 Trepidantque gressus. heu labor quantus fuit

Phle-

Phlegethonte ab imo perire longinquum æthera,
 Pariterque mortem fugere, & Alcidem sequi,
 Quis fremitus aures flebilis pepulit meas?
 Exprobat aliquis, luctus, & lacrymæ, & dolor,
 Et limine ipso mœsta lamentatio.
 Hospitia digna prorsus inferno hospite.
 NVT. Tenet obstinatum Phædra consilium necis,
 Fletusque nostros spernit, ac morti imminet.
 TH. Quæ causa lethi? reduce cur moritur viro?
 NVT. Hæc ipsa lethum causa maturum attulit.
 TH. Perplexæ magnum verba nescio quid tegunt
 Effare aperte quis grauet mentem dolor.
 NVT. Haud pandit ulli, mœsta secretum occultum
 Statuitque secum ferre, quo moritur, malum.
 Iam perge quæso, perge, properato est opus.
 TH. Reserate clufos regij postes foris.

THESEVS. PHAEDRA.

O Socia thalami, ficcine aduentum viri,
 Et expetiti coniugis vultum excipis?
 Quin ense viduas dexteram? atque animum mihi
 Restituis? & te quidquid è vita fugat
 Expromis? PH. cheu per tui sceptrum imperij
 Magnanime Theseu, perque natorum indolem,
 Tuoque reditus, perque iam cineres meos
 Permite mortem. TH. causa quæ cogit mori?
 PH. Si causa lethi dicitur, fructus perit.
 TH. Nemo istud aliud, me quidem excepto, audiet
 Aures pudicas coniugis solas times?
 Effare, fido pectore arcana oculam.
 PH. Alium silere quod voles, primus file.
 TH. Lethi facultas nulla continget tibi.
 PH. Mori volenti deesse numquam mors potest.
 TH. Quod sit luendum morte delictum, indica.
 PH. Quod viuo. TH. lacrymæ nonne te nostræ mouent?
 PH. Mors optima est perire dum lacrymant sui.
 TH. Silere pergit. verberare ac vinculis anus
 A'trixque prodet quidquid hæc fari abnuit.
 Vincite fero, verberum vis extrahat
 Secreta mentis. PH. ipsa iam labor, mane.
 TH. Quidnam ora mæsta auertis, & lacrymas genis

Subito coortas veste prætenta obtegis ?

PH. Te te creator cœlitum testem innoco,

Et te coruscum lucis æthereæ iubar,

Ex cuius ortu nostra dependet domus ;

Tentatæ precibus restiti, ferro ac minis

Non cessit animus, vim tamen corpus tulit.

Labem hanc pudoris eluet noster cruor.

TH. Quis, cede, nostri decoris eversor fuit ?

PH. Quem rere minimè TH. quis sit audire expeto.

PH. Hic dicet ensis, quem tumultu territus

Liquit stuprator, civium accursum timens.

T. Quod facinus, heu me, cerno ? quod monstrum intuo ?

Regale parvis aspectum signis ebur ;

Caput o refulget gentis Arthææ decus.

Sed ipse quonam evasit ? PH. hi trepidum fuga

Videre famuli concitum celeri pede.

THESEVS.

P. Rò sancta pietas, prò gubernator poli,

Et qui secundum in fluctibus regnum tenes,

Vnde ista venit generis infandi lues ?

Hunc Graia tellus aluit, an Taurus Scythes,

Colchusve Phasis ? redit ad auctores genus,

Stirpemque primam degener sanguis refert.

Est prorsus iste gentis armigeræ furor,

Odisse Veneris foedera, & castum diu

Vulgare populis corpus. ò tetrum genus,

Nullaque victum lege melioris soli,

Feræ quoque ipsæ Veneris euitant nefas,

Generisque leges incius servat pudor.

Vbi vultus ille, & ficta maiestas viri,

Atque habitus horrens, prisca & antiqua appetens ?

Morumque senium triste, & aspectu graue ?

O vita fallax, abditos sensus geris,

Animisque pulchram turpibus faciem induis.

Pudor impudentem celat, audacem quies,

Pietas nefandum, vera fallaces probant,

Simulantque molles dura. silvarum incola

Ille efferatus, castus, intactus, rudis,

Mihi te reseruas ? à meo primum toro

Et scelere tanto placuit ordini virum ?

Iam

Iam iam superno numini grates ago,
 Quod ista nostra cecidit Antiope manu.
 Quod non ad antea Stygia descendens, tibi
 Matrem reliqui, profugus ignotas procul
 Percurre gentes, te licet terra ultimo
 Summota mundo dirimat Oceani plagis,
 Orbemque nostris pedibus obuersum colas.
 Licet in recessu penitus extremo abditus
 Horriferi celsi regna transferis poli.
 Hiemesque supra positus, & canas niues.
 Gelidi frementes liqueris Boreæ minas
 Post te, furentes sceleribus pœnas dabis.
 Profugum per omnes pertinax latebras premam.
 Longinqua, clusa, abstrusa, diuersa, inuia
 Emei, mur, nullus obstabit locus.
 Huc vota mittam, tela quò mitti haud queunt.
 Scis vnde redeam. genitor æquoreus dedit.
 Ut vota prono trina concipiam deo,
 Et inuocata munus hoc sanxit Styge.
 En perage donum triste regnator freti.
 Non cernat vltra lucidum Hippolytus diem,
 Adeatque manes iuuenis irato patre.
 Per abominandam nunc opem nato parens.
 Numquam supremum numinis munus tui
 Consumeremus, magna in premerent mala.
 Inter profunda Tartara, & Ditem horridum,
 Et imminentes regis inferni minas
 Voto pepercit. redde nunc pactam fidem
 Genitor. moraris? cur adhuc vndæ silent?
 Nunc atra ventis nubila impellentibus
 Subtexe noctem, sidera & cœlum eripe.
 Effunde pontum, vulgus æquoreum cie,
 Eluctusque ab ipso tumidus Oceano voca.

C H O R V S.

Dimetri Anapæstici.

O Magna parens natura deum,
 Tūque igniferi rector Olympi,
 Qui sparsa cito sidera mundo
 Cursūque vagos rapis astrorum,

Celerique polos cardine versas,
 Cur tibi tanta est cura perennes
 Agitare vias ætheris alti,
 Ut nunc canæ frigora brumæ
 Nudent filuas, nunc arbutis
 Redeant umbræ, nunc æstiu
 Colla Leonis Cererem magno
 Feruore coquant, viresque suas
 Temperet annus, sed cur idem
 Qui tanta regis sub quo vasti
 Pondera mundi librata suos
 Ducunt orbis, hominum nimium
 Securus, ades non sollicitus
 Prodesse bonis, nocuisse malis?
 Res humanas ordine nullo
 Fortuna regit, spargitque manu
 Munera cæca, peiora fouens.
 Vincit sanctos dira libido.
 Fraus sublimi regnat in aula.
 Tradere turpi fasces populus
 Gaudet, eosdem colit atque odit.
 Tristis virtus peruersa tulit
 Præmia recti. castos sequitur
 Mala paupertas: vitiisque potens
 Regnat adulter.
 O vane pudor, falsumque decus.
 Sed quid citato nuncius portat gradu?
 Restatque mæstus lugubrem vultum gerens?

ACTVS QVARTVS.

NUNCIVS. THESEVS.

O Sors acerba & dura famulatus grauis.
 Cur me ad nefandos nuncius in casus vocas?
 TH. Ne metue clades fortiter fari asperas.
 Non imparatum pectus ærumna gero.
 NVN. Vocem dolori lingua luctifica negat.
 TH. Proloquere, quæ sors aggrauct qualem domum.
 NVN. Hippolytus (heu me) flebili letho occubat.
 TH. Gnatum parens obiisse iam pridem scio;
 Nunc raptor obijt, mortis effare ordinem.
 NVN.

NVN Vt profugus urbem liquit infesto gradu,
 Celerem citatis passibus cursum explicans,
 Celso sonipedes ocyus subigit iugo,
 Et ora frenis domita substrictis ligat.
 Tum multa secum effatus, & patrium solum
 Abominatus, saepe genitorem ciet,
 Acèrque habenis lora permissis quatit.
 Cùm subito vastum tumuit ex alto mare,
 Creuitque in astra, nullus inspirat salo
 Ventus, quieti nulla pars cœli strepit,
 Placidumque pelagus propria tempestas agit.
 Non tantus auster Sicula distubat freta,
 Nec tam furenti pontus exurgit sinu
 Regnante coro, saxa cùm fluctu tremunt,
 Et cana summum spuma Leucatem ferit.
 Consurgit ingens pontus in vastum aggerem,
 Tumidumque monstro pelagus in terram ruit.
 Nec ista ratibus tanta construitur lues.
 Terris minatur, fluctus haud cursu leui
 Prouoluitur. nescio quid onerato sinu
 Grauis vnda portat. quæ nouum tellus caput
 Ostendit astris. Cyclas exoritur noua.
 Latuere nube, numen Epidauri Dei,
 Et scelere petræ nobiles Scironides,
 Et quæ duobus terra comprimitur fretis.
 Hæc dum stupentes querimus, en totum mare
 Immugit, omnes undique scopuli adstrepunt.
 Summum cacumen rorat expulso salo,
 Spumat vomitque vicibus alternis aquas.
 Qualis per alta vehitur Oceani freta,
 Fluctus refundens, ore Phyleter capax.
 Inhorruit concussus vndarum globus,
 Soluitque sese, & littori inuexit malum
 Maius timore pontus in terras ruit,
 Suumque monstrum sequitur. os quassat tremor.
 TH. Quis habitus ille corporis vasti fuit?
 NVN. Cærulea taurus colla sublimis gerens,
 Erexit altam fronte viridanti iubam.
 Stant hispida aures cornibus varius color.
 Et quem feri dominator habuisset gregis,
 Et quem sub vndis natus, hinc flammam vomit.
 Oculi hinc relucet, cærulea insignis nota

prima ceruix arduos tollit toros.
 resque hiulcis haustibus patulæ fremunt.
 sulco tenaci pectus ac palear viret.
 longum rubenti spargitur succo latus
 tumponè tergus vltima in monstrum coit
 facies, & ingens bellua immensam trahit
 squamosa partem. talis extremo mari
 citatas sorbet aut reddit rates.
 tremuere terræ, fugit attonitum pecus
 vllum per agros, nec suos pastor sequi
 meminit iuuenkos, omnis è saltu fera
 cecidit, omnis frigido exanguis metu
 venator horret. solus immunis metu
 Hippolytus arctis continet frenis equos,
 pavidosque notæ vocis hortatu ciet.
 alta ad Argos collibus ruptis via,
 vltima tangens spacia suppositi maris.
 se illa moles acuit, atque iras parat.
 cepit animos, sèque prætentans latis
 tulit iræ, præpeti cursu euolat,
 citato vix gradu tangens humum,
 currusque currus ante trepidantes stetit.
 ræ feroci gnatus insurgens minax
 nec ora mutat, & magnum intonat.
 frangit animum vanus hic terror meum,
 mihi paternus vincere est tauros labor,
 obsequentes protinus frenis equi
 puer currum. iamque deerantes via,
 rumque pavidos rapidus euexit furor,
 te pergunt, sèque per scopulos agunt.
 qualis turbido rector mari
 tem retentat, ne det obliquum latus,
 te fluctus fallit haud aliter citos
 nus gubernat, ora nunc pressis trahit
 stricta frenis, terga nunc torto frequens
 bere coercet. sequitur assiduus comes,
 aqua carpens spatia, nunc contrà obuius
 rat, omni parte terrorem mouens.
 licuit ultra fugere, nam toruo obuius
 trit ore corniger ponti horridus.
 verò pauida sonipedes mente exciti
 tra soluunt, sèque luctantur iugo

Eri-

Eripere, rectique in pedes iactant onus.
 In lora præceps fusus implicuit cadens
 Laqueo tenaci corpus, & quanto magis
 Pugnat, sequaces hoc magis nodes ligat.
 Sensere pecudes facinus, & curru leni,
 Dominante nullo, quâ timor iussit, ruunt.
 Talis per auras non suum agnoscens onus,
 Solique falso creditum indignans diem,
 Phaëthonte currus deuio excoffit polo.
 Latè cruentat arua, & illi sum caput
 Scopulis resultat, auferunt dumi comas.
 Et ora durus pulchra populatur lapis.
 Peritque multo vulnere infelix decor.
 Moribunda celeres membra peruersuunt rotæ.
 Tandemque raptum truncus ambusta sude,
 Medium per inguen stipite eiecto tenet;
 Paulumque domino currus affixo fierit.
 Hædere bijuges vulnere, & pariter moram
 Dominumque rumpunt. inde semianimam secant
 Virgulta, acutis asperi vepres rubis,
 Omnisque truncus corporis partem tulit.
 Errat per agros funebris famuli manus,
 Per illa qua distractus Hippolytus loca
 Longum cruenta tramitem signat nota.
 Mœstæq; domini membra vestigant canes.
 Necdum dolentum sedulus potuit labor
 Explere corpus. hocce est formæ decus?
 Qui modò paterni clarus imperij comes,
 Et certus hæres, siderum fulsit modo,
 Passim ad supremos ille colligitur rogos
 Et funeri confertur TH. ò nimis potent,
 Quanto parentes sanguinis vincolo tenes
 Natura, quàm te colimus inuiti quoque;
 Occidit, & volui perire, amissum fleo.
 NV. Haud quisquâ honestè flere quod voluit potest
 TH. Equidem malorum maximū hunc cumulum
 Si abominanda casus optata efficit.
 NVN. Et si odia seruas, cur madent fletu genæ?
 TH. Quòd interemi, non quòd amisi, fleo.

CHORVS.

Anapæstici tetrametri, choriambicus tetrameter
 vnus, trimetri duo, dimeter vnus,
 sapphici quinque.

Q Vanti casus humana rotant!
 Minus in paruis fortuna furit,
 Leuiusque ferit leuiora Deus.
 Seruat placidos obscura quies.
 Præbet somnos casa securos.
 A dinota ætherijs culmina sedibus
 Duros excipiunt Notos,
 Infani Boreæ minas,
 Imbriferumque Corum.
 Humida vallis raros patitur
 Fulminis ictus, tremuit telo
 Iouis altisoni Caucasus ingens,
 Phrygiumque nemus Matris Cybeles.
 Metuens celo Iuppiter alto
 Vicina petit non capit vmquam
 Magnos motus humilis recti
 Plebeia domus. volat ambiguus
 Nobilis alis hora. nec vlli
 Præstat velox fortuna fidem.
 Qui clara videt sidera mundi,
 Nitidumque diem morte relicta,
 Luget mæstos tristis reditus;
 Ipsòque magis flebile Auerno
 Sedis patriæ videt hospitium.
 Pallas Atthææ veneranda genti,
 Quod tuus cælum, superòsque Theſeus
 Spectat, & fugit Stygias paludes,
 Casta nil debes patruo rapaci.
 Constat inferno numerus tyranno.
 Quæ vox ab altis flebilis tectis sonat?
 Strictòque vecors Phædra quid ferro parat?

Q Vis te dolore percitam instigat furor?
 Quid ensis iste, quid hæc vociferatio?
 Planctusque supra corpus inuisum volunt,
 PH. Me me profundi læue dominator freti
 Inuade. & in me monstra cærulei maris
 Emitte, quidquid intimo Tethys sinu
 Extrema gestat, quidquid Oceanus vagis
 Complexus vndis vltimo fluctu tegit.
 O dire Theseu semper, ô numquam tuis
 Tutò reuerse, gnatus & genitor nece
 Reditus tuos luere: peruertis domum,
 Amore semper coniugum aut odio nocens.
 Hippolyte tales intuo vultus tuos?
 Talesque feci, membra quis læuis Scinis,
 Aut quis Procrustes sparsit, aut quis Cressius
 Dædalea vasto claustra mugitu replens
 Taurus biformis, ore cornigero ferox
 Diuulsi? heu me, quò tuus fugit decor,
 Oculique, nostrum sidus, exanimus iaces,
 Ades parumper, verbæque exaudi mea.
 Nil turpe loquimur, hac manu pœnas tibi
 Soluam, & nefando pectori ferrum inseram,
 Animaque memet pariter ac scelere exuam,
 Et te per vndas, pèrque Tartareos lacus,
 Per Styga, per amnes igneos amens sequar.
 Placemus vmbrae, capitis exuias cape,
 Laceræq; frontis accipe abscessam comam.
 Non licuit animos iungere, ac certè licet
 Iungisse fata, morere, si casta es, viro,
 Si incesta, ~~amori~~ coniugis thalamos petam
 Tanto impiatos facinore, hoc deerat nefas,
 Vt vindicato sancta fruerer s toro?
 O mors amoris vna sedamen mali,
 O mors pudoris maximum læsi decus,
 Confugimus ad te, pànde placatos sinus.
 Audite Athenæ, tuque funesta pater
 Peior nouerca fallæ memorau, & nefas,
 Quod ipsa demens pectore insano hauseram.

Men

Mentita finxi, falsa punisti pater,
 Iuvenisque castus crimine incestæ iacet,
 Iudicus insons. recipe iam mores tuos
 Mucrone pectus impium iusto pater,
 Cuiusque sancto soluat inferias viro.
 Quid facere raptò debeas nato parens
 Dilce ex nouerca condere Acherontis plagis.

THESEVS. CHORVS.

Trochaici & terametri, & iambici senarij.

TH Pallidi fauces Auerni, vòsque Tanarei specus,
 Vnda miseris grata Lethes, vòsque torpentes lacus,
 Impiũ rapite, atq; mersum premitte perpetuis malis.
 Nunc adeste sæua ponti monstra, nunc vastũ mare
 Ultimo quodcumq; Proteus æquoris abscondit sinu
 Meq; iouantem scelere tanto rapite in altos gurgites.
 Tuque semper genitor iræ facilis assensor meæ,
 Morte dignum facinus ausus, qui noua natum nece
 Segregem sparsi per agros, quique dum falsum nefas
 Exequor vindex, scelestus incidi in verum nefas,
 Sidera & manes, & vndas scelere compleui meo.
 Amplius fors nulla restat, regna me norunt tria.

In hoc redimus, patuit ad cœlum via,
 Bina vt viderem funera, & geminam necem,
 Celebs & oribus, funebres vna face
 Vt concremarem prolis ac thalami rogos?
 Donator atræ lucis Alcide tuum
 Diti remitte munus, ereptos mihi
 Restitue manes. impius frustra inuoco
 Mortem relictam. crudus, & lethi artifex,
 Exitia machinatus insolita, cœtera.
 Nunc tibi met ipse iusta supplicia irroga.
 Pinus coacto vertice attingens numum
 Cœlo remissa findat in geminas trabes,
 Mittarque præcepit saxa per Scyronia.
 Grauiora vidi, quæ pati clusos iubet
 Phlegethon nocentes igneo cingens vado,
 Quæ poena maneat memet & sedes, scio.
 Vmbra nocentes cedit, & ceruicibus
 His his repositum degraueat fessas manus

G 2

Sa.

Saxum, senis perennis A Bolij labor .
 Meludat amnis ora vicina alluens .
 Vultur ruliſto tranſuolet Tityo ferus ,
 Meumque poenæ ſemper accreſcat iecur .
 Et tu mei requieſce Pirithoi pater .
 Hæc incitatis membra turbinibus ferat
 Numquam reſiſtens orbe reuoluto rota .
 Dehilce telius, recipe me dirum chaos ,
 Recipe, hæc ad umbras iuſtior nobis via eſt .
 Gnatum ſequor, ne metue, qui manes regis ;
 Caſti venimus. recipe me æterna domo
 Non exiturum non mouent diuos preces .
 At ſi rogarem ſcelera, quam proni forent ?
CHO Theſeu querelis tempus æternum manet,
 Nunc iuſta gnato ſolue, & ablconde ocyus
 Diſperſa foedè membra laniatu efferro .
TH. Huc huc reliquias vehite cari corporis ,
 Pondusque & artus temerè congeſtos date .
 Hippo ytus hic eſt ? facinus agnoſco meum .
 Ego te peremi, neu nocens tantum ſemel
 Soluſve fierem, facinus auſurus parens
 Patrem aduocaui. munere en patrio fruor .
 O triſte fractis orbitas annis malum ,
 Complectere artus, quòdque de gnato eſt ſuper,
 Miſerande maſto pectore incumbens foue .
 Diſſecta gen tor membra laceri corporis
 In ordinem diſpone, & errantes loco
 Reſtitue partes. fortis hinc dextræ locus ;
 Hinc læua frenis docta moderandis manus
 Ponenda, læui lateris agnoſco notas .
 Quàm magna lacrymis pars adhuc noſtris abeſt ?
 Durate trepidæ lugubri officio manus ,
 Fletuſque largos ſiſtite arentes genæ ,
 Dum membra gnato genitori annumerat ſuo ,
 Corpusque fingit. hoc quidem eſt forma carens,
 Et turpe, multo & vulnere ambesum vndique ;
 Quæ pars tui ſit dubito, ſed pars eſt tui .
 Hic hic repone, non ſuo at vacuo loco .
 Hæc illa facies igne ſidereo nitens ,
 Inimica fleſtens lumina ? hic cecidit decor .
 O dira fata numinum, ô ſæuus furor ,
 Sic ad parentem gnatus ex voto redit ?

En

In hæc suprema vota genitoris cape ,
 Cape offerendus . interim hæc ignes ferant .
 Defacite acerba cæde funestam domum ,
 Opposita claris tota lamentis sonet .
 Vos apparate regij flammam rogi ,
 At vos per agros corporis partes vagas
 Acquirite . istam terra defossam premat ,
 Grauisque tellus impio capiti incubet .

L. ANNÆI
SENECÆ
OEDIPVS.
TRAGŒDIA V.
ARGVMENTVM.

Cum Laius rex Thebarum haberet filium ex uxore Iocasta, à quo, ex oraculo Phœbi, deberet interfici & matri propriæ subiacere; eum in monte Cytherone exposuit, plantis ignito ferro perforatis. Quem quidam pastor inueniens, seni alendum dedit Corinthio, qui puerum detulit ad reginam, quæ eum adoptauit. Sic educatus in domo regis Polybi, putauit se filium eius & reginæ Meropis. Adultus autem audito quod occisurus patrem esset, & ducturus matrem in uxorem, sponte iuit in exilium, in quo verum patrem casu quodam occidit, postea temporis progressu reginam Thebarum viduam duxit uxorem, nesciens quod mater eius esset. Cum autem pestis tam bestias quàm homines regni sui vastaret, confu- lit Creontem fratrem Iocastæ coniugis suæ, qui dixit ex oraculo Phœbi, esse regnum purgandum illius exilio, qui regem Laium interfecisset. Cum autem nesciret se illum esse, adiit vatem Tiresiam, qui ex reuelatione deorum infernalium pandit Oedipum esse, qui regem interfecerit Laium, & matrem duxerit in uxorem.

INTERLOCVTORES.

OEDIPVS.	IOCASTA.
CHORVS.	CREON.
TIRESIAS.	MANTO.
SENEX.	PHORBAS.
N VN C I V S.	

ACTVS

LIBROS
DEL DR.
MARCO

Ayuntamiento de Madrid

ACTVS PRIMVS.

OEDIPVS. IOCASTA.

I AM nocte pulsa dubius efful sit dies,
 Et nube mæstum squalida exoritur iubar
 Lumenq; flamma triste luctifica gerens.
 Iam cernet auida peste solatas domos.
 Stragemq; quam nox fecit, ostendet dies.
 Quilquàmne regno gaudet? ô fallax bonum
 Quantum malorum fronte quàm blanda tegis.
 Vt alta ventos semper excipiunt iuga,
 Rupemque sax's vasta dirimentem freta,
 Quamuis quieti verberant fluctus maris.
 Imperia sic excelsa fortunæ obiacent.
 Quàm bene parentis sceptrâ Polybî fugeram,
 Curis solutus, exul, intrepidus, vagans,
 Cœlum deosque testor, in regnum incidi.
 Infanda timeo, ne meæ genitor manu
 Perimatur, hoc me Delphicæ laurus monent,
 Aliudque nobis indicant maius scelus.
 Est maius aliud patre mactato nefas?
 Pro misera pietas, eloqui fatum pudet.
 Thalamos parentis Phœbus, & diros toros
 Gdato mi natus, impia incestos face.
 Hic me paternis expulit regnis timor.
 Nunc ego penates profugus excessi meos,
 Parum ipse fidens mihi met in tuto tua
 Natura posui iura. cum magna horreas,
 Quæ posse fieri non putes, metuas tamen.
 Cuncta expauesco, mēque non credo mihi.
 Iam iam aliquid in nos fata moliri parant.
 Nam quid rear, quod ista Cadmeæ lues
 Infesta genti strage tam latè edita
 Mihi parcit vni. cui reseruamur malo?
 Inter ruinas vrbs, & semper nouis
 Deslenda lacrymis funeras, ac populi struem,
 Incolumis adsto, scilicet Phœbi reus.
 Sperare poteris sceleribus tantis dari
 Regnum salubre, fecimus cœlum nocens.

Non aura gelido lenis afflatu fouet
 Anhela flammis corda, non zephyri leues
 Spirant, sed ignes auget æstiferi Canis
 Titan Leonis terga Nemææ premens.
 Deseruit amnes humor, atque herbas color,
 Arètque Dirce, tenuis Ismenos fluit,
 Et tingit ipsa nuda vix vnda vada.
 Obscura coelo labitur Phœbi soror;
 Tristisque mundus nubilo pallet nouo.
 Nullum serenis noctibus sidus micat.
 Sed grauis & ater incubat terris vapor.
 Obtexit arees cœlitum, ac summas domos
 Inferna facies. denegat fructum Ceres
 Adulta, & altis flaua cum spicis cremat.
 Arente culmo sterilis emoritur seges.
 Pars nulla regni immunis exitio vacat.
 Et omnis ætas pariter, & sexus ruit.
 Iuuenesque senibus iungit, & gnatis patres
 Funesta pestis. vna fax thalamos cremat.
 Fletuque acerbo funera & questu carent.
 Quin ista tanti peruicax clades mali
 Sicauit oculos, quodque in extremis solet,
 Periere lacrymæ. portat hunc æger parens
 Supremum ad ignem, mater hunc amens gerit.
 Properatque, vt alium regerat in eundem rogam.
 Quin luctu in ipso luctus exoritur nouus,
 Suæq; circa funus exequiæ cadunt,
 Tum propria flammis corpora alienis cremant.
 Diripitur ignis, nullus est miseris pudor.
 Non ossa tumuli sancta discreti tegunt.
 Arsisse satis est. pars quota in cineres abit?
 Deest terra tumulus, iam rogos siluæ negant.
 Non vota, non ars vlla correptos leuant,
 Cadunt medentes, morbus auxilium trahit.
 Affusus aris supplices tendo manus.
 Matura poscens fata, præcurram vt prior
 Patriam ruentem, nèue post omnes cadam,
 Fiàmque regni funus extremum mei.
 O sæua nimium numina, ô fatum graue!
 Negatur vni nempe in hoc populo mihi
 Mors tam parata? sperne lethali manu
 Contracta regna. linque lacrymas, funera.

Tabi

Tabifica coeli vitia, quæ tecum inuehis
 Infaustus hospes, pro fuge iamdudum ocyus
 Vel ad parentes. IO. quid iuuat coniux mala
 Grauari questu? regium hoc ipsum reor,
 Aduersa capere, quòque sit dubius magis
 Status, & cadentis imperij moles labat:
 Hoc stare certo pressius fortem gradu:
 Haud est virile, terga fortunæ dare.
 OED. Abest pavoris crimen, ac probrum procul;
 Virtusque nostra nescit ignauos metus.
 Si tela contrà stricta, si vis horrida
 Mauortis in me rueret, aduersus feros
 Audax gigantes obuias ferrem manus.
 Nec Sphinga cæcis verba nescientem modis
 Fugi, cruentos pestis infandæ tuli
 Nictus, & albens ossibus sparsis solum.
 Cumque è superba rupe iam præde imminens
 Aptaret ales verbera, & caudam mouens,
 Sui leonis more, conciperet minas.
 Carmen poposci, sonuit horrendum, insuper
 Crepuere malæ, saxaque impatiens moræ
 Reuulsit vnguis, viscera expectans mea.
 Nodosa fortis verba, & implexos dolos;
 Ac triste carmen alitis solui feræ.
 IO. Quid sera mortis vota nunc demens facis?
 Licuit perire. laudis hoc precium tibi
 Sceptrum, & peremptæ Sphingis hæc merces datur.
 OED. Ille ille dirus callidi monstri cinis
 In nos rebellat, illa nunc Thebas lues
 Perempta perdit, vna iam superest salus,
 Si quam salutis Phœbus ostendit viam.

CHORVS.

Sapphici, & Anapestici, & in fine
 iambici.

O Ccidis Cadmi generosa proles
 Vrbe cum tota. viduas colonis
 Respicias terras miserranda Thebe.
 Carpitur letho tuus ille Bacche
 Miles, extremos comes vsque ad Indos;

G S Ausus

Ausus Eois equitare campis,
 Figere & mundo tua signa primo.
 Cinnamis siluas Arabum beatas
 Vidit, & versas equitis sagittas,
 Terga fallacis metuenda Parthi.
 Littus intrauit pelagi rubentis.
 Promit hic ortus, aperitque lucem
 Phœbus, & flamma propiore nudos
 Inficit Indos.
 Stirpis inuictæ genus interimus,
 Labimur sæuo rapiente fato;
 Ducitur semper noua pompa morti.
 Longus ad manes properatur ordo
 Agminis mœsti, seriisque tristis
 Hæret, & turbæ tumulos petenti
 Non satis septem patuere portæ.
 Stat grauis strages, premiturque iuncto
 Funere funtis.
 Prima vis tardas tetigit bidentes;
 Laniger pingues malè carpsit herbas.
 Colla tacturus steterat sacerdos.
 Dum manus certum parat alta vulnus,
 Atreæ taurus rutilante cornu
 Labitur segnis, patuit sub ictu
 Ponderis vasti resoluta ceruix,
 Nec cruor ferratæ maculauit, atra
 Turpis è plaga sanies profusa est.
 Segnior cursu sonipes in ipso
 Concidit gyro, dominumque prono
 Prodidit armis.
 Incubant pratis pecudes relictæ;
 Taurus armento pereunte marcet,
 Deficit pastor grege diminuto,
 Tabidos inter moriens iuuenços.
 Non lupos cerui metuunt rapaces;
 Cessat irati fremitus leonis;
 Nulla villosis feritas in vris.
 Perbibit pestem latebrosa serpens,
 Aret, & sicco moritur veneno.
 Non sua filua decorata coma,
 Fundit opacis montibus umbras.
 Non rura virent vberibus glebæ,

Non

Non plena suo vitis Iaccho
 Brachia curuat.
 Omnia nostrum sensere malum.
 Rupere Erebi claustra profundi
 Turba sororum face tartarea:
 Phlegethònque sua motam ripa
 Miscuit vndis Styga Sidonijs.
 Mors alta auidos oris hiatus
 Pandit, & omnes explicat a as.
 Quique capaci turbida cymba
 Flumina feruat, durus senior,
 Nauita crudus vix assiduo
 Brachia conto lassata refert,
 Fessus turbam vectare nouam.
 Quin Tanarij vincula ferri
 Rupisse canem fama, & nostris
 Errasse locis, mugisse solum;
 Vaga per lucos simulacra virum
 Maiora viris, bis Cadmetum
 Niue discussa tremuisse nemus.
 Iam turbatam sanguine Dirce,
 Nocte silenti Amphionios
 Vlulasse canes.
 U dira noui facies lethi,
 Grauior letho! piger ignauos
 Alligat artus languor, & agro
 Rubor in vultu, maculaq; caput
 Sparsere leues, tum vapor ipsam
 Corporis arcem flammæus vrit,
 Multòque genas sanguine tingit.
 Oculique rigent, & facer ignis
 Pascitur artus. resonant aures
 Stillatque niger naris adunca
 Cruor, & venas rumpit hiantes.
 Intima creber viscera quassa
 Gemitus stridens. tunc amplexu
 Frigida presso saxa fatigant,
 Quos liberior domus elato
 Custode finit, petitis fontes,
 Alitùrque sitis latice ingesto.
 Prostrata iacet turba per aras,
 Oratque mori. solum hoc faciles

Tribuere dei. delubra petunt,
Haud ut voto numina placent,
Sed iuuat ipsos satiare deos.

Quisnam ille propero regiam gressu petit?
Adestne clarus sanguine ac factis Creon?
An æger animus falsa pro veris videt?
Adest petitus omnibus votis Creon.

ACTVS SECVNDVS.

OEDIPVS. CREO.

Trimetri iambici, & Tetrametri trochaici, &
quidam heroici hexametri.

H Orrore quator, fata quò vergant timens,
Trepidumque gemino pectus euentu labat.
Vbi læta duris mista in ambiguo iacent,
Incertus animus scire cum cupiat, timet.
Germane nostræ coniugis, fessis opem
Si quam reportas, voce properata edoce.
CR. Responsa dubia sorte perplexa latent.
OED. Dubiam salutem qui dat afflictis, negat.
CR. Ambage nexa Delphico mos est deo
Arcana tegerè. OED fare, sit dubium licet,
Ambigua soli noscere O Edipodæ datur.
CR. Cædem expiari regiam exilio deus,
Et interemptum Laïum vleisci iubet.
Non antè cælo lucidus curret dies,
Haustusque tutos ætheris puri dabit.
OED. Ecquis peremptor inclyti regis fuit?
Quem memoret, ede, Phœbus, ut pœnas luat.
CR. Sit precor dixisse tutum visu & auditu horridum
Torpori incedit per artus, frigidus sanguis coit.
Ut sacra templa mihi supplici intraui pede,
Et pias, numen precatus, rite summissi manus.
Gemina Parnassi niualis arx truce sonitum dedidit
Imminens Phœbea laurus tremuit & mouit domum.
Ac repente sancta fontis lympa Castalij stetit.
Incipit Lethæa vates spargere horrentes comas,
Et pati commota Phœbum. contigit nondum speculum
Emitat vasto fragore maior humano sonus.

Mi.

Mitæ Cadmeis remeabunt sidera Thebis,
 Si profugus Dircen Ismenida liqueris hospes,
 Regis cæde nocens, Phæbo iam notus & infans.
 Nec tibi longa manent sceleratæ gaudia cædis.
 Tecum bella geres, gnatis quoque bella relinques,
 Turpis maternos iterum reuolutus in ortus.

OED. Quod facere monitus cælitum iussus paro,
 Sancti cineribus regis hoc decuit dari,
 Ne sancta quisquam sceptrâ violaret dolo.
 Regi tuenda maximè regum est salus.
 Queritur peremptum nemo, quem incolumen timet.

CR. Curam perempti maior excussit timor.

OE D. Pium prohibuit vllus officium metus?

CR. Prohibent nefandi carminis tristes minæ.

OE D. Nunc expietur numinum imperio scelus.

Quisquis deorum regna placatus vides,

Tu tu, penes quem iura præcipitis poli;

Tuque ô sereni maximum mundi decus,

Bis sena cursu signa qui vario regis,

Qui tarda celeri seculâ euoluis rota.

Sororque fratri semper occurrens tuo,

Noctiuaga Phæbe, quique ventorum potens

Aquor per altum cæruleos currus agis,

Et qui carentes luce disponis domos,

Adeste. citius Laius dextra occidit,

Hunc non quieta tecta, non fidi lares,

Non hospitalis exulem tellus ferat,

Thalamis pudendis doleat & prole impia.

Hic & parentem dextera perimat sua,

Faciatque (num quid grauius optari potest?)

Quidquid ego fugi. non erit veniæ locus.

Per regna iuro, quæq; nunc hospes rego,

Et quæ reliqui, pèrque penetrales deos.

Per te pater Neptune, qui fluctu breui

Vtrunque nostro geminus atadis.

Et ipse nostris vocibus testis veni

Fatidica vatis ora Cirrheæ mouens.

Ita molle senium ducat, & summum diem

Securus alto degat in folio parens,

Solâsque Merope nouerit Polybi faces,

Ut nulla fontem gratia eripiet mihi,

Sed quo nefastum facinus admissum loco est,

Me-

Memorato, aperto Marte, an insidijs iacet?

CR. Frondifera sanctæ nemora Castaliæ petens,
Calcavit altis oblitum dumis iter.

Trigemina quæ se spargit in campos via.

Secat vna gratum Phocidos Baccho solum.

Vnde altus ima deferit coelum petens

Clementer acto colle Parnassus biceps.

At vna bimares Sisyphi terras adit,

Olenia in arua, tertius trames caua

Conualle serpens, tangit errantes aquas,

Gelidumque dirimit amnis Elei vadum.

Hic pace fretum, subita prædonum manus

Aggressa ferro facinus occultum tulit.

In tempore ipso, sorte Phœbeia excitus,

Tiresia tremulo tardus accelerat gradu,

Comelque Manto luce viduatam trahens.

OEDIPVS. TIRESIAS. MANTO.

S. Acrate diuis proximum Phœbo caput,

Responsa solue, fare quem pœnæ petant.

TIR. Quod tardo fatum, lingua quod quærit moras

Haud te quidem magnanime mirari addeçet.

Visu carentem magna pars veri lateç.

Sed quò vocat me patria, quò Phœbus, sequar.

Fata eruantur, si foret viridis mihi

Calidusque sanguis, pectore excuterem deum.

Appellite aris candidum tergo bouem,

Curruoque numquam colla depressum iugo.

Tu lucis inopem gnata genitorem regens,

Manifesta sacri signa fatidici refer.

MAN. Opima sanctas victima ante aras stetit.

TIR. In vota superos voce solenni voca,

Arasque dono thuris Eoi extrue.

MAN. Iam iura sacris coelitem ingessi fossis.

TIR. Quid flamma? largas iamne comprehendit dapes

MAN. Subito refulsit lumen, & subito occidit.

TIR. Vtrumne clarus ignis, & nitidus stetit,

Rectusque purum verticem coelo tulit,

Et summam in auras fufus explicuit comam?

An latera circa serpit incertus via,

Et fluctuante turbidus fumo labat?

MAN.

MAN. Non vna facies mobilis flammæ fuit .

Imbrifera qualis implicat varios sibi

lis colores, par te quæ magna poli

Curvata picto nunciat nimbos sinu .

Quis desit illi, quisue sit dubites color ,

Garulea fulvis mista oberravit notis ;

Sanguinea rursus, vltimum in tenebras abit .

Sed ecce pugnax ignis in partes duas

Discedit, & se scindit vnus sacri

Discors fauilla. genitor horresco intuens .

Libata Bacchi dona permutat cruor ,

Ambitque densus regium fumus caput ,

Ipsosque circa spissior vultus sedet ,

Et nube densa sordidam lucem abdidit .

Quid sit, parens effare. TIR quid fari queam

Inter tumultus mentis atronitæ vagos ?

Quidnam loquar? sunt dira, sed in alto, mala.

Solet ira certis numinum ostendi notis .

Quid istud est, quod esse prolatum volunt ,

Iterumque nolunt, & truces iras tegunt ?

Pudet deos nescio quid huc properè admoue ,

Et sparge salsa colla taurorum mola .

Placidone vultu sacra, & admotas manus

Patiuntur? MAN. altum taurus attollens caput ;

Primos ad ortus positus, expauit diem ,

Trepidusque vultum obliquat, & radios fugit .

TIR. Vnòne terram vulnere afflicti petunt ?

MAN. Iuuenca ferro semet opposito induit ,

Et vulnere vno cecidit. at taurus duos

Perpessus ictus, huc & huc dubius ruit ,

Animamque fessus vix reluctantem exprimit .

TIR. Vtrum citatus vulnere angusto micat ,

An lentus altas irrigat plagas cruor ?

MAN. Viuis per ipsam, quæ patet pectus, viam

Effusus amnis. huius exiguo graues

Maculantur ictus imbre, sed versus retro

Per ora multus sanguis, atque oculos redit .

TIR. Infausta magnos sacra terrores cient .

Sed ede certas viscerum nobis notas .

MAN. Genitor quid hoc est? nō leui motu, vt solent

Agitata trepidant exta, sed totas manus

Quatiunt, nouisque profilit venis cruor .

Cor

Cor marcet agrum penitus, ac mersum latet;
 Liuentque venæ, magna pars fibris abest;
 Et felle nigro tabidum spumat iecur.

Ac, semper omen vnico imperio graue;
 En capita paribus bina consurgunt toris;
 Sed vitrumque casum tenuis abscondit caput

Membrana, latebram rebus occultis negans,
 Hostile valido robore insurgit latus,

Septemque venas tendit, has omnes retrò
 Prohibens reuerti limes obliquus secat.

Mutatus ordo est, sede nil propria iacet;
 Sed acta retrò cuncta. non animæ capax
 In parte dextra pulmo sanguineus iacet.

Non læua cordis regio, non molli ambitu
 Omenta pingues viscerum obtendunt finus,
 Natura versa est, nulla lex vtero manet.

TIR. Scrutemur vnde tantus hic extis rigor?

MAN. Quod hoc nefas? conceptus infausta bonis
 Nec more solito positus, alieno in loco

Implet parentem, membra cum gemitu mouet,
 Tremulo rigore debiles artus micant;

Infecit artas liuidus fibras cruor,
 Tentantque turpes mobilem trunci gradum;

Et inane surgit corpus, ac sacros perit
 Cornu ministros, viscera effugiunt manu.

Neque ipsa, quæ te pepulit, armenti grauis
 Vox est, nec vsquam territi fugiunt greges.

Immugit aris ignis, & trepidant foci.

OE D. Quid ista sacri signa terrifici ferant;
 Exprope, voces aure non timida hauriam.

Solent suprema facere securos mala.

TIR. His inuidebis, quibus opem quæris, malis.

OE D. Memoria, quod vnum scire coelicolæ voluit
 Contaminare te rege quæ caso manus.

TIR. Nec alta celi pinna quæ leuis secat;
 Nec fibra vitæ raptâ pectoribus potest

Cière nomen. alia tentanda est via;

Ipsæ euocandus noctis æternæ plagis

Emissus Erebo, ut cædis auctorem indicet.

Referanda tellus, Ditis implacabile

Numen precandum, populus infernæ Stygis

Huc extrahendus. eade, cui mandes sacrum.

Nam

Nam te, penes quem summa regnorum, est nefas
 trahere umbras. OE D. Te Creο hic pōcit labor.
 Ad quem secundum regna respiciunt mea.
 TIR. Dum nos profunda claustra laxamus Stygis,
 Populare Bacchi laudibus carmen sonet.

C H O R V S.

Versus hexametri, trochaici, choriambici, iambici,
 dactylici, sapphici, anapaestici, puri & impuri,
 integri, & mutilati, & aliquot syllabis super-
 flui.

Effusam redimite comam nutante corymbo;
 Mollia Nisæis armati brachia thyr̄sis.
 Lucidum cœli decus, huc ades votis,
 Quæ tibi nobiles Thebæ Bacche tuæ
 Palmis supplicibus ferunt.
 Huc aduerte fauens virgineum caput.
 Vultu sidereo discute nubila,
 Et tristes Erebi minas,
 Auidumque fatum te decet vernis comam
 Cingi floribus.
 Te caput Tyria cohibere mitra;
 Ederave mollem baccifera
 Religare frontem.
 Spargere effusos sine lege crines,
 Rursus adducto reuocare nodo.
 Qualis iratam metuens nouercam
 Creueras falsos imitatus artus,
 Crine flauenti simulata virgo,
 Lutea vestem retinente zona.
 Vnde tam molles placuere cultus;
 Et sinus laxi, fluidumque syrma.
 Vidit aurato residere curru,
 Veste cum longa regeres leones,
 Omnis Eoæ plaga vasta terræ;
 Qui bibit Gangem, niueumque quisquis
 Frangit Araxem.
 Te senior turpi sequitur Silenus a fello,
 Turgida pampineis redimitus tempora fertis.
 Condita lasclui deducunt orgia mystæ.

Te

Te Bassaridum comitata cohors.
 Nunc Edoni pede pulsauit
 Sola Pangæi, nunc Threicio
 Vertice Pindi, nunc Cadmeas
 Inter matres impia Manas
 Comes Ogygio venit Iaccho,
 Nebride sacra præcincta latus.
 Tibi commotæ pectora matres
 Fudere comam, thyrsūque leuem
 Vibrante manu, iam post laceros
 Pentheos artus Thyades œstro
 Membra remissa, velut ignotum
 Videre nefas.

Ponti regna tenet nitidi matertera Bacchi,
 Nereidūque choris Cadmeia cingitur Ino.
 Ius habet in fluctus magni puer aduena ponti
 Cognatus Bacchi, numen non vile Palæmon.

Te Tyrrhena puer rapuit manus,
 Et tumidum Nereus posuit mare,
 Cæcula cum pratis mutat freta.
 Hinc verno platanus folio viret,
 Et Phœbo laurus earum nemus.
 Garrula per ramos auis obstrepit,
 Vinaces ederas ramus tenet,
 Summa ligat vitis carchesia;
 Idæus prora fremuit leo,
 Tigris puppe sedet Gangerica,
 Dum pirata freto pauidus natat;
 Et noua demersos facies habet.
 Brachia prima cadunt prædonibus,
 Illisūque vtero pectus coit.
 Paruula dependet lateri manus,
 Et dorso fluctum curuo subit,
 Lunata scindit cauda mare.

Te sequitur curuus fugientia carbasa delphin
 Diuite Pactolus vexit te Lydius vnda,
 Aurea torrenti deducens flumina ripa.
 Laxauit victos arcus, Geticæque sagittas
 Lactea Massagetes qui pocula sanguine miscet.
 Regna securigeri Bacchum sensere Lycurgi.
 Sensere terræ Zedacum feroces.
 Et quos vicinus Boreas ferit

Arua mutant, quasque Mæotis
 Illit gentes frigida fluctu.
 Quasque despectat vertice summo
 Sidus Arcadium, geminumque plaustrum.
 Ille dispersos domuit Gelonos.
 Ima detraxit trucidibus puellis.
 Ore deiecto petiere terram
 Thermodontiacæ graues cateruæ.
 Positis tandem leuib. sagittis,
 Mites factæ sacer & Cythæron
 Sanguine inundat,
 Ophioniæque cædē.
 Præcides siluas petiere, & agros.
 Præsidem Bacchum coluit nouerca.
 Nexos Aegeo redimita ponto,
 Tradit thalamis virginem relictam.
 Meliore pensans damna marito.
 Iumice sicco
 Fluxit Nyctileus latex.
 Garruli gramen secure riuū;
 Combibit dulces humus alta succos,
 Nivei que lactis candida fontes
 Mistæque odoro Lesbia cum thymo.
 Ducitur magno noua nupta coelo:
 Solenne Phœbus carmen
 Edit, infusus humero capillis.
 Concinit tædas geminus Cupido.
 Telum deposuit Iuppiter igneum,
 Condidit Baccho veniente fulmen.
 Lucida dum current annosi sidera mundi,
 Oceanus clausum dum fluctibus ambiat orbem,
 Lunaque dimissos dum plena recolliget ignes,
 Dum matutinos prædicet Lucifer ortus,
 Atque caruleum dum Nereæ nesciet Argos,
 Candida formosi venerabimur ora Lyæi.

ACTVS TERTIVS.

OE D I P V S. C R E O.

E T si ipse vultus flebiles præfert notas,
 Expone cuius capite placemus deos.

CR.

CR. Fari iubes tacere quæ luadet metus .

OE D. Si timent s non satis Thebæ mouent ,
At sceptrâ moueant lapsa cognata domus .

CR. Nescisse cupies nosse quæ nimium expetis .

OE D. Iners malorum remedium ignorantia est
Itan' & salutis publicæ indicium obrues ?

CR. Vbi turpis est medicina, sanari piget .

OE D. Audita fare, vel malo domitus graui ;
Quid arma possint regis irati scies .

CR. Odere reges dicta quæ dici iubent .

OE D. Mitteris Erebo vile pro cunctis caput ,
Arcana sacri voce nî retegis tua .

CR. Tacere liceat, nulla libertas minor
A rege peritur . OE D. Sæpe vel lingua magis
Regi atque regno muta libertas obest .

CR. Vbi non licet tacere, quid cuiquam licet ?
OE D. Imperia soluit, qui tacet, iussus loqui .

CR. Coacta verba placidus accipias precor .

OE D. Vlline pœna vocis expressæ fuit ?

CR. Est procul ab vrbe lucus ilicibus niger ,
Dircea circa vallis irriguæ loca .

Cupressus altis exerens siluis caput
Virente semper alligat trunco nemus .

Curuòsque tendit quercus & putre situ

Annosa ramos, huius abruptis latus

Edax vetustas, silua iam fessa cadens

Radice, fulta pender aliena trabe .

Amara baccis laurus, & tiliæ leues ;

Et Paphia myrtus, & per immensum mare

Motura remos alnus, & Phœbo obuia

Enode zephyris pinus opponens latus .

Medio stat ingens arbor, atque vmbra graui

Siluas minores vrget, & magno ambitu

Diffusa semis vna defendit nemus .

Tristis sub illa, lucis & Phœbi inscius ,

Restagnat humor, frigore æterno rigens .

Limosa pigram circuit fontem palus .

Huc vt sacerdos intulit senior gradum ,

Haud est moratus, præstitit noctem locus .

Tunc fossa tellus, & super rapti rogis

Iaciuntur ignes . ipse funesto integit

Vates amictu corpus, & frondem quatit .

agubris imos palla perfundit pedes .
 pallente cultu mæstus ingreditur senex ,
 luctifera canam taxus astringit comam .
 atro bidentes vellere , atque atræ boues
 retrò trahuntur flamma prædatur dapes ,
 tumque trepidat igne ferali pecus .
 vocat inde manes , tæque qui manes regis ,
 obfidentem claustra lethalis lacus .
 Armèque magicum voluit , & rapido minax
 Decantat ore quidquid aut placat leues
 Aut cogit umbras . sanguinem libat focis ,
 Solidasque pecudes vrit , & multo specum
 Saturat cruore . libat & niueum in super
 Lactis liquorem , fundit & Bacchum manu
 Læua . canitque rursus . & terram intuens
 Grauiore manes voce & attonita ciet .
 Litrauit Hecates turba , ter valles cauæ
 sonuere mæstum , tota succusso solo
 Pulsata tellus . audior , vates ait ,
 Rata verba fudi , rumpitur cœcum chaos ,
 Æterque populis Ditis ad superos datur .
 Subleat omnis silua , & erexit comam ,
 Duxere rimas robora , & totum nemus
 Concussit horror , terra se retrò dedit ,
 Gemitque penitus , siue tentari abditum
 Acheron profundum mente non æqua tulit .
 Siue ipsa tellus ut daret functis viam ,
 Compagè rupta sonuit , aut ira furens
 Triceps catenas Cerberus mouit graues .
 Subito dehiscit terra , & immenso sinu
 Laxata patuit . ipse pallentes deos
 Vidi inter umbras , ipse torpentes lacus ,
 Noctemque veram , gelidus in venis stetit
 Hæsitq; sanguis , læua profiluit cohors ,
 Et stetit in armis omne viperium genus
 Tratum , cateruæ dente Diræo satæ ,
 Auidumque populi pestis Ogygij malum .
 Tum torua Erinnyes sonuit , & cæcus Furor
 Horroreque , & vnà quidquid æternæ creant
 Celantque tenebræ . Luctus auersus comam ,
 Aegleque lapsum sustinens Morbus caput ,
 Grauis Senectus sibi met , & pendens Metus .

Nos .

Nos liquit animus. ipsa, quæ ritus senis,
 Artèsque norat, stupuit. intrepidus parens,
 Audaxque damno conuocat Ditis feri
 Exangue vulgus, illico nebulae leues
 Volitant, & auras libero cœlo trahunt.
 Non tot caducas educat frondes Eryx,
 Nec vere flores Hybla tot medio creat,
 Cum examen alto nectitur denum globo,
 Fluctusque non tot frangit Ionium mare,
 Nec tanta gelidi Strymonis fugiens minas
 Permutat hiemes ales, & cœlum secans
 Tepente Nilo pensat Arctos niues.
 Quot ille populos vatis eduxit sonus.
 Pavidæ latebras nemoris umbræ perunt
 Animæ tremantes. primus emergit solo,
 Dextra ferocem cornibus taurum premens
 Zetus, manūque sustinet læua che'ym,
 Qui saxa dulci traxit Amphion sono,
 Intèrque natos Tantalus tandem suos,
 Tutò superba fert caput fastu graui,
 Et numerat vmbas. peior hac genitrix adest
 Furibunda Agaue, tota quam sequitur manus
 Partita regem, sequitur & Bacchas lacer
 Pentheus, tenetque læuus etiam nunc minas.
 Tandem vocatus sæpe pudibundum extrulit
 Caput, atque ab omni dissidet turba procul,
 Celatque semet instat, & stygias preces
 Geminat sacerdos, donec in apertum efferat
 Vultus opertos Laius fari horreo!
 Stetit per artus sanguine effuso horridus,
 Pædore fædo squalidam obrectus comam,
 Et ore rabido fatur, o Cadmi effera,
 Genore semper læta cognato domus,
 Vibratè thyrsos, enthea gnatos manu
 Lacerate potius, maximum Thebis scelus
 Maternus amor est, patria non ira deum,
 Sed scelere raperis. non graui flatu tibi
 Luctificus auster, nec parum pluuio æthere
 Satiata tellus halitu sicco nocet.
 Sed rex cruentus, prima qui læuæ necis
 Sceptra, & nefandos occupat thalamos patris,
 Inuisa proles sed tamen peior parens

Quam gnatus, vtero rursus infausso grauis,
 qui in ortus semet, & matri impios
 regessit, quique (vix mos est feris)
 fratres sibi ipse genuit implicitum malum,
 Magisque monstrum Sphinge perplexum sua.
 Te te, cruenta sceptrum qui dextra geris,
 Te pater inultus vrbe cum tota petam,
 Eum cum Erinnas pronubas thalami traham,
 Traham sonantes verbera, incestam domum
 Vertam, & penates impio Marte obteram.
 Proinde pulsum finibus regem ocyus
 Agite exulem. quodcumque funesto gradu
 Solum relinquet, vere florifero virens.
 Reparabit herbas, spiritus pueros dabit
 Vitalis aura, veniet & siluis decor.
 Lethum, luesque, mors, labor, tabes, dolor,
 Comitatus illo dignus, excedent simul.
 Et ipse rapidis gressibus sedes volet
 Effugere nostras, sed graues pedibus moras
 Addam, & tenebo, reptet incertus via,
 Baculo senili triste praetentans iter.
 Praecipite terras, auferam celum pater.
 OED. Et ossa & artus gelidus inuasit tremor,
 Quidquid timebam facere, fecisse arguor.
 Tori iugalis abnuat Merope nefas,
 Sociata Polybo sospes absoluit manus
 Polybus meas, vterque defendit parens
 Cadem, stuprumque, quis locus culpa est super?
 Multo ante Thebae Laium amissum gemunt,
 Beota gressu quam meo tetigi loca.
 Falsusne senior, an deus Thebis grauis?
 Iam iam, tenemus callidi socios doli.
 Mentitur ista praefrens fraudi deos
 Yates, tibi que sceptrum desponde mea.
 CR. Egon, vi sororem regia expelli velim?
 Si me fides sacrata cognati laris
 Non contineret in meo certum statu.
 Tamen ipsa me Fortuna terreret, nimis
 Sollicita semper, liceat hoc tutò tibi
 Exuere pondus, ne recedentem opprimat.
 Iam te minore tutior pones loco.
 OED. Hortaris etiam, sponte deponam vt mea

Tam

Tam graua regna? CR. suadeam hoc illis ego
In utrumque quis est liber etiam nunc status.
Tibi iam necesse ferre fortunam tuam.

OE D. Certissima est regnare cupienti via,
Laudare modica, & ocium ac somnum sequi.
Ab inquieto saepe simulatu r quies.

CR. Parumne me tam longa defendit dies?

OE D. Aditum nocendi perfido praestat dies.

CR. Solutus onere regio, regni bonis
Fruor, domusque ciuium coetu viger,
Nec vlla vicibus surgit alternis dies,
Qua non propinqua munera ad nostros lares
Scepri redundant, cultus, opulentæ dapes,
Donata multis gratia nostra salus,

Quid tam beatæ deesse fortunæ rear?

OE D. Quod res secundæ non habent vniquâ modum.

CR. Incognita igitur ut nocens causa cadam?

OE D. Num ratio vobis reddita est vitæ meæ?

Num audita causa est nostra Tiresiæ? tamen
Sontes videmur. facitis exemplum, sequor.

CR Quid si innocens sum? OE D. dubia pro certis

Timere reges. CR. qui pauet vanos metus,

Veros fatetur. OE D. quisquis in culpa fuit,

Dimissus odit omne quod dubium putat.

CR. Sic odia fiunt. OE D. odia qui nimium time

Regnare nescit, regna custodit metus.

CR. Qui sceptrâ duro sæuus imperio regit,

Timet timentes, metus in auctorem redit.

OE D. Seruate fontem saxo inclusum specu,

Ipsæ ad penates regios referam gradum.

CHORVS.

Anapæstici, choriambici, sapphici, trochaici
& iambici inter se mixti & confusi.

Non tu tantis causa periclis,
Non hæc Labdacidas premunt
Fata, sed veteres Deum
Ira sequuntur. Castalium nemus
Vmbra Sidonio præbuit hospiti,
Lauitque Dirce Tyrios colonos.

primum magni natus Agenoris,
 Bellus per orbem furta sequi Iouis,
 Nob nostræ ramis constitit arboris,
 Razdonem numerans suum;
 Monitumque Phœbi iussus erranti
 Comes ire vaccæ, quam non flexerat
 Vomer, aut tardi iuga curua plaustrî,
 Deseruit fugas, nomènque genti
 Inauspicata de boue tradidit.
 Tempore ex illo noua monstra semper
 Protulit tellus, aut anguis imis
 Vallibus editus, annosa supra
 Robora sibilat, suprâque pinus,
 Supra Chaonias celsior arbores
 Caruleum erexit caput,
 Cum maiore sui parte recumberet.
 Aut foeta tellus, impio partu
 Effudit arma.
 Sonuit reflexo clâssicum cornu,
 Lituiusque adunco stridulos cantus
 Elisit ære. antè non linguas
 Alias, & arma vocis ignotæ
 Clamore primum hostico experti
 Agmina campos cognata tenent.
 Dignaque iacto semine proles
 Vno ætatem permenfa die,
 Post luciferi nata meatus,
 Ante Hesperios occidit ortus.
 Horret tantis aduena monstribus,
 Populi que timet bella recentis
 Donec cecidit sæua iuuentus.
 Genitrixque suo reddi gremio
 Modò productos vidit alumnos.
 Hac transierit ciuile nefas.
 Illa Herculeæ norint Thebæ
 Prælia fratrum.
 Quid Cadmei fata nepotis,
 Cum viuacis cornua cerui
 Frontem ramis texere nouis.
 Dominumque canes egere suum.
 Præceps filuas montesque fugit
 Citus Astæon, agili que magis

H

Pede

Pede per saltus & saxa vagus
Metuit motas zephyris plumas,
Et quæ posuit retia vitat,
Donec placidi fontis in vnda
Cornua vidit, vultusque feros,
Vbi virgineos fouerat artus
Nimium sæui diua pudoris.

ACTVS QVARTVS,

OEDIPVS, IOCASTA.

C Vras reuoluit animus, & repetit metus.
Obijisse nostro Laium scelere autumant
Superi inferique, sed animus contrà innocens,
Sibi que melius quàm deis notus, negat.

Redit memoria tenue per vestigium,
Cecidisse nostri stipitis impulsu obuium,
Datùmque Diti, cùm prior iuuenem senex
Curru superbus pelleret, Thebis procul,
Phoea trifidas regio quâ scindit vias.

Vnanimi coniux explica errorem precor,
Quæ spatia moriens Laius vitæ tulit.

Primòne in æuo viridis, an fracto occidit?

IO. Inter iuuenem senemque, sed propior seni.

OED. Frequensne turba regum cinxit latus?

IO. Plures fefellit error ancipitis viæ,

Paucos fidelis curribus iunxit labor.

OED. Aliquisne cecidit regio fato comes?

IO. Vnum fides virtusque consortem addidit.

OED. Teneo nocentem, conuenit numerus, locus.

Sed tempus adde. IO. decima iam metitur seges.

• SENE X. OEDIPVS,

C Orinthus te populus in regnum vocat
Patrium, quietem Polybus æternam obtinet.

OED. Vt vndique in me sæua fortuna irruit.

Ediffere agedum, quo cadat fato parens.

SE. Animam senilem mollis exoluit sopor.

OED. Genitor sine vlla cæde, defunctus iacet.

Testor, licet iam tollere ad cœlum piè

puras

Puras nec villa scelera metuentes manus .
 Sed pars magis metuenda fatorum manet .
 SE. Omnem paterna regna discutiant metum .
 OED. Repetam paterna regna , sed matrem horreo .
 SE. Metuis parentem , quæ tuum reditum expetens
 Sollicita pendet ? OED. ipsa me pietas fugat .
 SE. Viduam relinques ? OED. tangis en ipsos metus :
 SE. Effare , mersus quis premat mentem timor .
 Præstare tacitam regibus soleo fidem .
 OED. Connubia matris Delphico admonitu tremo .
 SE. Timere vana desine , & turpes metus
 Depone , Merope vera non fuerat parens .
 OED. Quod subditicij præmij gnati petit ?
 SE. Regnum , superbam liberi adstringunt fidem .
 OED. Secreta thalami , fare , quo excipias modo .
 SE. Hæ te parenti paruulum tradunt manus .
 OED. Tu me parenti tradis ? at quis me tibi ?
 SE. Pastor nivoso sub Cithæronis iugo .
 OED. In illa temet nemora quis casus tulit ?
 SE. Illo sequebar monte cornigeros greges .
 OED. Nunc adijce certas corporis nostri notas .
 SE. Forata ferro gesseras vestigia ,
 Tumore nactus nomen , ac vitio pedum .
 OED. Quis fuerit ille , qui meum dono dedit
 Corpus , requiro SE. regios pavit greges ,
 Minor sub illo turba pastorum fuit .
 OED. Eloquere nomen . SE. prima languescit senum
 Memoria , longo lassâ sublabens situ .
 OED. Potè sine facie noscere ac vultu virum ?
 SE. Fortasse noscam , sæpe iam spatio obrutam
 Levis exoletam memoriam reuocat nota .
 OED. Ad sacra & aras omne compulsam pecus
 Duces sequantur , ite properè , accersite
 Famuli , penes quos summa consistit gregum .
 SE. Siue ista ratio , siue fortuna occulit ,
 Latere semper patere quod latuit diu .
 Sæpe eruentis veritas patuit malo .
 OED. Malum timeri maius his aliquod potest ?
 SE. Magnum esse , magna mole quod petitur , scias .
 Concurrit illinc publica , hinc regis salus ,
 Vtrinque patria , contine medias manus ,
 Vt nil lacestas , ipsa se fata explicant .

H 2

Non

Non expedit concutere felicem statum.

OED. Tutò mouetur quidquid extremo in loco est.

SE. Nobilius aliquid genere regali appetis?

Ne te parentis pigeat inuenti vide.

OED. Nec poenitendi sanguinis quæram fidem.

Sed nosse certum est. ecce grandæuus senex,

Arbitria sub quo regij fuerant gregis,

Phorbas refertne nomen, aut vultum senis?

SE. Arridet animo forma, nec notus satis,

Nec rursus iste vultus ignotus mihi.

Regnum obtinente Laio famulus greges

Agitasti opimos, sub Cithæronis plaga?

PHORBAS. SENE X.

OE D I P V S.

Lætus Cithæron pabulo semper nouo
Aestiuâ nostro prata summittit gregi.

SE. Noscisne memet? P. dubitat anceps memoria.

OED. Huic aliquis à te traditur quondam puer?

Effare, dubitas? cur genas mutat color?

Quid verba quæris? veritas odit moras.

PH. Obducta longo temporum tractu moues.

OED. Fatere, ne te cogat ad verum dolor.

PH. Inutile isti munus infantem dedi.

Non potuit ille luce, non cœlo frui.

SB. Procul sit omen, viuit, & viuât precor.

OED. Superesse quare traditum infantem negas?

PH. Ferrum per ambos tenue transactum pedes

Ligabat artus, vulneri innatus tumor,

Puerile sœda corpus urebat lue.

SE. Quid quæris ultra? fata iam accedunt propè.

OED. Quis fuerit infans, edoce. PH. prohibet fides.

OE. Huc aliquis ignem, flamma iam excutiet fides.

Per tam cruentas vera quærenti vias.

PH. Ignosce quæso, si ferus videor tibi,

Et impotens, iam parta vindicta in manu est.

OED. Dic vera, quisnam, quodue generatus patre.

Qua matre genitus, PH. coniuge est genitus tua.

OED. Dehisce telus, tûque tenebrarum potens

In tartara ima rector vmbraarum rape

Retro reuerſas generis ac ſtirpis vices .
 Congerite ciues ſaxa in infandum caput ,
 Maſſate telis, me petat ferro parens ;
 Me natus, in me coniuges arment manus ,
 Fratresque, & æger populus ereptos rogis
 Iaculetur ignes, ſeculi crimen vagor ,
 Odium decorum, iuris exitium ſacri ,
 Qua luce primùm ſpiritus hauſi rudes ,
 Iam morte dignus. redde nunc animos pareas ,
 Nunc aliquid aude ſceleribus dignum tuis .
 Iperge, propero regiam curſu pete ,
 Gratæ matri, liberis aucta domo .

C H O R V S.

Choriambici.

Fata ſi liceat mihi
 Fingere arbitrio meo ,
 Temperem zephyro leui
 Vela, ne preſſæ graui
 Spiritu antennæ tremant ;
 Lene ſed modicum fluens
 Aura, nec vergens latus ,
 Ducat intrepidam ratem .
 Tuta me media vehat
 Vita, decurrente via .
 Cnoſſium regem timens ,
 Alta dum demens petit .
 Artibus fidens nouis ,
 Certat & veras aues
 Vincere, ac falſis nimis
 Imperat pennis puer .
 Nomen eripuit freto .
 Callidus medium ſenex
 Dædalus librans iter ,
 Nube ſub media ſtetit ,
 Alitem expectans ſuam .
 Qualis accipitræ minas
 Fugit, & ſparſos metu
 Colligit fœtus auis .
 Donec in ponto manus

Mouit implicitas puer,
Comes audacis viæ.
Quidquid excessit modum,
Pendet instabili loco.
Sed quid hoc? postis sonat.
Mæstus & famulus manu
Regius quassat caput.
Ede quid portes noui.

ACTVS QVINTVS.

N V N C I V S .

P Rædicta postquàm fata, & infandum genus
Deprendit, ac se scelere conuictum O Edipus
Damnauit, ipse regiam infestus petens
Inuisa propero tecta penetrauit gradu.
Qualis per arua Libycus insanit leo,
Fuluam minaci fronte concutiens iubam.
Vultus furore toruus, atque oculi truces,
Gemitus, & altum murmur, & gelidus fluit
Sudor per artus, spumat, & voluit minas,
Ac mersus altè magnus exundat dolor.
Secum ipse sæuus grande nescio quid parat,
Suisque fati simile, Quid pœnas moror?
Vt hoc scelestum pectus aut ferro petat,
Aut feruido aliquis igne vel saxo domet?
Quæ Tigris, aut quæ sæua visceribus meis
Incurrer ales: ipse tu scelerum capax
Sacer Cithæron, vel feras in me tuis
Emitte filius, mitte vel rabidos canes.
Nunc redde Agauen. anime quid mortem times?
Mors innocentem sola fortunæ eripit.
Hæc raptus aptat impiam capulo manum,
Ensẽque ducit. Itane tam magnis breues
Pœnas sceleribus soluis, atque vno omnia
Pensabis ictu, moreris, hoc patri sat est.
Quid deinde matri, quid malè in lucem editis
Gnatis? quid ipsi quæ tuum magna luit
Scelus ruina, flebili patriæ dabis?
Soluenda non est illa, quæ leges ratas
Natura in vno vertit Oedipode, nouos

Com

Commenta partus, supplicij eadem me's
Nouetur. iterum viuere, atque iterum mori
Licet, renasci semper, vt toties noua
Supplicia pendas. vteré ingenio miser,
Quod sæpe fieri non potest, fiat diu.
Mors eligatur longa, queratur via,
Qui nec sepultis mistus, & viuís tamen
Exemptus erres, morere, sed citra patrem.
Conctaris anime, subitus an vultus grauat
Pessa sus imber, ac rigat fletu genas?
Ex flere satis est, haftenus fundent leuém
Oculi liquorem, sedibus pulsi suis
Lacrymas sequantur. hi maritales statim
Todiuntur oculi. dixit, atque ira furit,
Ardent minaces igne iraculento genæ;
Oculique vix se sedibus retinent suis.
Violentus, audax, mutus, iratus, ferox.
Tantum cruentus gemit, & dictum fremens
Manus in ora torfit, ac contra truces
Oculi steterunt, & suam intenti manum
Vtrò insequuntur, vulnere occurrunt suo.
Scrutatur avidus manibus vncis lumina,
Radice ab ima funditus vulsos simul
Euoluit orbes, hæret in vacuo manus,
Et fixa penitus vnguibus lacerat cauos
Aliè recessus luminum, & inanes sinus;
Sæuitque frustra, plusque quàm sat est furit.
Tantum est periculum lucis, attollit caput,
Cauique iustrans orbibus cœli plagas,
Noctem experitur, quidquid effossis malè
Dependet oculis, rumpit, & victor deos
Conclamat omnes. Parcite en patriæ, precor.
Iam iussa feci, debitas pœnas tuli.
Inuenta thalamis digna nox tandem meis,
Rigat ora foedus imber, & lacerum caput
Largum reuulsis sanguinem venis vomit.

Anapaestici.

Fatis agimur, cedere fati.
 Non sollicitæ possunt curæ
 Mutare rati stamina fusi.
 Quidquid patimur mortale genus,
 Quidquid facimus, venit ex alto.
 Seruatque suæ decreta colus
 Lachesis dura reuoluta manu
 Omnia certo tramite vadunt.
 Primusque dies dedit extremum.
 Non illa Deo veruisse licet,
 Quæ nexa suis currunt causis.
 It cuique ratus, prece non vlla
 Mobilis, ordo. multis ipsum
 Timuisse nocet, multi ad fatum
 Venere suum, dum fata timent.
 Sonuere fores, atque ipse suum
 Duce non vilo molitur iter
 Luminis orbus.

OEDIPVS. CHORVS.

IOCASTA.

Bene habet, peractum est, iusta persolui patri.
 Iuuant tenebræ, quis Deus tandem mihi
 Placatus atra nube perfundit caput?
 Quis scelera donat, confusum euasi diem.
 Nil parricida dexteræ debes tuæ.
 Lux te refugit, vultus O. Edipodem hic decet.
 CH. En, ecce rapido sæua profiluit gradu
 Iocasta vecors, quæ talis attonita & furens
 Cadmea mater abstulit gnato caput,
 Sensimue raptum traxit afflictum alloqui
 Cupit, pauetque. iam malis cessit pudor.
 IO. Cupiunt, & horrent ora. nam quid te vocem?
 Gnatumne, dubitas, gnatus es, gnati pudet?
 Immitis oro gnate, quò auertis caput,
 Vacuòsque vultus, OED. quis frui tenebris vetat?

Quis reddit oculos ; mater, an matris sonus ?
 Perdidimus operam. congregi fas amplius
 Haud est. nefandos diuidat vastum mare,
 Dirimâtque tellus abdita, & quisquis sub hoc
 In alia versus sidera, ac solem auium
 Dependet orbis, alterum ex nobis ferat.
 IO. Fati ista culpa est, nemo sit fato nocens.
 OED. Iam parce verbis mater, & parce auribus.
 Per has reliquias corporis trunci precor,
 Per inauspicatum sanguinis pignus mei,
 Per omne nostri nominis fas & nefas.
 IO. Quid anime torpes, socia cur scelerum dare
 Poenas recusas, omne confusum perit
 Incesta per te iuris humani decus.
 Morere, ac nefastum spiritum ferro exige.
 Non si ipse mundum concitans diuum sator
 Corusca læua tela iaculetur manu,
 Vnquam rependam sceleribus poenas pares.
 Mater nefanda. mors placet, mortis via
 Quaratur agedum comoda matri manum,
 Si parricida es, restat hoc operi vltimum.
 Rapiatur ensis, hoc iacet ferro meus
 Coniux quid illum nomine haud vero vocas,
 Socrer est. vtrumne pectori infigam meo
 Telum, an patenti conditum iugulo imprimam ?
 Eligere nescis vulnus. hunc dextra hunc pete
 Vtrum capax, qui virum & gnatum tulit.
 CH. Iacet perempta, vulnere immoritur manus,
 Ferrumque secum nimius eiecit cruor.
 OED. Te fatidice, te præsidem veri Deum
 Compello, solum debui tatis patrem.
 & sparricida, plusque quàm timui nocens.
 Matrem peremi, scelere confecta est meo.
 O Phæbe mendax, fata superari impia.
 Pavitante gressu sequere fallaces vias,
 Suspensa plantis efferens vestigia.
 Cæcam tremante dextera noctem rege.
 Ingradere præceps, lubricos ponens gradus.
 Inprofuge, vade, siste ne in matrem incidas.
 Quicumque fessi corpore, & morbo graues
 Semianima trahitis corpora, en fugio, exeo,
 Releuate colla, mitior cœli status

H 5

Poli

Post terga sequitur, quisquis exilem iacens
 Animam retentat, viuidos haustus leuis
 Concipiat. ite, ferte depositis opem.
 Mortifera mecum vitia terris extraho.
 Violenta fata, & horridus mortis tremor;
 Maciesque & atra pestis, & rabidus dolor
 Mecum; ite mecum, ducibus his uti libet.

L. ANNÆI
SENECÆ
THEBAIS.
TRAGŒDIA VI.
ARGVMENTVM.

OEDIPVS qui patrem occiderat, & matrem
duxerat in vxorem, & ob scelera seipsum excœcaue-
rat (vt in alia habetur Tragœdia) duos filios genuit
ex matre, vxore sua. Eteoclen & Polynicen, & filiam
Antigonem. Filij adulti patrem expulerunt, & in-
ter se sic regnum diuiserunt vt vnus vno, alius alio
anno regnaret, illo exuante qui non regnaret. Ini-
tio regnavit Eteocles, & vltra tempus pactum tenuit
regnum, frater exul vxorem duxit filiam regis Adra-
sti, à quo accepto auxilio fratrem expugnare voluit,
Ceciderunt ambo in bello mutuis vulneribus, vt in
Statio habetur. Seneca autem non describit finem
belli, sed solum procœmia.

INTERLOCVTORES.

OEDIPVS. ANTIGONE.

NVNCIVS. IOCASTA,

POLYNICES.

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

H 6 ACTVS

ACTVS PRIMVS.

OEDIPVS. ANTIGONE.

CÆCI parentis regimen ac fessi vnicuique
 Patris leuamen gnata, quā tanti est mihi
 Genuisse vel sic, desere infauitū patrem.
 In recta quid deflectis errantem gradū
 Permite labi, melius inueniam viam
 Quam quæro solus, quæ me ab hac vita extrahat,
 Et hoc nefandi capitis aspectū leuet
 Coelum atque terras quantulum hac egi manu?
 Non video noxæ conscium nostræ diem.
 Sed videor, hinc iam solue inhaerentem manum
 Et patere cæcum, qua volet, ferti pedem.
 Ibo, ibo, qua prærupta protendit iugā
 Meus Cithæron, qua peragrati celer
 Per saxa montis iacuit Aethæon, suis
 Noua præda canibus, qua per obscurum nemus
 Siluamque opacæ vallis instinctas deo
 Egit sorores mater, & gaudens malo
 Vibrante thyrsu prætulit fixum caput,
 Vel qua cucurrit corpus inuisum trahens
 Zethi iuuentus, qua per horrentes rubos
 Tauri ferocis sanguis ostentat fugas,
 Vel qua alta maria vertice immerso premit,
 Indque præceps, qua sceltus fugiens suum,
 Nouumque faciens, mater insiluit freto
 Mensura gnatum seque. felices quibus
 Fortunā melior tam bonas matres dedit.
 Est alius istis noster in siluis locus,
 Qui me reposcit, hunc petam cursu incito,
 Non hæsitabit gressus, huc omni duce
 Spoliatus ibo. quid moror sedes meas?
 Montem Cithæron redde, & hospitium mihi
 Illud meum restitue, vt expirem senex,
 Vbi debui infans, recipe supplicium vetus
 Semper eruenta, sæue, crudelis, ferox,
 Cum occidis & cum parcis, olim iam tuum
 Est hoc cadauer. perage mandatum patris,
 Iam, & matris, animus gessit antiqua exequi

Supplicia . quid me gnata pestifero tenes
 Amore vinctum, quid tenes, genitor vocat .
 Sequor, sequor, iam parce, sanguineum gerens
 Insigne regni Laius rapti furit .

Et ecce manes manibus infectis petit ,
 Foditque vultus. gnata genitorem vides .
 AN. Ego video, tandem spiritum inimicum exue .

OED. Desertor anime, fortis in partem tui ,
 Omitte pœnas languidas longæ moræ ,
 Mortemque totam recipe. quid segnis traho ,
 Quid viuo, nullum facere iam possum scelus .
 Possum miser, prædico, discede à patre ,
 Discede virgo. timeo post matrem omnia .

AN. Vis nulla genitor à tuo nostram manum
 Corpore resoluet, nemo me comitem tui
 Eripiet vîquam . Labdaci claram domum .
 Opulenta ferro regna germani petant ;
 Pars magna patris optimo è regno mea est,
 Pater ipse, non hunc auferet frater mihi,
 Thebana raptò sceptrà qui regno tenet .
 Non hunc cateruas alter Argolicas agens .
 Non si reualsos Iuppiter mundo tonet ,
 Mediûmque nostros fulmen in nexus cadat ,
 Manum hanc remittam. prohibeas genitor licet ,
 Regam abnuentem, dirigam inuitum gradum ,
 In planâ tendis, vado. prærupta expetis ?
 Non obsto, sed præcedo: quouis vtere
 Duce è duobus, omnis eligitur via .
 Perire sine me non potes, mecum potes .
 Hic alta rupes arduo surgit iugo ,
 Spectatque longè spatia subiccti maris .
 Vis hanc petamus, nudus hic pendet filix ,
 Hic scissæ tellus faucibus ruptis hiat .
 Vis hanc petamus, hic rapax torrens cadit ,
 Partesque lapsi montis exelas rotat ,
 In hunc ruamus, dum prior quò vis eo ,
 Non deprecor, non hortor. extinguere cupis ,
 Votumque genitor maximum mors est tibi ,
 Si moreris, antecede. si viuis, sequor .
 Sed flecte mentem, pectus antiquum aduoca ,
 Victasque magno pectore ærumnas doma .
 Resiste, tantis in malis vinci malum est .

OED.

OED. Vnde in nefanda specimen egregium domo
 Vnde ista generi virgo dissimilis suo,
 Fortuna? credis, aliquis est ex me pius?
 Non esset vñquam, fata bene noui mea,
 Nisi vt noceret. ipsa se in leges nouas
 Natura vertet, reget in fontem citas
 Reuolutus vñdas amnis, & noctem afferet
 Phoebea lampas, hesperus faciet diem,
 Vt ad miseras aliquid accedat meas.
 Pij quoque erimus, vnica O Edipodæ est salus,
 Non esse saluum, liceat vlisci patrem
 Adhuc inultum. dextra quid cessas iners
 Exigere pœnas, quidquid exactum est adhuc,
 Matri dedisti, mitte genitoris manum
 Animosa virgo, funus extendis meum,
 Longasque viui ducis exequias patris.
 Aliquando terra corpus inuisum tege.
 Peccas honesta mente, pietatem vocas,
 Patrem insepultum trahere. qui cogit mori
 Nolentem, in æquo est, quique properantē impedit
 Occidere est, verare cupientem mori.
 Nec tamen in æquo est, alterum grauius reor.
 Malo imperari, quàm eripi mortem mihi.
 Desiste cœpto virgo, ius vitæ ac necis
 Meæ penes me est, regna deserui libens,
 Regnum mei retineo. si fida es comes,
 Ensem parenti trade, sed notum nece
 Ensem paterna tradis, an gnati tenent
 Cum regno & illum? faciet, vbi cumq; est, scelus.
 Ibi sit. relinquo, gnatus hunc habeat meus.
 Sed vterq; flammis potius, & vastum aggerem
 Compone, in altos ipse me immittam rogos.
 Erectam ad ignes funebrem adscendam firuem,
 Pectusq; toturam durum, & in cineres dabo
 Hoc quidquid in me viuit. vbi sæuum est mare?
 Duc, vbi sit altis præritum saxis iugum,
 Vbi torua rapidas ducat Ismenos vada,
 Duc, vbi feræ sint, vbi fretum, vbi præceps locus.
 Si dux es. illuc ire morituro placet,
 Vbi sedit alta rupe semifero dolos
 Sphinx ore nestens, dirige huc gressu pedem.
 Hic siste patrem, dira ne sedes vacet,

Moi.

Monstrum repone maius, hoc saxum insidens
 Obscura nostræ verba fortunæ loquar,
 Quæ nemo soluat. quisquis Assyrio loca
 Possessa regi scindis, & Cadmi nemus
 Serpente notum, sacra quo Dirce latet,
 Supplex ad aras quisquis Euroten bibis;
 Spatiamque fratre nobilem gemino colis;
 Quicumque Elim, Parnâson, & Boeotios
 Colonus agros vberis tondes soli;
 Averte mentem, sæua Thebarum lues
 Luctifica, cæcis verba committens modis,
 Quid simile posuit, quid tam inextricabile,
 Anger, patrisque rivalis sui,
 Pater suorum liberum, & fratrum parens,
 Vno atia partu liberos peperit viro,
 Ac sibi nepotes. monstra quis tanta explicet.
 Ego ipse, victæ spolia qui Sphingis tuli,
 Hæreo, fati tardus interpret mei.
 Quid perdis vltra verba? quid pectus ferum
 Mollire tentas precibus, hoc animo sedet,
 Effundere hanc cum morte luctantem diu
 Animam, & tenebras petere. nam sceleri hæc meo
 Tarum alta nox est. Tartaro condi iuuat,
 Et si quid vltra Tartarum est. tandem liber.
 Quod olim oportet, morte prohiberi haud queo.
 Ferrum negabis, noxias lapsa vias
 Cludes, & arctis colla laqueis inferi
 Prohibebis, herbas, quæ ferunt lethum, auferes,
 Quid ista tandem cura proficiet tua?
 Vbiq; mors est. optimè hoc cauit Deus,
 Eripere vitam nemo non homini potest;
 At nemo mortem, mille ad hanc aditus patent.
 Nil quaero, dextra noster & nuda solet
 Bene animus uti, dextra nunc toto impetu.
 Toto dolore, viribus totis veni.
 Non destino vnum vulneri nostro locum.
 Totus nocens sum, quâ voles, mortem exige.
 Effringe corpus, corque tot scelerum capax
 Euelle, totos viscerum nuda sinus,
 Fractum incitatis ictibus guttur sonet;
 Laceratæ fixis vnguibus venæ fluant;
 Aut dirige iras, quò soles, hæc vulnera.

Re-

Rescissa multo sanguine ac tabe irriga.
 Hac extrahe animam. duram, inexpugnabilem.
 Et tu parens, ubicumque poenarum aibiter
 Adstas mearum, non ego hoc tantum scelus
 Vlla expiari credidi poena satis
 Vnquam, nec ista morte contentus fui,
 Nec me redemi parte, membratim tibi
 Volui perire, debitum tandem exige.
 Nunc soluo poenas, tunc tibi inferias dedi.
 Ades, atque inerte dexteram introrsus preme.
 Magisque merge, timida cum paruo caput
 Libavit haustu, vixque cupientes sequi
 Eduxit oculos. haeret etiam nunc mihi
 Ille animus, haeret, cum recusantem manum
 Pressere vultus. audias verum O Edipum.
 Minus cruisti lumina audacter tua,
 Quam praestitisti. nunc manum cerebro indue.
 Hac parte mortem perage, qua coepit mori.
 AN. Parca o parens magnanime miseranda precor
 Ut verba gnata mente placata audias.
 Non te ut reducam veteris ad specimen domus.
 Habitumque regni flore polentem inclyti,
 Peto, aut ut iras, tempore aut ipsa mora
 Fractis, remisso pectore ac placido feras.
 Et hoc decebat roboris tanti virum,
 Non esse sub dolore, nec vitam malis
 Dare terga, non est, ut putas, virtus pater
 Timere vitam, sed malis ingentibus
 Obstare, nec se vertere, ac retrò dare.
 Qui fata proculcauit, ac vitae bona
 Proiecit, atque abscessit, & casus suos
 Oneravit, ipsi, cum video, nullo est opus,
 Quare ipse mortem cupiat, aut quare petat.
 Vtrumque timidi est velle. contempsit mori.
 Qui concupiscit. cuius haud ultra mala
 Exire possunt, in loco tuto est situs.
 Quis iam deorum (velle fac) quidquam potest
 Malis tuis adijcere, iam nec tu potes,
 Nisi hoc, ut esse te putes dignum necesse.
 Non es, nec ulla peccus hoc culpa atigit.
 Et hoc magis te genitor infontem voca.
 Quod innocens es d'js quoque inuitis. quid est

Quod

Quod te efferarit, quod nouos suffligerit
 Simulos dolori, quid te ad infernas agit
 Sedes? quid ex his pellit, ut careas die,
 Cares, ut alijs nobilem muris domum,
 Patriamque fugias, patria tibi viuo perit.
 Gnatos fugis, matremque, ab aspectu omnium
 Fortuna te summouit, & quidquid potest
 Auferre cuiquam mors, tibi hoc vita abstulit.
 Regni tumultus, turba fortunæ prior
 Abscessit ante iusta. quem genitor fugis,
 Quid. Me fugio, fugio conscium scelerum omnium
 Pectus, manumque hanc fugio, & hoc cœlum, & deos.
 Et dira fugio scelera, quæ feci nocens.
 Ego hoc solum. frugifera quo surgit Ceres,
 Ictus, has ego auras ore pestifero traho,
 Ego laticis haustu satior, & aut villo fruor
 Alma parentis munere, ego castam manum
 Nefandus, incestificus, execrabilis
 Atrecto, ego villos aure concipio sonos,
 Per quos parentis nomen, aut gnati audiam,
 Vnam quidem rescindere has quirem vias,
 Manibusque adactis omne, quo voces meant,
 Aditusque verbis tramite angusto patet,
 Bruere possem gnata. iam sensum tui,
 Quæ pars meorum es, criminum infelix pater
 Fugissem. inhæret ac recrudescit nefas.
 Subinde & aures ingerunt quidquid mihi
 Regastis oculi, cur caput tenebris graue
 Non mitto ad umbras Ditis æternas, quid hæc
 Manes meos derinco, quid terram grauo?
 Mistusque superis erro, quid restat mali,
 Regnum, parentes, liberi, virtus quoque,
 Et ingenij solertis eximium decus
 Periere, cuncta sors mihi infesta abstulit.
 Lacrymæ supererant, has quoque eripui mihi.
 Absiste, nullas animus admittit preces,
 Nouamque poenam sceleribus quærit parem.
 Et esse par quæ poterit, infanti quoque
 Decreta mors est. fata quis tam tristia
 Sortitus umquam, videram nondum diem,
 Vterique nondum solueram clusi moras,
 Et iam timebar. protinus quosdam editos

Nox

Nox occupauit, & nouæ luci abstulit :
 Mors me antecessit. aliquis intra viscera
 Materna lethum præcociis fœtū tulit.
 Sed numquid & peccauit, abstrusum, abditum.
 Dubitūque an essem, sceleris infandī reum
 Deus egit, illo teste damnauit parens.
 Calidōque teneros transtulit ferro pēdes,
 Et in alta nemora pabulum misit feris,
 Auius & auidis, quas Cithæron noxius
 Cruore sæpe regio attractas alit.
 Sed quem deus damnauit, abiecit pater,
 Mors quoque refugit, præstiti Delphis fidem.
 Genitorem adortus inopia strauit nece.
 Hoc alia pietas redimet. occidi patrem,
 Sed matrem amaui. proloqui hymenæum pudet.
 Tedaſque nostras. has quoque inuitum pati
 Te coge pœnas, facinus ignotum, efferum,
 Inusitatum fare, quod populi horreant,
 Quod esse factum nulla non ætas neget,
 Quod patricidam pudeat. in patrios toros
 Tuli paterno sanguine aspersas manus,
 Scelerisq̃ue precium maius accepi scelus.
 Leue est paternum facinus, in thalamos meos
 Deducta mater, ne parum scelerum foret,
 Fecunda, nullum crimen hoc maius potest
 Natura ferre, si quod etiamnum est tamen,
 Qui facere possunt, dedimus. abieci necis
 Pretium paternæ sceptrum, & hoc iterum manus
 Armauit alias, optimæ regni mei
 Fatum ipse noui, nemo sine sacro feret
 Illud citiore. magna præſagit mala
 Paternus animus, iacta iam sunt semina
 Cladis futuræ, spernitur pacti fides.
 Hic occupato cedere imperio negat.
 Ius ille, & isti fœderis testes deos
 Inuocat, & Argos exul, atque vrbes mouet
 Graias in arma. non leuis fessis venit
 Ruina Thebis, tela, flammæ, vulnera
 Instant, & istis si quod est maius malum,
 Vt esse genitos nemo non ex me ſciat.
 AN. Si nulla, genitor, causa viuendi tibi est;
 Hæc vna abundè est, vt pater gnatos regas

Gra

Graui ter furentes, tu impij belli minas
 Auertere vnus, tūque vecordes potes
 Inhibere iuuenes, ciuibus pacem dare,
 Patriæ quietem, foederi læso fidem.
 Vitam tibi ipse si negas, multis negas.
 OED. Illis parentis vllus aut æqui est amor,
 Auidis cruoris, imperij, armorum, doli,
 Diris, scelestis, breuiter vt dicam, meis,
 Certant in omne facinus, & pensi nihil
 Ducunt vbi illos ira præcipites agat.
 Nefasque nullum, per nefas nati, putant.
 Non patris illos tangit afflicti pudor,
 Non patria, regno pectus attonitum furit.
 Scio quò ferantur, quanta moliri parent,
 Ideoque lethi quæro maturi viam,
 Morique propero, dum in domo nemo est mea
 Nocentior me. gnata quid genubus meis
 Fles aduoluta, quid prece indomitum domas,
 Vnum hoc habet fortuna, quo possim capi,
 Inuictus alijs. sola tu affectus potes
 Mollire duos, sola pietatem in domo
 Docere nostra. nil graue aut miserum est mihi,
 Quod te sciam voluisse, tu tantum impera.
 Hic OEdipus AEgea tranabit freta,
 Inbente te, flammæque, quas Siculo vomit
 De monte tellus igneos voluens globos,
 Excipiet ore, seque serpenti offeret,
 Quæ saua furto nemoris Herculeo furit.
 Inbente te præbebit alitibus iecur,
 Inbente viuet.

ACTVS SECVNDVS.

NVCIVS. OEDIPVS,

ANTIGONE.

Regia stirpe edite,
 Thebæ pauentes arma fraterna inuocant.
 Rogantque tectis arceas patrijs faces.
 Non sunt minæ, iam propius accessit malum:
 Nam regna repetens frater & pactas vices,

In

In bella cunctos Graciae populos agit ;
 Septena muros castra Thebanos premunt.
 Succurre, prohibe pariter & bellum, & nefas.
OED. Ego ille sum, qui scelera committi vetem,
 Et abstinere sanguine à caro manus
 Doceam, magister iuris, & amoris pij
 Ego sum, meorum exempla facinorum appetunt.
 Me nunc sequitur tur, laudo & agnosco libens,
 Exhortor, aliquid, vt patre hoc dignum gerant.
 Agite ô propago clara, generosam indolem
 Probate factis, gloriam ac laudes meas
 Superate, & aliquid facite, propter quod patrem
 Adhuc iuuet vixisse. facietis scio ;
 Sic estis orti, scelere defungi haud leui,
 Haud vfitato, tanta nobilitas potest.
 Ferte arma, facibus petite penetrales deos,
 Frugemque flamma merite natalis soli,
 Miscete cuncta, rapite in exitium omnia,
 Deijcite passim mœnia, in planum date,
 Templis deos obruite, maculatos lares
 Conflante, ab imo tota concidat domus ;
 Vrbs concremetur. primus à thalamis meis
 Incipiat ignis. **AN.** mitte violentum impetum
 Doloris, ac te publica exorent mala,
 Auctorque placida liberis pacis veni.
OED. Vides modesta deditum menti senem,
 Placidaq; amantem pacis ad partes vocas,
 Tumet animus ira, feruet immensum dolor.
 Maiusque quàm quod casus & iuuenum furor
 Conatur, aliquid cupio. non satis est adhuc
 Ciuile bellum, frater in fratrem ruat.
 Nec hoc sit est, quod debet, vt fiat nefas
 De meo nostro, quod meos deceat toros,
 Date arma patri. nemo me ex his eruat
 Siluis, latebo rupis exesa cauo,
 Aut sepe densa corpus abstrusum tegam.
 Hinc aucupabor verba rumoris vagi,
 Et scrua fratrum bella, quod possum, audiam.

ACTVS

ACTVS TERTIVS.

IOCASTA. ANTIGONE.

N V N C I V S .

O. Felix Agaue, facinus horrendum, manu .
 Qua fecerat, gestavit, & spoliū tulit
 Cruenta nati Mænas in partes dati .
 Fecit scelus, sed misera non vltra suum
 Scelus hoc cucurrit. hoc leue est, quod sum nocens .
 Feci nocentes, hoc quoque etiamnum leue est .
 Reperi nocentes . deerat ærumnis meis ,
 Ut & hostem amarem. bruma ter posuit niues,
 Et tertia iam falce decubuit Ceres ;
 Ut exul errat gnatus, & patria caret ,
 Profugusque regum auxilia Graiorum rogat .
 Gener est Adrastī, cuius imperio mare
 Quod cingit Isthmon, regitur. hic gentes suas ,
 Septemque secum regna ad auxilium trahit
 Generi. quid optem, quid dū decernam, haud scio .
 Regnum reposcit, causa repetentis bona est ;
 Mala sic petentis. vota quæ faciam parens .
 Vtrumque natum video, nil possum piē
 Pietate salua facere, quodcumque alteri
 Optabo nato, fiet alterius malo .
 Sed vtrumque quamuis diligam affectu pari .
 Quō causa melior, forsque deterior trahit ,
 Inclinat animus, semper infirmo fauens .
 Miseros magis fortuna conciliat suis .
 NVN. Regina, dum tu flebiles questus cies ,
 Terisque tempus, tota nudatis sterit
 Acies in armis, æra iam bellum cient ,
 Aquilæque pugnam signifer mota vocat .
 Septena reges belia dispositi parant .
 Animo pari Cadmeæ progenies subit .
 Cursu citato miles hinc illinc ruit .
 Vide ut atra nubes puluere abscondat diem ,
 Fumoque similes campus in cœlum erigat
 Nebulas, equestri fracta quas tellus pede
 Submittit, & si vera metuentes vident ,
 Insecta fulgent signa, surrectis adest

Frons

Frons prima telis, aurea clarum nota
 Nomen ducum vexilla præscriptum ferunt,
 I, redde amorem fratribus, pacem omnibus,
 Et impia arma mater opposita impedi.
 AN. Perge, i parens, & concita celerem gradum,
 Compesce tela, fratribus ferrum excute,
 Nudum inter enses pectus infestis tene,
 Aut solue bellum mater aut prima excipe.
 IO. Ibo, ibo, & armis obuium opponam caput,
 Stabo inter arma. petere qui fratrem volet,
 Petat antè matrem. tela, qui fuerit pius,
 Rogante ponat matre, qui non est pius,
 Incipiat à me. feruidos iuvenes anus
 Tenebo. nullum teste me fiet nefas.
 Aut si quod & mereste committi potest,
 Non fiet vnum. AN. signa collatis micant
 Vicina signis, clamor hostilis fremit,
 Scelus in propinquo est, occupa mater preces.
 Et ecce motos fletibus credas meis,
 Sic agmen armis segne compositis venit,
 Procedit acies tarda, sed properant duces.
 IO. Quis me procellæ turbine insanæ vehens
 Volucer per auras ventus æthereas aget?
 Quæ Sphinx, vel atra nube subtexens diem
 Stymphalis, audis præpetem pennis feret?
 Aut quæ per altas æris rapiet vias
 Harpyia, sæui regis obseruans famem.
 Et inter acies proiciet raptam duas?
 NVN. Vadit furenti similis, atque etiam furit:
 Sagitta qualis Parthica velox manu
 Excussa fertur, qualis insano ratis
 Premente vento rapitur, aut qualis cadit
 Delapsa xelo stella, cum stringens polum
 Rectam citatis ignibus rumpit viam.
 Attonita cursu fugit, & binas statim
 Diduxit acies. victa materna prece
 Hæserit bella, iamque in alternam necem
 Illinc & hinc miscere cupientes manus
 Vibrata tela continent dextra sua:
 Paci fauetur, omnium ferrum latet
 Cessatque, relum vibrat in fratrum manu,
 Laniata canas mater ostendit comas,

rogat abnuentes, irrigat fletu genas.
Negare matri, qui diu dubitat, potest.

ACTVS QVARTVS.

IOCASTA, POLYNICES.

IN me arma & ignes vertite, in me omnis ruat
Vnam iuuentus, quæq; ab Inachio venit
Animo sa muro, quæq; Thebana ferox
Descendit arce. ciuis atque hostis simul,
Hunc petite ventrem, qui dedit fratres viro.
Mea membra passim spargite. ac diuellite.
Ego vtrumque peperî. ponitis ferrum ocyus
Ac dico? & ex æquo mihi dextras datis?
Date, dum piæ sunt. error inuitos adhuc
Fecit nocentes, omne fortunæ fuit
Tæcantis in nos crimen, hoc primum nefas
Inter scientes geritur. in vestrâ manu est,
Vtrum velitis, sancta si pietas placet,
Donate matrem pace, si placuit scelus,
Maius peractum est, media se opponit parens,
Proinde bellum tollite, aut belli moram.
Sollicita cui nunc mater alterna prece
Verba admouebo, misera quem amplectar prius?
In vtramque partem ducor affectu pari.
Hic absuit, sed pasta si fratrum valent,
Nunc alter aberit, ergo iam numquam duos,
Nisi sic, videbo, iunge complexus prior
Tus tot labores, totque perpeffus mala,
Longo parentem fessus exilio vides.
Accede propius, clude vagina impium
Ensem, & trementem iamque cupientem exuri
Hastam solo defige. maternum tuo
Coire pectus pectori clypeus vetat,
Hunc quoque reponere, vinculo frontem exue,
Tegmenque capitis triste belligeri leua,
Et ora matri redde. quò vultus refers,
Acieque pauida fratris obseruas manum?
Affusa totum corpus amplexu tegam.
Tuo cruori per meum fiet via.
Quid dubius hæres? an times matris fidem?

PO.

PO. Timeo. nihil iam iura naturæ valent.
 Post ista fratrum exempla, ne matri quidem
 Fides habenda est. IO. redde iam capulo manum,
 Adstringe galeam, læua se clypeo ingerat,
 Dum frater est armatus, armatus mane.
 Tu pone ferrum, causa qui es ferri prior.
 Si pacis odium est, furere si bello placet,
 Inducias te mater exiguas rogat,
 Ferat ut reuerso post fugam nato oscula,
 Vel prima, vel suprema. dum pacem peto,
 Audite incermes, ille te, tu illum times.
 Ego vtrumque, sed pro vtroque. quid strictum abnuis
 Recondere ensen, qualibet gaude mora.
 Id gerere bellum cupitis, in quo est optimum
 Vinci. vereris fratris infesti dolos,
 Quoties necesse est fallere, aut falli à suis,
 Patiare potius ipse, quam facias, scelus.
 Sed ne verere, mater insidias & hinc
 Et rursus illinc abiget. exoro, an patri
 Inuideo vestro, veni, ut arcerem nefas,
 An ut viderem propius hic ferrum abdedit,
 Reclinis hastæ, & arma defixa incubant.
 Ad te preces nunc nate maternas feram,
 Sed antè lacrymas teneo longo tempore
 Petita votis ora. te profugum solo
 Patrio penates regis externi regunt.
 Te maria tot diuersa, tot casus vagum
 Egere, non te duxit in thalamos parens
 Comitata primos, nec sua festas manu
 Ornauit ædes, nec sua lætas faces.
 Vitta reuinxit. dona non auro, & graues
 Gazas focer, non arua, non vrbes dedit.
 Dotali bellum est. hostium es factus gener.
 Patria remotus, hospes alieni laris,
 Externa consecutus, expulsus tuis
 Sine crimine exul. ne quid è fatis tibi
 Deesset paternis, hoc quoque ex illis habes,
 Errasse thalamis. nate post multos mihi
 Remisse soles, nate sollicitæ metus
 Et spes parentis, cuius aspectum deos
 Semper rogavi, cum tuus reditus mihi
 Tantum esset crepturus aduentu tuo,

Quantum daturus, quando pro te desinam,
 Dixi, timere? dixit irridens Deus,
 Ipsum timebis. nempe, nisi bellum foret,
 Ego te carerem, nempe, si tu non fores,
 Bello carerem, triste conspectus datur
 Pretium tui, durumque, sed matri placet.
 Hinc modò recedant arma, dum nullum nefas
 Mars sœtus audet. hoc quoque est magnum nefas,
 Tam propè fuisse. stupeo, & exanguis tremo:
 Cum stare fratres hinc & hinc video duos
 Sceleris sub ictu, membra quassantur metu.
 Quàm penè mater maius adspexi nefas,
 Quàm quod miser videre non potuit pater.
 Licet timore facinoris tanti vacem,
 Videamque jam nil tale, sum infelix tamen,
 Quòd penè vidi. per decem mensum graues
 Vteri labores, pèrque pietate inclytas
 Precor sorores, & per irati sibi
 Genas parentis, scelere quas nullo nocens,
 Erroris à se dira supplicia exigens,
 Hausit, nefandas mœnibus patrijs faces
 Auerte, signa bellici retro agminis
 Fleete. vt recedas, magna pars sceleris tamen
 Vestri peracta est. vidit hostili grege
 Campos repleri patria, fulgentes procul
 Armis cateruas, vidit equitatu leui
 Cadmea frangi prata, & excelsos rotis
 Volitare proceres, igne flagrantibus trabes
 Fumare, cineri quæ petunt nostras domos;
 Fratresque (facinus quod nouum & Thebis fuit)
 In se ruentes, totus hic exercitus,
 Et populus omnis, & vtraque hoc vidit soror,
 Genitrixque vidit, nam pater debet sibi,
 Quòd ista non spectauit, occurrat tibi
 Nunc O Edipus, quo iudice, erroris quoque
 Pœnæ petuntur. ne, precor, ferro erue
 Patriam, ac penates, neue, quas regere expetis,
 Euerte Thebas. quis tenet mentem furor?
 Petendo patriam perdis. vt fiat tua,
 Vis esse nullam? quin tuæ causæ nocet
 Ipsum hoc, quòd armis vertis infestis solum,
 Segetesque adustas sternis, & toros fugam

Edis per agros. nemo sic vastat sua.
 Quæ corripit igne, quæ meti gladio iubet,
 Aliena credis. rex sit è vobis vter,
 Manente regno quærite. hæc telis petes,
 Flammiſque recta, poteris has Amphionis
 Quassare moles, nulla quas struxit manus,
 Stridente tardum machina ducens onus;
 Sed conuocatus vocis & citharæ sono
 Per se ipse turres venit in summas lapis;
 Hæc saxa franges victor, hinc Ipolia auferes
 Vinctosque duces patris æquales tui
 Matres ab ipso coniugum raptas sinu.
 Sæuus catena miles imposita trahet
 Vt adulta virgo mista captiuo gregi
 Thebana nuribus munus Argolicis eat
 An & ipsa palmas vincta post tergum datas
 Mater triumphi præda fraterni vehar
 Potèſne ciues latus exitio datos
 Videre passim, mœnibus caris potes
 Hostem admouere, sanguine & flamma potes
 Implere Thebas, tam ferum & durum geris
 Sæuūque in iras pectus, & nondum imperas
 Quid sceptrâ facient, pone vesanos, precor,
 Animi tumores, teque pietati refer,
 PO. Vt profugus er rem semper? /t patria arceat
 Opemque gentis hospes externæ sequar
 Quid paterer aliud, si sefellissem fidem,
 Si peierassem, fraudis alienæ dabo
 Pœnas, at ille præmium scelerum feret
 Iubes abire, matris imperio obsequor.
 Da, quò reuertar. regia frater mea
 Habitet superbus parua me abscondat casa;
 Hanc da repulso, liceat exiguo lare
 Pensare regnum, coniugi donum da tus
 Arbitria thalami dura feli. is feram,
 Humilisque socerum lixa dominantem sequi
 In seruitutem cadere de regno graue est.
 IO. Si regna quæris, nec potest sceptro manus
 Vacare sæuo, multa, quæ possunt peti
 In orbe toto, quælibet tellus dabit.
 Hinc nota Baccho Timolus attollit iuga,
 Quâ lata terris spacia frugiferis iacent,

quâ trahens opulenta Pactolus vada ,
 dat auro rura, nec lætis minus
 andros aruis flectit errantes aquas ,
 idusque campos fertiles Hebrus secat .
 grata Cereræ Gargara, & diues solum ,
 Xanthus ambit niuib. Idæis tumens ,
 qua relinquit nomen Ionij maris ,
 Abydi Sestos oppositæ premit :
 quâ latus iam propior Orienti dedit ,
 tanque crebris portibus Lyciam vider .
 regna ferro quære, in hos populus ferat
 arma fortis, has paret sceptro tuo ,
 atque gentes . hoc adhuc regnum puta
 patrem. melius exilium est tibi .
 reditus iste crimine alieno exulas ,
 credibis. melius vsus viribus ,
 qua regna nullo scelere maculata appetes .
 in ipse frater, arma comitatus tua,
 tibi militabit, vade, & id bellum gere ,
 quo pater materque pugnanti tibi
 uere possint. regna cum scelere, omnibus
 ant exilijs grauiora, nunc belli mala
 propone, dubias Martis incerti vices .
 licet omne tecum Græciæ robur trahas ,
 licet arma longè miles, ac latè explicet ;
 fortuna belli semper ancipiti in loco est .
 quodcumque Mars decernit, exæquat duos .
 licet impares sint, gladius, & spes & metus
 sors cæca versat, præmium incertum petit ,
 Certum scelus, fauisse fac votis deos
 Omnes tuis, cessere, & auersi fugam
 Petiere ciues, clade funesta iacens
 Obtegit agros miles. exultes licet ,
 Victorque fratris spolia deiectione geras ,
 Frangenda palma est. quale tu id bellum putas ,
 In quo execrandum victor admittit nefas ,
 Si gaudet, hunc, quem vincere infelix cupis ,
 Cum viceris, lugebis. infaustas age
 Dimitte pugnare, libera patriam metu ,
 Luctu parentes. PO. sceleris & fraudis suæ
 Poenas nefandus frater vt nullas ferat ?
 PO. Ne metue, poenas & quidem soluet graues .

Regnabit, hæc est pœna si dubitas, auro
 Patrique crede. Cadmus hoc dicet tibi,
 Cadmique proles. sceptrâ Thebarum fuit
 Impune nulli gerere, nec quisquam fide
 Rupta tenebat illa, iam numeres licet
 Fratrem inter istos PO. numero, & est tanti mihi
 Cum regibus iacere. IO. te turbæ exulum
 Adscribo, regna dummodo inuisus tuis.
 PO. Regnare non vult, esse qui inuisus timet.
 Simul ista mundi conditor posuit Deus,
 Odium, atque regnum. regis & magni reor
 Odiâ ista premere. multa dominantem verat
 Amor suorum, plus in iratos licet.
 IO. Qui vult amari, languida regnet manu.
 Inuisa numquam imperia retinentur diu.
 Præcepta melius imperij reges dabunt,
 Exilia tu dispone. PO. pro regno velim
 Patriam, penates, coniugem flammis dare.
 Imperia pretio quolibet constant bene,

Deest in hac Tragœdia finis.

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

L. ANNÆI

SENECÆ

THYESTES.

TRAGŒDIA VII.

ARGVMENTVM.

ATREVS & Thyestes, è Pelope & Hippodamia, fratres fuerunt. Thyestes autem adulterium commisit cum vxore Atrei, propter quod Atreus in adium Thyestis vehementer exarsit, nec contentus quod occupato regno fratrem egisset in exilium, sed volens in eum crudelius desanire, finxit se velle ei reconciliari, & ab eo filijs in obsides acceptis, partibus cum eo regnum est, quem postea vocauit ad conuiuium, & interfectis filijs obsidibus, dedit eos patri vescendos, & eorum cruorem vino commiscuit, quod dedit ei bibere. Super quo scelerè Sol indignatus à Mycenis fugit. Conuiuium finito, appor-
nit patri capita filiorum, nuncians ei quòd residuam partem comederit.

INTERLOCVTORES.

TANTALVS. ATREVS.

THYESTES. NVNCIVS.

MEGAERA. SERVVS.

PLISTHENES. CHORVS.

ACTVS PRIMVS.

TANTALVS. MEGAERA.

Q Vis me furor nunc sede ab infauſta extrahit
 Auido fugaces ore captantem cibos ?
 Quis malè decorum Tantalo viuas domos
 Oſtendit iterum, peius inuentum eſt ſiti
 Arente in vndis aliquid, & peius fame
 Hiante ſemper, Sifyphi numquid lapis
 Geſtandus humeris lubricus noſtris venit ?
 Aut membra celeri differens curſu rota ?
 Aut pœna Tityi, ſemper accreſcens iecur
 Viſceribus atras paſcet eſſoſſis aues,
 Et nocte reparans quidquid amiſit die,
 Plenum recenti pabulum monſtro iacet ?
 In quod malum tranſcribor, ô quiſquis noua
 Supplicia functis durus vmbrarum arbiter
 Diſponis, adde ſi quid ad pœnas potes,
 Quod ipſe cuſtos carceris diri horreat,
 Quod mœſtus Acheron paucat, ad cuius metum
 Nos quoque tremamus quære, iam noſtra ſubit
 Eſt irpe turba, quæ ſuum vincat genus,
 Ac me innocentem faciat, & inauſa audent.
 Regione quidquid impia ceſſat loci,
 Complebo. numquam ſtante Pelopeia domo
 Minos vacabit. ME. perge deteſtabilis
 Vmbra, & penates impios furijs age.
 Certetur omni ſcelere, & alterna vice
 Stringantur enſes, nec ſit irarum modus
 Pudor, mentes cæcus inſtiget furor;
 Rabies parentum duret, & longum nefas
 Eat in nepotes. nec vacet cuiquam vetus
 Odiſſe crimen, ſemper oriatur nouum,
 Nec vnum in vno. dumque punitur, ſcelus
 Creſcat, ſuperbis fratribus regna excidant,
 Repetantque profugos, dubia violentæ domus
 Fortuna reſes inter incertos labet:
 Miſer ex potente fiat, ex miſero potens;
 Fluctuque regnum caſus aſſiduo ferat.
 Ob ſcelera pulſi, cùm dabit patriam deus,

scelera redeant, sintque tam inuisi omnibus,
 tam sibi. nihil sit, ira quod veritum putet.
 patrem expauescat frater, & natum parens,
 utique patrem, liberi pereant male,
 cuius tamen nascantur, immineat viro
 infesta coniux. bella trans pontum vehant.
 effusus omnes irriget terras cruor;
 utraque magnos gentium exultet duces
 Libido victrix. impia stuprum in domo
 levissimum sit, fratris & fas, & fides,
 utque omne pereat, non sit à vestris malis
 commune coelum, cum micant stellæ polo,
 flammæq; servant debitum mundo decus.
 Nox atra fiat, excidat cœlo dies.
 Misce penates odia, cades, funera
 Accesse, & imple scelere Tantaleam domum.
 Ornetur altum culmen, & lauro fores
 lætæ virescant, dignus aduentu tuo
 splendescat ignis, Thracium fiat nefas
 Maiore numero. dextra cur patrui vacat?
 Nondum Thyestes liberos deflet suos?
 Equando tollet ignibus iam subditis
 sumante ahenò, membra per partes eant
 Discerpta, patrios polluat sanguis focos.
 Epulæ instruantur. non novi sceleris tibi
 Coniuvia venies, liberum dedimus diem,
 Tuamque ad istas solvimus mensas famem.
 Ieiunia exple, mistus in Bacchum cruor
 Spectante te potetur, inueni dapes,
 Quas ipse fugeres. siste, quò præceps ruis?
 TAN. Ad stagna, & amnes, & recedentes aquas;
 Labrique ab ipsis arboris plenæ fugas;
 Abire in atrum carceris liceat mei
 Cubile, liceat, si parum videor miser,
 Mutare ripas. alueo medius tuo
 Phlegethon relinquo, igneo cinctus freto.
 Quicumque pœnas lege factorum datas
 Pati iuberis, quisquis exeso iaces
 Favidus sub antro, quisque venturi times
 Montis ruinam, quisquis avidorum feros
 Dictus leonum, & dira furiarum agmina
 Implicitus horres, quisquis immixtas faces

Semiustus abigis, Tantali vocem excipe
 Properantis ad vos, credite experto mihi,
 Amate poenas. quando continget mihi
 Effugere superos? ME. antè perturba domum,
 Inferque tecum praelia, & ferri malum
 Regibus amorem, concute insano ferum.
 Pectus tumultu. TAN. me pati poenas decet,
 Non esse poenam, mittor, ut dirus vapor
 Tellure rupta, vel grauem populis luem
 Sparsura pestis. ducam in horrendum nefas
 Auis nepotes? magne diuorum parens,
 Nosterque, quamuis pudeat, ingenti licet
 Taxata poena lingua crucietur, loquar.
 Nec hoc tacebo, moneo, ne sacra manus
 Violata cæde, nève furiali malo
 Aspergat aras. stabo, & acerbo scelus.
 Quid ora terres verberare, & tortos ferox
 Minaris angues, quid famem fixam intimis
 Agitas medullis? flagrat incensum siti
 Cor, & perustis flamma visceribus micat.
 Sequor. ME. furorem diuide in totam domum
 Sic sic ferantur, & suum infensi inuicem
 Sitiant cruorem, sensit introitus tuos
 Domus, & nefando tota contactu horruit.
 Actum est abundè, gradere ad inferos specus,
 Annemque notum, iam tuo mæstæ pede
 Terræ grauantur. cernis ut fontes liquor
 Introrsus actus linquat, ut ripæ vacent;
 Ventusque raras igneus nubes ferat.
 Pallefcit omnis arbor, ac nudus stetit
 Fugiente pomo ramus; & qui fluctibus
 Illinc propinquis Isthmos atque illinc *fremis*
 Vicinæ gracili diuidens terra vada,
 Longè remotos latus exaudit sonos.
 Iam Lerna retrocessit, & Phoronides
 Latuere venæ, nec suas profert sacras
 Alpheus vndas, & Cithæronis iuga
 Stant parte nulla cana deposita niue,
 Timèntque veterem nobiles Argi sitim.
 En ipse Titan dubitat, an iubeat sequi,
 Cogatque habenis ire peritutum diem.

C H O R V S .

Choriambici Tetrametri .

Argos de superis si quis Achaicum ,
 Piseasque domos turribus inclytas .
 Ithmi si quis amat regna Corinthij ,
 Et portus geminos, & mare dissidens .
 Siquis Taygeri conspicuas niues ,
 Quas cum Sarmaticus tempore frigido
 In summis boreas composuit iugis ,
 Aestas veliferis soluit Etesijs .
 Quem tangit gelido flumine lucidus
 Alpheus, stadio notus Olympico .
 Aduertat placidum numen, & arceat
 Alternæ scelerum ne redeant vices ,
 Neu succedat auo deterior nepos ,
 Et maior placeat culpa minoribus .
 Tandem lassæ feros exuat impetus
 Sicci progenies impia Tantalæ .
 Peccatum satis est, fas valuit nihil ,
 Aut commune nefas. proditus occidit
 Deceptor dominæ Myrtilus, & fide
 Vectus qua tulerat, nobile reddidit
 Mutato pelagus nomine, notior
 Nulla est Ionijs fabula navibus .
 Exceptus gladio paruus us impio
 Dum currit patrium natus ad osculum ,
 Immatura focus victima concidit .
 Diuulsusque tua est Tantale dextera ,
 Mensas ut strueres hospitibus deis .
 Hos æterna fames prosequitur cibos ,
 Hos æterna sitis, nec dapibus feris
 Decerni potuit pæna decentior .
 Stat lusus vacuo gutture Tantalus ,
 Impendet capiti plurima noxia
 Phineis aubus præda fugacior .
 Hinc illinc grauidis frondibus incubat ,
 Et curuata suis foetibus, ac tremens
 Illudit parulis arbor hiatibus ,
 Hæc, quamuis audis, nec patiens moræ ,

I S

De.

Deceptus toties tangere negligit,
 Obliquatque oculos, oraque comprimit,
 Inlustrisque famem dentibus alligat.
 Sed tunc diuitias omne nemus suas
 Demittit propius, pomaque desuper
 Insultant folijs mitia languidis,
 Accenduntque famem, quæ iubet irritas
 Exercere manus, has ubi protulit,
 Et falli libuit, totus in arduum
 Autumnus rapitur, siluaque mobilis.
 Instat deinde sitis non leuior fame,
 Qua cum percaluit sanguis, & igneis
 Exarsit facibus, stat miser obuios
 Fuctus ore vocans, quos profugus late
 Auertit, sterili deficiens vado,
 Conantemque sequi deserit, hic bibit
 Altum de rapido gurgite puluerem.

A C T V S S E C V N D V S.

A T R E V S. S E R V V S.

I Gnaue, iners, eneruis, & (quod maximum
 Probrum tyranno rebus in summis reor)
 Inulte, post tot scelera, post fratris dolos,
 Fasque omne ruptum, questibus vanis agis
 Iras, at Argos fremere iam totum tuis
 Debebat armis, omnis & geminum mare
 Innare classis, iam tuis flammis agros
 Lucere & vrbes decuit, ac strictum vndique
 Micare ferrum. tota sub nostro sonet
 Argolica tellus equite, non siluæ regant
 Hostem, nec altis montium structæ iugis
 Arces. relictis bellicum totus canat
 Populus Mycenis. quisquis inuisum caput
 Tegit ac tuerur, clade funesta occidat.
 Hæc ipsa pollens inclyti Pelopis domus
 Ruat vel in me, dummodo in fratrem ruat.
 Age anime, fac quod nulla posteritas probet.
 Sed nulla taceat. aliquod audendum est nefas
 Atrox, cruentum, tale, quod frater meus
 Suum esse malit. scelera non viciscris,

vincis; & quid esse tam sauum potest,
 quod superet illum, numquid abiectus iacet?
 Numquid secundis patitur in rebus modum,
 quies quietem, noui ego ingenium viri
 docile, flecti non potest, frangi potest.
 Non antequam se firmet, aut vires paret,
 stat vitro, ne quiescentem petat.
 Perdet, aut peribit, in medio est scelus
 ipsum occupanti. SER. fama te populi nihil
 aduersa terret? ATR. maximum hoc regni bonum est;
 quod facta domini cogitur populus sui
 quam ferre, tam laudare. SER. quos cogit metus
 laudare, eosdem reddit inimicos metus.
 At qui fauoris gloriam veri petit,
 Animo magis quam voce laudari volet.
 ATR. Laus vera & humili saepe contingit viro.
 Non nisi potenti falsa, quod nolunt velint;
 SER. Rex velit honesta, nemo non eadem volet.
 ATR. Vbicumque tantum honesta dominanti licent
 precario regnatur. SER. vbi non est pudor,
 Nec cura iuris, sanctitas, pietas, fides;
 Instabile regnum est. ATR. sanctitas, pietas, fides;
 Priuata bona sunt, quam iuuat, reges eant.
 SER. Nefas nocere vel malo fratri puta.
 ATR. Fas est in illo, quidquid in fratre est nefas.
 Quod enim reliquit crimen intactum, aut vbi
 Sceleri pepercit, coniugem stupro abstulit,
 Regnumque furto; specimen antiquum imperij;
 Fraude est adeptus, fraude turbauit domum.
 Est Pelopis altis nobile in stabulis pecus;
 Arcanus aries, ductor opulenti gregis;
 Huius per omne corpus infuso coma
 Dependet auro, cuius è tergo, noui
 Aurata reges sceptrata Tantaliti gerunt;
 Possessor huius regnat, hunc tantæ domus
 Fortuna sequitur. tuta seposita sacer
 In parte carpit prata, quæ cludit lapis;
 Fatale sacro pascuum muro tegens;
 Hunc (facinus singens) ausus, assumpta in scelus
 Consorte nostri perfidus thalami auerit.
 Hinc omne cladis mutæ fluxit malum,
 Per regna trepidus caui errauit mea.

Pars nulla nostri tuta ab insidijs vacat.
 Corrupta coniux, imperij quassa est fides,
 Domus ægra, dubius sanguis, est certi nihil,
 Nisi frater hostis. quid stupes? tandem incipe.
 Animòsque sume. Tantalum & Pelopem aspice.
 Ad hæc manus exempla poscuntur meæ.
 Profare, dirum qua caput maestem via.
 SER. Ferro peremptus spiritum inimicum expulsi.
 ATR. De fine pœnæ loqueris, ego pœnam volo.
 Perimat tyrannus? lenis in regno meo
 Mors impetretur? SER. nulla te pietas mouet?
 ATR. Excede pietas, si modò nostra in domo
 Vmquam fuisti. dira furiarum cohors,
 Discorsque Erinnyes veniat, & geminas facès
 Megara quatiens. non satis magno meum
 Ardet furore pectus implexi iuvat
 Maiore monstro. SER. quid noui rabidus struis?
 ATR. Nil quod doloris capiat assueti modum.
 Nullum relinquam facinus, & nullum est satis.
 SER. Ferrum? ATR. parum est. SER. Quid ignis?
 (ATR. etiànum parum est.)
 SER. Quònam ergo telo tantus vitetur dolor?
 ATR. Ipso Thyeste. SER. maius est ira hoc malum?
 ATR. Fateor. tumultus pectora attonitus quatit.
 Penitusque voluit, rapior, & quò nescio,
 Sed rapior. imo mugit è fundo solum.
 Tonat dies serenus, ac totis domus
 Vt fracta tectis crepuit, & moti lares
 Verrere vultum, fiat hoc, fiat, nefas,
 Quod dii timetis SER. facere quid tandem paras?
 ATR. Nescio quid animus maius, & solito amplius
 Supràque fines moris humani tumet,
 Instatque pigris manibus: haud, quid sit, scio.
 Sed gràde quiddam est ita sit, hoc anime incipe
 Dignum Thyeste facinus, & dignum Atreo
 Vterque faciāt. vidit infandas domus
 Odrysia mensas, fateor, immane est scelus.
 Sed occupatum, maius hoc aliquid dolor
 Inueniat. animum filio inspira patens.
 Sororque, causa est similis, assiste, & manum
 Impelle nostram, liberos auidus parens,
 Gaudensque laceret, & suos artus edat.

erit est, abunde est, hic placet poenæ modus
 Tantisper, vbinam est? tam diu cur innocens
 versatur Atreus? tota iam ante oculos meos
 Imago cædis errat, ingesta orbitas
 In ora patris. anime quid rursus times?
 Et ante rem subsidis? audendum est, age.
 Quod est in isto scelere præcipuum nefas,
 Hoc ipse faciat. SER. sed quibus captus dolis,
 Nostros dabit perductus in laqueos pedem?
 Inimica credit cuncta. ATR. non poterit capi,
 Nisi capere vellet, regna nunc sperat mea.
 Hac spe minanti fulmen occurret Ioui;
 Hac spe subibit gurgitis tumidi minas;
 Dubiumque Libycæ syrtis intrauit fretum;
 Hac spe, quod esse maximum retur malum,
 Fratrem videbit. SER. quis fidem pacis dabit?
 Cui tanta crederet? ATR. credula est spes improba.
 Gnatis tamen mandata, quæ patruo ferant,
 Dabimus, relictis exul hospitij, vagus,
 Regno ut miserias mutet, atque Argos regat
 Ex parte dominus si nimis durus preces
 Spernet Thyestes, liberos eius rudes,
 Malisque fessos grauibus, & faciles capi
 Preces mouebunt. hinc vetus regni furor,
 Illinc egestas tristis. hinc durus labor,
 Quamuis rigentem tot malis subigent virum.
 SER. iam tempus illi fecit ærumnas leues.
 ATR. Erras, malorum sensus accrescit die.
 Leue est miserias ferre, perferre graue.
 SER. Alios ministros consilij istis lege.
 Peiora iuuenes facile præcepta audiunt.
 In patre facient, quidquid in patruo doces.
 Sæpe in magistrum scelera redierunt sua.
 ATR. Ut nemo doceat fraudis & sceleris vias,
 Regnum docebit. ne mali fiant, times.
 Nascuntur. istud, quod vocas sæuum, asperum,
 Agique dirè credis, & nimium impiè,
 Fortasse & illic agitur. SER. hanc fraudem sciens
 Gnati parari, tacita tam rudibus fides
 Non est in annis, detegent forsan dolos.
 ATR. Tacere multis discitur vitæ malis.
 SER. Ipsosne, per quos fallere alium cogitas.

Fal-

Falles? ATR. at ipsi crimine & culpa vacent.
 Quid enim est necesse liberos scelere meo
 Inferere, per nos odia se nostra explicent.
 Malè agis, recedis anime, si parcis tuis,
 Parces & illi, consilij Agamemnon mei
 Sciens minister fiat, & patris cliens
 Menelaus adsit. prolis incertæ fides
 Ex hoc petatur scelere, si bella abnutunt,
 Et gerere nolunt odia, si patrum vocant;
 Pater est, eatur. multa sed trepidus solet
 Detegere vultus, magna nolentem quoque
 Consilia produnt; nesciant quantæ rei
 Fiant ministri. nostra tu coepta occule.
 SER. Haud sum monendus, ista nostro in pectore
 Fides, timorque, sed magis cludit fides.

C H O R V S.

Choriambici trimetri.

T Andem regia nobilis;
 Antiqui genus Inachi;
 Fratrum composuit minas;
 Quis vos exagitat furor;
 Alternis dare sanguinem,
 Et sceptrum scelere aggredi;
 Nescitis cupidi arcium,
 Regnum quo iaceat loco.
 Regem non faciunt opes;
 Non vestis Tyriæ color;
 Non frontis nota regiae;
 Non auro nitida trabes.
 Rex est, qui posuit metus;
 Et diri mala pectoris.
 Quem non ambitio impotens;
 Et nunquam stabilis fauor,
 Vulgi præcipitis mouet.
 Non quidquid fodit Occidens;
 Aut vnda Tagus aurea
 Claro deuehit alueo.
 Non quidquid Libycis terit
 Teruens area messibus.

nem non concutiet cadens
 obliqui via fulminis.
 Non curus rapiens mare;
 Aut sauo rapidus freto
 Ventosi tumor Adriæ.
 Quem non lancea militis,
 Non strictus domuit chalybs.
 Qui tuto positus loco,
 Infra se videt omnia.
 Occurritque suo libens
 Fato, nec queritur mori.
 Reges conueniant licet,
 Qui sparsos agitant Dacas;
 Qui rubri vada littoris;
 Aut gemmis mare lucidum
 Latè sanguineum tenent.
 Aut qui Caspia fortibus
 Recludunt iuga Sarmatis;
 Ceter Danubium licet,
 Audet qui pedes ingredi,
 Et quocumque loco iacent
 Seres vellere nobiles.
 Mens regnum bona possidet.
 Nil vllis opus est equis;
 Nil armis, & inertibus
 Telis, quæ procul ingerit
 Parthus, cum simulat fugas;
 Admotis nihil est opus
 Vibes sternere machinis,
 Longè saxa rotantibus;
 Rex est, qui metuit nihil.
 Hoc regnum sibi quisque dat.
 Stet, quicumque volet potens
 Aula culmine lubrico.
 Me dulcis saturet quies.
 Obscuro positus loco,
 Leni perfruar otio.
 Nullis nota Quiritibus
 Aetas per tacitum fluat.
 Sic cum transierint mei
 Nullo cum strepitu dies,
 Plebeius moriar senex.

Quem

Bili

Illi mors grauis incubat,
 Qui notus nimis omnibus,
 Ignotus moritur sibi.

ACTVS TERTIVS.

THYESTES. PLISTHENES.

O Ptata patriæ testæ, & Argolicas opes,
 Miserisq; summū ac maximum exilibus bonis
 Taetum soli natalis, & patrios deos
 (Si sunt tamen dii) cerno, Cyclopum sacras
 Turres, labore maius humano decus,
 Celebrata iuueni stadia, per quæ nobilis
 Palmam paterno non semel curru tuli.
 Occurrer Argos, populus occurrer frequens,
 Sed nempe & Atreus, repete siluestres fugas,
 Saltusque densos potius, & mistam feris
 Similemque vitam clarus hic regni nitor
 Fulgore non est quod oculos falso auferat.
 Cum quid datur, spectabis, & dantem aspice.
 Modò inter illa quæ putant eunecti aspera
 Fortis fui, lætaeque, nunc contrà in metus
 Reuoluor, animus hæret, ac retro cupit
 Corpus referre, moueo nolentem gradum.
 PL. Pigro (quid hoc est?) genitor incessu stupet,
 Vultumque versat, seque in incerto tenet.
 THY. Quid anime pendes? quid dūc consilium diu
 Tam facile torques rebus incertissimis?
 Fratri atque regno credis? an metuis mala
 Iam victa, iam mansueta? & ærumnas fugis
 Bene collocatas? esse iam miserum iuuat.
 Descede gressum, dum licet, tēque eripe.
 PL. Quæ causa cogit genitor à patria gradum
 Referre visa? cur bonis tantis sinum
 Subducis? ira frater abiecta redit,
 Partemque regni reddit, & lacera domus
 Componit artus, tēque restituit tibi.
 THY. Causam timoris, ipse quam ignoro, exigis.
 Nihil timendum video, sed timeo tamen.
 Placet; ire pigris membra sed genibus labant,
 Aliòque quàm quò nitor, abductus feror.

concitata remige & vento ratem
 Aus resistens remigi & velo refert.
 PL. Peruince quidquid obstat & mentem impetit.
 Reducemque quanta præmia expectent vide.
 S. Pater potest regnare. THY. cum possim mori,
 Summa est potestas. PL. nulla, si cupias nihil,
 GN. Gnatis relinques? TH. non capit regnum ducs.
 PL. Miser esse mauult, esse qui felix potest?
 TH. Mihi crede, falsis magna nominibus placent.
 Trustra timentur dura. dum excelsus steti,
 Numquam pauere destiti, atque ipsum mei
 Terrum timere lateris, ô quantum bonum est,
 Obstare nulli, capere securas dapes?
 Humi iacentem scelera non intrant casam,
 Tutusque mensa capitur angusta cibus.
 Venenum in auro bibitur, expertus loquor.
 Malam bonæ præferre fortuna licet.
 Non vertice alti montis impositam domum,
 Et eminentem ciuitas humilis tremis.
 Nec fulget altis splendidum tectis ebur;
 Somnosque non defendit excubitor meos;
 Non classibus piscamur, & retro mare
 Iacta fugamus mole, non ventrem improbum
 Alimus tributo gentium, nullus mihi
 Ultra Getas metitur, & Parthos ager,
 Non thure colimur, nec meæ excluso Ioue
 Ornantur aræ, nulla culminibus meis
 Imposita nutat silua, nec fumant manu
 Succensa multa stagna, nec somno dies.
 Bacchòque nox ducenda peruigili datur.
 Sed non timemus, tuta sine telo est domus;
 Rebusque paruis alta præstatur quies.
 Immane regnum est, posse sine regno pati.
 PL. Nec abnuendum est, si dat imperium deus.
 TH. Nec appetendum. PL. frater ut regnes rogat.
 TH. Rogat, timendum est. errat hic aliquis dolus.
 PL. Redire pietas, vnde summotus est, solet,
 Reparaturque vires iustus amissas amor.
 TH. Amat Thyesten frater, ætherias prius
 Perfundet Arctos pontus, & Siculi rapax
 Consistet æstus vnda, & Ionio seges
 Matura pelago surget, & lucem dabit

Nox

Nox atra terris, antè cum flammis aquæ,
 Cum morte vita, cum mari ventus fidem
 Frædusque iungent PL. quam tamen fraudem time
 TH. Omnem timori quem meo statuam modum.
 Quantum potest, tantum odit. PL. in te quid pote
 THY. Pro me nihil iam metuo, vos facitis mihi
 Atrea timendum. PL. decipi captus times?
 Serum est cauendi tempus in medijs malis.
 Eatur, vnum genitor hoc hortamen est.
 TH. Ego vos sequor, non duco. PL. Respiciat deus
 Bene cogitata. perge non dubio gradu.

ATREVS. THYESTES.

Plagis tenetur clusa dispositis fera.
 Et ipsum, & vnà generis inuisi indolem
 Iunctam parenti cerno. iam tuto in loco
 Versantur odia, venit in nostras manus
 Tandem Thyestes, venit, & totus quidem.
 Vix tempero animo, vix dolor frenos capit.
 Sic, cum feras vestigat, & longo sagax
 Loro tenetur Vmber, ac pressio vias
 Scrutatur ore, dum procul lento suem
 Odore sentit, paret, & tacito locum
 Rostro pererrat, prada cum propior fuit,
 Ceruice tota pugnat, & gestu vocat
 Dominum morantem, seque retinenti eripit.
 Cum spirat ira sanguinem, nescit regi.
 Tamen tegatur. aspice, vt multo grauis
 Squallore vultus obruat mæstos coma.
 Quam foeda iaceat barba. præstetur fides.
 Fratrem iuuat videre, complexus mihi
 Redde expetitos, quidquid iratum fuit,
 Transierit. ex hoc sanguis ac pietas die
 Colantur, animis odia damnata excidant.
 THY. Diluere possem cuncta, nisi talis fores.
 Sed fateor, Atreu, fateor, admisi omnia
 Quæ credidisti, pessimam causam meam
 Hodierna pietas fecit, est prorsus nocens,
 Quicumque visus tam bono fratri est nocens.
 Lacrymis agendum est, supplicem primus vides:
 Hæ te precantur pedibus iniectæ manus.

donatur omnis ira, & ex animo tumor
 crasus abeat, obsides fidei accipe
 Hos innocentes. ATR. frater, à genibus manus
 aufer, meòsque potius amplexus pete.
 Vos quoque, senum præsidia, tot iuuenes, meo
 pendete collo squalidam vestem exue,
 Oculisque nostris parce, & ornatus cape,
 Quales mei, latusque frater imperij
 Capesse partem. maior hæc laus est mea,
 Patri paternum reddere incolumi decus.
 Habere regnum casus est, virtus dare.
 THY. Dij paria frater præcia pro tantis tibi
 Meritis rependant. regiam capitis notam
 Squalor recusat noster, & sceptrum manus
 Infausta refugit, liceat in media mihi
 Latere turba. ATR. recipit hoc regnum duos.
 Meum esse credo, quidquid est frater tuum.
 Quis influentis dona fortunæ abnuat.
 THY. Expertus est quicumque, quã facile effluant.
 ATR. Fratrem potiri gloria ingenti veras?
 Tua iam peracta gloria est, restat mea.
 TH. Respuere certum est regna consilium mihi.
 ATR. Meam relinquam, nisi tuam partem accipis.
 THY. Accipio, regni nomen, impositi feram.
 Sed iura & arma seruiant mecum tibi.
 ATR. Imposita capiti vincla venerando gere.
 Ego destinatas victimas superis dabo.

CHORVS.

Sapphici, & vnus Adonius.

C Redat hoc quisquam, ferus ille & acer,
 Nec potens mentis, truculentus Atreus,
 Fratris aspectu stupefactus hæsit.
 Nulla vis maior pietate vera est.
 Iurgia externis inimica durant,
 Quos amor verus tenuit, tenebit.
 Ita cum magnis agitata causis
 Gratiam rupit, cecinitque bellum,
 Cum leues frenis sonuere turmæ,
 Pulsit hinc illinc agitato ensis;

Quem mouet crebro furibundus ictu
Sanguinem Maiores cupiens recentem.
Opprimit ferrum, manibusque iunctis
Ducit ad pacem pietas negantes.
Otium è tanto subitum tumultu
Quis deus fecit, modò per Mycenae
Arma ciuile crepuere belli.
Pallidae matres timere natis,
Vxor armato timuit marito,
Cum manum inuitus sequeretur ensis,
Sordidus pacis vitio quietae.
Ille labentes renouare muros;
Hic situ quassas stabilire turres;
Ferreis portas cohibere claustris
Ille certabat, pavidusque pinnis
Anxia nocti vigil incubabat.
Peior est bello timor ipse belli.
Iam minae saui cecidere ferri,
Iam filet murmur graue classicorum,
Iam tacet stridor litui strepentis,
Alta pax urbi reuocata laeta est.
Sic ubi ex alto tumuere fluctus,
Brutium Coro feriente pontum,
Scylla pulsatis resonat cauernis,
Ac mare intortum timuere nautae,
Quod rapax haustum remouit Charybdis;
Et ferus Cyclops metuit parentem
Rupe feruentis residens in Aetnae,
Ne superfusus violetur undis
Ignis Aetneis resonans caminis;
Et putat mergi sua posse pauper
Regna Laertes Ithaca tremante.
Si suae gentis cecidere vires,
Mitius stagno pelagus recumbit;
Alta quae naus timuit secare
Hinc & hinc fufis spaciofa velis
Strata, ludenti patuere cymbae;
Et vacat mersos numerare pisces.
Hic ubi ingenti modò sub procella
Cyclades pontum timere motae.
Nulla sors longa est, dolor ac voluptas
Inuicem cedunt, breuior voluptas.

permutat brevis hora summis.
 qui donat diadema fronti,
 in genu nixæ tremaere gentes,
 ad nutum posuere bella
 Indus, & Phœbi propioris Indus,
 Dacæ Parthis equitem minati;
 cæptum tenet, & mouentes
 cæta diuitias, metuîtque casus
 biles rerum, dubiûmque tempus.
 quibus rector maris atque terræ
 dedit magnum necis atque vitæ.
 re inflatos tumidò sique vultus.
 quidquid à vobis minor expauescit,
 hor vobis dominus minatur.
 ne sub regno grauiore regnum est.
 rem dies vidit veniens superbum,
 dies vidit fugiens iacentem.
 nemo confidat nimium secundis,
 nemo desperet meliora lapsis.
 hæc illis, prohibetque Clotho
 fortunam. rotat omne fatum.
 nemo tam diuos habuit fauentes,
 cæstinum vt possit sibi polliceri.
 Deus nostras celeri citatas
 turbine versat.

ACTVS QVARTVS.

NVNCIVS. CHORVS.

Q Vis me per auras turbo præcipitem vehet;
 Atræque nube inuoluet, vt tantum nefas
 cupiat oculis, ò domos Pelopi quoque,
 Tantalò pudenda! CH quid portas noui?
 VN. Quænam ista regio est, Sparte & Argos, impios
 citata fratres? & maris gemini premens
 fauces Corinthus? an feris Ister fugam
 abens Alanis, an sub æterna niue
 Scythæ tellus? an vagi passim Scythæ?
 CH Quis hic nefandi est conscius monstri locus?
 Fare, & istud pande, quodcumque est malum.
 VN. Si steterit animus, si metu corpus rigens

Re-

Remittet artus. hæret in vultu trucid
 Imago facti. ferte me insanæ procul
 Illò procellæ, ferte, quò fertur dies
 Hinc raptus. CH. animos grauius incertòs tenes.
 Quid sit quod horres ede, & auctorem indica.
 Non quæro quis, sed vter. effare ocyus.
 NVN. In arce summa Pelopis, vna est pars domus
 Conuersa ad austros, cuius extremum latas
 Equale monti crescit, atque urbem premit,
 Et contumacem regibus populum suis
 Habet sub ictu, fulget hic turbæ capax
 Immane tectum, cuius auratas trabes
 Varijs columnæ nobiles maculis ferunt.
 Post ista vulgo nota, quæ populi colunt,
 In multa diues spacia discedit domus.
 Arcana in imo regia recessu patet,
 Alta vetustum valle compescens nemus,
 Penetræ regni, nulla quæ lætos solet
 Præbere ramos arbor, aut ferro coli,
 Sed taxus, & cupressus, & nigra ilice
 Obscura putat silua, quam supra emmens
 Despectat altè quercus, & vincit nemus.
 Hinc auspicari regnâ Tantalidæ solent,
 Hinc petere lapsis rebus & dubijs opem.
 Affixa inhærent dona, vocales tubæ;
 Fractique currus, spolia Myrtoi maris;
 Victæq; falsis axibus pendent rotæ:
 Et omne gentis facinus, hoc Phrygius loco
 Fixus tiaras Pelopis, hic præda hostium.
 Et de triumpho picta barbarico chlamys.
 Fons stat sub vmbra tristis, & nigra piger
 Hæret palude, talis est diræ Stygis
 Deformis vnda, quæ facit cœlo fidem.
 Hic nocte cæca gemere ferales deos
 Fama est, catenis ucus excussis sonat,
 Vlulantque manes, quidquid audire est metus.
 Illic videtur, errat antiquis vetus
 Emissa bustis turba, & insultant loco
 Maiora notis monstra, quin tota solet
 Micare flamma silua, & excel sæ trabes
 Ardent sine igne, sæpe latratu nemus
 Trino remugit, sæpe simulachris domus

conita magnis . nec dies sedat metum .
 ex propria luco est , & superstitio inferum
 luce media regnat , hinc orantibus
 sponsa dantur certa , cùm ingenti sono
 axantur adyto fata , & immugit specus
 vocem deo solvente . quò postquam furens
 stravit Atreus liberos fratris trahens ,
 Orantur aræ . quis queat dignè eloqui ?
 post terga iuuenum nobiles religat manus ,
 mactata vitta capita purpurea ligat .
 thura desunt , non sacer Bacchi liquor ,
 ingenisve salsa victimam culter mola .
 servatur omnis ordo , ac tantum nefas
 non rite fiat . CH quis manum ferro admouet .
 VN . Ipse est sacerdos , ipse funesta prece
 lethale carmen ore violento canit ,
 ipse ad aras . ipse deuotos neci
 contestat , & componit , & ferro admouet .
 accendit ipse , nulla pars sacri perit .
 lucus tremiscit , tota succusso solo
 stravit aula , dubia quò pondus daret ,
 fluctuanti similis , è læuo æthere
 atrum cucurrit limitem sidus trahens .
 libata in ignes vina mutato fluunt
 uenta Baccho , regium capiti decus
 terque lapsum est . fleuit in templis ebur .
 mouere cunctos monstra . sed solus sibi
 immotus Atreus constat , atque vitro deos
 terret minantes , iàmque dimissa mora
 astitit aris , toruùm & obliquum intuens .
 qualis siluis qualis in Gangeticis
 eret iuuenos Tigris errauit duos ,
 quisque prædæ cupida , quò primos ferat
 certa morsus , flectit huc rictus suos ,
 reflectit , & famem dubiam tenet .
 diuus Atreus capita deuota impiæ
 culatur iræ , quem prius mactet sibi ,
 obitat , secunda deinde quem cæde immolet .
 interest , sed dubitat , & tantum scelus
 ordinare . CH quem ramen ferro occupat
 VN . Primus locus (ne deesse pietatem putes)
 dicatur . Tantalus prima hostia est .

CH.

CH. Quo iuuenis animo, quo tulit vultu necem
NVN. Stetit sui securus, & non est preces
 Perire frustra passus, ast illi ferus
 In vulnere ensē abscondit, & penitus premens
 Iugulo manum commisit, educto stetit
 Ferro cadaver, cūque dubitasset diu
 Hac parte an illa caderet, in patrum cadit.
 Tunc ille ad aras Plīthenem sauius trahit,
 Adicitque fratri, colla percussa amputat.
 Ceruice cāsa truncus in prouum ruit,
 Querulum cucurrit murmure incerto caput.
CH. Quid deinde gemina cāde perfūctus facit
 Puerone parit, an scelus sceleri ingerit,
NVN. Silua iubatus qualis Armenia leo,
 In cāde multa victor armento incubat,
 Cruore rictus madidus, & pulsa fame
 Non ponit iras, hinc & hinc tauros premens
 Vitulis minatur, dente iam lasso piger.
 Non aliter Atreus sauit, atque ira tumet,
 Ferrumque gemina cāde perfusum tenens,
 Oblitus in quem fureret, infecta manu
 Exegit vltra corpus, at pueri statim
 Pectore receptus ensis, in tergo exiit.
 Cadit ille, & aras sanguine extinguens suo,
 Per vtrumque vulnus moritur. **CH.** o sauum scelus
NVN. Exhorruistis? hactenus non stat nefas.
 Plus est. **CH.** an vltra maius aut atrocius
 Natura recipit? **NVN.** sceleris hunc finem putas
 Gradus est. **CH.** quid vltra potuit, obiecit feris
 Lanianda forsā corpora, atque igne arcuit.
NVN. Vtinam arcuisset! ne tegat functos humi
 Ne soluat ignis, auibz epulandos licet
 Ferisque triste pabulum sauis trahat,
 Votum est sub hoc, quod esse supplicium solet.
 Pater insepultos spectet. o nullo scelus
 Credibile in æuo, quodque posteritas neget,
 Erepta viuis exta pectoribus tremunt,
 Spirantque venæ, corque adhuc pauidum saltat
 At ille fibras tractat, ac fata inspicit,
 Et adhuc calentes viscerum venas notat.
 Postquam hostiæ placuere, securus vacat
 Iam fratris epulis. ipse se diuisim secat

membra corpus, amputat truncò tenus
 eros patentes, & lacertorum moras,
 audat artus dirus, atque ossa amputat;
 tum ora seruat, & datas fidei manus.
 verubus hærent viscera, & lentis data
 ant caminis. illa flammatus latex
 erente alieno iactat, impositas dape
 onfluit ignis, inq; crepitantes focos
 ter regeſtus, & pati iuſſus moram
 tus ardet, ſtridet in verubus iecur,
 facile dicam, corpora an flammæ gemant.
 uere, piceus ignis in fumos abit.
 ſe fumus triftis, ac nebula grauis
 rectus exit, ſeque in excelfum leuat,
 penates nube deformi obſidet.
 thebe patiens, fugeris retro licet,
 diòque ruptum merſeris cœlo diem,
 occidiſti, lancinat gnatos pater,
 ſque mandit ore funeſto ſuos.
 et fluente madidus vnguento comam,
 ſque vino, ſæpe præcluſæ cibum
 uere fauces. in malis vnum hoc tuis
 um eſt Thyeſta, quòd mala ignoras tua.
 & hoc peribir. verterit curſus licet
 i ipſe Titan, obuium ducens iter;
 nebrîſque facinus obruat tetrum nouis,
 x miſſa ab ortu tempore alieno grauis.
 men videndum eſt, tota pateſcent mala.

CHORVS.

Anapæſtici, & vnus Adonius.

Vò terrarum, ſuperumq; parens,
 Cuius ad ortus noctis opacæ,
 decus omne fugit, quò vertis iter,
 diòque diem perdis Olympo è
 ur Phœbe tuos rapis aſpectus,
 ondum ſeræ nuncius horæ
 nocturna vocat lumina veſper.
 ondum Heſperix flexura rotæ
 bet emeritos ſoluere currus.
 ondum in noctem vergente die
 ertia miſit buccina ſignum.
 upet ad ſubitæ tempora cœna

K

Non.

Nondum fessis bubus arator .
 Quid te ætherio pepulit cursu ?
 Quæ causa tuos limite certo
 Deiecit equos ? numquid aperto
 Carcere Ditis victi tentant
 Bella gigantes ? numquid Tityus
 Pectore fesso renouat veteres
 Saucius iras, num reiecto
 Latus explicuit monre Typhœus ?
 Numquid struitur via Phlegræos
 Alta per hostes, & Thessalicum
 Thressa premitur Pelion Ossa ,
 Solitæ mundi periere vices .
 Nihil occasus, nihil ortus erit .
 Stupet Eoos assueta deo
 Tradere frenos, genitrix primæ
 Roscida lucis, peruersa sui
 Lumina regni, nescit fessos
 Tingere currus, nec fumantes
 Sudore iubas mergere ponto ,
 Ipse insueto nouus hospitio ,
 Sol auroram videt occiduus ,
 Tenebrasque iubet surgere, nondum
 Nocte parata. non succedunt
 Astra, nec villo micat igne polus .
 Nec luna graues digerit vmbras .
 Sed quidquid id est, vtinam nox sit .
 Trepidant trepidant pectora magno
 Percussa metu, ne fatali
 Cuncta ruina quassata labent ,
 Iterumque deos, hominèsque premar
 Deforme chaos, iterum terras,
 Et mare & ignes, & vaga picti
 sidera mundi natura tegat .
 Non æternæ facis exortu
 Dux astrorum secula ducens
 Dabit æstatis brumæq; notas .
 Non Phoebeis obuia flammis ,
 Demet nocti luna timores ,
 Vincetque sui fratris habenas ,
 Curuo breuius limite currens .
 Ibit in vnum, congesta sinum

Tur.

Verba deorum .
 Qui sacris peruius astris
 Et obliquo tramite zonas ,
 Etens longos signifer annos ,
 Ipsa videbit sidera labens .
 Qui nondum vere benigno ,
 Addit zephyro vela repenti ,
 Mes præcepit ibit in vndas ,
 Et quas pauidam vexerat Hellen .
 Et qui nitido taurus cornu
 Trahet Hyadas, secum Geminos
 Trahet, & curui brachia Cancri.
 Leo flammiferis æstibus ardens
 Cecidit in terras virgo relictas ,
 Cadet in terras virgo relictas ,
 Iustæque cadent pondera Libræ ;
 Scorpionque trahent Scorpion acrem .
 Et qui nervo tenet Aemonio
 Denata senex spicula Chiron ,
 Rupto perdet spicula nervo .
 Vigram referens hiemem gelidus
 Cadet Aegoceros, frangetque tuam ,
 Quisquis es, vnam. tecum excedent
 Ultima cœli sidera Piscis .
 Monstræque numquam perfusa mari
 Merget condens omnia gurges .
 Et qui medias diuidit Vrsas ,
 Pluminis instar, lubricus Anguis .
 Magnoque minor iuncta draconi
 Frigida duro Cynosura gelu ,
 Custosque sui tardus plaustrum
 Nam non stabilis ruet Arctophylax .
 Nos è tanto visi populo
 Digni, premeret quos euerso
 Cardine mundus, in nos atas
 Ultima venit, ò nos dura
 Sorte creatos, seu perdidimus
 Solem miseri, siue expulimus .
 Abeant questus, discede timor .
 Vita est auidus, quisquis non vult
 Mundo secum peresunte mori .

ACTVS QVINTVS.

ATREVS.

A Equalis astris gradior, & cunctos super
 Altum superbo vertice attingens polum.
 Nunc decora regni teneo, nunc folium patris.
 Dimitto superos, summa votorum attingi.
 Bene est, abundè est, iam sat est etiam mihi.
 Sed cur satis sit, pergam, & implebo patrem
 Funere suorum, nequid obstaret pudor,
 Dies recessit, perge, dum cœlum vocat.
 Utinam quidem tenere fugientes deos
 Possem, & coactos trahere, ut vlticem dapem
 Omnes viderent! quod sat est, videat pater.
 Etiam de nolente discutiam tibi
 Tenebras, miseræ sub quibus latitant tuæ.
 Nimis diu conuiua securo iaces,
 Hilarique vultu, iam satis mensis datum est.
 Satisque Baccho, sobrio tanta ad mala
 Opus est Thyeste. turba famularis fores
 Templi relaxa, festa patefiat domus.
 Libet videre, capita natorum intuens
 Quos det colores, verba quæ primus dolor
 Effundat, aut ut spiritu expulso stupens
 Corpus rigescat, fructus hic operis mei est.
 Miserrum videre nolo, sed dum sit miser.
 Aperta multa testæ collucent facæ.
 Resupinus ipse purpura atque auro incubat,
 Vino grauatum fulciens læua caput.
 Bructat. ô me cœlitum excelssimum,
 Regumque regem, vota transcendendi mea.
 Cætur est, capaci ducit argento merum.
 Ne parce potu, restat etiam nunc cruor
 Tot hostiarum, veteris hunc Bacchi color
 Abscondit, hoc hæc mensa claudatur scypho,
 Mistum suorum sanguinem genitor bibat.
 Meum bibisset. ecce iam cantus ciet,
 Festasque voces, nec satis menti imperat.

THYESTES

Anapæstici, cum Adonio.

Ecce ora longis hebetata malis,
 Iam sollicitas ponite curas.
 Iat mœror, fugiatque pavor;
 Iat trepidi comes exilij
 Iis egestas, rebûsque grauis
 Ior afflictis. magis vnde cadas,
 Iam quò, refert, magnum ex alto
 Iamine lapsus, stabilem in plano
 Iere gressum, magnum ingenti
 Iage malorum pressum, fracti
 Idera regni non inflexa
 Iuice pati, nec degenerem
 Ictumque malis, rectum impositas
 Iere ruinas. sed iam saui
 Iabila fati pelle, æe miseri
 Itemporis omnes dimitte notas
 Icedant vultus ad læta boni,
 Iderem ex animo mitte Thyesten:
 Iroprium hoc miseros sequitur vitium;
 Iamquam rebus credere lætis,
 Icedat felix fortuna licet,
 Iamen afflictos gaudere piget.
 Iquid me reuocas, festumque vetas
 Icelebrare diem, quid flere iubes
 Iulla surgens dolor ex causa?
 Iquis me prohibet flore recenti
 Iuicere comam, prohibet prohibet;
 Irimæ capiti fluxere rosæ;
 Iingui madidus crinis amomo
 Ieter subitos stetit horrores;
 Iamber vult nolente cadit.
 Ienit in medias voces gemitus;
 Ieror lachrymas amat assuetas.
 Iendi miseris dira cupido est.
 Ibet infauos mittere questus,
 Ibet & Tyrio saturas ostro
 Iumpere vestes, vlulare libet.
 Iicit luctus signa futuri

Mens, antè sui præsaga mali .
 Instat nautis fera tempestas .
 Cùm sine vento tranquilla tument .
 Quos tibi vultus, quosue tumultus
 Bingis demens, credula præsta
 Pectora fratri, iam quidquid id est ,
 Vel sine causa, vel sera times .
 Nolo infelix, sed vagus intrà
 Terror oberrat. subitos fundunt
 Oculi fletus, nec causa subest .
 Dolor an metus est, an habet lacrymas
 Magna voluptas ?

ATREVS. THYESTES.

F Estum diem germane, consensu pari
 Celebremur, hic est sceptrum qui firmet mea,
 Solidamque pacis alliget certæ fidem .
TH. Saties dapis me, nec minus Bacchi tenet .
 Augere cumulus hic voluptatem potest ,
 Si cum meis gaudere felici datur .
ATR. Hic esse natos crede in amplexu patris ,
 Hic sunt, eruntque, nulla pars prolis tuæ
 Tibi subtrahetur, ora, quæ exoptas, dabo ,
 Totumque turba iam sua implebo patrem .
 Satiaberis, ne metue, nunc misti meis,
 Iucunda mensæ sacra iuuenilis colunt .
 Sed accientur. poculum infuso cape
 Gentile Baccho. **THY.** capio fraternæ dapis
 Donum. paternis vina libentur dijs ,
 Tunc hauriantur. sed quid hoc, non vult manus
 Parere. crescit pondus, & dextram grauat .
 Admotus ipsis Bacchus à labris fugit ,
 Quæque rictus ore decepto effluit .
 Et ipsa trepido mensa subsiluit solo .
 Vix lucet ignis. ipse quin æther grauis
 Inter diem noctemque desertus stupet .
 Quid hoc ? magis magisque concussi labant
 Conuexa coeli, spissior densis coit
 Caligo tenebris, nòxque se in nocte abdidit .
 Fugit omne sidus. quidquid est, fratri, precor ,
 Gnatique parcat, omnis in vile hoc caput

at procella. redde iam gnatos mihi.
 TR. Reddam, & tibi illos nullus eripiet dies,
 HY. Quis hic tumultus viscera exagitat mea?
 id tremuit intus, sentio impatiens onus.
 numque gemitu non meo pectus gemit.
 iste gnati, genitor infelix vocat.
 iste, visis fugiet hic vobis dolor.
 me obloquuntur? ATR expedi amplexus pater.
 nere, gnatos ecquid agnoscis tuos?
 HY. Agnosco fratrem. sustines tantum nefas
 stare tellus? non ad infernam Styga
 nosq; mergis? rupta & ingenti via
 Athaos inane regna cum rege abripis?
 tota ab imo tecta conuellens solo,
 stas Mycenae, stare circa Tantalum,
 nosque nostros, si quis intra Tartara est.
 neque iam debuimus, hinc compagibus
 hinc reuulsis, huc tuam immani sinu
 mitte vallem, nosque defossos tege
 gerontetoto noxiae supra caput
 vagentur nostrum, & ardenti freto
 gethon arenas igneus totas agens,
 tia supra nostra violentus fluat.
 mota tellus pondus ignauum iaces,
 TR. Recipe hocce citius, liberis tandem tuis
 expetitis, nulla per fratrem est mora,
 frere, osculare, diuide amplexus tribus.
 HY. Hoc foedus, haec est gratia, haec fratris fides.
 odia ponis, non peto, incolumes pater
 gnatos vt habeam, scelere quod saluo dari
 posse possit, frater hoc fratrem rogo,
 pelire liceat, redde quod cernas statim
 nihil te genitor habiturus rogo,
 perditurus. ATR quidquid e' gnatis tuis
 pereest, habebis, quodque non superest, habes.
 HY. Vtrumne sauis pabulum alitibus iacent,
 belluis seruantur, an pascunt feras.
 TR. Epulatus ipse es impia gnatos dape.
 HY. Hoc est deos quod puduit, hoc egit diem
 uersum in ortus. quas miser voces dabo,
 cessusque quos, quae verba sufficient mihi.
 scissa cerno capita, & auulsas manus,

K 4

Et

Et rupta fractis cruribus vestigia .
 Hoc est quod audus capere non potuit patet .
 Voluuntur intus viscera, & clusum nefas
 Sine exitu luctatur, & quærit viam .
 Da frater ensen, sanguinis multum mei
 Habet ille, ferro liberis demus viam .
 Negatur ensis. pectora illiso sonent
 Concussa planctu. sustine infelix manum .
 Parcamus umbris. tale quis vidit nefas ?
 Quis inhospitalis Caucasii rupem asperam
 Geniochus habitans, quisve Cecropijs metus
 Terris Procrustes ? genitor en gnatos premo
 Premorque gnatis. sceleris est aliquis modus,
 ATR. Sceleri modus debetur, vbi facias scelus,
 Non vbi reponas. hoc quoque exiguum est mihi
 Ex vulnere ipso sanguinem calidum in tua
 Diffundere ora debui, vt viuentium
 Biberes cruorem. verba sunt iræ data .
 Dum propero, ferro vulnera impresso dedi .
 Cecidi ad aras, cæde votiua focos
 Placui, & artus corpora exanima amputans)
 In parua carpsî frustra, & hæc feruentibus
 Demersi ahenis, illa lentis ignibus
 Stillare iussi. membra, nervosque abscidi
 Viuentibus, gracilique traiectas veru
 Mugire fibras vidi, & aggressi manu
 Mea ipse flammæ. omnia hæc melius patet
 Fecisse potuit. cecidit incassum dolor .
 Scidit ore natos impio, sed nesciens,
 Sed nescientes. THY. clusa littoribus vagis
 Audite maria, vos dii audite hoc scelus
 Quocumque diffugistis, audite inferis
 Audite terræ. nòxque Tartarea grauis
 Et atra pube, vocibus nostris vaca .
 Tibi sum relictus, sola tu miserum vides,
 Tu quoque sine astris. vota non faciam improba
 Pro me nihil precabor, ecquid iam potest
 Pro me esse, vobis vota prospicient mea .
 Te summe coeli rector ætheriæ potens
 Dominator aulæ, nubibus totum horridis
 Conuolue mundum, bella ventorum vndique
 Committe, & omni parte violentum intona .

Manūque, non qua tecta, & immeritas domos
 Telo petis minore, sed qua montium
 Tegmina moles cecidit, & qui montibus
 Stabant pares Gigantes hac arma expedi,
 Torque, vindica amissum diem;
 Sculare flammās, lumen ereptum polo
 Minibus exple, causa, ne dubites diu;
 Tuusque mala sit, si minus, mala sit mea.
 Me pete, trifulco flammeam telo facem
 Spectus hoc trans mitte. signatos pater
 Flammare, & igni tradere extremo volo;
 Ego sum cremandus. si nihil superos mouet;
 Nullūque telis impios numen petit;
 Aeterna nox permaneat, & tenebris tegat
 Immensa longis scelera, nil Titan queror,
 Si perseveras. ATR. nunc meas laudo manus;
 Nunc parta vera est palma. perdideram scelus;
 Nisi sic dolores, liberos nasci mihi
 Nunc credo, castis nunc fidem reddi toris.
 TH. Quid liberi meruere, ATR. quod fuerant tui.
 TH. Gnatos parenti; ATR. fateor, & quod me iuuat
 Ceteros. THY. piorum praesides testor deos.
 AT. Quid coniugales. TH. scelere quis pensat scelus?
 ATR. Scio quid queraris. scelere praerepto doles,
 Nec quod nefandas hauseris tangit dapes.
 Quod non pararis. fuerat hic animus tibi;
 Instruere similes inscio fratri cibos;
 Et adiuvante liberos matre aggredi;
 Similique letho sternere, hoc vnum obstitit;
 Tuos putasti. THY. vindices aderunt dei.
 His puniendum vota te tradunt mea.
 ATR. Te puniendum liberos trado tuis.

L. ANNÆI
SENECÆ
TROAS.

TRAGŒDIA VIII.

ARGVMENTVM.

TROIA bello decennali euerſa, inde cum Græci vellent ad ſua remeare, vento contrario claffis eorum detinetur. Noctu apparet Achilles Talthybio arguens Græcos, quod redire vellent, inferijs ſibi debitis nondum celebratis, præcepitq; vt Polyxena Priami & Hecubæ filia occideretur ad ſuum tumulum. Quam cum Pyrrhus Achillis filius ab Agamemnone peteret, rex ſe difficilem exhibuit, eo quod optauerat eam ſibi concubinam. Tandem vates Calchas ſuperdetentione Graiæ claffis conſultus, dixit Polyxenam Achilli immolandam, & Aſtynacten parvum Hectoris & Andromachæ filium occidendum, quem à matre abſconditum reddi compulſit Vlyſſes, & eum de altiffima turri præcipitavit. Pyrrhus verò Polyxenam de gremio matris creptam ad patris tumulum occidit.

INTERLOCVTORES.

HECVBA.

CHORVS MVLIERV.

TALTHYBIVS.

AGAMEMNON.

CALCHAS.

HELENA.

PYRRHV.

ANDROMACHA.

SENE.

VLYSSES.

ASTYANAX.

NVNCIVS.

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

ACTVS

A C T V S P R I M V S.

H E C U B A.

Q Vicumque regno fidit, & magna potens
 Dominatur aula, nec leues metuit deos,
 Animūque rebus credulum lātis dedit
 Me videat, & te Troia, non vñquā tulit
 Documenta Fors maiora, quā fragili loco

Starent superbi. cōlumen euerſum occidit
 Pollentis Aſiæ, cœlitum egregius labor.
 Ad cuius arma venit, & qui frigidum
 Septena Tanain ora pandentem bibit.
 Et qui renatum proſus excipiens diem,
 Tepidum iubenti Tigrin immiſcet freto;
 Et quæ vagos vicina proſpiciens Scythas
 Alpam cateruis Ponticam viduis ferit.
 Excifa ferro eſt. Pergamum incubuit ſibi.
 En alta muri decora congeſti iacent;
 Teſtis aduſtis regiam flammæ ambiunt;
 Omnisque latè fumat Aſſaraci domus.
 Non prohibet auidas flamma victoris manus;
 Diripitur ardens Troia nec cœlum patet
 Vadante fumo, nube cenſa obſitus,
 Ater fauilla ſquallet Iliaca dies.
 Stat audus ira victor, & lentum Ilium
 Melitur oculis, ac decem tandem ferus
 Ignoscat annis. horret afflicta quoque,
 Viſtāque quamuis videat, haud credit ſibi
 Potuiſſe vinci. ſpolia populator rapit
 Dardania, prædam mille non capiunt rates.
 Teſtor deorum numen aduerſum mihi;
 Patriæque cineres, teque rectorem Phrygum,
 Quem Troia toto conditum regno regit,
 Tuosque manes, quodque ſtetit antè, Iliō.
 Et vos meorum liberum magni greges,
 Vmbrae minores, quidquid aduerſi accidit,
 Quæcumque Phœbas ore lymphato furens,
 Credi Deo vetante, prædixit mala;
 Prior Hecuba vidi grauida, nec tacui metus,
 Et vana yates ante Caſſandram fui.

K 6

Non

Non cautus ignes Ithacus, aut Ithaci comes
 Nocturnus in vos sparsit, aut fallax Sinon.
 Meus ignis iste est, facibus ardetis meis.
 Sed quid ruinas urbis euerſæ gemis
 Viuax ſeneſcus? reſpice infelix ad hos
 Luſtus recentes: Troia iam vetus eſt malum.
 Vidi execrandum regiæ cædis nefas,
 Ipſasque ad aras maius admiſſum ſcelus
 Æacidæ armis, cum ferox ſaua manu
 Coma reflectens regiũ torta caput,
 Alto nefandum vulnere ferrum abdidit;
 Quod penitus actum, cum recepiſſet libens;
 Enſis ſenili tinſtus è iugulo redit.
 Placare quem non potuit à cæde efferæ,
 Mortalis æui cardinem extremum premens;
 Superique teſtes ſcleris, & quondam ſacrum
 Regni iacentis ille tot regum parens
 caret ſepulchro Priamus, & flamma indiget
 Ardente Troia. non tamen (ſuperi) ſat eſt.
 Domum ecce Priami, nuribus, & natis, legens
 Sortitur vrna. præda quem vilis ſequar,
 Hic Hectoris coniugia deſpondet ſibi,
 Hic optat Heleni coniugem, hic Antenoris,
 Nec deeſt tuos Caſſandra qui thalamos petat.
 Mea ſors timetur, ſola ſum Danaïs metus.
 Lamenta ceſſant, turba captivæ mea
 Ferite plamis pectora, & plantis date.
 Et iuſta Troiæ facite. iamdudum ſonct
 Fatalis Idæ iudicis diri domus.

CHORVS MULIERVM.

H E C V B A.

Anapæſtici.

Non rude vulgus, lachrymiſque nouum
 Lugere iubet, hoc continuis
 Egimus annis, ex quo tetigit
 Phrygius Graias hoſpes Amyclas:
 Secuitque fretum pinus matri
 Sacra Cybelli. decies niuibus

Humerosque ferit tibi sanguineos
 Tibi nostra caput dextera pulsat,
 Tibi maternis vbera palmis
 Laniata iacent, fluit, & multo
 Sanguine manat, quamcumque tuo
 Funere feci rupta cicatrix.
 Columen patriæ, mora fatorum.
 Tu præsidium Phrygibus fessis,
 Tu murus eras, humerisque tuis
 Stetit illa decem fulta per annos.
 Tecum cecidit. summusque dies
 Hectoris idem, patriæq; fuit,
 HE. Vertite planctus. Priamo vestros
 Fundite fletus, satis Hector habet.
 CHO. Accipe rector Phrygiæ planctus,
 Accipe fletus bis capte senex,
 Nil Troia semel te rege tulit,
 Bis pulsata Dardana Graio
 Moenia ferro, bisque pharetras
 Passa Herculeas. post elatos
 Hecubæ partus, regumque rogos
 Postrema pater funera cludis,
 Magnoque Ioui victima cæsus
 Sigea premis littora truncus.
 HE. Aliò lacrymas flectite vestras,
 Non est Priami misera mea
 Mors, Iliades. felix Priamus,
 Dicite cunctæ liber manes
 Vadit ad imos. nec feret umquam
 Vincita Graium ceruice iugum.
 Non ille duos vidit Atridas,
 Nec fallacem cernit Vlysses.
 Non Argolici præda triumphî
 Subiecta feret colla trophæis.
 Non assuetas ad sceptræ manus
 Post terga dabit, currusque sequens
 Agamemnonios aurea dextra
 Vincula gestans lætis fiet
 Pompa Mycenis. CH. Felix Priamus,
 Dicimus omnes, secum excedens
 Sua regna tulit, nunc Elysi
 Memoris tutis errat in vmbribus.

etque pias felix animas
 etora quærit. felix Priamus.

felix quilibet bello moriens,
 omnia secum consumpta videt.

A C T V S S E C V N D V S.

T A L T H Y B I V S . C H O R V S .

Q Vam longa Danaïs semper in portu mora,
 Seu petere bellum, petere seu patriam volunt.
 Quæ causa ratibus faciat & Danaïs moram,
 reduces quis Deus cludat vias?
 P. Pauet animus, artus horridus quassat tremor.
 Miora veris monstra vix capiunt fidem.
 Vidi, ipse vidi, summa iam Titan iuga
 stringebat, ortus vicerat noctem dies,
 Cum subito cæco terra mugitu fremens,
 Concussa cæcos traxit ex imo sonos.
 Mouere siluæ capita, & excelsum nemus
 Regore vasto tonuit, & lucus sacer,
 Ruptis saxa ceciderunt iugis.
 Nec sola tellus tremuit. & pontus suum
 Adesse Achillem sensit, ac strauit vada.
 Tunc scissa tellus aperit immensos specus;
 Et hiatus Erebi peruium ad superos iter
 Tellure fracta præbet, ac tumulum leuat.
 Emicuit ingens umbra Thessali ducis;
 Threicia qualis arma præludens tuis
 Cum Troia satis strauit, aut Neptunium
 Cæna nitentem percussit iuuenem coma.
 Aut cum inter acies Marte violento furens,
 Corporibus amnes clusit, & quærens iter
 Tardus cruento Xanthus errauit vado.
 Aut cum superbo victor in curru stetit,
 Agiturque habenas, Hectorem & Troiam trahens.
 Impleuit omne lictus irati sonus.
 Ecce, ite inertes, debiros manibus meis
 Auferte honores, soluite ingratas rates
 Et nostraturi maria. non paruo luct
 us Achillis Græcia, at magno luct
 responsa nostris cineribus Polyxena.

Pyr-

Pyrrhi manu mactetur, & tumulum riget.
 Hæc fatus alta voce, dimisit diem,
 Repetensque Ditem,mersus ingentem specum
 Coeunte terra iunxit. immoti iacent
 Tranquilla pelagi,ventus abiecit minas,
 Placidumque fluctu murmurat leni mare.
 Triton ab alto cecinit hymenæum choro.

PYRRVS. AGAMEMNON

CALCHAS.

CUm lata pelago vela rediturus dares;
 Excidit Achilles, cuius vnus manu
 Impulsa Troia corruit tandem solo;
 Breui repensans quidquid obiecit moræ
 Scyros, fretumque Lesbos Aegeum secans
 Illo remoto, dubia quò caderet stetit.
 Velis licet, quod petitur, ac properes dare;
 Serò es daturus, iam suam cuncti duces
 Tulere precium, quæ minor merces potest
 Tantæ dari virtuti, anis meruit parum,
 Qui fugere bellum iussus, & longa sedens
 Acuum senectâ degere, ac Pylij senis
 Transcendere annos, exuit matris dolos,
 Falsasque vestes, fassus est armis virum.
 Inhospitali Telephus regno impotens,
 Dum Mysiæ ferocis introitus negat,
 Rudem cruore regio dextram imbuat;
 Fortemque eandem sensit, & mitem manum.
 Cecidere Thebæ, vidit Etion capi
 Sua regna victus. clade subuersa est pari
 Opposita celso parua Lyrnessos iugo;
 Captæque tellus nobilis Briseide.
 Et causa litis regibus Chryse iacet,
 Et nota fama Tenedos, & quæ pascuo
 Fecunda pingui Thracios nutrit greges;
 Et sacra Phoebo Cilla; quid, quas alluit
 Vernis Caicus gurgitem attollens aquis;
 Hæc tanta clades gentium, ac tantus pavor;
 Sparsæ tot vrbes, turbinis vasti modo;
 Alterius esset gloria, ac summum decus;

est Achillis, sic meus venit pater,
 tanta gessit bella, dum bellum parat.
 alia fileam merita, non vnus satis
 Hector fuisset, Ilium vicit pater,
 diruistis. inclytas laudes iuuat,
 clara magni facta genitoris sequi.
 peremptus Hector ante oculos patris,
 interque Memnon, cuius ob luctum parens
 lente mœstum protulit vultu diem,
 victor operis exemplum horruit,
 dicitque Achilles, & dijs natos mori.
 Tum versa Amazon vltimus cecidit timor.
 debet Achilli, merita si dignè æstimas,
 Mycenis virginem, atque Argis petat.
 dabitur etiam, placita nec subito probas
 namque natam Pelei nato ferum
 stare credis, at tuam natam parens
 Helenæ immolasti, solita iam & facta expeto.
 I. Iunētile vitium est, regere non posse impetum.
 atis alios feruor hic primæ rapit,
 Pythum paternus. spiritus quondam truces,
 Minasque tumidi lentus Aeacida tuli.
 quo plura possit, plura patienter feras.
 Quid eade dira nobilem clari ducis
 algeris vmbra, noscere hoc primum decet.
 Quid facere victor debeat, victus pati.
 violenta nemo imperia continuit diu;
 Moderata durant. quòque fortuna altius
 iuxit, ac leuauit humanas opes,
 hoc se magis suppressere felicem decet,
 Priusque casus tremere, metuentem deos
 Minium fauentes. magna momento obrui
 vincendo didici. Troia nos tumidos facit,
 Minium ac feroces. stamus hoc Danaï loco.
 Inde illa cecidit. fateor, aliquando impotens
 legno ac superbus. altiùs memet tuli.
 sed fregit illos spiritus hæc, quæ dare
 potuisset alij, causa, fortunæ fauor.
 Tu me superbum Priame, tu timidum facis;
 ego esse quidquam sceptrum, nisi vano putem
 fulgore rectum nomen, & falso comam
 vinculo decentem, casus hæc rapiet breuis;

Nec

Nec mille forsan ratibus, aut annis decem
 Non omnibus fortuna tam lenta imminet.
 Equidem fatebor (pace dixisse hoc tua
 Argiua tellus liceat) affigi Phrygas,
 Vincique volui, ruere, & æquari solo,
 Etiam arguissem. sed regi frenis nequit,
 Et ira, & ardens hostis, & victoria
 Commissa nostri. quidquid indignum aut ferum
 Cuiquam videri potuit, hoc fecit dolor,
 Tenebraeq; per quas ipse se irritat furor,
 Gladiusque felix, cuius infecti semel
 Vecors libido est. quidquid euerſæ poteſt
 Superesse Troiæ maneat. exactum ſatis
 Poenarum, & ultra eſt. regia vt virgo occidat,
 Tumuloque dono detur, & cineres riget,
 Et facinus atrox cadet vt thalamos vocem,
 Non patiar in me culpa cunctorum redit.
 Qui non vetat peccare, cum poſſit, iubet.
 PYR. Nullumne Achillis præmium manes ferent?
 AG. Ferent, & illum laudibus cuncti canent;
 Magnūque terræ nomen ignotæ audient.
 Quod ſi leuatur ſanguine infuſo ciuis,
 Opima Phrygi colla cadantur gregis,
 Fluātque nulli flebilis matri cruor.
 Quis iſte mos eſt, quando in inferias homo eſt
 Impenſus homini? detrahe inuidiam tuo
 Odiūque patri, quem coli poena iubet.
 PYR. O tumide, rerum dum ſecundarum ſtatus
 Extollit animos, timide, cum increpuit metus
 Regum, tyranne, iamne flammatum geris
 Amore ſolito pectus, ac Veneris nouæ?
 Solū ſne toties ſpolia de nobis feres?
 Hac dextra Achilli victimam reddam ſuam.
 Quam ſi negas, retinēſque, maiorem dabo,
 Dignāque quam det Pyrrhus, & nimium diu
 A cæde noſtra regia ceſſat manus,
 Parēmq; poſcit Priamus. AG. haud equidem nego
 Hoc eſſe Pyrrhi maximum in bello decus,
 Sauro peremptus enſe quod Priamus iacet;
 Supplex paternus PY. ſupplices noſtri patris,
 Hoſtēsque eoſdem nouimus. Priamus tamen
 Præſens rogauit, tu graui pauidus metu

id rogandum fortis, Aiaci preces
 roque mandas, clusus, atq; hostem tremens.
 At non timebat tunc tuus fateor parens,
 etque cædes Græciæ, atque vstas rates,
 iacebat, belli & armorum immemor,
 canoram verberans plectro chelym.
 Tunc magnus Hector arma contemnens tua,
 Achillis timuit, & tanto in metu
 alibus pax alta Theffalis fuit.
 Nempe iisdem in istis Theffalis naualibus,
 alta rursus Hectoris patri fuit.
 Est regis alti, spiritum regi dare.
 Cur dextra regi spiritum eripuit tua?
 Mortem misericors sape pro vita dabit.
 At nunc misericors virgines busto petis.
 Iamne immolari virgines credis nefas?
 Præferre patriam liberis regem decet.
 Lex nulla capto parcit, aut poenam impedit.
 Quod non vetat lex, hoc vetat fieri pudor.
 Quodcumque libuit facere victori licet.
 Minimum decet libere, cui multum licet.
 His ista iactas, quos decem annorum graui
 no subactos Pyrrhus exoluit iugo.
 Hos Scyros animos? PY. scelere quæ fratrum caret.
 Inclusa fluctu. PY nempe cognati maris,
 ei & Thyestæ nobilem noui domum.
 Ex virginis concepte furtiuo stupro,
 ex Achille nate, sed nondum viro.
 Illo ex Achille, genere qui mundum suo
 us per omnem, coelitem regnum tenet.
 etide æquor, vmbas AEaco, coelum Ioue.
 Illo ex Achille, qui manu Paridis iacet.
 Quem nec deorum cominus quisquam petiit.
 G. Compescere equidem verba, & audacem malo
 eram domare, sed meus captis quoque
 parcere ensis. potius interpret deum
 elchas vocetur. fata si poscunt, dabo.
 qui Pelasgæ vincla soluiſti rati,
 orasque bellis, arte qui reſeras polum,
 i viscerum secreta, cui mundi fragor,
 stella longa semitam flamma trahens
 ant signa fati, cuius ingenti mihi

Mer-

Hercede constant ora, quid iubeat Deus
 Effare Calchas, nosq; consilio rege.
 CAL. Dant fata Danaïs, quo solent precio, viam.
 Mactanda virgo est Thessali busto ducis.
 Sed quo iugari Thessalæ cultu solent,
 Ionidæ sue, vel Mycenææ nurus.
 Pyrrhus parenti coniugem tradat suo;
 Sic ritè dabitur. non tamen nostras tenet
 Hæc vna puppes causa, nobilior tuo
 Polyxena cruore debetur cruor,
 Quem fata quærunt, turre de summa cadat
 Priami nepos Hectoræus, & lethum oppetat;
 Tum mille velis impleat classis freta.

C H O R V S.

Choriambici.

Verum est, an timidos fabula decipit,
 Umbras corporibus viuere conditis.
 Cum coniux oculis imposuit manum,
 Supremusque dies solibus obstitit,
 Et tristes cineres vna coërcuit,
 Non prodest animam tradere funeri,
 Sed restat miseris viuere longius,
 An toti morimur, nullæque pars manet
 Nostri, cum profugo spiritus halitu
 Immistus nebulis cessit in aëra,
 Et nudum tetigit subdita fax latus,
 Quidquid sol oriens, quidquid & occidens
 Nouit, cæruleis Oceanus fretis
 Quidquid vel veniens, vel fugiens lauat,
 Aetas Pegaseo corripit gradu.
 Quo bifida volant sidera turbine,
 Quo cursu properat secula voluere
 Astorum dominus, quo properat modo
 Obliquis Hecate currere flexibus,
 Hæc omnes petimus fata, nec amplius,
 Iuratos superis qui tetigit lacus,
 Vsq; quam est. vt calidis fumus ab ignibus
 Vanescit spacium per breue sordidus;
 Vt nubes grauidas, quas modò vidimus,

Hic boreæ dissipat impetus.
 hic, quo regimur, spiritus effluet.
 Hic mortem nihil est, ipsaque mors nihil.
 Hic locis spacij meta nouissima.
 Hic ponant auidi, solliciti metum.
 Hic quo iaceas post obitum loco.
 Hic non nata iacent.
 Hic tempus nos auidum deuorat, & chaos.
 Hic indiuidua est noxia corpori,
 Hic parcens animæ. Tænara, & aspero
 Hic regnum sub domino, limen & obsidens
 Hic illos non facili Cerberus ostio,
 Hic amores vacui, verbæque inania,
 Hic per sollicito fabula somnio.

A C T V S T E R T I V S.

ANDROMACHA. SENE X.

A L Y S S E S.

Quid mœsta Phrygiæ turba laceratis comas?
 Miserumque tunæ pectus, effusa genas
 Vultu rigatis, leuia perpeſſæ sumus,
 Et flenda patimur. Ilium vobis modò,
 Mihi cecidit olim, cùm ferus curru incito
 Mea membra raperet, & graui gemeret sono
 Pelias axis, pondere Hectoreo tremens.
 Tunc obruta atque euersa Troia concidit.
 Torpens malis, rigensque sine sensu feror.
 Num erepta Danaïs coniugem sequeretur meum,
 Nisi hic teneret. hic meos animos domat,
 Morique prohibet, cogit hic aliquid deos
 Adhuc rogare, tempus ærumnæ addidit.
 Hic mihi malorum maximum fructum abstulit,
 Nihil timere. prosperis rebus locus
 Creptus omnis, dira, quæ veniant, habent.
 Miserrimum est timere, cùm speres nihil.
 E. Quis te repens commouit afflictam metus.
 AN. Exoritur aliquod maius è malo malum.
 Nondum ruentis Ilij fatum stetit.
 E. Et quas reperiet, vt velit, clades Deus.

AN

AN. Stygij profundi claustra, & obscuri specus
 Laxantur, & ne desit euersis metus,
 Hostes ab imo conditi tumulo exeunt.
 Solisne retro peruium est Danaïs iter?
 Certè æqua mors est. turbat, atq; agit Phrygas
 Communis iste terror. hic propriè meum
 Exterret animum, noctis horrenda sopor.
 SE. Quæ visa | ortent, effer in medium, metus.
 AN. Partes ferè nox alma transierat duas,
 Clarumque septem verterant stellæ iugum,
 Ignota tandem venit afflictæ quies,
 Breuisque fessis somnus obrepfit genis,
 (Si somnus ille est mentis attonitæ stupor)
 Cùm subitò nostros Hæctor ante oculos stetit.
 Non qualis ultro bella in Argiuos ferens,
 Graias petebat facibus Idæis rates;
 Nec eadē vasta qualis in Danaos furens
 Vera ex Achille spolia simulato tulit;
 Non ille vultus flammeum incendens iubar,
 Sed fessus, ac deiectus, & fletu grauis,
 Similisque nostro, squallida obtektus coma.
 Iuuat tamen vidisse. tum quassans caput,
 Depelle somnos inquit, & natum eripe,
 O fida coniux, lateat, hæc vna est salus.
 Omitte fletus. Troia quod cecidit, gemis?
 Vtinam iaceret tota. festina, amoue
 Quocumque nostræ paruulam stirpem domus,
 Mihi gelidus horror ac tremor somnum excutit,
 Oculosque nunc huc pauida, nunc illuc ferens,
 Oblita nati, misera quæsiui Hæctorem.
 Fallax per ipsos vmbra complexus abit.
 O gnate, magni certa progenies patris,
 Spes vna Phrygibus, vnica afflictæ domus,
 Veterisque soboles sanguinis nimium inclyti,
 Nimumque patri similis, hos vultus meus
 Habebat Hæctor, talis incessu fuit,
 Habitūque talis, sic tulit fortes manus,
 Sic celsus humeris, fronte sic torua minax,
 Ceruice fusam dissipans lata comam.
 O nate serò Phrygibus, at matri citò,
 Eritne tempus illud, ac felix dies,
 Quo Troici defensor & vindex soli,

tu ponas Pergama, & sparsos fuga
reducas? nomen & patriæ suum,
quibusque reddas? sed mei fati immemor,
magna timeo vota, quod captis sat est,
heu me, quis locus fidus meo
mori, quæue te sede oculam,
illa pollens opibus, & muris deum
per omnes clara, & inuidiæ capax,
pulvis altus, strata sunt flamma omnia,
estque vasta ex vrbe ne tantum quidem.
ateat infans. quem locum fraudi legam?
mulus ingens coniugi caro sacer,
hosti, mole quem immensa parens,
que magnis struxit in luctus suos,
non avarus. optimè credam patri.
per artus frigidus totos cedit,
temisco misera feralis loci.
caussa multos vna ab interitu arcuit,
perisse. vix spei quidquam est super.
pondus illum, magna nobilitas, premit.
prodat aliquis: SE. amoue testes doli,
quaret hostis, SE. vrbis in eversa perijt.
Quid proderit latuisse redituro in manus.
tor feroces impetus primos habet.
Quid, quòd latere sine metu magno nequit.
ser occupet præsidia, securus legat.
Quis te locus, quæ regio seducta, inuia
reponet, quis feret trepidis opem,
proteget, qui semper, etiam nunc tuos
tuere, coniugis furtum piæ
& fideli cinere victurum excipe.
de tumulo nate, quid retrò fugis,
que latebras spernis, agnosco indolem.
timere. spiritus magnos fuge,
que veteres, sume quos casus dedit.
tuere, turba quæ simus super,
ulus, puer, captiua. cedendum est malis.
parentis conditi sedes, age,
subire. fata si miseros iuuant,
salutem, fata si vitam negant,
sepulchrum. SE. claustra commissum tegunt.
ne tuus producat in medium timor,

Pro.

Procul hinc recede, tēque diuersam amoue.

AN. Leuius solet timere, qui propius timet.
Sed si placet, referamus hinc aliò pedem.

SE. Cohibe parumper ora, questusque opprime.
Gressus nefandos dux Cephalenum admouet.

AN. Dehisce tellus, tūque coniux vltimo
Specu reuulsam scinde tellurem Stygis,
Sinu profundo conde depositum meum.

Adest Vlysses, & quidem dubio gradu
Vultūque, nectit pectore astus callidos.

VLV. Dura minister sortis, hoc primum peto,
Vt ore quamuis verba dicantur meo.

Non esse credas nostra, Graiorum omnium,
Procūrumque vox est, petere quos seras domus
Hectorea soboles prohibet, hanc fata expetunt.

Sollicita Danaos pacis incertae fides
Semper tenebit, semper à tergo timor

Relpicere coget, arma nec poni sinet,
Dum Phrygibus animos natus euerfis dabit

Andromacha. AN. vester augur hoc Calchas canit.

VLV. Et si taceret augur hæc Calchas, tamen
Dicebat Hector, cuius & stirpem horreo.

Generosa in ortus semina exurgunt suos.

Sic ille magni paruos armenti comes,
Primisque nondum cornibus findens cutem,

Ceruice subito celsus, & fronte ardius,
Gregem paternum ducit, ac pecori imperat.

Quæ tenera cæso virga de trunco stetit,
Par ipsa matri tempore exiguo subit,

Vmbraque terris reddit, & cælo nemus.
Sic malè relictus igne de magno cinis,

Vires resumit. est quidem iniustus dolor
Rerum aestimator, sic tamen tecum exigas,

Viam dabis, quòd bella, post annos decem,
Totidemque menses iam senex miles timet.

Aliasque clades rursus, ac numquam bene
Troiam iacentem. magna res Danaos mouet.

Futurus Hector, libera nos hoc metu.

Hæc vna naues causa deductas tenet:

Hic classis hæret. nève crudelem putes.

Quòd sorte iussus Hectoris natum peram;

Petissem Orestem, patere quod victor tulit.

Vtinam quidem esses nate materna in manu.

Itemque quis te casus ereptum mihi
eret, aut quæ regio, non hostilibus
in fossa telis pectus, aut vinculis manus
antibus præstricta, non acri latus
numque flama cincta, maternam fidem
quam exuisssem. nate quis te nunc locus,

tuna quæ possedit? errore auio
agus arua lustras, vastus an patriæ vapor
tripuit artus? sæuus an victor tuo
sit cruore? numquid immanis feræ

peremptus pascis Idæas aues,

LY. Simulata remoue verba, non facile est tibi

capere Vlysssem, vicinus matrum dolos,

am dearum. cassa consilia amoue.

AN. natus est? AN. vbi Hector, vbi cuncti Phryges.

Priamus, vnum quæris, ego quæro omnia.

LY. Coacta dices, sponte quod fari abnuis.

AN. Tuta est, perire quæ potest, debet, cupit.

LY. Magnifica verba mors propè admota excutit.

AN. Si vis Vlysse cogere Andromacham metu,

nam minare, nam mori votum est mihi.

LY. Verberibus, igne, morte, cruciatu, eloqui

quodcumque celas, adiget inuitam dolor,

pectore imo condita arcana eruet.

cessitas plus posse quàm pietas solet.

AN. Propone flammæ, vulnera, & diras mali

coloris artes, & famem, & sæuam sitim,

atque pestes vndique, & ferrum inditum

sceleribus vstis, carceris cæci luem,

quidquid audet victor iratus, tumens.

LY. Stulta est fides, celare quod prodas statim.

AN. Animosa nullos mater admittit metus.

LY. Hic ipse, quo nunc contumax perstas, amor

consulere paruis liberis Danaos monet.

ost arma tam longinqua, post annos decem,

minus timerem quos facis Calchas metus,

mihi timerem, bella Telemacho paras.

AN. Immiti Vlyssi gaudium, ac Danais dabo.

Dandum est. fatere, quos premis, luctus dolor.

Gaudete Atridæ, tuque lætifica, vt soles,

fecer Pelasgis, Hectoris proles obit.

L

VLY.

VLV. Et esse verum hoc qua probas Danaïs fide?
A N. Ita quod minari maximum victor potest,
 Contingat, & me fata maturo exitu
 Faciliq̃ue soluant, ac meo condant solo,
 Et patria tellus Hectorem leuiter premat;
 Vt luce caruit, inter extinctos iacet,
 Datusque tumulo debita exanimis tulit.
VLV. Expleta fata stirpe sublata Hectoris,
 Solidamque pacem latus ad Danaos feram,
 Quid agis Vlyssæ? Danaidæ credent tibi?
 Tu cui, parenti fingit an quidquam parens,
 Nec abominandæ mortis auspicium pauet?
 Auspicia metuunt, qui nihil maius timent.
 Fidem alligauit iureiurando suam.
 Si petierat, timere quid grauius potest?
 Nunc aduoca astus anime, nunc fraudes, dolos,
 Et totum Vlyssæ, veritas numquam latet.
 Scrutare matrem, mœret, illacrymat, gemit,
 Et huc & illuc anxios gressus refert,
 Missasque voces aure sollicita excipit.
 Magis hæc timet, quàm mœret. ingenio est opus.
 Alios parentes alloqui in luctu decet.
 Tibi gratulandum est, misera, quòd nato cares,
 Quem mors manebat scæua, præcipitem datum
 E turre. lapsis sola quæ muris manet.
A N. Reliquit animus, membra quatiuntur, labant.
 Torpètque vinctus frigido sanguis gelu.
VLV. En tremuit, hac, hac parte quærenda est mihi.
 Matrem timor detexit. iterabo metum.
 Ite ite celeres, fraude materna abditum
 Hostem Pelasgi hominis, pestem ultimam,
 Vbicumque latitat, ex utram in medium date.
 Bene est, tenetur, perge, festina, attrahere.
 Quid respicis, trepidasque iam certè perit.
A N. Vnam timerem, solitus ex longo est metus.
 Dediscit animus serò quod didicit diu.
VLV. Lustrale quoniam debitum muris puer
 Sacrum anteceffit, nec potest vatem sequi
 Meliore fato raptus, hoc Calchas ait
 Modo piari posse redituras rates,
 Si placet vndas Hectoris sparsi cinis.
 Ac tumulus imo totus æquetur solo.

Nunc

hic ille quoniam debitam effugit necem,
 ad mouenda sedibus sacris manus,
 Quid agimus, animum distrahit geminus timor.
 hic gnatus, illinc coniugis chari cinis.
 hic vtra vincet, testor immites deos,
 hicque veros coniugis manes mei,
 Non aliud Hector in meo nato mihi
 facere, quam te, viuat, vt possit tuos
 ferre vultus. prorutus tun.ulo cinis
 regetur? ossa fluctibus spargi sinam
 Hec vasta, potius hic mortem oppetat.
 teris nefandæ deditum mater neci
 here, poteris celsa per fastigia
 tum rotari? potero, perpetiar, feram,
 cum non meus post fata victoris manu
 regitur. Hector. hic suam pœnam potest
 scire, at illum fata iam in tuto locant.
 Quid fluctuaris? statue, quem pœnæ extrahas.
 ingrata dubitas? Hector est illinc tuus.
 uras, vtrunque est Hector, hic sensu potens,
 scian futurus vltor extincti patris,
 vtrique parci non potest, quidnam facis?
 pœna è duobus anime, quem Danaï timent,
 VLY. Responda peragam, funditus busta eruam.
 AN. Quæ vendidisti, VLY. pergam, & è sūmo aggere
 Inham sepulchra. AN. coelitem appello fidem,
 Fidemque Achillis. Pyrrhe, genitoris tui
 Manus tuere. VLY. tumulus hic campo statim
 Toto iacebit. AN. fuerat hoc prorsus nefas
 Danaïs inausum. templa violastis, deos
 Etiam fauentes busta transierat furor.
 Resistam. inermes offeram armatis manus.
 Dabit ira vires. qualis Argolicas ferox
 Turmas Amazon strauit, aut qualis deo
 Percussa Mænas, entheo siluas gradu
 Armata thyrsō terret, atque expertus sui
 Vultus dedit, nec sensit, in medios ruam,
 Tumuloque cineris socia defenso cadam.
 VLY. Cessatis, & vos flebilis clamor mouet,
 Furorque cassus femina. iussa ocyus
 Regite. AN. me me sternite hic ferro prius.
 Repelle Auerum, rumpe fatorum moras,

Molire terras Hector, vt Vlyſſem domes .
 Vel vmbra ſatis es. arma concuſſit manu .
 Jaculatur ignes, cernitis Danaï Hectorē ,
 An ſola video. VLY. funditus cuncta erue .
 AN. Quid agis? ruina mater & gnatum & virum
 Proſternis vna. forſitan Danaos prece
 Placare poteris. conditum elidet ſtatim
 Inmane buſti pondus, intereat miſer ,
 Vbicumq; potius, ne pater gnatum obruat ,
 Prematque patrem gnatus. ad genua accido
 Supplex Vlyſſe, quamque nullius pedes
 Nouere dextram, pedibus admoueo tuis .
 Miſerere matris, & preces placidus pias
 Patienſque recipe, quoque te celſum altiùs
 Superi leuarunt, mitiùs lapſos preme .
 Miſero datur quodcumque fortunæ datur .
 Sic te reuiſat coniugis ſanctæ torus ,
 Annosque, dum te recipit, extendat ſuos
 Laerta, ſic te inuenis exipiat tuus ,
 Et vota vincens veſtra felici indole ,
 Ætate auum tranſcendat, ingenio patrem .
 Miſerere matris, vnicum afflicta mihi
 Solamen hic eſt. VLY. exhibe gnatum, & roga .

ANDROMACHA.

Anapaſtici .

H Vc è latebris procede tuis ,
 Flebile matris furtum miſeræ .
 Hic puer, hic eſt terror Vlyſſe
 Mille carinis. ſubmitte manus ,
 Dominique pedes ſupplique dextra
 Stratus adora, nec turpe puta ,
 Quidquid miſeros fortuna iubet :
 Pone ex animo reges atauos ,
 Magnique ſenis iura per omnes
 Indlyta terras, excidat Hector .
 Gere captiuum, poſitoque genu ,
 Si tua nondum funera ſentis ,
 Matris fletus imitare tuæ .
 Vidit pueri regis lachrymas

Troia prior, paruuſque minas
 Alcida flexit Priamus.
 ille ferox, cuius vaſtis
 ſibus omnes ceſſere ſeræ.
 perfracto limine Ditis
 cum retro patefecit iter,
 ſis parui victus lacrymis.
 ſcipe, dixit, rector habenas,
 ſioque ſede celſus ſolio,
 ſceptra fide meliore tene.
 ſcui, illo victore capi.
 ſite mites Herculis iras;
 ſola placent Herculis arma?
 ante pedes non minor illo
 ſplice ſupplex, vitamque petit.
 ſtrum Troiæ, quocumque volet,
 ſtuna ferat.

V L Y S S E S. A N D R O M A C H A.

A S T Y A N A X.

Atris quidem me mœror attonitæ mouer.
 Magis Pelasgæ me tamen matres mouent.
 arum iſte magnos creſcit in luſtus puer.
 An has ruinas vrbiſ in cinerem datas
 excitabit? hæ manus Troiam erigent.
 ſillas habet ſpes Troia, ſi tales habet.
 ſon ſic iacemus Troes, vt cuiquam metus
 ſimus eſſe. ſpiritus genitor facit.
 nempe tractus ipſe poſt Troiam pater
 ſuiſſet animos, magna quos frangunt mala.
 pena petitur, quæ peti grauior poteſt,
 ſmulare collo nobili ſubeat iugum.
 ſuare liceat. aliquis hoc regi negat.
 VLY. Non hoc Vlyſſes, ſed negat Calchas tibi.
 N. O machinator fraudis, o ſclerum artifex,
 ſtute cuius bellica nemo occidit;
 ſolis & aſtu maleficæ mentis iacent
 ſtam Pelasgi, vatem & inſontes deos
 ſtendis, hoc eſt pectoris facinus tui
 nocturne miles, fortis in pueri necem.

L 3

Iam

Iam solus audes aliquid, & claro die.

VLV. Virtus Vlyssis nota Danaïs est satis,
Nimisq; Phrygibus non vacat vanis diem
Conterere verbis, anchoras classis legit.

AN. Breuem moram largire, dum officium parens
Gnato supremum reddo, & amplexu vltimo
Auidos dolores satio. VLV. misereri tui
Vtinam liceret, quod tamen solum licet,
Tempus moramque dabimus. arbitrio tuo
Implere lachrymis, fletus ærumnas leuat.

AN. O dulce pignus, o decus lapsæ domus,
Summumque Troiæ funus, o Danaum timor,
Genitricis o spes vana, cui demens ego
Laudes parentis bellicas, annos aui
Medios precabar, vota destituit Deus,
Iliæa non tu sceptrâ regali potens
Gestabis aula, iura nec populis dabis,
Victasque gentes sub tuum mittes iugum.

Non Graia cades terga, non Pyrrhum itahes;

Non arma tenera parua tractabis manu;

Sparsasque passim saltibus latis feras

Audax sequeris, nec statò lustrî die
Solenne referens Troici lustrî sacrum,

Puer citatas nobilis turmas ages.

Non inter aras mobili velox pede,

Reuocante flexo concitos cornu modos,

Barbarica prisco templa saltatu coles.

O morte dira tristius lethi genus.

Flebilis aliquid Hectoris magni nece

Muri videbunt. VLV. rumpe iam fletus parens.

Magnus sibi ipsi non facit finem dolor.

AN. Lacrymis Vlyssæ parua, quam petimus, mora est.

Concede paruos, ut mea condam manu

Viuentis oculos. occidis paruus quidem,

Sed iam timendus. Troia te expectat tua.

I, vade liber, liberos Troas vide.

AST. Miserere mater. AN. quid meos retines sinus?

Manusque matris, cassâ præsidia occupas.

Fremitu leonis qualis audito tener

Timidum iuuenus applicat matri latus.

At ille sæuus matre sumnota leo,

Prædam minorem morsibus vastis premens

FRAN-

angit, vehitque, talis è nostro sinu
 rapit hostis o scula, & fletus puer,
 cerôsque crines excipe, & plenus mei
 currite patri, pauca maternæ tamen
 querelæ verba. Si manes habent
 priores, nec perit flammis amor,
 Graio pateris Andromachen iugo
 delis Hector, lentus & signis iaces.
 Achilès. sume nunc iterum comas,
 sume lacrymas, quidquid è misero viri
 relictum est, sume quæ reddas tuo
 scula parenti. matris hanc solatio
 que vestem, tumulus hanc tetigit meus,
 que chari, quidquid hîc cineris later,
 labor ore. VLY nullus est flendi modus,
 prope properè classis Argolicæ moram.

C H O R U S.

Sapphici.

Væ vocat sedes habitanda captas,
 Theſſali montes, & opaca Tempe?
 viros tellus date militares
 Phthiæ? meliorque foetu
 armentis lapidosa Trachyn?
 maris vasti domitrix Iolcos?
 bibus centum spaciola Crete?
 Gortyhe, sterilibusque Tricce?
 frequen: ruscis leuibus Methone?
 sub Oetræis latebrosa siluis
 inf:stos Troiæ ruinis
 on semel arcus?
 nos testis habitata raris?
 ginis Pleuros inimica diuæ,
 maris lati sinuosa Trœzen?
 ion regnum Protei superbum,
 tius cœlo gradus? hîc recumbens
 ontis exesi spaciosus antro
 tencis Chiron pueri magister,
 nnulas plectro feriente chordas,
 unc quoque ingentes acuebat iras

L 4

Bella?

Bella canendo,
 An ferax varij lapidis Carystos,
 An premens littus maris inquieti
 Semper Euripo properante Chalcis?
 Quolibet vento faciles Echidnae?
 An carens nunquam Gonoessa vento,
 Quaeq; formidant Borean Enispe?
 Attica pendens Peparethos ora?
 An sacris gaudens tacitis Eleusis?
 Numquid Aiakis Salamina veri,
 An fera notam Calydonæ saeva?
 Quasue perfundit subiturus æquor
 Segnibus terras Titareffos vndis,
 Bessan & Scarphen? Pylon an senilem?
 Pharin? an Pisam Iouis, & coronis
 Elida claram?
 Quolibet tristis miseras procella
 Mittat, & donet euicumque terræ.
 Dum luem tantam Troiaæ atque Achiuis
 Quæ tulit, Sparte procul absit, absit
 Argos, & sæui Pelopis Mycenæ.
 Meritos parua breuior Zacyntho,
 Et nocens sagis Ithace dolosis.
 Quod manet fatum, dominusque quis te,
 Aut quibus terris Hecube videndam
 Ducet, in cuius moriere regno?

ACTVS QVARTVS.

HELENA. ANDROMACHA.

HECVBA.

Q Vicumque hymen funestus ille thabilis,
 Lamenta, cades, sanguinem, gemitus habet,
 Est auspice Helena dignus. euersis quoque
 Nocere cogor Phrygibus, ego Pyrrhi toros
 Narrare falsos iubeor, ego cultus dare,
 Habitusque Graios. arte capietur mea,
 Meaque fraude concidet Paridis soror.
 Fraudetur, ipsi leuius hoc equidem reor.
 Optanda mors est, sine metu mortis mori.

Quid

ad iussa cessas agere? ad auctorem redit
 teris coacti culpa. Dardaniæ domus
 erosa virgo, melior afflictos deus
 picere coepit, tæque felici parat
 are thalamo. tale coniugium tibi
 ipsa sospes Troia, non Priamus daret.
 te Pelasgæ maximum gentis decus
 sancta lecti iura legitimi petit,
 regna campi lata Theſſalici iacent,
 magna Thetys, tæque tot pelagi deæ,
 idumque numen æquoris tumidi Thetis
 vocabunt, te datam Pyrrho focer
 us nulum vocabit, & Nereus nulum.
 pone cultus squallidos, festos cape.
 disce captam, deprime horrentes comas,
 nemque docta patere distingui manu.
 forsitan te casus excelsio magis
 reponet. profuit multis capi.
 Hoc deerat vnum Phrygibus euersis malum,
 dere, flagrant strata passim Pergama.
 coniugale tempus, an quisquam audeat
 are, qui squam dubius ad thalamos eat,
 Helena suadet, pestis, exitium, lues
 que populi cernis hos tumulos ducum?
 da totis ossa quæ passim iacent
 umata campis, hæc hymen sparsit tuus.
 fluxit Asia, fluxit Europæ cruor;
 dimicantes lata prospiceres viros,
 erta voti. perge, thalamos appara.
 quid opus est? quiduc solenni face,
 igne? thalamis Troia præluet nouis.
 brate Pyrrhi Troades connubia,
 brate, digni planctus & gemitus sonent.
 Ratione quamuis careat, & flecti neget
 gnos dolor, soci osque nonnumquam sui
 toris ipsos oderit, causam tamen
 tum tueri. iudice infesto meam.
 uiora passa luget Andromachæ Hectorem,
 Hecuba Priamum. solus occultè Paris
 endus Helenæ est. durum & inuisum & graue est,
 uitia ferre, patior hoc olim iugum
 is decem captiua. prostratum Ilium est,

Versi penates, perdere est patriam graue,
 Grauius timere. vos leuat tanti mali
 Comitatus, in me victus & victor furit.
 Quam quisque famulam traheret, incerto diu
 Cui su pependit, me meus traxit statim
 Sine sorte dominus. causa bellorum fui,
 Tantæq; Teucris cladis. hoc verum puta,
 Spartana puppis vestra si secuit freta.
 Sin rapta Phrygijs præda remigibus fui,
 Deditque donum iudici victrix dea.
 Ignosce Paridi, iudicem irritum puta
 Habitura causa est, ista Menelaum manent
 Arbitria. nunc hanc luctibus paulum tuis
 Andromacha omiſſis flecte. vix lacrymas queo
 Retinere. A quantū est, Helena quod lacrymat, malū
 Cur lacrymat autem? fare quos Ithacus dolos,
 Quæ scelera nectat, vtrum ab Idæis iugis
 Iactanda vrgo est, arcis an celsæ edito
 Mittenda saxo? num per has vastum in mare
 Voluenda rupes? latere quas scisso leuat
 Altum vadosos Sigeon spectans sinus?
 Dic, fare, quidquid subdolo vultu tegis.
 Leuiora mala iunt cuncta, quàm Priami gener,
 Hecubæq; Pyrrhus. fare, quam poenam pares,
 Expromē, & vñum hoc deme nostris cladibus,
 Falli, paratas perpeti mortem vides.
 HEL. Vtinam iuberet me quoque interpres deū
 Abrumpere ense lucis inuisæ moras,
 Vel Achillis ante busta, furibunda manu
 Occidere Pyrrhi, fata comitantem tua
 Polyxena miseranda, quam tradi sibi,
 Cineremque Achilles ante mastari suum,
 Campo maritus vt sit Elysio, iubet.
 AN. Vide vt animus ingens, lætus audierit necem?
 Cultus decoros regis vestis petit,
 Et admoūeri crinibus patitur manum.
 Mortem putabat illud, hoc thalamos putat.
 At misera luctu mater audito stupet;
 Labefacta mens succubuit. affurge, alleua
 Animum, & cadentem misera firma spiritum.
 Quam tenuis animæ vinculo pendet leui.
 Minimum est, quod Hecubam facere felicem potest.

at, reuixit, prima mors miseros fugit.
 C. Adhuc Achilles uiuit in pœnas Phrygum,
 hic rebellat, ô manum Paridis leuem.
 is ipse nostrum sanguinem ac tumulus fuit.
 do, turba felix latera cingebat mea.
 abar in tot oscula, & in totum gregem
 uidere matrem, sola nunc hæc est super,
 um, comes, leuamen, afflictæ quies.
 et totus Hecubæ fœtus, hac sola vocor
 voce mater. dura & infelix age
 ere a anima, denique hoc vnum mihi
 mitte funus. irrigat fletus genas,
 erque victo subitus e vultu cadit.
 are, gaude gnata, quàm vellet tuos
 andra thalamos, vellet Andromache tuos.
 Nos Hecuba, nos nos Hecuba lugendæ sumus,
 as nota classis huc & huc sparsas feret,
 ac chæra tellus sedibus patrijs teget
 EL. Magis inuidebis, si tuam sortem scias.
 N. An aliqua pœnæ pars mea ignota est mihi,
 EL. Versata dominos vna captiuis dedit.
 N. Cui famula tradar, ede, quem dominum voco?
 EL. Te sorte prima Scyrius iuuenis tulit.
 N. Cassandra felix, quam furor sorte eximit,
 ebusq; HEL. regum hanc maximus rector tenet.
 EC. Estne aliquis, Hecubam qui suam dici velit?
 EL. Ithaco obtigisti præda nolenti breuis.
 EC. Quis tam impotens, ac dirus, & iniqua ferus?
 titior vna, regibus reges dedit,
 is tam sinister diuidit captas Deus,
 is arbiter crudelis, & miseris grauis,
 gere dominos nescit & saua manu
 iniqua miseris fata, quis matrem Hectoris
 mis Achillis miscet, ad Vlyssæ vocat
 nunc victa, nunc captiua, nunc cunctis mihi
 ossa videor cladibus, domini pudet,
 on seruitutis. Hectoris spoliū feret,
 qui tulit Achilles, sterilis, & sauis frenis
 elusa tellus, num capit tumulos meos?
 ac, duc Vlyssæ. nil moror, dominum sequor.
 e mea sequentur fata. non pelago quies
 anquilla veniat, sauiat ventis mare.

Et bella, & ignis, & mea, & Priami mala.
 Dumque ista venient, interim hæc poena in loco est.
 Sortem occupavi, præmium eripuit mihi.
 Incitato Pyrrhus accurrit gradu,
 Vultuque toruo. Pyrrhe quid cessas, age
 Reclunde ferro pectus, & Achillis tui.
 Coniunge soceros. perge mactator senum.
 Et hic decet te sanguis, abreptam trahite,
 Maculate superos, cæde funesta deos,
 Maculate manes. quid preces vobis, precor
 His digna sacris æquora, hoc classi accidat
 Toti Pelasgæ, ratibus hoc mille accidat,
 Meæ precabor, cum vchar, quidquid rati.

C H O R V S,

Sapphici.

D Vlce mœrenti populus dolentum;
 Dulce lamentis resonare gentes.
 Lenius luctus lacrymaq; mordent,
 Turba quas fletu simili frequentat.
 Semper ah semper dolor ipse magnus
 Gaudet in multos sua fata mitti,
 Seque non solum patuisse poenæ.
 Ferre, quam sortem patiuntur omnes;
 Nemo recusat.

Nemo se credit miserum, licet sit.
 Tolle felices, remoueto multo
 Diuites auro, remoueto centum
 Rura qui scindant opulenta bubus,
 Pauperi surgent animi iacentes.
 Est miser nemo nisi comparatus.
 Dulce in immensis posito ruinis,
 Neminem factos habuisse vultus.
 Ille deplorat, queriturque fatum.
 Qui secans fluctum rate singulari
 Nudus in portus cecidit petitos.
 Aequior casum tulit, & procellas.
 Mille qui ponto pariter carinas
 Obrui vidit, tabulæque littus
 Naufraga spargi, mare cum coactis

Flu-

bus corus prohibet reuerti .
 est Hellen cecidisse Phryxus ,
 gregis ductor radiante villo ,
 frater simul & sororem
 tergo, mediôque iactum
 in ponto. tenuit querelas
 & Pyrrha, mare cùm viderent ,
 nihil præter mare cùm viderent ,
 terris homines relictî .
 per hunc questum, lacrymâsque nostras
 get huc illuc agitata classis .
 iussi dare vela nautæ ,
 semel ventis properante remo
 derint altum, fugientque littus .
 status mentis miseris, vbi omnis
 ra decrescet, pelagusque crescet ,
 cum longè latitabit Ide ?
 puer matri, genitrixque gnato ,
 qua iaceat regione monstrans
 & longè digito notabit .
 est ill ic, vbi fumus altè
 pit in cœlum, nebulæq; turpes :
 hoc signo patriam videbunt .

A C T V S Q V I N T V S .

N V N C I V S . A N D R O M A C H A .

H E C V B A .

Dira fata, sæua, miseranda, horrida ,
 Quod tam ferum, tam triste bis quinis scelus
 ers vidit annis, quod prius referens gemam ?
 ne potius, an tuos luctus, anus ?
 C. Quoscumque luctus fleueris, flebis meos .
 quemque tantum, me omnium clades premit .
 cuncta pereunt, quisquis est, Hecubæ est miser .
 N. Mactata virgo est, missus è muris puer .
 vierque lethum mente generosa tulit .
 N. Expone seriem cædis, & duplex nefas
 sequere, gaudet animus arumnas meus
 stare totas, ede, & enarra omnia .

N V N .

NVN. Est vna magna turris è Troia super,
 Aflueta Priamo, cuius è fastigio
 Summisque pinnis, arbiter belli sedens
 Regebat acies, turrè in hac blando sinu
 Fouens nepotem, cum metu versos graui
 Danaos fugaret Hector & ferro & face,
 Paterna puero bella monstrabat senex.
 Hac nota quondam turris, & muri decus,
 Nunc saeva cautes, vndique effusa ducum
 Plebique turba cingitur. totum coit
 Ratibus relictis vulgus, his collis procul
 Aciem patenti liberam præbet loco;
 His alta rupes, cuius è cacumine
 Erecta summos turba libravit pedes.
 Hunc pinus, illum laurus, hunc fagus tegit,
 Et tota populo silua suspensæ tremit;
 Externa montis ille prærupti petit,
 Semusta at ille testæ, vel saxum imminens
 Muri cadentis præstat, atque aliquis (nefas)
 Tumulo ferus spectator Hectoreo sedet.
 Per spacia latè plena sublimi gradu
 Incedit Ithacus, paruulum dextera trahens
 Priami nepotem, nec gradu tegni puer
 Ad alta pergit mœnia. vti summa fletit
 Pro turre, vultus huc & huc acres tulit,
 Intrepidus animo, qualis ingentis fera
 Paruus tenèrque foetus, & nondum potens
 Sæuiri dente, iam tamen tollit minas,
 Morsusque inanes tentat, atque animis tumet.
 Sic ille dextra pressus hostili puer
 Ferox, superbe mouerat vulgum, ac duces,
 Ipsumque Vlysses, non flet è turba omnium,
 Qui fletur, ac dum verba fatidici, & preces
 Concipit vltis vatis, & sæuos ciet
 Ad sacra superos, sponte dissiluit sua
 In media Priami regna non trepidus puer.
 AN Quis Colchus hoc, quis sedis incertæ Scythæ
 Commisit, aut quæ Caspium tangens mare
 Gens iuris experta ausa, non Busiridis
 Puerilis aras sanguis aspersit feri.
 Nec parua gregibus membra Diomedes suis
 Epulanda posuit. quis tuos artus teget,

muloque tradet? NVN. quos enim præceps locus
 quit artus, ossa difiectu & graui
 casu, signa clari corporis,
 & illas nobilis patris notas
 fudit imam pondus ad terram datum.
 ta ceruix, filicis incussu caput.
 um eerebro penitus expresso, iacet
 orme corpus. AN. hic quoque est similis patri.
 N. Præceps vt altis cecidit e muris puer,
 nique Achium turba, quod fecit, nefas;
 ille populus aliud ad facinus redit,
 a lumque Achillis, huius extremum latus
 rea leni verberant fluctu vada;
 sa cingit campus, & cliuo leui
 sta médium vallis includens. locum
 sit theatri more, concursus frequens
 leuit omne litrus, hi classis moras
 morte solui rentur, hi stirpem hostium
 dent recidi, magna pars vulgi lenis
 scelus, spectatque, nec Troes minus
 frequentant funus, & pauidi metu
 rem iuentis vltimam Troiæ vident.
 m subito thalami more præcedunt facces.
 pronuba illi Tyndaris, mæstum caput
 missa, tali nubat Hermionæ face,
 ryges precantur, sic virò turpis suo
 datur Helena: terror attonitos mouet
 que populos. ipsa deiectos gerit
 pus pudore, sed tamen fulgent genæ,
 que solito splendet extremis decor.
 esse Phœbi dulcius lumen solet
 iam cadentis, astra cùm repetunt vices,
 miturque dubius nocte vicina dies.
 pet omne vulgus, & ferè cuncti magis
 turam adulant, hos mouet formæ decus,
 mollis ætas, hos vagæ rerum vices.
 met animus omnes fortis, & letho obuius.
 um antecedit. omnium mentes tremunt,
 ferentur, ac mirantur. vt primùm ardui
 lime montis tetigit, atque altè editus
 enis paterni vertice in busti stetit,
 da virago non tulit retro gradum,

Con-

Conuersa ad istum stat truci vultu ferox.
 Tam fortis animus omnium mentes ferit.
 (Nouumq; monstrum) est Pyrrhus ad eadem piger.
 Vt dextra ferrum penitus exacta abdidit,
 Subitusrecepta morte prorupit cruor
 Per vulnus ingens. nec tumen moriens adhuc
 Deponit animos, cecidit, vt Achilli grauem
 Factura terram, prona, & irato impetu.
 Vterque fleuit coetus, at timidum Phryges
 Misere gemitum, clarius victor gemit.
 Hic ordo sacri. non stetit fusus cruor,
 Humore summa fluxit. abduxit statim,
 Sæuusque totum sanguinem tumulus bibit.
 HEC. Ite, ite Danaï, petite iam tuti domos,
 Optata velis maria diffusis secet
 Secura classis, concidit virgo, ac puer.
 Bellum peractum est. quò meas lacrymas feram?
 Vbi hanc anilis expuam lethi moram?
 Gnatam, an nepotem, coniugem, an patriam fleam?
 An omnia? an me? sola mors votum meum.
 Infantibus violenta, virginibus venis,
 Vbicumque properas sæua, me solam times,
 Vitæque gladios inter, ac tela & faces,
 Quæ sita tota nocte cupientem fugis.
 Non hostis, aut ruina, non ignis meos
 Absumpsit artus, quàm propè à Priamo steti?
 NVN. Repetite celeri maria captivæ gradu,
 Iam vela puppis laxat, & classis mouet.

L. ANNÆI
E N E C Æ
AGAMEMNON.

TR A G O E D I A I X

ARGVMENTVM.

BROS

DEL DR.

L. MARCO

ATREVS, Thyestis frater, genuit Agamemnonem & Menelaum, qui vxores duxerunt duas sororas Tyndarei & Lædæ, Clytæmnestram & Hecubam. E Clytæmnestra Agamemnon genuit Orestem & Electram. Sed cùm Agamemnon profectus esset dux Græcorum ad bellum Troianum, Clytæmnestra adamauit Aegystum, quem Thyestes ex Pelopida filia sua genuit, Agamemnon etiam alias mulieres adamauit, & bello finito Cassandram filiam regis Troiani coniugem accepit. Vnde Clytæmnestra indignata cum Aegystho mortem Agamemnoni machinatus est, quem, dum vestes exueret, Aegysthus vocatus in societatem cædis, gladio perfodit, cumq; non mortuus, vindictam anhelaret, Clytæmnestra vari arrepta, caput eius diuidit, volebat etiam fratrem Orestem occidere, sed Electra ipsum subtraxit, & quidam Strophio custodiendum tradidit. Clytæmnestra Electram carcere mancipauit, & Cassandram iussit interfici.

INTERLOCVTOKES.

THYESTES.

CLYTÆMNESTRA.

HECUBA.

REGISTHVS,

STROPHVS.

EVRYBATES.

CASSANDRA.

AGAMEMNON.

ELECTRA.

STROPHIVS.

ACTVS

ACTVS PRIMVS.

THYESTES.

O FACA linquens D tis inferni loca,
 Adsum profundo tartari emissus specu.
 Intertus vtras oderim sedes magis.
 Fugio Thyestes inferos, superos fugo.
 En horret animus, & pavor membra excutit.
 Video paternos, imò fraternos lares.
 Hoc est vetustum Pelopæ limen domus.
 Nunc auspicari regium capiti decus
 Mos est Peiasgis. hoc sedent alti toro,
 Quibus superba sceptrâ gestantur manu.
 Locus hîc habendæ curiæ, hîc epulis locus.
 Libet reuerti. nonne vel tristes lacus
 Incolere satius, nonne custodem Stygis
 Trigemina nigris colla iactantem iubis?
 Vbi ille celeri corpus euinctus rota
 In se refertur, vbi per aduersum irritus
 Redeunte toties luditur saxo labor.
 Vbi tondet alas auda secundum iecur.
 Et inter vndas feruida exustus siti
 Aquas fugaces ore decepto appetit,
 Pœnas daturus coelitem dapibus graues.
 Sed ille nostræ pars quota est culpæ senex?
 Reputemus omnes, quos ob infandas manus
 Quæsit orna Cnossius versat reos.
 Vincam Thyestes sceleribus cunctos meis,
 A fratre vincar liberis plenus tribus
 In me sepultis, viscera exedi mea.
 Nec hastenus fortuna maculauit patrem.
 Sed maius aliud ausa commissio scelus.
 Natæ notandos petere concubitus iubet.
 Non pauidus hausi dicta, sed coepi nefas.
 Ergo vt per omnes liberos irem parens
 Coacta fati nata fert vterum grauem,
 Me patre dignum. versa natura est retro.
 Auo patrem, (prò nefas) patri virum.
 Natis nepotes miscui, nocti diem.
 Sed sera tandem respicit fessos malis

post

data demum fortis incestæ fides.
 Ille regum, ductor Agamemnon ducum,
 secutæ mille vexillum rates,
 velis maria texerunt suis.
 Phœbi lustra deuictæ Ilio
 daturus coniugi iugulum suæ.
 nati nabit sanguine alterno domus.
 secures, tela, diuisum graui
 pennis regium video caput.
 scelera propè sunt, iam dolus, cædes, cruor.
 epulæ. causa natalis tui
 the venit. quid pudor vultus grauat,
 dextra dubio trepida consilio labat?
 ipse temet consulis, torques, rogas?
 deat hoc te? respice an matrem decet.
 ur repentè noctis æstiuæ vices
 longa spacia producant mora?
 quid cadentes detinet stellas polo?
 moramur, redde iam mundo diem.

CHORVS. Anapæstici.

Regnorum magnis fallax
 Fortuna bonis, in præcipiti
 obque nimis excelsa locas.
 quam placidam sceptrâ quietem,
 tunc sui tenuere diem.
 ex alia cura fatigat,
 que animos noua tempestas.
 sic Libycis syrtibus æquor
 alternos voluere fluctus;
 Euxini turgent ab imis
 mota vadis vnda, niuali
 na polo, vbi cæruleis
 munis aquis, lucida versat
 fra Bootes. Vt præcipites
 casus fortuna rotat,
 ni cupiunt, metuque timent,
 nox illis alma recessus
 bet tutos, non curarum
 nus dormitor pectora soluit.
 non arces scelus æternum

De-

Dedit in præcep̃s? impia quas non
 Arma fatigant, ira, pudorque,
 Et coniugij sacrata fides,
 Fugiant aulas, sequitur tristis
 Sanguinolenta Bellona manu.
 Quæq; superbos vrit Erinny's,
 Tumidas semper comitata domos.
 Quas in planum quælibet hora
 Tulit ex alto. licet arma vacent,
 Cessentque doli, fidunt ipso
 Pondere magna, ceditque onerâ
 Fortuna suo: vela secundis
 Inflata notis, ventos nimium
 Timuere suos: nubibus ipsis
 Inserta caput turris pluuio
 Vapulat austro, densâsque nemus
 Spargens umbras annosa videt
 Robora frangi. Feriunt celsos
 Fulmina colles, corpora morbis
 Maiora patent, & cum in pastus
 Armenta vagos vilia currunt,
 Placet in vulnus maxima ceruix.
 Quidquid in altum fortuna tulit,
 Ruitura leuat. modicis rebus
 Longius æuum est. felix, mediâ
 Quisquis turbæ parte quietus,
 Aura stringit littora tuta;
 Timidusque mari credere cymbam,
 Remo terras propiore legit.

ACTVS SECVNDVS.

CLYTÆ MNESTRÆ.

NVTRIX.

Q Vid segnis anime tuta consilia expetis?
 Quid fluctuaris? clusa iam melior via est.
 Licuit pudicos coniugis quondam toros,
 Et sceptrâ casta vidua tutari fide.
 Periere mores, ius, decus, pietas, fides,
 Et qui redire, cum perit, nescit pudor.

& omnem prona nequitiam incita,
 scelera semper sceleribus tutum est iter.
 ipsa nunc euolue femineos dolos.
 illa coniux perfida, atque impos sui,
 te carco, quod nouercales manus
 quod ardens impia virgo face,
 fugiens regna Theſſalica trabe.
 venena. vel Mycenæa domo,
 sancta socio, profuge furtiua rate.
 timida loqueris furta, & exilium, & fugas,
 ista fecit, te decet maius nefas.
 Regina Danaum, & inclytum Leda genus,
 tacita versas, quidue consilij impotens
 do feroces impetus animo geris?
 ipsa fileas, totus in vultu est dolor.
 quid est? da tempus ac spacium tibi.
 ratio nequijt. saepe sanauit mora.
 Maiora cruciant, quam vt moras possim pati.
 medullas & cor exurunt meum.
 dolori subdidit stimulos timor.
 pulsat pectus, hinc animam iugo
 cupido turpis, & vinci vetat.
 istas mentis obsessæ faces,
 quidem, & deiectus, & pessundatus
 rebellat fluctibus varijs agor.
 hinc profundum ventus, hinc æstus rapit,
 dubitat vnda, cui cedat malo.
 omisi regimen è manibus meis.
 cumque me ira, quò dolor, quò spes feret,
 ite pergam, fluctibus dedi ratem.
 animus errat, optimum est casum sequi.
 Cæca est temeritas, quæ petit casum ducem.
 Cui vltima est fortuna, quid dubium timet,
 Tutæ est, latetque culpa, si pateris, tua.
 Perlucet omne regiæ vitium domus.
 Piget prioris & nouum crimen struis?
 Res est profectò stulta, nequitia modus.
 Quod meruit, auget, qui scelus scelere obruit.
 Et ferrum & ignis saepe medicinæ loco est.
 Extrema primo nemo tentauit loco.
 Capienda rebus in malis præceps via est.
 At te reflectat coniugij nomen sacrum.

CLY.

CLY. Decem per annos vidua respiciam virum
 NV. Meminisse debes sobolis ex illo tuz.
 CLY. Equidem & iugales filia memini faces;
 Et generum Achillem. præstitit matri fidem.
 NV. Redemit illa classis immotæ moras,
 Et maria pigro fixa languore impulit.
 CLY. Pudet, pigetque, Tyndaris cœli genus,
 Lustrale classi Doricæ peperit caput.
 Reuoluit animus virginis thalamos meæ,
 Quos ille dignos Pelopea fecit domo,
 Cum steterit ad aras ore sacrilego pater
 Quasi nuptiales, horruit Calchas sua
 Responsa vocis, & recedentes focos.
 O scelera semper sceleribus vincens domus!
 Cruore ventos emimus, bellum nece.
 NV. Sed vela pariter mille fecerunt rates.
 CLY. Non est soluta prospero classis Deo.
 Eiecit Aulis impias portu rates.
 Sic auspicatus bella, non melius gerit.
 Amore captæ captus, immotus prece,
 Sminthea tenuit spolia Phœbei ducis,
 Ardore sacra virginis iam tum furens.
 Non illum Achilles flexit indomitus minis,
 Non ille solus fata qui mundi videt,
 In nos fidelis augur, in capras leuis;
 Non populus æger, & relucens rogi.
 Inter ruentis Graciæ stragem ultimam
 Sine hoste victus marcet, ac Veneri vacat,
 Reparaturque amores, nève desertus foret
 Apellice vniquam barbara celebris torus,
 Ablatam Achilli diligit Briseida.
 Nec rapere puduit e sinu vulsam viri.
 Hem Paridis hostem, nunc nouum vulnus gerens
 Amore Phrygiæ vatis incensus furit.
 Et post trophæa Troica, ac versum Ilium,
 Captæ maritus remeat, & Priami gener.
 Accingere anime, bella non leuia apparas;
 Scelus occupandum est, pigra quem expectas diem
 Pelopea Phrygiæ sceptrum dum teneant nurus &
 An te morantur virgines viduæ domi,
 Patrique Orestes similis, horum te mala
 Ventura moucant, turbo quis rerum imminet.

Quid

rum ? misera cessas ? en adest natis tuis
nouerca. per tuum, si aliter nequit,
es ; exigatur ensis, & perimat ducem.
em. cruorem, perde pereundo virum.
misera non est, commori cum quo velis,
s, Regina frena temet, & siste impetus;
anta tentas, cogita. victor venit
erocis, vltor Europa, trahens
ta Pergama, & diu victos Phrygas.
fraude nunc conaris insana aggredi ?
non Achilles ense violauit fero,
ois procacem toruus armasset manum;
belior Ajax morte decreta furens;
ola Danais Hector & bello mora;
ela Paridis certa, non Memnon niger;
Xanthus armis corpora immisit gerens,
osquo Simois caede purpureos agens,
ora proles Cycnus æquorei dei;
bellicoso Thressa cum Rhœso phalanx
ista pharetras, & securigera manu
ta Amazon, hunc domi reducem paras
re, & aras caede maculare impia.
is, insultum Græcia hoc facinus feret
de arma, classibusque horrens fretum
ne, & alto sanguine exundans solum,
ta capta fata Dardaniæ domus
ta Danais. comprime affectus truces,
que tibi met ipsa pacifi a tuam.

AEGISTHVS. CLITÆ M.

N E S T R A .

as gerens
; Quod tempus animo semper ac mente horrui,
Adest, profecto rebus extremum meis,
; terga vertis anime, quid primo imperu
; is arma ? crede perniciem tibi,
; ta sauos fata moliri deos.
urur ? ne cunctis vile supplicij caput,
; que & ignes pectore aduerso excipe.
; Aegisthe non est poena sic nato mori.
; Tu nos pericli socia, tu Leda fata

Co.

Comitare. tantum sanguinem reddet tibi
 Ignauus iste ductor, ac fortis pater.

Sed quid trementes circuit pallor genas,
 Iacensque vultu languido obtutus stupet,

CLY. Amor iugalis vincit, ac flectit retro.

Remeemus illuc, vnde non decuit prius
 Abire, sed nunc casta repetatur fides.

Nam sera numquam est, ad bonos mores via.

Quem poenitet peccasse, poenae est innocens.

AEG. Quò raperis amens, credis aut speras tibi

Agamemnonis fidele coniugium, vt nihil
 Subesset animo, quod graues faceret metus.

Tamen superba & impotens flatu nimis

Fortuna magno, spiritus tumidos daret.

Grauis ille socijs stante adhuc Troia fuit.

Quid rere ad animum suapte natura trucem,

Troiam addidisse, rex Mycenarum fuit;

Veniet tyrannus. prospera animos efferunt.

Effusa circa pellicum quanto venit

Turba apparatu, sola sed longè eminet,

Tenetque regem famula veridici dei.

Feresne thalami victa consortem tui?

At illa nolet. vltimum est nuptæ malum,

Palàm mariti possidens pellex domum,

Nec regna socium ferre, nec tæde sciunt.

CLY. Aegisthe, quid me rursus in præceps rapis,

Iràmque flammis iam residentem excitas?

Permisit aliquid victor in captam sibi,

Nec coniugem hoc respicere, nec dominam decet.

Lex alia solio est, alia priuato toro.

Quid quòd seueras ferre me leges viro

Non patitur animus turpis admissi memor?

Det ille veniam facilè cui venia est opus.

AEG. Ita est, pacisci mutuam veniam licet.

Ignòta tibi sunt iura regnorum haud noua?

Nobis maligni iudices, æqui sibi,

Id esse regni maximum pignus putant,

Si quidquid alijs non licet, solis licet.

CLY. Ignouit Helenæ, iuncta Menelao redit,

Quæ Europam & Asiam paribus afflixit malis.

AEG. Sed nulla Atridem Venere furtiua abstulit,

Nec cepit animum coniugi obstrictum suæ.

crimen ille quærit, & causas parat.
 esse crede turpe commissum tibi.
 honesta prodest vita, flagitio carens,
 dominus odit, sit nocens, non quæritur.
 ne repetes spreta, & à tanto viro,
 que sedes profuga? non dant exitum
 regia regum, spe metum falsa leuas.
 Delicta nouit nemo, nisi fidus, mea.
 Non intrat vmquam regium limen fides.
 Opibus merebor, vt fidem pretio obligem.
 Precio parata, vincitur pretio fides.
 Surgit residuus pristinae mentis pudor.
 obstrepis, quid voce blandiloqua mala
 dictas, scilicet nubet tibi
 relictæ rege, generosa exuli?
 Et cur Atrida video inferior tibi,
 Thyeste? CLY si parum est, adde & nepos.
 Auctore Phœbo gignor, haud generis pudet.
 Phœbum nefandæ stirpis auctorem vocas?
 nocte subita frena reuocantem sua
 expulisti, quid deos pro ro aduocas,
 ptere doctus fraude genitales toros?
 Venere tantum scimus illicita virum.
 de properè, dedecus claræ domus,
 ab oculis. hæc vacat regi ac viro.
 Exilia mihi sunt haud noua, assueui malis.
 imperas regina, non tantum domo
 cedo. nil moror iussu tuo
 ferro pectus ærumnis graue.
 Siquidem hoc cruenta Tyndaris fieri sinam?
 inuita peccat, debet & culpæ fidem.
 de mecum potiùs, vt rerum statum
 ac minacem iuncta consilia explicent.

CHORVS.

Anapæstici.

Anite ô pubes inclyta Phœbum.
 Tibi sesta caput turba coronat;
 virgineas laurum quatiens
 more comas innuba fundit

M

Stirps

Stirps Inachia. tu quoque nostros
 Thebana manus comitare choros,
 Quæq; Erafini gelidos fontes,
 Quæq; Eurotam, quæq; virenti
 Tacitum ripa bibis Ismenon,
 Quamfatorum præscia Manto
 Sata Tirefia Latonigenas
 Monuit sacris celebrare deos.
 Arcus victor pace relata
 Phœbe relaxa, humeroque graues
 Leuib; telis pone pharetras,
 Resonetque manu pulsa citata
 Vocale chelys. nil acre velim,
 Magnumque, modis intonet altis.
 Sed quale soles leuiore lyra
 Flectere carmen simplex. lusus
 Cum docta tuos Musa recenset.
 Licet & chorda grauiore sonet,
 Quale sonabas, cum Titanas
 Fulmine misso fregere Dei.
 Vel cum montes montibus altis
 Super impositi struxere gradus
 Trucibus monstis, stetit impositæ
 Pelion Ossa, pinifer ambos
 Pressit Olympus ades ò magni
 Soror & coniux consors sceptri,
 Regia Iuno. tua te colimus
 Turba Mycenæ. tu sollicitum
 Supplexque tui numinis Argos
 Sola tueris, tu bella manu
 Pacemque regis, tu nunc lauros
 Agamemnonias accipe victrix.
 Tibi multifera tibia buxo
 Solenne canit, tibi fila mouent
 Docta puellæ carmine molli.
 Tibi votiuam matres Graiæ
 Lampada iactant, ad tua coniux
 Candida tauri delubra cadit,
 Nescia aratri, nullo collum
 Signata iugo. tūque ò magni
 Nata Tonantis inclyta Pallas,
 Quæ Dardanias sæpe petisti

de turres, te permisso
 una minor maiorque choro
 & referat veniente dea
 la sacerdos, tibi nexilibus
 coronis redimita venit.
 grandæui lassique senes.
 pote voto reddunt grates,
 atque manu vina trementi.
 Trivia grata memores
 precamur, tu maternam
 Deion Lucina iubes,
 atque illuc prius errantem
 da ventis, nunc iam stabilis
 terras radice tenet;
 ut auras, religatque rates
 sta sequi, tu Tantalidos
 tra matris victrix numeras.
 tunc Sipyli vertice summo
 le saxum, & adhuc lacrymas
 ora fundunt antiqua novas.
 impensè femina virque
 en geminum. tūque ante omnes
 rector, fulmine pollens,
 us nutu simul extremi
 uero poli, generis nostri
 pter auctor, cape dona libens.
 asque tuam non degenerem
 pice prolem.
 ecce vasto concitus miles gradu
 festa properat signa lætitiæ gerens.
 que hasta summo lauream ferro gerit.
 que regi semper Eurybates adest.

A C T V S T E R T I U S . .

E V R Y B A T E S . G L Y .

T Æ M N E S T R A .

Qu. Elubra & aras coelitem, & patrios lares
 Post longa fessus spacia, vix credens mihi,
 plex adoro, vota superis soluite.

M 2 Tel.

Telluris altum remeat Argolicæ decus,
 Tandem ad penates victor Agamemnon suos.
 CLY. Felix ad aures nuncius venit meas.
 Vbinam petitus per decem coniux mihi
 Annos moratur, pelagus an terras premit,
 EV. Incolumis, auctus gloria, laude inclytus,
 Reducem expetito litori impressit pedem.
 CLY. Sacris colamus prosperum tandem diem,
 Et si propitios, attamen lentos, deos.
 Tu pande, viuat coniugis frater mei.
 Et pande, teneat quas soror sedes mea.
 EV. Meliora votis posco, & obtestor deos,
 Nam certa fari sors maris dubij vetat.
 Ut sparsa tumidum classis excepit mare,
 Ratis videre socia non potuit ratem.
 Quin ipse Atrides æquore immenso vagus.
 Grauiora pelago damna, quàm bello tulit,
 Remeatque victo similis, exiguas trahens
 Lacerasque victor classe de tanta rates.
 CLY. Quis, fare, nostras hausserit casus rates,
 Aut quæ maris fortuna dispulerit duces.
 EV. Acerba fatu poscis, infaustum iubes
 Miscere læto nuncium, refugit loqui
 Mens ægra, tantis atque inhorrescit malis.
 CLY. Exprome, clades scire qui refugit suas,
 Grauat timorem, dubia plus torquent mala.
 EV. Ut Pergamum omne Dorica cecidit face,
 Diuisa præda est, maria properantes petunt.
 Iamque ense fessum miles exonerat latus;
 Neglecta summas scuta per puppes iacent;
 Ad militares remus aptatur manus;
 Omnisque nimium longa properanti moræ est.
 Signum recursus regia ut fulsit rate,
 Et clara lentum remigem monuit tuba,
 Aurata primas prora signauit vias,
 Aperitque cursus, mille quos puppes secunt.
 Hinc aura primo lenis impellit rates,
 Allapsa velis, vnda vix tactu leuis
 Tranquilla zephyri mollis afflatu tremit,
 Splendetque classe pelagus, & pariter latet.
 Iuuat videre nuda Troiæ littora,
 Iuuat relictæ sola Sigei loca.

iuuentus omnis adductos simul
 remos, adiuvat ventos manu,
 nixu brachia alterno mouet.
 vibrant æquora, & latera increpant,
 motque canæ cærum spumæ mare.
 plenos fortior tendit sinus,
 consas, credita est vento ratis.
 transiris miles, aut terras procul,
 recedunt vela, fugientes notat,
 ella narrat. Hectoris fortis minas,
 que, & empto redditum corpus rogo.
 cruore regis Herceum Iouem.
 qui iacente reciprocus ludit salo,
 tumque pando transilit dorso mare,
 aus omni piscis exultat freto,
 que gyros, & comes lateri adnatar,
 re naues latus, & rursus sequi.
 prima tangens rostra lasciuit chorus,
 amam nunc ambit & lustrat ratem.
 citus omne regitur, & campi latent,
 bia parent montis Idæi iuga.
 quod vnum peruicax acies videt,
 atra fumus apparet nota.
 Titan colla releuabat iugo,
 iam lux prona, iam præceps dies,
 nubes fordido crescens globo,
 am cadentis inquinat Phœbi iubar,
 ta varius occidens fecit freta.
 prima cælum sparserat stellis, iacent
 ta vento vela. tum murmur graue
 ta minitans collibus fummis cadit,
 que longo littus ac petra gemunt,
 ta ventis vnda venturis tumet.
 luna subitò conditur, stellæ cadunt,
 ta pontus tollitur, & cælum perit.
 vna nox est, densa tenebras obruit
 go, & omni luce subducta fretum
 tumque miscet, vndique incumbunt simul,
 untque pelagus, infimo euersum solo,
 erus euro zephyrus, & boreæ notus.
 quisque mittunt vela, & infesti fretum
 liuntur. turbo conuoluit mare.

M 3

Stry.

Telluris altum remeat Argolicæ decus,
Tandem ad penates victor Agamemnon suos.
CLY. Felix ad aures nuncius venit meas.
Vbinam petitus per decem coniux mihi
Annos moratur, pelagus an terras premit,
EV. Incolumis, auctus gloria, laude inclytus,
Reducem expetito littori impressit pedem.
CLY. Sacris colamus prosperum tandem diem,
Etsi propitios, attamen lentos, deos.
Tu pande, viuat coniugis frater mei.
Et pande, teneat quas soror sedes mea.
EV. Meliora votis posco, & obtestor deos,
Nam certa fari sors maris dubij vetat.
Vt sparsa tumidum classis excepit mare,
Ratis videre socia non potuit ratem.
Quin ipse Atrides æquore immenso vagus.
Grauiora pelago damna, quàm bello tulit,
Remeatque victo similis, exiguas trahens
Lacerasque victor classe de tanta rates.
CLY. Quis, fare, nostras hauscrit casus rates,
Aut quæ maris fortuna dispulerit duces.
EV. Acerba fatu poscis, infauftum iubes
Miscere læto nuncium, refugit loqui
Mens ægra, tantis atque inhorrescit malis.
CLY. Exprobre, clades scire qui refugit suas,
Grauat timorem, dubia plus torquent mala.
EV. Vt Pergamum omne Dorica cecidit face,
Diuisa præda est, maria properantes petunt.
Iamque ense fessum miles exonerat latus;
Neglecta summas scuta per puppes iacent;
Ad militares remus aptatur manus;
Omniisque nimium longa properanti moræ est.
Signum recursus regia vt fulsit rate,
Et clara lentum remigem monuit tuba,
Aurata primas prora signauit vias,
Aperitque cursus, mille quos puppes secunt.
Hinc aura primo lenis impellit rates,
Allapsa velis, vnda vix tactu leuis
Tranquilla zephyri mollis afflatu tremit,
Splenderque classe pelagus, & pariter latet.
Iuuat videre nuda Troiæ littora,
Iuuat relictæ sola Sigei loca.

erat iuventus omnis adductos simul
 remos, adiuvat ventos manu,
 valida nixu brachia alterno mouet.
 vibrant æquora, & latera increpant,
 canæ cærum spumæ mare.
 plena plenos fortior tendit sinus,
 cretonsas, credita est vento ratis.
 que transiris miles, aut terras procul,
 recedunt vela, fugientes notat,
 bella narrat. Hectoris fortis minas,
 que, & empto redditum corpus rogo.
 cruore regis Herceum Iouem.
 qui iacente reciprocos ludit salo,
 dumque pando transilit dorso mare,
 omni piscis exultat freto,
 que gyros, & comes lateri adnatat,
 ire naues latus, & rursus sequi.
 prima tangens rostra lasciuit chorus,
 simam nunc ambit & lustrat ratem.
 litus omne regitur, & campi latent,
 bia parent montis Idæi iuga.
 quod vnum peruicax acies videt,
 atra fumus apparet nota.
 Titan colla releuabat iugo,
 tra iam lux prona, iam præceps dies,
 aqua nubes fordido crescens globo,
 dum cadentis inquinat Phœbi iubar,
 specta varius occidens fecis freta.
 prima cælum sparserat stellis, iacent
 ta vento vela. tum murmur graue
 ora minitans collibus summis cadit,
 que longo litus ac petra gemunt,
 tata ventis vnda venturis tumet.
 luna subito conditur, stellæ cadunt,
 astæ pontus tollitur, & cælum perit.
 vna nox est, densa tenebras obruit
 ligo, & omni luce subducta fretum
 lumque miscet, vndique incumbunt simul,
 piuntque pelagus, infimo euersum solo,
 uersus euro. zephyrus, & boreæ notus.
 quisque mittunt tela, & infesti fretum
 oliuntur. turbo conuoluit mare.

Strymonius altis aquilo contorquet niues;
 Libycusque arenas auster, ac Syrtes agit;
 Nec manet in austro, fit grauis nimbis notus;
 Imbre auget vndas, curus Orientem mouet;
 Nabathæa quatiens regna, & Eoos sinus.
 Quid rapidus ora corus oceano exerens?
 Mundum reuellit sedibus totum suis,
 Ipsosque rupta crederes cœlo deos
 Decidere, & atrum rebus induci chaos.
 Vento resistit æstus, & ventus retrò
 Aestum reuoluit, non capit sese mare.
 Vndasque miscet imber & fluctus suas.
 Nec hoc leuamen denique ærumnis datum est,
 Videre saltem, & nosse, quo pereant malo.
 Premunt tenebræ lumina, & diræ Stygis
 Inferna nox est, excidunt ignes tamen,
 Et nube dirum fulmen elisa micat,
 Miserisque lucis tanta dulcedo est malæ.
 Hoc lumen optant, ipsa se classis premit,
 Et prorâ prorâ nocuit, & lateri latus.
 Illam dehiscens pontus in præceps rapit,
 Hauritque, & alto redditam reuomit mare;
 Hæc onere fudit, illa conuulsum latus
 Summittit vndis, fluctus hanc decimus tegit;
 Hæc lacera, & omni decore populo leuis
 Fluitat, nec illi vela, nec tonsæ manent;
 Nec rectus altis malus antemnas ferens,
 Sed trunca toto puppis Ionio natat.
 Nil ratio & usus audet, ars cessit malis.
 Tenet horror artus, omnis officio stupet.
 Nauita relicto, remus effugit manus.
 In vota miseros vltimus cogit timor,
 Eademque superos Troes & Danaï rogant.
 Quid fata possunt, inuidet Pyrrhus patri,
 Aiæci Vlysses, Hæctori Atreides minor,
 Priamo Agamemnon, quisquis ad Troiam iacet,
 Felix vocatur, cadere qui meruit manu,
 Quem fama seruat, victa quem tellus premit.
 Nil nobile ausos pontus atque vnda ferent,
 Ignaua fortes fata consument viros.
 Pudenda mors est, quisquis es nondum malis;
 Satiare tantis coelitem, tandem tuum

men serena. cladibus nostris daret
Troia lacrymas odia si durant tua,
etque mitti Doricum exitio genus.
id hos simul perire nobiscum iuuat,
bus perimus, sistite infestum mare.
istia Danaos classis, & Troas simul.
plura possunt, occupat vocem mare.
alia clades, fulmine irati Iouis
mata Pallas, quidquid aut hasta minax
Agide, aut furore Gorgoneo potest,
igne patrio, tentat & coelo noua
procellæ. solus inuictus malis
datur Ajax, vela cogentem hunc sea
alo rudente flamma perstrinxit cadens.
bratur aliud fulmen. hoc toto impetu
rum reducta Pallas excussit manu,
rata patrem, transit Aiace, & ratem,
isque partem secum & Aiace tulit.
ille motus, ardua ut cautes salo
bustus extat, dirimit insanum mare,
usque rumpit pectore, & nauem manu
plexus in se traxit, & cæco mari
lucet Ajax, omne resplendet fretum.
dem occupata rupe, furibundum intonat,
perasse nunc se pelagus, atque ignes, iuuat
isse coelum, Palladem, fulmen, mare.
me fugabit bellici terror Dei.
Hectorem vnâ solus, & Martem tuli;
bea nec me tela pepulerunt gradu.
am Phrygibus istos vicimus, tandem horream
ena inertî tela mitti dextera?
id si ipse mittat, plura cum auderet furens,
idente rupem subruit pulsam pater
eptunus, imis exerens vndis caput,
oluitque montem, quem cadens secum tulit,
terraque & igne victus & pelago iacet.
los alia maior naufragos pestis vocat.
humilis vnda, scrupis mendax vadis,
bi saxa rapidis clusa vorticibus regit
Pallax Caphareus, æstuat scopulis fretum,
eruetque semper fluctus alterna vice.
ux imminet prærupta, quæ spectat mare

Vtrimque geminum . Pelopis hinc oras tui ,
 Et Isthmon, arcto qui recuruatus solo
 Ionia iungi maria Phryxeis verat :
 Hinc scelere Lemnon nobilem, & hinc Chalcida ,
 Tardamque ratibus Aulida, hanc arcem occupat
 Palamedis ille genitor, & clarum manu
 Lumen nefanda vertice è summo efferens ,
 In saxa ducit perfida classem face .
 Hærent acutis rupibus fixæ rates .
 Has inopis vndæ breuia comminuunt vada ;
 Pars vehitur huius, prima pars scopulo sedet ;
 Hanc alia retro spacia relegentem ferit ,
 Et fracta frangit, iam timent terram rates ,
 Voluntque maria , cedit in luctum furor .
 Postquam litatum est, Phoebus in lucem redit ,
 Et damna noctis tristis ostendit dies .
 CLY. Vtrumne doleam, later an reducem visum
 Remeasse ? lator. vulnus at regni graue
 Lugere cogor. redde iam Graijs pater ,
 Altisona quatiens regna, placatos deos .
 Nunc omne lata fronde veletur caput .
 Sacrifica dulces tibia effundat modos ;
 Et niuea magnas victima ante aras cadat .
 Sed ecce turba tristis, incomptæ comas ,
 Iliades adsunt, quas super celso gradu
 Effrena Phœbas entheas laurus quatit .

CHORVS. CASSANDRA.

Versus choriambici , dactyli , iambici , trochaici ,
 sapphici, anapaestici, acatalecti & catalecti, scazon-
 tes , mirifice inter se permixti .

Hu quàm dulce malum mortalibus additum
 Vitz dirus amor, cùm pateat malis
 Effugium, & miseros libera mors vocet ,
 Portus æterna placidus quiete !
 Nullus hunc terror, nec impotens
 Procella fortunæ mouet ,
 Aut iniqui flamma Tonantis .
 Pax alta nullos ciuium coetus
 Timet, aut minaces victoris iras ;

Non

maria asperis infana coris.
 acies feras
 luereamque nubem,
 eam barbaricis equitum cateruis;
 eum tota populos cadentes,
 lica muros populante flamma;
 comitumue bellum. perrumpet omne,
 us contemptor leuium deorum.
 vultus Acherontis atri.
 Styga tristem non tristis videt,
 derque vitæ ponere finem,
 ille regi, par superis erit.
 quam miserum est nescire mori!
 imus patriam ruentem nocte funesta,
 Dardana tecta Dorici raperent ignes.
 illa bello victa, nec armis,
 quondam Herculeæ cecidit pharetra.
 non Pelei Thetidisque natus,
 rusque Pelidæ nimium feroci
 ceptis cum fulsit armis,
 ditque Troas falsus Achilles.
 cum ipse Pelides animos feroces
 tulit luctu, celeremque saltu
 oades summis timuere muris.
 didit in malis extremum decus,
 titer vinci. restitit annis
 oia bis quinis,
 us noctis peritura fato.
 imus simulata dona molis immensa;
 ale munus Danaum traximus nostra
 eduli dextra tremuitque sape
 mine in primo sonipes, cauernis
 conditos reges bellumque gestans;
 licuit versare dolos, ut ipsi
 raude sua capti caderent Pelasgi.
 epe commota sonuere parma,
 tacitumque murmur percussit aures;
 fremuit male subdolo
 arens Pyrrhus Vlyssi.
 cura metu Troica pubes,
 acros gaudet tangere funes.
 ano aquæui gregis Astyanax,

NOB

M 5 Hinc

Hinc Aemonio desponsa rogo,
 Ducunt turmas, hæc femineas.
 Ille viriles.
 Hæc matres votiua ferunt
 Munera diuis, festi patres.
 Adeunt aras, vnus rota est
 Vultus in vrbe.
 Et, quod numquam post Hectoreos
 Vidimus ignes, læta est Hecube
 Quid nunc primum dolor infelix
 Quidue extremum deslere paras?
 Mœnia diuum fabricata manu,
 Diruta nostra?
 An templa deos super vsta suos?
 Non vacat istis lacrymare malis.
 Te magne parens flent Iliades.
 Vidi, vidi senis in iugulo,
 Telum Pyrrhi vix exiguo
 Sanguine tingui.

CA. Cohibete lacrymas, omne quas tempus petit
 Troades, & ipsæ vestra lamentabili
 Lugete gemitu funera, ærumnæ meæ
 Socium recusant. cladibus questus meis
 Remouete, nostris ipsa sufficiam malis.
 CHO. Lacrymas lacrymis miscere iuuat.
 Magis exurunt quos secreta
 Lacerant curæ, iuuat in medium
 Deslere suos. nec enim, quamuis
 Dura virago patiensque mali,
 Poteris tantas flere ruinas.
 Non quæ verno nobile carmen
 Ramo cantat querula Edonis,
 Ityn in varios modulata sonos;
 Non quæ tectis Bistonis ales
 Residens summis, impia diri
 Furta mariti garrula deflet;
 Lugere tuam poterit dignè
 Conquesta domum, licet ipse velit
 Clarus niueos inter olores,
 Istum cygnus, Tanaimque colens
 Extrema loqui, licet Alcyones
 Ceryca suum fluctu leuiter.

ingente sonent cùm tranquillo
 ale confisæ credunt iterum:
 ego audaces, fortisque suos
 do pauidæ titubante fouent.
 si molles imitata viros
 his laceret brachia tecum
 turritæ turba parenti
 tore rauco concita, buxum
 ent, ut Phrygium lugeat Atym.
 en est lacrymis Caïandra modus,
 ia quæ patimur vicere modum.
 cur sacratas diripis capiti infulas?
 feris colendos maximè superos reor.
 S. Vicere nostra iam metus omnes mala.
 idem nec vlla coelites placo prece.
 si velint sâuire quo noceant, habent.
 una vires ipsa consumpsit suas.
 e patria restat? quis pater? quæ iam soror?
 ere tumuli sanguinem, atque aræ, meum.
 petit illa felix turba fraterni gregis.
 hausta nempe, regiam miseri senis
 quam relictæ, totque per thalamos vident,
 ater Lacænam, ceteras viduas nurus.
 illa regum mater, & regimen Phrygum:
 cunda in ignes Hecuba, fatorum nouas
 perta leges, induit vultus feros.
 uca ruinas rabida latrauit suas,
 iæ superstes, Hæctori, Priamo, sibi:
 HO. Silet repenti Phœbas, & pallor genas,
 eberque totum possidet corpus tremor.
 ere vittæ, mollis horrescit coma;
 hela corda murmure incluso fremunt;
 certa nutant lumina, & versæ retro
 quentur oculi, rursus immittes rigent:
 ncleuat in auras altior solito caput,
 aditurque celsa, nunc reluctantes parat
 ferare fauces: verba nunc cluso malè
 custodit ore Manas impatiens dei.
 S. Quid me furoris incitam stimulis noui,
 Quid mentis inopem sacra Parnassi iuga
 apitis, recede Phœbe, iam non sum tua.
 iugue flammæ pectori infixas meo.

Cui nunc vagor vesana, cui bacchor furens,
 Iam Troia cecidit, falsa quid vates ago?
 Vbi sum, fugit lux alma, & obscurat genas
 Nox atra, & æ her abditus tenebris latet.
 Sed ecce gemino sole præfulget dies;
 Geminumque duplices Argos attollit domos.
 Idæa cerno nemora, fatalis sedet
 Inter potentes arbiter pastor deas.
 Timete reges, moneo, furtivum genus.
 Agrestis ille alumnus evertet domum.
 Quid ista vecors tela feminea manu
 Districta præfert, quem petit dextra virum
 Lacæna cultu ferrum Amazonio gerens?
 Quæ versat oculos alia nunc facies meos,
 Victor ferarum colla vexatus iacet,
 Ignobili sub dente Marmaricus leo,
 Morsus cruentos passus audacis leæ.
 Quid me vocatis hospitem solam è meis,
 Umbrae meorum, te sequor tota pater
 Troia sepulte. frater, auxilium Phrygum,
 Terrorque Danaum, non ego antiquum decus
 Video, aut calentes iatibus exustis manus.
 Sed lacera membra, & saucios vinclo graui
 Fortes lacertos. te sequor nimium citò
 Congresse Achilli Troile. incertos geris
 Deiphobe vultus, coniugis munus novæ.
 Iuuat per ipsos ingredi Stygios lacus,
 Iuuat videre Tartari sæuum canem,
 Audique regna Ditis. hæc hodie ratis
 Phlegethontis atri regias animas vehet,
 Victamque, victricemque. vos umbrae precor,
 Iurata superis vnda te pariter precor,
 Reserate paulum terga nigrantis poli,
 Levis ut Mycenæ turba prospiciat Phrygum.
 Spectate miseri, fata se voluunt retro.

Instant sorores squallida,
 Sanguinea iactant verbera,
 Fert læua semustas faces.
 Ardentique pallentes genæ.
 Et vestis atri funeris
 Exesa cingit ilia;
 Sreputantque nocturni metus.

ossa vasti corporis
 rupta longinquo situ
 de limosa iacent.
 ecce defessus senex,
 lora ludentes aquas
 in captat, oblitus sitis,
 castus futuro funere.
 ultat, & ponit gradus
 inter decoros Dardanus.
 Et iam peruagatus ipse se fregit furor.
 editque, flexo qualis ante aras gradu
 cruce taurus vulnus inclsa gerens.
 Heuemus artus entheos. tandem suos
 strice lauro cinctus Agamemnon adit;
 coniuxque pariter obuios illi tulit
 illius, reditque iuncta concordia gradu.

ACTVS QVARTVS.

AGAMEMNON. CASSANDRA.

Andem reuertor sospes ad patrios lares.
 O cara salue terra, tibi tot barbara
 edere gentes spolia, tibi felix diu
 potens Asiae Troie submitit manus.
 Cur ista vates corpus effusa, ac tremens
 dubia labat ceruice, famuli attollite.
 Refouete gelido latice. iam recipit diem
 marcente visu. suscita sensus tuos.
 Optatus ille portus ærumnis adest.
 Festus dies est. CAS. festus & Troiae fuit.
 AG. Veneremur aras. CAS. cecidit ante aras pater.
 AG. Iouem precemur pariter. CA. Herceum Iouem.
 AG. Credis videre te Ilium, CA. & Priamum simul.
 AG. Hic Troia non est. C. vbi Helena est, Troiam puto.
 AG. Ne metue dominam famula. CA. libertas adest.
 AG. Secura viuere. CAS. mors mihi est securitas.
 A. Nullum est periculum tibi met. C. at magnum tibi est.
 AG. Victor timere quid potest? C. quod non timet.
 AG. Hanc fida famuli turba, dum exequat deum,
 Retinete, nequid impotens peccet furor.
 At te pater, qui sua torques fulmina,

Et

pel.

Pellisque nubes, sidera & terras regis,
 Ad quem triumphi spolia victores ferunt;
 Et te sororem cuncta pollentis viri
 Argolica Iuno, pecore votivo libens:
 Arabumque donis, supplice & fibra colam.

CHORVS GRÆCORVM.

Versus choriambici, iambici, sapphici, trochaici,
 dactyli: valde confusi.

Argos nobilibus nobile ciuibus,
 Argos iratae carum nouercae,
 Semper ingentes educas alumnos,
 Imparem aequasti numerum deorum.
 Tuus ille bis non meruit labore
 Allegi caelo magnus Alcides:
 Cui lege mundi Iuppiter rupta,
 Roscida noctis geminauit horas;
 Iussitque Rhoebum tardius celeres
 Agitare currus, & tuas lentè
 Remeare bigas candida Phoebe;
 Batulique pedem alternis nomen
 Ste. la quæ mutat, seque mirata est
 Mespereum dici. Aurora mouit
 Ad solitas vices caput, & relabens
 Imposuit senis humero mariti.
 Sensit ortus, sensit occasus,
 Herculem nasci, violentus ille
 Nocte non vna poterat creari.
 Tibi concitatus substitit mundus,
 O puer magnum subiture caelum.
 Te sensit Nemeus arcto
 Pressus, acerto solmincus leo.
 Ceruaque Parrhasis
 Sensit Arcadij populator agri.
 Gemuitque taurus Dictæa linquens
 Horridus arua.
 Morte secundum domuit draconem,
 Vetuñque collo percunte nasci;
 Geminisque fratres pectore ab vno
 Tua monstra natos, stipite incusso

Etc.

git insultans, duxit ad ortus.
 perium pecus,
 yonis spoliū triformis.
 Threiciū gregem,
 em non Strymonij gramine fluminis,
 briue ripis paut tyrannus,
 pitum dirus stabulis cruorem
 buit sauis, tinxitque crudos.
 imus rictus sanguis aurigæ.
 Hippolyte ferox,
 ore è medio rapi spoliū, & sagittas.
 percussa Stymphalis alto
 didit cœlo.
 corque pomis fertilis aureis
 imuit manus insueta carpi,
 que in auras leuiore ramo.
 diuit sonitum crepitante flammæ
 idus custos nescius somni,
 queret cū iam nemus omne fuluo
 Alcides vacuum metallo.
 ctus ad cœlum canis inferorū
 plici catena, tacuit, nec vllō
 uit ore, lucis ignotæ
 tuens colorem. te duce succidit
 endax Dardaniæ domus,
 tensit arcus iterum timendos.
 duce concidit totidem diebus
 quot annis.

ACTVS QVINTVS.

CASSANDRA.

ES agitur intrus magna, par annis decem
 Eheu quid hoc est? anime consurge, & cape:
 tium furoris, vicinus victi Phryges.
 e est, resurgis Troia, traxisti iacens
 Mycenæ, terga dat victor tuus.
 en clara nunquam prouida mentis furor
 endit oculis, video, & inter sum, & fruor.
 ago visus dubia non fallit meos.
 stamus, epulæ regia instructæ domo,

Erc.

Qua-

Quales fuerunt ultimæ Phrygibus dapes,
 Celebrantur, ostro lectus Iliaco nitet;
 Merumque in auro veteris Assarici stahunt.
 Et ipse picta veste sublimis iacet,
 Priami superbas corpore exuuias gerens.
 Detrahare cultus vxor hostiles iubet,
 Induere potius coniugis fidæ manu
 Textos amictus. horreo, atque animo tremo.
 Regemne perimet exul, & adulter virum?
 Venere fata, sanguinem extremæ dapes
 Domini videbunt, & cruor Baccho incidet.
 Mortifera vinctum perfidæ tradet neci.
 Induta vestis exitum manibus negat,
 Caputque laxi & inuili cludunt sinus.
 Maurit trementi semiuir dextra latus:
 Nec penitus adigit, vulnere in medio stupet.
 At ille, vt altis hispidus filuis aper,
 Cum casse vinctus, tentat egressus tamen,
 Arctatque motu vincla, & incassum furit.
 Cupit fluentes vndique & cæcos sinus
 Dissicere, & hostem quærit implicitus suum.
 Armata bipenni Tyndaris dextram furens,
 Qualisque ad aras colla taurorum prius
 Designat oculis, ante quàm ferro petat,
 Sic huc & illuc impiam librat manum.
 Habet, peractum est. pendet exigua malè
 Caput amputatum parte, & hinc trunco cruor
 Exundat, illinc ora cum fremitu iacent.
 Nondum recedunt. ille iam exanimem petit,
 Laceratque corpus. illa fodientem adiuuat,
 Vterque tanto scelere respondet suis.
 Hic est Thyeste natus, hæc Helenæ soror.
 Stat ecce Titan dubius emerito die,
 Scurrat an Thyestea via.

ELECTRA. STROPHIUS.

F Vge ô paternæ mortis auxilium vnicum,
 Fuge, & scelestas hostium euia manus.
 Euersa domus est funditus, regna occidant.
 Quis iste celeres concitus currus agit.
 Germanæ vulnus veste furabor tuos:

Quos

os anime demens refugis, externos fugis.
 omus timenda est. pone iam trepidos metus
 esta, amici fida præsidia intueor.
 Phocide relicta Strophius, Elea inclytus
 ma reuertor. causa veniendi fuit,
 atari amico, cuius impulsu manu
 didit decenni Marte concussum Ilium.
 anam ista lacrymis lugubrem vultum rigat.
 etque mœsta, regium agnosco genus.
 etra, luctus causa quæ læta in domo est?
 Pater peremptus scelere materno iacet.
 mes paternæ quæritur natus neci.
 gisthus arces Venere quæsitæ tenet.
 O nulla longi temporis felicitas.
 Te per parentis memoriam obtestor mei,
 sceptræ terris nota, per dubios deos,
 ceipe hunc Oresten, ac pium furtum occule:
 Et si timendum cæsus Agamemnon docet,
 grediar, & te Orestæ furabor libens.
 cunctum fidem secunda, at aduersa exigunt.
 ce hac decorum ludicri certaminis
 gne frontis, læua victricem tenens
 ndem (virenti protegit ramo caput.)
 ista demum palma Pisæi Iouis,
 elamen eadem præstet, atque omen tibi,
 que ô paternis affidens frenis comes,
 ndisce Pylade patris exemplo fidem.
 ta, Græcia nunc teste, veloces equi
 fida cursu fugite præcipiti loca.
 Excessit, abiit, currus effreno impetu
 fugit aciem. tuta iam opperiar meos
 ostes, & ultro vulnere opponam caput.
 est cruenta coniugis victrix sui,
 signa cædis veste maculata gerit.
 anus recenti sanguine etiamnum madent.
 ultusque præ se scelera truculenti ferunt.
 Concedam ad aras, patere me vittis tuis
 assandra iungi, paria metuentem tibi,

CLYTAEMNESTRA. ELECTRA.

AEGISTHVS. CASSANDRA.

H Ostris parentis, impium atque audax caput,
 Quo more coetus publicos virgo petis?
 EL. Adulterorum virgo deserui domum.
 CLY. Quis esse credat virginem, EL. gnatam tuam?
 CLY. Modestius cum matre. EL. pietatem doces.
 CLY. Animos viriles corde tumefacto geris.
 Sed agere domita feminam disces malo.
 EL. Ni fortè fallor, feminas ferrum decet.
 CLY. Et esse demens te parem nobis putas.
 EL. Nobis, quis iste est alter Agamemnon tuus?
 CLY. Indomita post hæc virginis verba impia.
 Regina frangam, citius interea mihi.
 Edificare ubi sit gnatus, ubi frater tuus.
 EL. Exiit Mycenæ. CLY. redde nunc gnatum mihi.
 EL. Et tu parentem redde. CLY. quo latitat loco?
 EL. Tuto quietus regna non metuens noua.
 Iustæ parenti satis, at iratæ parum.
 CL. Morieris hodie EL. dummodo hac moriar manu.
 Recedo ab aris, siue te iugulo iquat.
 Merfisse ferrum, præbeo iugulum volens.
 Seu more pecudum colla rescari placet.
 Intenta ceruix vulnus expectat tuum.
 Scelus peractum est, eade respersam viri.
 Atque obsoletam sanguine hoc dextram abluo.
 CLY. Consors periculi pariter, ac regni mei.
 Aegisthe gaudes, gnata genitricem impie.
 Probris laceffit, abditum fratrem occulit.
 AEG. Furibunda virgo vocis infandæ sonum.
 Et aure verba indigna, materna opprime.
 EL. Miam monebit, sceleris infandi artifex.
 Per scelera nactus nomen ambiguum suis.
 Idem sororis gnatus, & patris nepos.
 CLY. Aegisthe cessas impium ferro caput.
 Demetere, fratrem reddat, aut animam statim.
 Abstrusa cæco carcere, & saxo exigit.
 Acuum per omnes torta poenarum modos.
 Referre, quem nunc occulit, forsan volet
 Inops, gens, inclusa, padore obsita.

R A. Vidua ante thalamos, exul, inuisa omnibus,
 Aethere negato, serò succumbet malis.
 A. CL. Concede mortem. CLY. si recusares, darem.
 Audis est tyrannus, morte qui poenam exigit.
 CL. Mortem aliquid ultra est, CL. vita, si cupias mori
 Arripite famuli monstrum, & auctam procul
 Ultra Mycenæ, ultimo in regni angulo
 Vincite. septam nocte tenebroso specus
 Inquietam virginem carcer domet.
 Istæ poenas capite persoluat suo,
 Captiua coniux, regii pellex tori.
 Trahite, ut sequatur coniugem ereptum mihi.
 CAS. Ne trahite, vestros ipsa præcedam gradus.
 Ferre prima nuncium Phrygibus meis
 Propero, repletum ratibus euerlis mare,
 Captas Mycenæ, mille ductorem ducum,
 Ut paria fata Troicis tulerit malis.
 Petisse dono feminæ, stupro, dolo.
 Nil moramur, rapire. quin grates ago.
 Nam iam iuuat vixisse, post Troiam iuuat.
 CL. Furibunda morere. CA. veniet & vobis furor.

L. ANNÆI
SENECÆ
OCTAVIA.
TRAGŒDIA X.
ARGVMENTVM.

CLAVDIVS imperator ex vxore Messalina, quam postea occidit, filium habuit, Britannicum dictum, & filiam nomine Octauiam. Postea cum Agrippinam fratris sui vxorem sibi nuptijs copulasset, Octauiam Neroni priuigno suo dedit vxorem, quem post se, suggerente Agrippina, regnare voluit, Britannicum filium imperij faciens exortem. Nero post Claudium imperans, Octauiam repudiavit, & vxorem aliam duxit Poppæam. Suscitato populi tumultu, propter repudium Octauiae, Nero in populum desuij, Octauiam relegauit, & in exilio tandem præcepit interfici.

INTERLOCVTORES.

OCTAVIA.

NVNCIVS.

NVTRICES DVÆ. AGRIPPINA.

CHORVS.

SENECA.

POPPÆA.

NERO.

PRAEFECTVS.

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

ACTVS

ACTVS PRIMVS.

OCTAVIA.

Anapaestici.

AM vaga coelo sidera fulgens
 Aurora fugat, surgit Titan
 Radiante coma, mundoque diem
 Reddit clarum. eia age tantis
 Onerata malis, repete assuetos

tibi questus, atque æquoreas
 Alcyonas, vince & volucres
 Adionias, grauior namque his
 Fortuna tua est. semper genitrix
 Estenda mihi, prima meorum
 Causa malorum, tristes questus
 Exaudi, si quis remanet
 In vmbriis. vtinam antè manu
 Tandem sua mea rupisset
 amina Clotho, tuam quam moerens
 Videri vidi,
 Etque fædo sparsa cruore!
 Lux semper funesta mihi.
 Tempore ab illo lux est tenebris

Magis
 Nil minus læuæ iussa noueræ,
 Hostilem animum, vultusque truces.
 Illa meis tristis Erinnyes
 Stalamis Stygios prætulit ignes.
 Etque extinxit miserande pater
 Quod cui totus paruit orbis
 Ultra Oceanum, cuiq; Britanni
 Rega dedere, ducibus nostris
 Ante ignoti, iurisque sui.
 Coniugis, heu me, pater insidijs
 Oppresse iaces, seruitque domus
 Prole tua capta tyranno!

Fulgore primo captus, & facili bono
 Fallacis aulae, quisquis attonitus stupet,
 Subito latentis ecce fortunæ imperu
 Modò præpotentem cernat eversam domum,
 Stirpemque Claudij, cuius imperio fuit
 Subiectus orbis, paruit liber diu
 Oceanus, & recepit inuitus rates.
 En qui Britannis primus imposuit iugum,
 Ignota tantis classibus texit freta,
 Interque gentes barbaras tutus fuit,
 Et sæua maria, coniugis scelere occidit.
 Mox illa gnati, cuius extinctus iacet
 Frater venenis, moeret infelix soror,
 Eademque coniux, nec graues luctus valet
 Ira coacta tegere crudelis viri.
 Secreta refugit semper, atque odio pari
 Ardens mariti, mutua flagrat face.
 Animum dolentis gogna solatur fides,
 Pietasque frustra, mutat immitis dolor
 Consilia nostra. nec regimentis potest
 Generosus ardor, sed malis vires capit.
 Heu quàm nefandum prospicit noster timor
 Scelus, quod vtinam numen auertat deum.

OCTAVIA. NUTRIX I.

Anapestici.

O Mea nullis æquanda malis
 Fortuna, licet repetam luctus
 Electra tuos, tibi moerenti
 Cæcum licuit flere parentem,
 Scelus vlcisci vindice fratre,
 Tua quem pietas hosti rapuit,
 Texitque fides. me crudeli
 Sorte parentes raptos prohibet
 Lugere timor, fratrisque necem
 Desistere vetat, in quo fuerat
 Spes vna mihi, totque malorum
 Breue solamen. nunc in luctus

Ser-

fata meos, magni restio
 minis umbra. NVT vox en nostras
 tulit aures tristis alumna.
 lat thalamis inferre gradus
 la senectus, OCT. Excipe nostras
 tyamas nutrix, tellis nostri
 doloris. NVT. Quis te tantis
 et curis, miserranda, dies,
 Qui me Stygias mittet ad umbras.
 Omina, quaeso, sint ista procul.
 Non vota meos tua nunc casus,
 fata regunt. NVT. dabit afflictæ
 iora Deus tempora mitis.
 modò blando, vince obsequio
 fata virum. OC. vincam sauos
 leones, tigresq; truces,
 quàm saui corda tyranni.
 genitos sanguine claro;
 mit superbos humilesque simul,
 fortunam capit ipse suam,
 am dedit illi per scelus ingens
 anda parens. licet ingratum
 pudeat munere matris.
 imperium cepisse, licet
 tum munus morte rependat.
 et hunc titulum post fata tamen
 ina longo semper in æuo.
 T. Animi retine verba furentis.
 erè emissam comprime vocem.
 Toleranda quamuis patiar, haud umquã queant
 morte tristi, nostra finiri mala.
 mitrice cæsa, per scelus rapto patre,
 fata fratre, miseris, luctu obruta,
 rore pressa, coniugi inuisa, ac meæ
 iecta famula, luce non grata furor,
 pidante semper corde, non mortis metu,
 sceleris. absit crimen à fatiis meis.
 ri iuuabit. poena nam grauior nece est.
 ere tumidos & truces misera mihi
 tus tyranni, iungere atque hosti oscula,
 ere nutus, cuius obsequium meus
 ud ferre posset fata post fratris dolor.

Sec.

Scelere interempti cuius imperium tenet,
 Et morte gaudet auctor infandæ necis.
 Quàm sæpe tristis umbra germani meis
 Offeritur oculis, membra cum soluit quies,
 Et fessa fletu lumen oppreßit sopor.
 Modò facibus atris armat infirmas manus,
 Oculosque, & ora fratris infestus petit.
 Modò trepidus idem refugit in thalamos meos.
 Persequitur hostis, atque inhaerenti mihi.
 Violentus ensem per latus nostrum rapit.
 Tunc tremor, & ingens excutit somnos pavor,
 Renouatque luctus & metus miseræ mihi.
 Adice his superbam pellicem, nostræ domus
 Spolijs nitentem, cuius in munus suam
 Stygiæ parentem natus imposuit rati;
 Quam dira post naufragia superato mari,
 Ferro interemit, sæuior pelagi fretis.
 Quæ spes salutis post nefas tantum mihi,
 Inimica, victrix imminet thalamis meis,
 Odioque nostri flagrat, & pretium stupri
 Iustæ maritum coniugis captat caput.
 Emergere vndis, & fer auxilium tuæ
 Gnatae inuocanti genitor, aut Stygios sinus
 Tellure rupta pande, quò præcepserat.
 NVT. Frustra parentis inuocas manes tui,
 Miseranda, frustra, nulla cui proles suæ
 Manet inter umbras cura, qui gnato suo
 Præferre potuit sanguine alieno satum,
 Genitamque fratre coniugem captam sibi
 Toris nefandis flebili iunxit face.
 Hinc orta series facinorum, cædes, doli,
 Regni cupido, sanguinis diri sitis,
 Mactata soceri concidit thalamis gener
 Victima, tuis ne fieret hymenæis potens.
 Pro facinus ingens, feminae est munus datus
 Silanus. & cruore foedauit suo
 Patrios penates, criminis facti reus.
 Intrauit hostis, hei mihi, captam domum
 Dolis noueræ, principis factus gener,
 Idemque gnatus. iuuenis infandi ingenij,
 Capaxque scelerum, dira cui genitrix facem
 Accendit, & te iunxit inuitam metu.

Tan.

antòque victrix facta successu ferox,
 ula imminere est orbis imperio sacri.
 is tot referre facinorum formas potest,
 pes nefandas feminæ, & blandos dolos
 egnum petentis per gradum scelerum omnium,
 nunc sancta pietas extulit trepidos gradus,
 cuàmque Erinnyis sæua funesto pede
 trauit aulam, polluit Stygia face
 os. sacros penates, iura naturæ furens
 que omne rupit, miscuit coniux viro
 mena sæua, cecidit atque eadem sui
 ex scelere gnati. tu quoque extinctus iaces
 flende nobis semper infelix puer.
 dō sidus orbis, columen Augustæ domus
 itannice, heu me, nunc leuis tantum cinis,
 tristis umbra, sæua cui lacrymas dedit
 iam nouerca, cum rogis artus tuos
 edit cremandos, membræque & vultus deo
 miles volanti flamma feruens abstulit.
 OC. Extinguat & me, ne manu nostra cadat.
 VT. Natura non vires dedit tantas tibi.
 OC. Dolor, ira, mœror, miseriæ, luctus dabunt.
 VT. Vince obsequendo potius immitem virum.
 OC. Ut fratrem ademptum scelere restituat mihi,
 VT. Incolumis ut sis ipsa, labentem ut domum
 Genitoris olim sobole restituas tua.
 OC. Expectet aliam principis sobolem domus.
 he dira miseri fata germani trahunt.
 VT. Confirmet animum ciuium tantus fauor.
 OC. Solatur iste nostra, non releuat mala.
 VT. Vis magna populi est. OC. principis maior tamē.
 VT. Respiciet ipse coniugem. OC. pellex vetat.
 VT. Inuisa cunctis nempe OC. sed cara est viro.
 VT. Nondū vxor est. OC. iam fiet, & genitrix simul.
 VT. Iuuenilis ardor impetu primo farit.
 Languescit idem facilè, nec durat diu
 In Venere turpi, ceu leuis flammæ vapor,
 Amor perennis coniugis castæ manet.
 Violare prima quæ toros ausa est tuos,
 Animūque domini famula possedit diu,
 am metuet eadem, nempe prælatam sibi,
 subiecta & humilis, atque monumenta extruit.
 N Qui.

Quibus timorem passa testatur suum.
 Et hanc levis fallaxque destituet deus
 Volucer Cupido. sit licet forma eminens,
 Opibus superba, gaudium capiet breue.
 Passa est similes ipsa dolores
 Regina deum, cum se formas
 Vertit in omnes dominus cœli,
 Diuumq; pater, & modò pinnas
 Sumpsit oloris, modò Sidonij
 Cornua tauri, aureus idem
 Fu sit in imbri, fulgent cœlo
 Sidera Ledaë, patrio residet
 Bacchus olympo, deus Alcides
 Possidet Heben, nec Iunonis
 Iam timent iras, cuius gener est,
 Qui fuit hostis. vicit sapiens
 Tamen obsequium coniugis alter,
 Pressusque dolor. soa tonantem
 Tenet æthereo secura toro
 Maxima Iuno, nec mortali
 Captus forma deserit altam
 Iuppiter aulam. tu quoque terris
 Altera Iuno, soror Augusti,
 Coniuxque, graues vince dolores,
 O C. Iungentur antè læua sideribus freta,
 Et ignis vnda, Tartaro tristi po us,
 Lux alma tenebris, roseida nocti dies.
 Quàm cum scelesti coniugis mente impia
 Mens nostra, semper fratris extincti memor.
 Utinam nefandi principis dirum caput
 Obruere flammis cœlitum rector patet,
 Qui saepe terras fulmine infesto quatit.
 Mentisque nostras ignibus terret sacris,
 Nouisque monstris, vidimus cœlo iubar
 Ardens, cometam pandere infestam facem,
 Qua plaustra tardus noctis æterna vice
 Regit Bootes frigido arctoo rigens.
 En ipse diro spiritu læui ducis
 Polluitur æther, gentibus clades nouas
 Minantur astra, quas regit dux impius.
 Non tam ferrum Typhona neglecto Ioue
 Irata telus edidit quondam parens.

et grauior illo pestis, hic hostis deum
 minūque, templis expulit superos suis,
 etque patria. spiritum fratri abstulit.
 et sic cruorem matris, & lucem videt.
 et vitæ vita, noxiā atque animam trahit?
 o summe genitor, tela cur frustra iacis
 iacta toties temerè regali manu?
 nam nocentem dextra cur cessat tua?
 nam suorum facinorum pœnas luat
 ipse diuo Domitio genitus patre
 is tyrannus, quem premit turpi iugo.
 et vitij nomen Augustum inquinat.
 T. Indignus ille fateor est thalamis tuis.
 cede fati atque fortunæ tuæ,
 Anna quæ so, nève violenti moue
 mariti. forsitan vindex deus
 et alius; latus & veniet dies.
 C. Graui deorum nostra iam pridem do mus
 getur ira, prima quam pressit Venus,
 ore miseræ dira genitricis meæ.
 et nupta demens nupsit incesta face,
 et nostri, coniugis, legum immemor,
 o soluta crine, succincta anguibus,
 Erinnys venit ad Stygios toros,
 et thalamis sanguine extinxit faces.
 cecidit ira principis pectus truci
 eadem in nefandam. cecidit infelix parens
 et nostra ferro, inèque perpetuo obruit
 iuncta luctu, coniugem traxit suum,
 et ad umbras prodidit lapsam domum.
 T. Renouare luctus parce cum fletu pios,
 anes parentis nève, sollicita tuæ,
 et furoris quæ sui pœnas dedit.

CHORVS ROMANORVM.

Anapæstici.

Q. Væ fama modò venit ad aures,
 Vtinam falsò credita, perdat
 nostra toties iactata fidem.
 et noua nostri coniux thalamos

N 2

Prim.

Principis intret. teneatque suos
Nupta penates Claudia proles.
Edat partu pignora pacis,
Qua tranquillus gaudeat orbis,
Seruetque decus Roma æternum.
Fratris thalamos sortita tenet
Maxima Iuno, soror et Augusti
Sociata toris, cur à patria
Pellitur aula? sancta quid illi
Prodest pietas, Diuûsque pater,
Quid virginitas, castusque pudor?
Nos quoque nostri sumus immemor
Post fata ducis, cuius stirpem
Prodimus sæuo suadente metu.
Vera priorum virtus quondam
Romana fuit, verumque genus
Martis in illis, sanguisque viris.
Illi reges hac expulerant
Urbe superbos, ultique tuos
Sunt bene manes virgo, dextera
Cæsa parentis, ne seruitium
Paterere graue, aut improba ferret
Præmia victrix dira libido.
Te quoque bellum triste secutum est,
Mactata tua miseranda manu
Nata Lucreti, stuprum sæui
Passa tyranni, dedit infandi
Sceleris poenas cum Tarquinio
Tullia coniux, quæ per cæsi
Membra parentis sæuos egit
Impia currus, læceròque seni
Violenta rogos nata negauit.
Hoc quoque nostra videre nefas
Secula, magnum cum Tyrrenum
Ratæ ferali princeps captam
Fraude parentem misit in æquor.
Properant placidos relinquere portus
Iussi nautæ, resonant remis
Pulsata freta, fertur in altum
Prouecta ratis, quæ resoluta
Robore labens pressa dehiscit,
Sorbètque mare, tollitur ingens

amor ad astra cum femineo
 illius planctu, mors ante oculos
 vagatur. quærit lethi
 quisque fugam, alij laceræ
 pis tabulis hærent nudi,
 stusque secant, repetunt alij
 tora nantes, multos mergunt
 profundo, scindit vestes
 gusta suas, laceratque comas,
 & moestis fletibus ora,
 quàm spes est nulla salutis,
 ens ira, iam victa malis,
 exclamat, mihi pro tanto
 nere reddis præmia gnate?
 lum, fateor, digna cæcina,
 te genui, quæ tibi lucem
 que imperium, nomènque dedi
 ris amens. exere vultus
 ronte tuos, pœnisque meis
 ere coniux, ego causa tuæ,
 erandæ, necis, gnatoque tuo
 eris auctor: en, ut merui,
 ar ad manes inhumata tuos,
 ruita sævis æquoris vndis.
 iunt fluctus ora loquentis,
 it in pelagus, rursusque salo
 a resurgit, pellit palmis
 gente metu fata, & cedit
 a labori, mansit tacitis
 pectoribus spreta tristi
 morte fides, multi domina
 re auxilium pelago fractis
 ribus audent, brachia quamvis
 ta trahentem voce hortantur,
 anibusque leuant. quid tibi sævi
 gisse maris profuit vndas?
 ro es gnati moritura cui.
 ius facinus vix posteritas.
 de semper credula, credet.
 arit, ereptam pelagòque dolet
 mere matrem impius, ingens
 minatque nefas, ruit in miseræ

Gla-

N 3

Fata

Fata parentis, patiturque moram
 Sceleris nullam. missus peragit
 Iussa satellites, referat dominæ.
 Pectora ferro. cædis moriens
 Illa ministrum rogat infelix,
 Vtvero dirum condar vt ensem.
 Hic est. hic est fodiendus, ait,
 Ferro, monstrum qui tale tulit.
 Post hanc vocem cum supremo
 Mistam gemitu animam tandem
 Per fera tristem vulnera reddit.

ACTVS SECVNDVS.

SENECA.

Q Vid me potens Fortuna, fallaci mihi
 Blandita vultu, sorte contentum, mea
 Alte extulisti? grauius vt ruerem edita
 Receptus arce, totque prospicerem metus?
 Melius latebam procul ab inuidiæ malis
 Remotus, inter Corsici rupes maris,
 Vbi liber animus, & sui iuris, mihi
 Semper vacabat studia recolenti mea.
 O quàm iuuabat (quo nihil maius parens
 Natura genuit, operis immensi artifex)
 Cœlum intueri, solis & currus sacros,
 Mundique motus, solis alternas vices,
 Orbemque Phœbes, astra quem cingunt vaga,
 Latèque fulgens ætheris magni decus.
 Qui sese nescit tantus in cæcum chaos
 Casurus iterum, nunc adest mundo dies
 Supremus ille, qui premar genus impium
 Cæli ruina, rursus vt stirpem nouam
 Generet, renascens melior, vt quondam tulit
 Iuuenis tenente regna Saturno poli.
 Tunc illa virgo, numinis magni dea,
 Iustitia cœlo missa cum sancta Fide,
 Terras regebat mitis, humanum genus
 Non bella norat, non tubæ fremitus truces;
 Non arma gentes, cingere assuerant suas
 Muns nec vrbes, peruium cunctis iter;

Com-

communis usus omnium rerum fuit.
 ipsa tellus lata fecundos sinus
 pandebat vltro, tam pijs felix parens,
 tuta alumni: alia sed soboles minus
 conspecta mitis. tertium folers genus,
 nouas ad artes exstitit, sanctum tamen
 innoxium, quod sequi cursu feras
 cederet acres, fluctibus tectos graues
 trahere pisces rete, vel calamo leui
 accipere volucres, premere subiectos iugo
 furios feroces, vulnere immunem prius
 oleare terram, læsa quæ fruges suas
 sterius altè condidit sacro sinu.
 in parentis viscera intrauit suæ
 æterior ætas: eruit ferrum graue,
 armumque, sauas mox & armauit manus;
 mutata fines regna constituit, nouas
 erexit vrbes, tecta defendit suis.
 aliena telis, aut petit prædæ imminens.
 neglecta terras fugit, & mores feros
 dominum cruenta cæde pollutas manus
 æthereæ virgo, siderum magnum decus.
 rapido belli cecidit, atque auri fames,
 totum per orbem maximum exortum est malum,
 luxuria, pestis blanda, cui vires dedit,
 roburque longum tempus, atque error grauis.
 collecta vitia per tot ætates diu
 nos redundant, seculo premimur graui.
 quo scelera regnant, sæuit impietas furens;
 turpi libido Venere dominatur potens;
 luxuria victrix orbis immensas opes
 tam pridem auaris manibus, vt perdat, rapit.
 sed ecce gressu fertur attonito Nero,
 truci vultu: quid ferat, mente horreo.

NERO. PRÆFECTVS

SENECA.

Perage imperata, mitte, qui Plauri mihi,
 Sullaq; cæsi referat abscissum caput.
 PR. Iussa haud morabor, castra confestim peram.

N. 4.

SE.

SE. Nihil in propinquos temerè constitui decet.
 NE. Iustum esse facile est, cui vacat pectus metu.
 SE. Magnum timoris remedium clementia est.
 NE. Extinguere hostem, maxima est virtus ducis.
 SE. Servare ciues maior est Patriæ Patri.
 NE. Præcipere mitem convenit pueris senem.
 SE. Regenda magis est feruida adolescentia.
 NE. Ætate in hac satis esse consilij reor.
 SE. Ut facta superi comprobent semper tua.
 NE. Stultè verebor esse, cum faciam, deos.
 SE. Hoc plus verere, quod licet tantum tibi.
 NE. Fortuna nostra cuncta permittit mihi.
 SE. Crede obsequenti parcus, levis est dea.
 NE. Inertis est, nescire quid liceat sibi.
 SE. Id facere laus est, quod decet, non quod licet.
 NE. Calcat iacentem vulgus. SE. inuisum opprimet.
 NE. Ferrum tuetur principem. SE. melius fides.
 NE. Decet timeri Cæsarem SE. at plus diligi.
 NE. Metuant necesse est. SE. quidquid exprimitur,
 graue est.
 NE. Iussisque nostris pareant. SE. iusta impera.
 NE. Statuam ipse. SE. quæ consensus efficiat rata.
 NE. Despectus ensis faciet, SE. hoc absit nefas.
 NE. An patiar ultro sanguinem nostrum peti,
 Inuisus, & contemptus, ut subito opprimar,
 Exilia non fregere summos procul
 Plautum atque Sullam, pertinax quorum furor
 Armat ministros sceleris in cædem meam.
 Absentium cum maneat etiam ingens fauor
 In vrbe nostra, qui fouet spes exulum;
 Tollantur hostes ense suspecti mihi.
 Inuisa coniux pereat, ut carum sibi
 Fratrem sequatur. quidquid excelsum est, cadat.
 SE. Pulcrum eminere est inter illustres viros;
 Consulere patriæ, parcere afflictis, fera
 Cæde abstinere, tempus atque iræ dare,
 Orbi quietem, seculo pacem suo
 Hac summa virtus, petitur hac coelum via.
 Sic ille Patriæ Primus Augustus parens,
 Complexus astra est, colitur & templis deus.
 Illum tamen Fortuna iactauit diu
 Terra marique, per graues belli vices,

Ho-

Hostes parentis donec oppressit sui.
 Tibi numen incruenta summisit suum;
 Et dedit habenas imperij facili manu;
 Nutuque terras, maria subiecit tuo.
 Inuidia tristis victa consensu pio
 Cessit, Senatus, Equitis accensus fauor
 Nobisque votis atque iudicium Patrum est.
 Tu pacis auctor, generis humani arbiter
 Electus, orbem tu sacra specie regis
 Patriæ Parens, quod nomen, ut serues, petit,
 Nosque ciues Roma commendat tibi.
 NE. Munus deorum est, ipsa quod seruit mihi
 Roma, & Senatus, quodque ab inuitis preces,
 Humilesque voces exprimit nostri metus.
 Servare ciues principi & patriæ graues,
 Claro tumentes genere, quæ dementia est?
 Cum liceat vna voce suspectos sibi
 Mori iubere? Brutus in cædem ducis,
 A quo salutem tulerat, armauit manus.
 Inuictus acie, gentium domitor Ioui
 Aequatus altos sæpe per honorum gradus,
 Cæsar nefando ciuium scelere occidit.
 Quantum cruoris Roma tunc vidit sui,
 Lacerata toties! ille qui meruit pia
 Virtute cælum, Diuus Augustus, viros
 Quot interemit nobiles, iuvenes, senes,
 Parsos per orbem? cum suos mortis metu
 Fugerent penates, & trium ferrum ducum
 Tabula notante deditos tristi neci,
 Exposita rostris capita cæsorum patres
 Videre mœsti, flere nec licuit suos,
 Non gemere, dira tæbe polluto foro
 Stillante sanie per putres vultus graui.
 Nec finis hîc cruoris aut cædis stetit.
 Pauere volucres & feras sauas diu
 Tristes Philippi, hausit & Siculum mare
 Classes, virosque sæpe cadentes suos.
 Concussus orbis viribus magnis ducum
 Superatus acie, puppibus Nilum petit
 Fugæ paratis, ipse periturus breui.
 Hausit cruorem incesta Romani ducis
 Aegyptus iterum, nunc leues ymbra regit.

Illic sepultum est impiè gestum diu
 Ciuile bellum, condidit tandem suos
 Iam fessus enses victor, hebetatos feris
 Vulneribus, & continuit imperium metu;
 Armis, fidèque militis tutus fuit.
 Pietate gnati factus eximia deus
 Post fata consecratus, & templis datus.
 Nos quoque manebunt astra, si sauo prior
 Ense occuparo quidquid infestum est mihi,
 Dignaque nostram sobole fundaro domum.
 SE. Implebit aulam stirpe cælesti tuam
 Generata Diuo, Claudiae gentis decus,
 Sortita fratris, more Iunonis, toros.
 NE. Incesta genitrix detrahit generi fidem.
 Animusque numquam coniugis iunctus mihi.
 SE. Teneris in annis haud satis clara est fides,
 Pudore victus cum tegit flammæ amor.
 NE. Hoc equidem & ipse credidi frustra diu,
 Manifesta quamuis pectore insociabili,
 Vultuque signa proderent odium mei.
 Tandem quod ardens statuit vlcisci dolor,
 Dignamque thalamis coniugem inueni meis
 Genere atque forma, victa cui cedat Venus,
 Iouisque coniux, & ferox armis dea.
 SE. Probitas, fidèsque coniugis, mores, pudor,
 Placeant marito, sola perpetuò manent
 Subiecta nulli, mentis atque animi bona.
 Florem decoris singuli carpunt dies.
 NE. Omnes in vnam contulit laudes deus,
 Talèmq; nasci fata voluerunt mihi.
 SE. Recedat à te, temerè ne credas, amor.
 NE. Quem submouere fulminis dominus nequit
 Cæli tyrannum, saua qui penetrat freta,
 Ditisque regna, detrahit superos polo.
 SE. Volucrum esse Amorem fingit, immitem deum,
 Mortalis error, armat & telis manus,
 Arcusque sacros instruit saua face;
 Genitumque credit Venere, Vulcano satum.
 Vis magna mentis, blandus atque animi calor
 Amor est, iuuenta gignitur, luxu, otio
 Nutritur, inter læta fortuna bona.
 Quem si fouere atque alere desistas, cadit,

Bre.

Brevique vires perdit extirpatus suas.
 NE. Hanc esse vitæ maximam causam reor,
 Per quam voluptas oritur, interitu caret,
 Cum procreetur semper humanum genus
 Amore grato, qui truces mulcet feras.
 Hic mihi iugales præferat teder deus,
 Iugèque nostris igne Poppeam tor s.
 SE. Vix sustinere posset hos thalamos dolor
 Videre populi, sancta nec pietas sinat.
 NE. Prohibebor vnus facere, quod cunctis licet.
 SE. Maiora populus semper à summo exigit.
 NE. Libet experiri, viribus fractus meis
 An cedat animis temerè conceptus furor.
 SE. Obsequere potiùs ciuibz placidus tuis.
 NE. Male imperatur, cum regit vulgus duces.
 SE. Nihil impetrare cum valet, iuste dolet.
 NE. Exprimere ius est ferro, quod nequeunt preces.
 SE. Negare durum est. NE. principem cogi nefas.
 SE. Permittat ipse. NE. fama sed victum feret.
 SE. Levis atque vana. NE. sit licet, multos notat.
 SE. Excelsa metuit. NE. non minus carpit tamen.
 SE. Facile opprimetur, merita te Diui patris.
 Et àsque frangant, coniugis probitas, pudor.
 NE. Desiste tandem, iam grauis nimium mihi.
 Instare. liceat facere quod Seneca improbat,
 Et ipse populi vota iampridem moror,
 Cum portet vtero pignus, & partem mei.
 Quin destinamus proximam thalamis diem?

ACTVS TERTIVS.

AGRIPPINA.

Tellure rupta Tartaro gressum extuli,
 Stygiam cruenta præferens dextra facem
 Thalamis scelestis, nubat his flammis meo
 Poppea gnato iuncta, quas vindex manus,
 Dolorque matris vertet ad tristes rogos.
 Manet inter umbras impiæ cædis mihi
 Semper memoria, manibus nostris grauis
 Adhuc inultis, reddita & meritis meis
 Inæsta merces puppis & pretium imperij.

N 6

Nox

Nox illa, qua naufragia defleui mea,
 Comitum necem, natiq; crudelis nefas
 Deflere votum fuerat, haud tempus datum est
 Lacrymis, sed ingens scelere geminauit nefas.
 Perempta ferro, foeda vulneribus, sacros
 Intra penates spiritum effudi grauem
 Erepta pelago. sanguine extinxi meo
 Nec odia gnati, sauit in nomen ferus
 Matris tyrannus, obrui meritum cupit.
 Simulacra, titulos destruit mortis metu
 Totum per orbem, quem dedit poenam in meam
 Pucro regendum noster infelix amor.
 Extinctus umbras agitat infestus meas,
 Flammisq; vultus noxios coniux petit,
 Instat, minatur, imputat fatum mihi
 Tumulumque gnati, poscit auctorem necis.
 Iam, parce, dabitur, tempus haud longum peto.
 Vltrix Erinys impio dignum parat
 Lethum tyranno, verbera, & turpem fugam,
 Poenasque, quis & Tantali vineat sitim,
 Dirum laborem Sisyphi, Tityi alitem,
 Ixionisque membra rapientem rotam.
 Licet extruat marmoribus, atque auro regat
 Superbus aulam, limen armatae ducis
 Seruent cohortes, mittat immensas opes
 Exhaustus orbis, supplices dextram petant
 Parthi cruentam, regna diuitias ferant.
 Veniet dies tempusque, quo reddat suis
 Animam nocentem sceleribus, iugulum hostibus,
 Desertus, & destructus, & cunctis egens.
 Heu quò labor, quò vota ceciderunt mea?
 Quò te furor prouexit attonitum tuus,
 Et fata gnate? cedat ut tantis malis
 Genitricis ira, quæ tuo scelere occidit?
 Utinam antè quàm te paruulum in lucem dedi
 Auique, saeva nostra lacerassent fere
 Viscera, sine vllò scelere, sine sensu innocens
 Meus occidisses, iunctus atque hærens mihi,
 Semper quietam cerneres sedem inferum,
 Proavos, patrèmque, nominis magni viros.
 Quos nunc pudor, luctusque perpetuus manet.
 Ex te nefande, mèque, quæ talem tuli.

Quid

Quid tegere cesso Tartaro vultus meos ,
 Nouerca, coniux, mater infelix meis ?

OCTAVIA. CHORVS

Anapæstici .

P Arcite lacrymis vrbis festo
 Lætòque die, ne tantus amor ,
 Nostrique fauor, principis acres
 Suscitet iras, vobisque ego sim
 Causa malorum. non hoc primum
 Pectora vulnus mea senserunt.
 Grauiora tuli. dabit hic nostris
 Finem curis vel morte dies .
 Non ego sæui cernere cogar .
 Coniugis ora, non inuisos
 Intrare mihi thalamos famulæ .
 Soror Augusti, non vxor, ero .
 Absint tantum tristes poenæ ,
 Lethique metus. socerum diri
 Miseranda viri potes hæc demens
 Sperare memor , hos ad thalamos
 Seruata diu, victima tandem
 Funesta cades. sed quid patrios
 Sæpe penates respicis vdis
 Confusa genis, propera tectis
 Efferre gradus, linque cruentam
 Principis aulam. CH. en illuxit
 Suspecta diu fama roties
 Lactata dies. cessit thalamis
 Claudia diri pulsa Neronis ,
 Quos iam victrix Poppea tenet .
 Cessat pietas dum nostra, graui
 Compressa metu, segnisque dolor ;
 Vbi Romani vis est populi ?
 Fregit claros quæ sæpe duces ,
 Dedit inuictæ leges patriæ ;
 Falces dignis ciuibus olim ;
 Iussit bellum, pacemque, feras
 Gentes domuit, captos reges
 Carcere clusit , grauis en oculis

Vn.

Vndique nostris iam Poppeæ
 Fulget imago iuncta Neroni.
 Affigat humo violenta manus:
 Similes nimium vultus domina.
 Ipsamq; toris detrahat altis.
 Petat infelix mox & flammis
 Telisque feris principis aulam.

ACTVS QVARTVS.

NVTRIX II. POPPEA.

Q Vò trepida gressum coniugis thalamis tui
 Effers alumna, quodve secretum petis
 Turbata vultu, cur genæ fletu madent?
 Certè petitus precibus & votis dies
 Nostris refulsit. Cæsari iuncta es tuo
 Teda iugali, quem tuus cepit decor,
 Et culpa Senecæ, tradidit vincum tibi
 Genitrix amoris maximum numen Venus.
 O qualis, altos quanta pressisti toros
 Residens in aula, vidit attonitus tuam
 Formam Senatus, iura cum superis dares,
 Sacra sive grato spargeres aras inero,
 Velata summum flammeo tenui caput.
 Et ipse lateri iunctus atque hærens tuo
 Sublimis inter civium lata omnia
 Incessit habitu atque ore lætitiæ gerens
 Princeps superbo, talis emerlam freto
 Spumante Peleus coniugem accepit Thetis,
 Quorum toros celebrasse cœlestes ferunt,
 Pelagique numen omne consensu pari.
 Quæ subita vultus causa mutavit tuos?
 Quid pallor iste, quid ferant lacrymæ, doce.
 POP. Confusa tristi proximæ noctis metu
 Vilique, Nutrix, mente turbata feror,
 Defecta sensu, lata nam postquam dies
 Sideribus atris cessit, & nocti polus,
 Inter Neronis iuncta complexus mei
 Somno resoluor. nec diu placida frui
 Quiere licuit. visa nam thalamos meos
 Celebrare turba est, mœsta, resolutis comis.

Matres Latinæ flebiles planctus dabant ;
 Intertubarum sæpe terribilem sonum
 Parsa cruore coniugis genitrix mei
 Vultu minaci sæua quatiebat facem ;
 Quam dum sequor, coacta præsentî metu ,
 Diducta subitò patuit ingenti mihi
 Tellus hiatu lata, quò præceps toros
 Cerno iugales pariter & miror meos ;
 Io quis resedi fessa, venientem intuo
 Comitante turba coniugem quondam meum ,
 Genatùmque, properat petere complexus meos
 Crispinus, intermissa libare oscula ;
 Irupit intra tecta tum trepidus mea ,
 Insemque iugulo condidit sæuum Nero .
 Tandem quietem magnus excussit timor ,
 Quatit ora, & artus horridus nostros tremor ,
 Pulsatque pectus, continet vocem timor ,
 Quam nunc fides pietasq; produxit tua .
 heu quid minantur inferum manes mihi ,
 Aut quem cruorem coniugis vidi mei ,
 IVT. Quæcumque mentis agitat infestus vigor ,
 Per quietem facer & arcanus refert ,
 Meliorque sensus. coniugem, thalamos, rogos ,
 Vidisse te miraris, amplexu noui
 Hærens mariti, sed mouent lato die
 Pulsata palmis pectora, & fusæ comæ
 Octauiae dissidia planxerunt sacros
 intra penates fratris, & patrium larem ,
 Pax illa, quam secuta es Augusta manu
 Præclata, clarum nomen inuidia tibi
 Partum ominatur inferum sedes, toros
 Stabiles futuros spondet æternæ domus .
 Iugulo quòd entem condidit princeps tuus .
 Bella haud mouebit, pace sed ferrum teget .
 Recollege animum, recipe lætitiâ, precor .
 Timore pulso, redde te thalamis tuis
 POP. Delubra & aras petere constitui sacras ,
 Cæcis litare victimis numen Deum ,
 Ne expientur noctis & somni minæ ,
 Terrorque in hostes redeat attonitus meos .
 Et vota pro me suscipe, & precibus pijs
 Imperos adora, manet vt præsens metus .

CHO.

CHORVS.

Anapæstici.

SI vera loquax fama Tonantis
 Furta & gratos narrat amores,
 Quem modò Ledæ pressisse sinum
 Tectum plumis pinnisque ferunt.
 Modò per fluctus raptam Europen
 Taurum tergo portasse truem;
 Quæ regit & nunc deseret astra,
 Petet amplexus Poppea tuos.
 Quos & Ledæ præferre potest.
 Et tibi quondam, cui miranti
 Fuluo Danaë fluxit in auro.
 Formam Sparte iactet alumna
 Licet, & Phrygius præmia pastor,
 Vincet vultus hæc Tyndaridos,
 Qui mouerunt horrida bella.
 Phrygiæq; solo regna dedere;
 Sed quis gressu ruit attonito.
 Aut quid pectore portat anhelos?

N VNCIVS. CHORVS.

Q Vicumque testis miles exultat ducis,
 Defendat aulam, cui furor populi imminet.
 Trepidi cohortes ecce præfecti trahunt
 Præsidia ad vrbis victa, nec cedit metu
 Concepta rabies temerè, sed vires capit.
CHO. Quis iste mentes agitat attonitus furor,
NVN. Octauia furore perculsa agmina,
 Et efferata per nefas ingens ruunt.
CHO. Quid ausa facere, quò ve consilio, doce.
NVN. Reddere penates Claudia diui parant,
 Torosque fratris, debitam partem imperij.
CHO. Quos iam tenet Poppea concordie fide?
NVN. Hic vrit animos pertinax nimium furor,
 Et in furorem temerè præcipites agit.
 Quæcumque claro marmore effigies stetit,
 Aut ara fulgens, ora Poppeæ gerens

Afflicta vulgi manibus, & sæuo iacet
 Eversa ferro, membra per partes trahunt
 Diducta laqueis, obruunt turpi diu
 Calcata coeno. verba conueniunt feris
 Immissa factis, quæ timor recipit meus.
 Sepire flammis principis sedem parant
 Populi, nisi iræ coniugem reddat nouam;
 Reddat penates Claudia victus suos,
 Ut noscat ipse ciuium motus, mea
 Voce, haud morabor iussa Præfecti exsequi.
 CHOR. Quid fera frustra bella mouetis?
 Inuicta gerit tela Cupido.
 Flammis vestros obruet ignes.
 Quis extinxit fulmina sæpe,
 Captumque Iouem cœlo traxit.
 Læsi tristes dabitis pœnas
 Sanguine vestro. non est patiens
 Peruidus iræ facilisq; regi.
 Ille ferocem iussit Achillem
 Pulsare lyram, fregit Danaos;
 Fregit Atridem, regna euertit
 Priami, claras diruit vrbes.
 Et nunc animus quid ferat horret,
 Vis immitis violenta dei.

ACTVS QVINTVS:

NERO. PRÆFECTVS.

O Lenta nimium militis nostri manus,
 Et ira patiens post nefas tantum mea,
 Quod non cruor ciuilis accensas faces
 Extinguit in nos, cæde nec populi madet
 Funerea Roma, quæ viros tales tulit.
 Admissa sed iam morte puniri parum est,
 Grauiora meruit impium plebis scelus.
 Et illa, cui me ciuium subiecit furor,
 Suspecta coniux & soror semper mihi,
 Tandem dolori spiritum reddat meo,
 Iræque nostram sanguine extinguat suo
 Mox tecta flammis concidant vrbes meis.
 Ignes, ruinæ, noxium populum premant.

Tur-

Turpisq; egestas, laeva cum luctu fames.
 Exultat ingens seculi nostri bonis.
 Corrupta turba, nec capit clementiam
 Ingrata nostram, ferre nec pacem potest.
 Sed inquieta rapitur, hinc audacia,
 Hinc temeritate fertur in præceps sua.
 Malis domanda est, & graui semper iugo
 Premenda, ne quid simile tentare audeat.
 Contraque sanctos coniugis vultus mea
 Attollere oculos, fracta per poenas metu
 Parere disce Principis nutu sui.
 Sed adesse cerno, rara quem pietas virum
 Fidèsque castris nota præposuit meis.

PR. Populi furorem cæde paucorum, diu
 Qui resisterunt temerè, compressum affero.
 NE. Et hoc sat est, sic miles audisti ducem?

Compescis, hæc vindicta debetur mihi?

PR. Cecidere motus impio ferro duces.

NE. Quid illa turba, petere quæ flammis meos

Ausa est penates, Principi legem dare,

Abstrahere nostris coniugem caram toris,

Violare quantum licuit incesta manu

Et voce dira, debita poena vacat?

PR. Poenam dolor constituet in ciues tuos?

NE. Constat, atas nulla quam famæ eximat.

PR. Quam temperet non ira, non noster timor?

NE. Iram expiabit prima quæ meruit meam.

PR. Quam poscat ede, nostra ne parcat manus.

NE. Cædem sororis poscit, & dirum caput.

PR. Horrore victum trepidus adstrinxit rigor.

NE. Parere dubitas? PR. cur meam damnas fidem?

NE. Quod parcis hosti. PR. femina hoc nomen capit?

NE. Si scelera cepit, PR. estne qui fontem arguat?

NE. Populi furor. PR. quis regere dementes valet?

NE. Quis concitare potuit? PR. haud quemquā reor.

NE. Mulier, dedit natura cui primum malo

Animum, ad nocendum pectus instruxit dolis;

Sed vim negauit, ut ne inexpugnabilis

Effet, sed agras frangeret vires timor,

Vel poena, quæ tam fera damnatam premit.

Diu nocentem. tolle consilium, ac preces;

Et imperata perage, deuictam rate

Procul in remotum littus interimmi iube,
Tandem ut residat pectoris nostri tumor.

CHORVS. OCTAVIA.

O Funestus multis populi
Dirusque fauor, qui cum flatu
Vela secundo ratis impleuit,
Vexitq; procul. languidus idem
Deserit alto saeuoque mari.
Elcuit gnatos miseranda parens,
Perdidit ingens quos plebis amor,
Nimiusque fauor, genere illustres,
Pietate, fide, lingua claros,
Pectore fortes, legibus acres,
Te quoque lenis simili letho
Fortuna dedit, quem neque fasces
Texere tui, nec tecta domus.
Plura referre prohibet praesens
Exempla dolor. modò cui patriam
Reddere ciues, aulam, & fratris
Voluere toros, nunc ad poenam
Lethumque trahi, flentem, miseram
Cernere possis. bene paupertas
Humili tecto contenta latet.
Quatiunt altas saepe procellae,
Aut euertit fortuna domos.
OC. Quò me trahitis? quòve tyrannus
Aut exilium fortuna iubet?
Si mihi vitam fracta remittit
Tor iam nostris euicta malis.
Si caede mea cumulare parat
Luctus nostros, inuidet etiam
Cur in patria mihi sua mori?
Sed iam spes est nulla salutis,
Fratris cerno miseranda ratem.
Hæc est, cuius vecta carina
Quondam genitrix, nunc & thalamis
Expulsa soror miseranda vehar.
Nullum pietas nunc numen habet,
Nec sunt superi, regnat mundo
Tristis Erinny.

Quis:

Quis mea dignè desistere potest
 Mala? quæ lacrymis nostris questus
 Reddet Aëdon? cuius pinnae
 Utinam miseræ mihi fata darent.
 Fugerem luctus ablata meos
 Penna volucris, procul & coetus
 Hominum tristes, cædemque feram.
 Sola in vacuo nemore, & tenui
 Ramo pendens, querulo possem
 Gutturæ moestum fundere murmur,
 CH. Regitur fatis mortale genus,
 Nec sibi quidquam spondere potest
 Firmum & stabile. per quæ casus
 Voluit varios semper nobis
 Metuenda dies, animum firment
 Exempla tuum, iam multa domus
 Quæ vestra tulit, quid sauior est
 Fortuna tibi? tu mihi primum
 Tot natorum memoranda parens,
 Nata Agrippæ, nurus Augusti,
 Caesaris vxor, cuius nomen
 Clarum toto fulsit in orbe;
 Vtrototies enixa graui
 Pignora pacis, mox exilium,
 Verbera, sauas passa catenas;
 Funera, luctus, tandem letum.
 Cruciata diu, felix thalamis
 Livia Drusi, natisque ferum
 Ruit in facinus, poenamque suam.
 Julia matris fata secuta est.
 Post longa tamen tempora ferro
 Cæsa est, quamuis crimine nullo.
 Quid non potuit quondam genitrix
 Tua, quæ rexit Principis aulam,
 Cara marito, partuque potens?
 Eadem famulo subiecta suo,
 Cecidit diri militis ense.
 Quid cui licuit regnum in cælum
 Sperare, parens tanta Neronis?
 Non funesta violata manu
 Remigis antè, mox & ferro
 Lacerata diu, saui iacuit

Vi.

Victima nati ?

OC. Me quoque tristes mittet ad umbras
Ferus, & manes, ecce tyrannus.

Quid iam frustra miseranda moror,

Rapite ad lethum. quis ius in nos

Fortuna dedit, testor superos.

Quid agis demens ? parce precari,

Quis inuisa es, numina diuum.

Tartara testor, Erebiq; deas

Scelerum vltices, & te genitor

Dignum tali morte, & poena.

Non inuisa est mors ista mihi.

Armata ratem, date vela fretis,

Ventisq; petat puppis rector

Tandem Phariæ littora terræ.

CH. Lenes auræ, Zephyriq; leues,

Tectam quondam nube ætheria

Qui vexistis raptam sæuæ

Virginis aris Iphigeniam.

Hanc quoque tristi procul à poena

Portate, precor, templa ad Triuæ.

Urbe est nostra mitior Aulis,

Et Maurorum barbara tellus.

Hospitis illic cæde litatur

Numen superum, cuius gaudet

Roma cruore.

F I N I S.

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

